

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
2001/C 120 E/01	Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets bidrag til den internationale fond til »rydning af sejlrenden i Donau« (KOM(2000) 317 endelig udg. — 2000/0125(CNS))	1
2001/C 120 E/02	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et transparent, harmoniseret sæt regler for kørselsrestriktioner for lastvogne i international transport på bestemte vejstrækninger (KOM(2000) 759 endelig udg. — 1998/0096(COD)) ⁽¹⁾	3
2001/C 120 E/03	Ændret forslag til Rådets forordning om EF-mønstre (KOM(2000) 660 endelig udg./2 — 1993/0463(CNS)) ⁽¹⁾	12
2001/C 120 E/04	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten (KOM(2000) 802 endelig udg. — 2000/0325(COD)) ⁽¹⁾	67
2001/C 120 E/05	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande og dertil knyttede foranstaltninger (KOM(2000) 802 endelig udg. — 2000/0326(COD)) ⁽¹⁾	79

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2001/C 120 E/06	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk søfartssikkerhedsagentur (KOM(2000) 802 endelig udg. — 2000/0327(COD)) ⁽¹⁾	83
2001/C 120 E/07	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse og bekæmpelse af visse overførbare spongiforme encephalopatiser (KOM(2000) 824 endelig udg. — 1998/0323(COD)) ⁽¹⁾	89
2001/C 120 E/08	Forslag til Rådets forordning om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der administrerer opgaver i forbindelse med EF-programmerne (KOM(2000) 788 endelig udg. — 2000/0337(CNS))	140
2001/C 120 E/09	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1259/1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte (KOM(2000) 841 endelig udg. — 2000/0335(CNS))	146
2001/C 120 E/10	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indberetning af hændelser inden for civil luftfart (KOM(2000) 847 endelig udg. — 2000/0343(COD)) ⁽¹⁾	148
2001/C 120 E/11	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika (KOM(2000) 831 endelig udg. — 2000/0338(COD))	163
2001/C 120 E/12	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktion mod personelminer i udviklingslande (KOM(2000) 880 endelig udg. — 2000/0062/A(COD))	168
2001/C 120 E/13	Ændret forslag til Rådets forordning om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande (KOM(2000) 880 endelig udg. — 2000/0062/B(CNS))	173
2001/C 120 E/14	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger (KOM(2000) 780 endelig udg. — 2000/0015(COD)) ⁽¹⁾	178
2001/C 120 E/15	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (KOM(2000) 844 endelig udg. — 2000/0332(COD)) ⁽¹⁾	182
2001/C 120 E/16	Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 om udførsel af kulturgoder (KOM(2000) 845 endelig udg. — 2000/0333(CNS)) ⁽¹⁾	184
2001/C 120 E/17	Forslag til Rådets forordning om indgåelse af den fjerde protokol om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side (KOM(2000) 865 endelig udg. — 2000/0348(CNS)) ⁽¹⁾	186
2001/C 120 E/18	Forslag til Rådets forordning om anvendelse af proceduren for aktiv forædling i forvaltningen af visse markeder for landbrugsprodukter (KOM(2000) 868 endelig udg. — 2000/0349(CNS))	193

2001/C 120 E/19	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Bulgarien om Republikken Bulgariens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 866 endelig udg. — 2000/0346(CNS))	195
2001/C 120 E/20	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tjekkiske Republik om Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 867 endelig udg. — 2000/0356(CNS))	203
2001/C 120 E/21	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Polen om Republikken Polens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 869 endelig udg. — 2000/0360(CNS))	211
2001/C 120 E/22	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Slovakiske Republik om Den Slovakiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 870 endelig udg. — 2000/351(CNS))	219
2001/C 120 E/23	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien om Rumæniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 871 endelig udg. — 2000/0357(CNS))	227
2001/C 120 E/24	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Slovenien om Republikken Sloveniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 872 endelig udg. — 2000/352(CNS))	235
2001/C 120 E/25	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om Republikken Ungarns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 874 endelig udg. — 2000/0355(CNS))	243
2001/C 120 E/26	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om Republikken Maltas deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 875 endelig udg. — 2000/0345(CNS))	251
2001/C 120 E/27	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Estland om Republikken Estlands deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 877 endelig udg. — 2000/0347(CNS))	259
2001/C 120 E/28	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Litauen om Republikken Litauens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 878 endelig udg. — 2000/0359(CNS))	267

2001/C 120 E/29	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Cypern om Republikken Cyperns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (KOM(2000) 879 <i>endelig udg.</i> — 2000/0342(CNS)) 275
2001/C 120 E/30	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af protokol 9 til tiltrædelsesakten for Østrig, Finland og Sverige, hvad angår økopointsystemet for lastbiler, der foretager transitkørsel gennem Østrig (KOM(2000) 862 <i>endelig udg.</i> — 2000/0361(COD)) ⁽¹⁾ 283
2001/C 120 E/31	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstid inden for vejtransport for mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører (KOM(2000) 754 <i>endelig udg.</i> — 1998/0319(COD)) ⁽¹⁾ 284

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets bidrag til den internationale fond til »rydning af sejlrenden i Donau«

(2001/C 120 E/01)

KOM(2000) 317 endelig udg. — 2000/0125(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 26. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resterne efter de broer over Donau, der blev ødelagt under Kosovo-konflikten, og risikoen for ueksploderede bomber blokerer for navigation mellem km 1 253 og 1 258 på Donau. Afbrydelsen af navigationen på Donau som følge heraf har haft alvorlige økonomiske og miljømæssige konsekvenser i hele regionen og især for alle de lande, som Donau løber igennem.
- (2) Donau-kommissionen, som er en mellemstatslig institution, der blev oprettet ved Beograd-konventionen fra 1948, er ansvarlig for navigationen på Donau. Donau-kommissionens medlemsstater vedtog på deres ekstraordinære møde den 25. januar 2000 et projektforslag om »rydning af sejlrenden i Donau«, som Donau-kommissionen derefter forelagde for Kommissionen. Projektforslaget omfatter genoprettelse af sejlrenden ved fjernelse af resterne efter broerne og ueksploderede bomber efterfulgt af genoprettelse af flodlejet i Donau i området.
- (3) Med henblik på gennemførelse af dette projekt er der i Wien oprettet en »international fond til rydning af sejlrenden i Donau«. Denne fond vil blive administreret af Donau-kommissionen i overensstemmelse med fondens formål som fastlagt i dens regler og i fuld overensstemmelse med Fællesskabets politik i finansiel henseende og med hensyn til offentlige indkøb samt under overholdelse af sanktionerne mod Forbundsrepublikken Jugoslavien.

(4) Det Europæiske Fællesskab er gået med til at yde et bidrag på op til 85 % af de samlede skønnede omkostninger ved projektet, dvs. højst 22 mio. EUR, mens resten skal afholdes af Donau-kommissionen og dens medlemsstater.

(5) Fællesskabets bidrag indbetales til den internationale fond. Fællesskabets bidrag til den internationale fond administreres af Donau-kommissionen i overensstemmelse med principperne om sund og effektiv forvaltning.

(6) Traktaten hjemler for den pågældende aktion ikke andre beføjelser end dem, der er fastlagt i artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder til den internationale fond til rydning af sejlrenden i Donau, der er oprettet af Donau-kommissionen, i overensstemmelse med denne fonds regler et bidrag på maksimalt 22 mio. EUR, der dækker op til 85 % af de samlede skønnede omkostninger ved projektet, og som udbetales i løbet af 2000 med henblik på gennemførelse af projektet »rydning af sejlrenden i Donau«.

2. Dette bidrag til fonden, som vil komme i stand ved skriftveksling mellem Europa-Kommissionen og Donau-kommissionen, administreres i overensstemmelse med finansforordningen⁽¹⁾ af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget under særlig hensyntagen til principperne om sund og effektiv forvaltning.

3. Fællesskabets bidrag ydes på betingelse af, at Donau-kommissionen i forvaltningen af denne fond og under gennemførelsen af det i stk. 1 nævnte projekt fuldt overholder Fællesskabets regler om offentlige indkøb og Fællesskabets sanktioner over for Forbundsrepublikken Jugoslavien.

⁽¹⁾ Finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EF, EKSF, Euratom) nr. 2548 af 23. november 1998.

4. Reglerne om offentlige indkøb skal åbne mulighed for deltagelse i indkaldelse af tilbud og kontrakter, som er åben på lige fod for alle fysiske og juridiske personer i EU's medlemsstater og i de stater, der er omfattet af Fællesskabets Obnova- og Phare-forordninger, samt Moldova, Rusland og Ukraine. Fondens retlige repræsentant kan under særlige omstændigheder, når de krævede varer og tjenesteydelser ikke kan skaffes i disse stater på økonomisk gunstige vilkår, fra sag til sag tillade, at der deltager statsborgere og virksomheder fra tredjelande i indkaldelsen af tilbud, og at der indgås kontrakter med disse.

5. Fondens drift og gennemførelsen af projektet skal være i overensstemmelse med Fællesskabets sanktioner over for Forbundsrepublikken Jugoslavien, især med forbuddet mod at stille midler til rådighed for regeringerne i Forbundsrepublikken Jugoslavien og Republikken Serbien, som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1294/1999, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 723/2000 ⁽¹⁾ og med senere ændringer.

Artikel 2

1. Kommissionen sender alle relevante oplysninger til Revisionsretten og anmoder Donau-kommissionen om alle yderligere oplysninger, som Revisionsretten måtte ønske at

modtage med hensyn til den internationale fonds finansielle operationer.

2. For så vidt angår bidragene fra Det Europæiske Fællesskab indeholder alle finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås i den internationale fonds regi, regler om, at Europa-Kommissionen, OLAF og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med de sædvanlige procedurer, der er fastlagt af Europa-Kommissionen i henhold til gældende regler, særlig reglerne i finansforordningen for Det Europæiske Fællesskabs almindelige budget.

3. Desuden kan Europa-Kommissionen, for så vidt angår bidrag til den internationale fond fra Europa-Kommissionen, foretage kontrol og inspektion på stedet for at beskytte Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser mod svig og uregelmæssigheder i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995.

Artikel 3

Kommissionen forelægger en årlig statusrapport om gennemførelsen af den internationale fond for Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ EFT L 86 af 7.4.2000, s. 1.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et transparent, harmoniseret sæt regler for kørselsrestriktioner for lastvogne i international transport på bestemte vejstrækninger ⁽¹⁾

(2001/C 120 E/02)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 759 endelig udg. — 1998/0096(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 23. november 2000)

⁽¹⁾ EFT C 198 af 24.6.1998, s. 17.

Kommissionens forslag, dokument KOM(1998)115 endelig udg. — 1998/0096(SYN), ændres således:

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —	Uændret
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75, stk. 1, litra a), c) og d),	under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 71, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,	Uændret
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,	under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C og i samarbejde med Europa-Parlamentet, og	i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og
ud fra følgende betragtninger:	Uændret
(1) Der findes i øjeblikket ingen harmoniserede EU-regler vedrørende kørselsrestriktioner for lastvogne på søndage samt nationale fri- og helligdage.	
(2) Manglen på harmoniserede regler bevirker, at der er forskel på varigheden af kørselsrestriktioner og definitionen af, hvilke køretøjer der er fritaget fra restriktioner.	
(3) Det har en betydelig negativ virkning på friheden til at levere tjenesteydelser inden for transport i Fællesskabet.	
(4) Kørselsforbud, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat, gør det umuligt at gennemføre ud- og hjemture over længere strækninger uden for mange afbrydelser. Fællesskabets perifere områder rammes særlig hårdt og uforholdsmæssigt af sådanne kørselsrestriktioner på grund af deres geografiske placering.	

OPRINDELIGT FORSLAG

- (5) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne i traktatens artikel 3 B kan målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig etablering af et transparent sæt harmoniserede regler for kørselsrestriktioner, samtidig med at man i størst muligt omfang modvirker de negative virkninger for friheden til at levere transporttjenester, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og gennemføres af hensyn til handlingens omfang bedre af Fællesskabet. Direktivet begrænser sig til det omfang, der er nødvendigt for at nå målene og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse
- (6) Det er ønskeligt, navnlig for international transport, at de negative virkninger af kørselsrestriktioner mindskes mest muligt; det er ønskeligt at visse veje, som er anført i bilag I, afsnit 2 i Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF ⁽¹⁾ af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, holdes åbne for international transport. Disse veje bør derfor kun være omfattet af kørselsforbud i visse timer søndage og, på nationale fri- og helligdage. Kommissionen bør underrettes om sådanne kørselsrestriktioner.
- (7) Et forbuds højst tilladte varighed kan forlænges, hvis det kan begrundes med hensynet til miljømæssige, sociale eller trafikikkerhedsforhold. En anmodning om forlængelse skal hurtigst muligt behandles af Kommissionen, der bistås af et udvalg.
- (8) Medlemsstaterne bør kunne indføre natlige restriktioner for lastvogne, hvis støjmissioner overskrider EU-grænseværdierne. Medlemsstaterne bør også kunne indføre restriktioner for lastvogne, når der ventes usædvanlig tæt trafik, f.eks. i forbindelse med ferie. Kommissionen bør underrettes om sådanne kørselsrestriktioner.
- (9) I forbindelse med særlige miljøproblemer eller vejrforhold bør medlemsstater kunne pålægge lastvogne restriktioner som led i almindelige miljøbeskyttelses- eller trafikikkerhedsforanstaltninger. Af praktiske grunde, bør det være umuligt at indføre sådanne restriktioner uden at underrette Kommissionen.

ÆNDRET FORSLAG

- (5) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne i traktatens artikel 5 kan målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig etablering af et transparent sæt harmoniserede regler for kørselsrestriktioner, samtidig med at man i størst muligt omfang modvirker de negative virkninger for friheden til at levere transporttjenester, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og gennemføres af hensyn til handlingens omfang bedre af Fællesskabet. Direktivet begrænser sig til det omfang, der er nødvendigt for at nå målene og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse.
- (6) Det er ønskeligt, navnlig for international transport, at de negative virkninger af kørselsrestriktioner mindskes mest muligt; det er ønskeligt at visse veje, som er anført i bilag I, afsnit 2 i Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF ⁽¹⁾ af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, holdes åbne for international transport. Disse veje bør derfor kun være omfattet af kørselsforbud i visse timer i weekenden, på nationale fri- og helligdage og aftenen før nationale fri- og helligdage. Kommissionen bør underrettes om sådanne kørselsrestriktioner. Eksisterende kørselsrestriktioner, som varer længere end de foreslåede perioder, skal fortsat kunne gælde.
- (7) Et forbuds højst tilladte varighed kan forlænges, i særtilfælde, hvis det kan begrundes med hensynet til miljømæssige, sociale eller trafikikkerhedsforhold. En anmodning om forlængelse skal hurtigst muligt behandles af Kommissionen, der bistås af et udvalg.
- (8) Medlemsstaterne bør kunne indføre natlige restriktioner for lastvogne, hvis støjmissioner overskrider EU-grænseværdierne. Medlemsstaterne bør også kunne indføre restriktioner for lastvogne, når der ventes usædvanlig tæt trafik, f.eks. i forbindelse med sommerferie. Kommissionen bør underrettes om sådanne kørselsrestriktioner.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1, med korrigendum i EFT L 15 af 17.1.1997, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 9.9.1996, s. 1, med korrigendum i EFT L 15 af 17.1.1997, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(10) Der bør være ensartede regler i alle medlemsstater for, hvilke transporttyper der er fritaget fra køreforbud.

(11) I øjeblikket indføres kørselsrestriktioner nationalt, regionalt eller lokalt uden koordinering, hvorfor der bør indføres en harmoniseret ordning for anmeldelse af restriktioners varighed og omfang. På grundlag af anmeldelserne udarbejder Kommissionen en årlig rapport til medlemsstaterne.

(12) Kommissionen bør bistås af et rådgivende udvalg ved ændring af bilaget og ved overvejelse af visse restriktioner, som medlemsstater ønsker at indføre.

(13) Hver medlemsstat bør fastsætte, hvilke sanktioner der bør pålægges ved overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af nærværende direktiv —

(12) Da de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv er generelle foranstaltninger i betydningen i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages ved anvendelse af forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5.

(13) Hver medlemsstat bør fastsætte, hvilke sanktioner der bør pålægges ved overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af nærværende direktiv.

(14) Af hensyn til gennemskueligheden er det ønskeligt, at der i bilaget offentliggøres en liste over nationale fri- og helligdage, hvor der i øjeblikket gælder kørselsforbud. Kommissionen tilpasser denne liste efter anmodning fra medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Uændret

Artikel 1

Dette direktiv fastsætter et transparent, harmoniseret sæt regler for kørselsrestriktioner i visse perioder for lastvogne, som gennemfører internationale transporter på bestemte veje i Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

— »Lastvogn«: alle køretøjer med en totalvægt på mindst 7,5 t, som anvendes til godstransport

— »kørselsrestriktioner«: restriktioner, som forbyder kørsel med lastvogne i visse perioder

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- »hovedfærdselsåre«: det vejnet, som er anført i bilag I, afsnit 2, til beslutning nr. 1692/96/EF
- »andre veje«: alle andre veje end hovedfærdselsårer
- »international transport«: transportoperationer, som påbegyndes i én medlemsstat og afsluttes i en anden medlemsstat
- »nationale fri- og helligdage«: alle dage, som en medlemsstat udpeger som fri- og helligdage
- »biler«: motorkøretøjer i klasse M1 som anført i bilag II til Rådets direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁾
- »last«: mindst 1 t gods inklusive emballage.

- »TEN-nettet«: det vejnet, som er anført i bilag I, afsnit 2, til beslutning nr. 1692/96/EF

Udgår

Uændret

- »nationale fri- og helligdage«: de fri- og helligdage, hvor en medlemsstat har et nationalt kørselsforbud

Uændret

Artikel 3

1. Medlemsstaterne pålægger ikke lastvogne, som udfører international transport, strengere kørselsrestriktioner end de restriktioner, der gælder for lastvogne, som udfører nationale transporter.

2. Medlemsstaterne kan indføre kørselsrestriktioner for alle lastvogne på søndage og nationale fri- og helligdage i tidsrummet fra kl. 7.00 til kl. 22.00 fra 1. oktober til 31. marts og fra kl. 7.00 til kl. 24.00 fra 1. april til 30. september.

3. Medlemsstaterne kan indføre kørselsrestriktioner om natten, fra kl. 22.00 til kl. 5.00, for alle lastvogne, som ikke overholder kravene til støjemissioner i direktiv 96/20/EF ⁽²⁾.

1. Dette direktivs anvendelsesområde omfatter kun TEN-nettet.

2. Medlemsstaterne pålægger ikke lastvogne, som udfører international transport, strengere kørselsrestriktioner end de restriktioner, der gælder for lastvogne, som udfører nationale transporter.

3. Medlemsstaterne kan indføre kørselsrestriktioner for alle lastvogne

— fra den 16. september til den 14. juni i perioden fra kl. 22.00 om lørdagen til kl. 22.00 om søndagen og fra kl. 22.00 aftenen før en fri- eller helligdag til kl. 22.00 på selve fri- eller helligdagen

— fra den 15. juni til den 15. september i perioden fra kl. 7.00 om lørdagen til kl. 22.00 om søndagen og fra kl. 22.00 aftenen før en fri- eller helligdag til kl. 22.00 på selve fri- eller helligdagen.

4. Medlemsstaterne kan indføre kørselsrestriktioner om natten, fra kl. 22.00 til kl. 5.00, for alle lastvogne, som ikke overholder kravene til støjemissioner i direktiv 96/20/EF ⁽²⁾.

4a. Medlemsstater med kørselsrestriktioner i kraft pr. 1. november 2000, som overskrider de tidsbegrænsninger, der er fastsat i stk. 3, kan fortsat anvende dem. Hvis en medlemsstat ønsker at ændre sådanne kørselsrestriktionerne, kan det kun lade sig gøre, hvis der er tale om at bringe dem på linje med de i stk. 3 nævnte restriktioner.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 92 af 13.4.1996, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 92 af 13.4.1996, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. På hovedfærdselsårer kan Medlemsstaterne kun indføre kørselsrestriktioner, som går ud over de i stk. 2 og 3 fastsatte restriktioner, hvis lastvogne, som udfører international transport, er fritaget fra disse ekstra kørselsrestriktioner.

5. På andre veje kan medlemsstaterne indføre kørselsrestriktioner, som går ud over de restriktioner, der er fastsat i stk. 2 og 3.

6. Uanset bestemmelsen i stk. 4 på hovedfærdselsårer kan medlemsstaterne ud over de i stk. 2 og 3 fastsatte restriktioner indføre kørselsrestriktioner for lastvogne, herunder lastvogne, som udfører international transport, hvis der forelægges dokumentation, at disse ekstra restriktioner er velbegrundede ud fra hensyn til miljø, trafiksikkerhed eller sociale forhold, og efter Kommissionens forudgående tilsagn i henhold til proceduren i artikel 8.

Dokumentationen skal desuden omfatte en analyse, som belægger, at restriktionerne er rimelige set i forhold til alternative trafikreguleringsforanstaltninger.

Dokumentationen skal kvantificere virkningen af ekstrarestriktionerne på grundlag af et eller flere af følgende kriterier:

a) relevante statistikker og/eller skøn, både med og uden lastvognstrafik, over trafiktæthed i weekender på forskellige tider af året (sommer, vinter, ferieperioder) og den mulige virkning på trafikbelastningen

b) relevante statistikker og/eller skøn, både med og uden lastvognstrafik, over antallet af trafikulykker både i perioder, hvor ekstrarestriktionerne skal gælde, og i perioder, hvor der ikke gælder restriktioner

c) relevante data og/eller skøn, både med og uden lastvognstrafik, over, hvor meget emissionen af forurenende luftarter nedbringes af ekstra restriktioner, herunder forbuds negative virkning ved emissioner fra trafik, som kører uden om forbudsområdet, og trafik, som koncentrerer sig i den periode af ugen, hvor der ikke gælder restriktioner

d) social analyse af virkningen af yderligere restriktioner på de gennemsnitlige arbejdsforhold for førere af lastvogne, der er registreret i medlemsstater, hvor der gælder restriktioner, og i de andre medlemsstater, under hensyntagen til EF-lovgivning på dette område.

5. Medlemsstaterne kan kun indføre kørselsrestriktioner, som går ud over de i stk. 3 og 4 fastsatte restriktioner, hvis lastvogne, som udfører international transport, er fritaget fra disse ekstra kørselsrestriktioner.

Udgår

6. Uanset bestemmelsen i stk. 5 kan medlemsstaterne ud over de i stk. 3 og 4 fastsatte restriktioner i særtilfælde indføre kørselsrestriktioner for lastvogne, herunder lastvogne, som udfører international transport, hvis der forelægges dokumentation, som viser, at disse ekstra restriktioner er velbegrundede ud fra hensyn til miljø, trafiksikkerhed eller sociale forhold, og efter Kommissionens forudgående godkendelse i henhold til udvalgsproceduren i artikel 8.

Uændret

c) relevante data og/eller skøn, både med og uden lastvognstrafik, over, hvor meget emissionen af forurenende luftarter nedbringes af ekstra restriktioner eller hvor meget støjgener reduceres, herunder forbuds negative virkning ved emissioner fra trafik, som kører uden om forbudsområdet, og trafik, som koncentrerer sig i den periode af ugen, hvor der ikke gælder restriktioner

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

7. Uanset bestemmelsen i stk. 4 kan medlemsstaterne på hovedfærdselsårer indføre særlige restriktioner for lastvogne, herunder også lastvogne, som udfører international transport, der gælder på dage og vejstrækninger, hvor:

- a) der forventes usædvanlig høj trafiktæthed, f.eks. i ferieperioder
- b) der gælder køreforbud for biler i en begrænset periode, navnlig af miljøhensyn
- c) der er behov for restriktioner i forbindelse med vedligeholdelse af infrastrukturen
- d) der er behov for restriktioner på grund af særlige vejrforhold.

Artikel 4

Lastvogne og/eller særlige transporter i henhold til bilag I, fritages for de kørselsrestriktioner, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, stk. 5, stk. 6 og stk. 7, litra a).

Artikel 5

1. Medlemsstater, som ønsker at udvide kørselsrestriktioner i henhold til artikel 3, stk. 6, indgiver en anmodning til Kommissionen.

Kommissionen tager stilling til sådanne anmodninger i henhold til proceduren i artikel 8 inden to måneder efter modtagelse af anmodningen.

2. Medlemsstater, som ønsker at indføre kørselsrestriktioner i henhold til artikel 3, stk. 2 eller stk. 7, litra a), underretter Kommissionen om det nøjagtige omfang af restriktionerne, herunder de nationale fri- og helligdage, hvor kørselsrestriktionerne gælder.

Artikel 6

Kommissionen udarbejder på grundlag af oplysninger modtaget i henhold til artikel 5 hvert år inden den 30. november en rapport for det kommende år om, hvilke kørselsrestriktioner der er tilladt efter artikel 3, stk. 2, stk. 3, stk. 6 og stk. 7, litra a), for lastvogne, som udfører internationale transporter på det transeuropæiske vejnet.

ÆNDRET FORSLAG

7. Uanset bestemmelsen i stk. 5 kan medlemsstaterne indføre særlige restriktioner for lastvogne, herunder også lastvogne, som udfører international transport, der gælder på dage og vejstrækninger, hvor:

- Uændret
- b) der gælder køreforbud for biler i begrænsede perioder, navnlig af miljøhensyn

Uændret

Lastvogne og/eller særlige transporter i henhold til bilag I, fritages for de kørselsrestriktioner, der er fastsat i artikel 3, stk. 3, stk. 5, stk. 6 og stk. 7, litra a).

Uændret

2. Medlemsstater, som ønsker at indføre kørselsrestriktioner i henhold til artikel 3, stk. 3, stk. 4 eller stk. 7, litra a), underretter med mindst 60 dages varsel Kommissionen om det nøjagtige omfang af restriktionerne.

3. Medlemsstater, som ønsker at ændre nogen af de datoer, der er anført i bilag II, som værende deres nationale fri- og helligdage, hvor der gælder kørselsforbud, underretter Kommissionen med mindst 60 dages varsel. Kommissionen ændrer bilag II i overensstemmelse hermed.

Artikel 6

Kommissionen udarbejder på grundlag af oplysninger modtaget i henhold til artikel 5 hvert år inden den 30. november en rapport for det kommende år om, hvilke kørselsrestriktioner der er tilladt efter artikel 3, stk. 3, stk. 4, stk. 6 og stk. 7, litra a), for lastvogne, som udfører internationale transporter på TEN-nettet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 7

Ændringer, som kræves for at tilpasse bilagene, vedtages i henhold til fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 8

Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Artikel 9

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af dette direktivs bestemmelser, og de træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at disse sanktioner finder anvendelse. De fastsatte sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltningerne inden den dato, der er anført i artikel 10, stk. 1, og underretter straks Kommissionen ved ændringer af foranstaltningerne.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden [den 31. december 2000]. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den [1. juli 1999].

Artikel 7

Ændringer, som kræves for at tilpasse bilag I, vedtages i henhold til fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 8

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i nævnte afgørelse.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er på [3] måneder.

Artikel 9

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af dette direktivs bestemmelser, og de træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at disse sanktioner finder anvendelse. De fastsatte sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltningerne inden den dato, der er anført i artikel 10, første stykke, og underretter straks Kommissionen ved ændringer af foranstaltningerne.

Uændret

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden [den 31. december 2000]. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den [1. juli 2001].

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Medlemsstaterne skal fremsende ordlyden af de bestemmelser i national lovgivning, som de vedtager på det område, som dette direktiv omfatter.

Artikel 11

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

ÆNDRET FORSLAG

Medlemsstaterne skal fremsende ordlyden af de bestemmelser i national lovgivning, som de vedtager på det område, som dette direktiv omfatter.

Uændret

BILAG I

TRANSPORTOPERATIONER/KØRETØJSTYPER, DER ER FRITAGET FRA KØRSELSRESTRIKTIONER

Køretøjer, som udfører kombineret godstransport som fastlagt i Rådets direktiv 92/106/EØF

Certificerede ATP-køretøjer ⁽¹⁾ med en last, der i henhold til ATP-traktaten klassificeres som letfordærlige fødevarer

Certificerede ATP-køletankvogne til transport af mælk

Køretøjer med en last af letfordærlige frugter eller grønsager

Køretøjer med særlig store laster, som fastlagt i artikel 4, stk. 3, i Rådet direktiv 96/53/EF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Som defineret i FN-ECE-aftalen om international transport af letfordærlige fødevarer og det særlige udstyr, der skal anvendes til sådanne transportere (ATP).

⁽²⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59.

ÆNDRET FORSLAG

BILAG II

NATIONALE HELLIGDAGE, HVOR MEDLEMSSTATERNE HAR KØRSELSRESTRIKTIONER**Nationale helligdage i Østrig**

Nytår

Hellig Tre Konger

2. påskedag

1. maj

Kristi Himmelfart

2. pinsedag

Kristi legemsfest

Mariæ himmelfart

Østrigs nationaldag (26. oktober)

Allehelgen

Jomfru Marias ubesmittede undfangelse

Juledag

2. juledag

Nationale helligdage i Frankrig

Nytår

2. påskedag

Våbenstilstandsdagen 1945 (8. maj)

Kristi Himmelfart

2. pinsedag

Frankrigs nationaldag (14. juli)

Mariæ himmelfart

Allehelgen

Våbenstilstandsdagen 1918 (11. november)

Juledag

Nationale helligdage i Tyskland

Nytår

Langfredag

2. påskedag

1. maj

Kristi Himmelfart

2. pinsedag

Tysklands nationaldag (3. oktober)

Juledag

2. juledag

Nationale helligdage i Italien

Nytår

Hellig Tre Konger

Langfredag

2. påskedag

Befrielsesdagen (25. april)

1. maj

Allehelgen

Jomfru Marias ubesmittede undfangelse

Juledag

Nationale helligdage i Luxembourg

Nytår

2. påskedag

1. maj

Kristi Himmelfart

2. pinsedag

Luxembourgs nationaldag (23. juni)

Mariæ himmelfart

Allehelgen

Juledag

2. juledag

Nationale helligdage i Spanien

Nytår

Hellig Tre Konger

Skærtorsdag

Langfredag

1. maj

Allehelgen

Spaniens nationaldag (6. december)

Jomfru Marias ubesmittede undfangelse

Juledag

Ændret forslag til Rådets forordning om EF-mønstre ⁽¹⁾

(2001/C 120 E/03)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 660 endelig udg./2 — 1993/0463(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 27. november 2000)

⁽¹⁾ EFT C 62 E af 27.2.2001, s. 173.

OPRINDELIGT FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

(1) Traktaten indeholder bestemmelser om oprettelse af et indre marked omfattende fjernelse af hindringer for de frie varebevægelser og gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes. En ensartet ordning til opnåelse af et EF-mønster, der tillægges samme beskyttelse med samme retsvirkninger inden for hele Fællesskabets område, vil yderligere fremme disse mål.

(2) kun Benelux-landene har indført en ensartet mønsterbeskyttelseslovgivning og et nationalt lovgivningsanliggende, hvis virkninger er begrænset til vedkommende medlemsstats nationale territorium, identiske mønstre beskyttes forskelligt i forskellige medlemsstater og til fordel for forskellige indehavere. Dette kan ikke undgå at føre til konflikter i samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT C 29 af 31.1.1994, s. 20.⁽²⁾ EFT C 110 af 2.5.1995, s. 12 og EFT C 75 af 15.3.2000, s. 35.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

Uændret

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten indeholder bestemmelser om oprettelse af et indre marked omfattende fjernelse af hindringer for de frie varebevægelser og gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes. En ensartet ordning til opnåelse af et EF-mønster, der tillægges samme beskyttelse med samme retsvirkninger inden for hele Fællesskabets område, vil derfor yderligere fremme disse mål.

(2) Da kun Benelux-landene har indført en ensartet mønsterbeskyttelseslovgivning og mønsterbeskyttelse i alle de øvrige medlemsstater er et nationalt lovgivningsanliggende, hvis virkninger er begrænset til vedkommende medlemsstats nationale territorium, kan identiske mønstre beskyttes forskelligt i forskellige medlemsstater og til fordel for forskellige indehavere. Dette kan ikke undgå at føre til konflikter i samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT C 29 af 31.1.1994, s. 20 og EFT C 248 E af 29.8.2000, s. 3.⁽²⁾ EFT C 110 af 2.5.1995, s. 28.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (3) Betydelige forskelle mellem medlemsstaternes mønsterlovgivning forhindrer og fordrejer konkurrencen inden for Fællesskabet mellem producenter af beskyttede produkter, fordi samhandelen og konkurrencen inden for Fællesskabet for så vidt angår produkter, der inkorporerer et mønster — i sammenligning med den indenlandske samhandel — forhindres og fordrejes på grund af en lang række ansøgninger, mønstermyndigheder, procedurer, love, nationalt begrænsede enerettigheder kombineret med betydelige administrative udgifter med deraf følgende store omkostninger og gebyrer til skade for ansøgeren. Europa-Parlamentets og Rådets.
- (4) Den omstændighed, at mønsterbeskyttelsens retsvirkninger er begrænset til den enkelte medlemsstats territorium, hvad enten medlemsstaternes lovgivning er blevet harmoniseret eller ej, kan føre til en opdeling af det indre marked for designprodukter, der er genstand for nationale rettigheder, der indehaves af forskellige rettighedshavere, og således udgøre en hindring for frie varebevægelser.
- (5) Dette nødvendiggør indførelsen af et EF-mønster, der er direkte anvendeligt i hver enkelt medlemsstat, fordi det kun på denne måde vil være muligt — via en enkelt ansøgning til Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller), hvor der følges en og samme procedure efter en og samme mønsterlovgivning — at få etableret et område omfattende samtlige medlemsstater.
- (6) Det påhviler således Fællesskabet at vedtage de fornødne foranstaltninger med henblik på at nå disse mål, som ikke kan gennemføres af de enkelte medlemsstater enkeltvis, og som — på grund af omfanget og retsvirkningerne af indførelsen af et EF-mønster og etableringen af et EF-mønstermyndighed — kun kan virkeliggøres af Fællesskabet som sådant.
- (7) et godt design er et vigtigt element for de af Fællesskabets industrier, der konkurrerer med industrier fra andre lande, og i mange tilfælde bestemmende for, om det til designet knyttede produkt får kommerciel succes, en bedre beskyttelse af industriel formgivning ikke alene fremme de enkelte mønsterfrembringers bidrag til summen af Fællesskabets formåen på dette område, men også fremme innovation og udvikling af nye produkter samt investering i produktion heraf. En mere lettilgængelig mønsterbeskyttelsesordning, der er tilpasset det indre markeds behov, er derfor af vital betydning for Fællesskabets industrier.
- (3) Betydelige forskelle mellem medlemsstaternes mønsterlovgivning forhindrer og fordrejer konkurrencen inden for Fællesskabet mellem producenter af beskyttede produkter, fordi samhandelen og konkurrencen inden for Fællesskabet for så vidt angår produkter, der inkorporerer et mønster — i sammenligning med den indenlandske samhandel — forhindres og fordrejes på grund af en lang række ansøgninger, mønstermyndigheder, procedurer, love, nationalt begrænsede enerettigheder kombineret med betydelige administrative udgifter med deraf følgende store omkostninger og gebyrer til skade for ansøgeren. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre ⁽¹⁾, der indebærer en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes mønsterlovgivning, bidrager allerede til at afhjælpe denne situation.
- Uændret
- (5) Dette nødvendiggør indførelsen af et EF-mønster, der er direkte anvendeligt i hver enkelt medlemsstat, fordi det kun på denne måde vil være muligt — via en enkelt ansøgning til Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller), hvor der følges en og samme procedure efter en og samme mønsterlovgivning — at få etableret en fælles mønsterret for et område omfattende samtlige medlemsstater.
- Uændret
- (7) Da et godt design er et vigtigt element for de af Fællesskabets industrier, der konkurrerer med industrier fra andre lande, og i mange tilfælde er bestemmende for, om det til designet knyttede produkt får kommerciel succes, vil en bedre beskyttelse af industriel formgivning ikke alene fremme de enkelte mønsterfrembringers bidrag til summen af Fællesskabets formåen på dette område, men også fremme innovation og udvikling af nye produkter samt investering i produktion heraf. En mere lettilgængelig mønsterbeskyttelsesordning, der er tilpasset det indre markeds behov, er derfor af vital betydning for Fællesskabets industrier.

⁽¹⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (8) En sådan mønsterbeskyttelsesordning vil være den nødvendige forudsætning for at kunne opnå en tilsvarende mønsterbeskyttelse på Fællesskabets vigtigste eksportmarkeder.
- (9) De materielle bestemmelser i denne forordning om mønstre bør tilpasses de bestemmelser i direktiv 98/71/EF.
- (10) Teknologisk innovation ikke hæmmes, ved at der gives mønsterbeskyttelse for karakteristika, der udelukkende har en teknisk funktion. Dette indebærer ikke, at et mønster skal have æstetiske kvaliteter. På samme måde kompatibiliteten mellem produkter af forskellig udformning ikke hindres ved at udvide beskyttelsen til at omfatte mønstre for mekaniske sammenkoblinger; mønsterkarakteristika, som ikke kan beskyttes af disse grunde, ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om andre af mønstrets karakteristika opfylder kravene for beskyttelse.
- (11) Som undtagelse herfra kan mekaniske sammenkoblinger udgøre et vigtigt element i de innovative karakteristika i modulprodukter og være et vigtigt afsætningsaktiv, hvorfor de kunne mønsterbeskyttes.
- (12) Beskyttelsen bør ikke udvides til at omfatte komponenter, der ikke er synlige under normal brug af et produkt, eller elementer af en komponent, som ikke er synlige, når komponenten er monteret, eller elementer, som ikke i sig selv ville opfylde kravene til nyhed og individuel karakter. De elementer af et mønster, der af disse grunde er udelukket fra beskyttelse, bør derfor ikke få indflydelse på vurderingen af, om andre elementer af mønstret opfylder kravene til beskyttelse.
- (13) Det har ikke været muligt at opnå fuldstændig indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af beskyttede mønstre for dele til sammensatte produkter til reparationsformål gennem direktiv 98/71/EF. I forbindelse med forligsproceduren for dette direktiv gav Kommissionen tilsagn om tre år efter datoen for gennemførelsen af direktivet at undersøge konsekvenserne af direktivets bestemmelser for specielt de industrisektorer, der er mest berørt af debatten om en reparationsklausul for dele til sammensatte produkter. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt at udelukke mønstre for dele til sammensatte produkter fra at blive mønsterbeskyttet i henhold til denne forordning, indtil Rådet har lagt sig fast på en holdning til dette spørgsmål på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

ÆNDRET FORSLAG

- Uændret
- (9) De materielle bestemmelser i denne forordning om mønstre bør tilpasses de tilsvarende bestemmelser i direktiv 98/71/EF.
- (10) Teknologisk innovation må ikke hæmmes, ved at der gives mønsterbeskyttelse for karakteristika, der udelukkende har en teknisk funktion. Dette indebærer ikke, at et mønster skal have æstetiske kvaliteter. På samme måde må kompatibiliteten mellem produkter af forskellig udformning ikke hindres ved at udvide beskyttelsen til at omfatte mønstre for mekaniske sammenkoblinger; de mønsterkarakteristika, som ikke kan beskyttes af disse grunde, må følgelig ikke tages i betragtning ved vurderingen af, om andre af mønstrets karakteristika opfylder kravene for beskyttelse.
- (11) Som undtagelse herfra kan mekaniske sammenkoblinger udgøre et vigtigt element i de innovative karakteristika i modulprodukter og være et vigtigt afsætningsaktiv, hvorfor de skal kunne mønsterbeskyttes.
- Uændret
- (13) Det har ikke været muligt at opnå fuldstændig indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af beskyttede mønstre for dele til sammensatte produkter til reparationsformål gennem direktiv 98/71/EF. I forbindelse med forligsproceduren for dette direktiv gav Kommissionen derfor tilsagn om tre år efter datoen for gennemførelsen af direktivet at undersøge konsekvenserne af direktivets bestemmelser for specielt de industrisektorer, der er mest berørt af debatten om en reparationsklausul for dele til sammensatte produkter. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt at udelukke mønstre for dele til sammensatte produkter fra at blive mønsterbeskyttet i henhold til denne forordning, indtil Rådet har lagt sig fast på en holdning til dette spørgsmål på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(14) Et mønsters individuelle karakter bør vurderes ud fra, om det helhedsindtryk, den informerede bruger får ved betragtning af mønstret, klart adskiller sig fra helhedsindtrykket af den allerede eksisterende formgivning, idet der tages hensyn til arten af det produkt, som mønstret finder anvendelse på eller indgår i, og navnlig hvilken industrigren produktet tilhører, samt den grad af frihed, frembringeren har haft ved udviklingen af mønstret.

(15) Bestemmelserne i denne forordning berører ikke anvendelsen af konkurrencereglerne i EF-traktatens artikel 81 og 82.

(16) Et EF-mønster skal så vidt muligt være afpasset efter de behov, der gør sig gældende inden for alle Fællesskabets industrisektorer, og disse er mange og forskelligartede.

(17) Nogle af disse sektorer fremstiller en lang række mønstre til produkter, der ofte har kort levetid, hvor beskyttelse uden omstændelige registreringsformaliteter er en fordel, og hvor beskyttelsens varighed er af mindre betydning. På den anden side er der industrisektorer, som ønsker fordelene ved registrering på grund af den hermed forbundne større retssikkerhed, og som kræver mulighed for en længere beskyttelsestid svarende til deres produkters forventede levetid.

(18) Der bør derfor indføres to former for beskyttelse, et ikke-registreret mønster af kort varighed og et andet registreret mønster af længere varighed.

(19) Et registreret EF-mønster forudsætter, at der etableres og føres et register, hvori alle de ansøgninger, der opfylder de formelle betingelser, og som har fået tildelt en ansøgningsdato, registreres. Registreringsordning skal i princippet ikke være baseret på en — forud for registreringen — materiel undersøgelse af, om beskyttelsesbetingelserne er opfyldt, hvorved ansøgeres besvær i forbindelse med registrering og andre procedurer holdes på et minimum.

(20) Et EF-mønster skal ikke gives, medmindre mønstret er nyt i den forstand, at det ikke er identisk med andre tidligere mønstre, der er blevet offentligt tilgængelige, og medmindre det også har individuel karakter i forhold til andre mønstre.

Uændret

(15) Bestemmelserne i denne forordning berører ikke anvendelsen af konkurrencereglerne i EF-traktatens artikel 81 og 82, specielt med hensyn til licensaftaler.

Uændret

(19) Et registreret EF-mønster forudsætter, at der etableres og føres et register, hvori alle de ansøgninger, der opfylder de formelle betingelser, og som har fået tildelt en ansøgningsdato, registreres. Denne registreringsordning skal i princippet ikke være baseret på en — forud for registreringen — materiel undersøgelse af, om beskyttelsesbetingelserne er opfyldt, hvorved ansøgeres besvær i forbindelse med registrering og andre procedurer holdes på et minimum.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- (21) Det er også nødvendigt at give mønsterfrembringeren eller den, til hvem hans ret er overgået, mulighed for at afprøve de produkter, hvori mønstret inkorporeres, på markedet, før han tager stilling til, hvorvidt beskyttelse via et registreret EF-mønster er ønskelig. Det er nødvendigt med en bestemmelse om, at offentliggørelse af mønstret foretaget af mønsterfrembringeren selv eller af den, til hvem hans ret er overgået, eller uretmæssig offentliggørelse — inden for en periode på tolv måneder forud for indgivelsen af ansøgning om registrering af et EF-mønster — ikke må skade det pågældende mønsters nyhed eller individuelle karakter.
- (22) Den eneret, der tillægges ved et registreret EF-mønster, modsvares logisk af den større retssikkerhed, der er forbundet med registrering. Det er der hensigtsmæssigt, at det ikke-registrerede EF-mønster kun giver en ret til at forhindre kopiering.
- (23) Håndhævelsen af disse rettigheder bør overlades til national lovgivning, og det er derfor nødvendigt i et vist omfang at indføre elementære, ensartede sanktioner i samtlige medlemsstater. Dette vil åbne mulighed for — uanset i hvilket land håndhævelsen søges foretaget — at standse mønsterkrænkende handlinger.
- (24) Tredjemand, der kan godtgøre, at han i god tro har påbegyndt brug i Fællesskabet, eller har truffet seriøse og effektive forberedelser med henblik herpå, af et mønster, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EF-mønster nyder, og som ikke er en kopi af et sådant, være berettiget til en begrænset udnyttelse af dette mønster; »brug« i den forbindelse forstås som enhver brug eller seriøse eller effektive forberedelser med henblik herpå, herunder brug til kommercielle formål, som var påbegyndt før datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering som EF-mønster.
- (25) Det er et grundlæggende mål, at proceduren med henblik på erhvervelse af et registreret EF-mønster skal medføre mindst mulige omkostninger og vanskeligheder for ansøgerne, således at proceduren gøres let tilgængelig for små og mellemstore virksomheder samt for individuelle mønsterfrembringere.

ÆNDRET FORSLAG

- (21) Det er også nødvendigt at give mønsterfrembringeren eller den, til hvem hans ret er overgået, mulighed for at afprøve de produkter, hvori mønstret inkorporeres, på markedet, før han tager stilling til, hvorvidt beskyttelse via et registreret EF-mønster er ønskelig. Med henblik herpå er det nødvendigt med en bestemmelse om, at offentliggørelse af mønstret foretaget af mønsterfrembringeren selv eller af den, til hvem hans ret er overgået, eller uretmæssig offentliggørelse — inden for en periode på tolv måneder forud for indgivelsen af ansøgning om registrering af et EF-mønster — ikke må skade det pågældende mønsters nyhed eller individuelle karakter.
- (22) Den eneret, der tillægges ved et registreret EF-mønster, modsvares logisk af den større retssikkerhed, der er forbundet med registrering. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det ikke-registrerede EF-mønster kun giver en ret til at forhindre kopiering. Denne beskyttelse, som også bør omfatte handel med produkter, hvori ulovlige mønstre er inkorporeret, bør imidlertid ikke omfatte mønstre, der er resultatet af en anden mønsterfrembringers uafhængige frembringelse.
- Uændret
- (24) Tredjemand, der kan godtgøre, at han i god tro har påbegyndt brug i Fællesskabet, eller har truffet seriøse og effektive forberedelser med henblik herpå, af et mønster, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EF-mønster nyder, og som ikke er en kopi af et sådant, bør være berettiget til en begrænset udnyttelse af dette mønster; »brug« bør i den forbindelse forstås som enhver brug eller seriøse eller effektive forberedelser med henblik herpå, herunder brug til kommercielle formål, som var påbegyndt før datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering som EF-mønster.
- Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (26) industrisektorer, der inden for korte perioder frembringer en lang række mønstre, der måske har kort levetid, og hvoraf kun nogle måske bliver markedsført, vil ofte foretrække et ikke-registreret mønster. For disse sektorer er der også behov for lettere adgang til et registreret EF-mønster; muligheden for at kombinere flere mønstre i én kollektiv ansøgning vil opfylde dette behov. M.
- (27) Den normale bekendtgørelse, der finder sted efter registrering af et EF-mønster, kan i visse tilfælde medføre, at muligheden for en kommerciel succes for produkter, hvori mønstret er involveret, elimineres eller forringes; muligheden for at opnå udsættelse af bekendtgørelsen i en rimelig er en løsning i sådanne tilfælde.
- (28) Dersom sager vedrørende gyldigheden af et registreret EF-mønster henlægges til ét sted, vil dette spare tid og penge sammenlignet med procedurer, der involverer forskellige nationale domstole.
- (29) Det er nødvendigt at fastsætte visse garantier, herunder ret til at appellere til et appelkammer og i sidste instans til EF-Domstolen. En sådan procedure vil bidrage til udvikling af en ensartet fortolkning af kravene til EF-mønstres gyldighed.
- (30) Det er vigtigt, at de rettigheder, der tillægges ved EF-mønster, kan håndhæves effektivt overalt inden for Fællesskabet. For at sikre dette der fastsættes særlige regler for tvister vedrørende EF-mønstre. Hvad angår sager om mønsterkrænkelse og ugyldighed vil en begrænsning af antallet af nationale domstole, der tillægges kompetence i disse sager, bidrage til en yderligere specialisering hos dommerne. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege EF-mønsterdomstole.
- (31) Ved udformningen af den ordning, der skal gælde for tvister, bør »forum shopping« så vidt muligt undgås. Det er derfor nødvendigt at fastlægge klare regler for den internationale kompetence.
- (26) De industrisektorer, der inden for korte perioder frembringer en lang række mønstre, der måske har kort levetid, og hvoraf kun nogle måske bliver markedsført, vil ofte foretrække et ikke-registreret mønster. For disse sektorer er der desuden også behov for lettere adgang til et registreret EF-mønster; muligheden for at kombinere flere mønstre i én kollektiv ansøgning vil opfylde dette behov. Mønstre, der er omfattet af en kollektiv ansøgning, bør imidlertid være indbyrdes uafhængige med hensyn til ugyldighedserklæring, afkald og gennemtvungelse af rettigheder.
- (27) Den normale bekendtgørelse, der finder sted efter registrering af et EF-mønster, kan i visse tilfælde medføre, at muligheden for en kommerciel succes for produkter, hvori mønstret er involveret, elimineres eller forringes; muligheden for at opnå udsættelse af bekendtgørelsen i en rimelig periode er derfor en løsning i sådanne tilfælde.
- Uændret
- (29) Det er derfor nødvendigt at fastsætte visse garantier, herunder ret til at appellere til et appelkammer og i sidste instans til EF-Domstolen. En sådan procedure vil bidrage til udvikling af en ensartet fortolkning af kravene til EF-mønstres gyldighed.
- (30) Det er vigtigt, at de rettigheder, der tillægges ved et EF-mønster, kan håndhæves effektivt overalt inden for Fællesskabet. For at sikre dette bør der fastsættes særlige regler for tvister vedrørende EF-mønstre. Hvad angår sager om mønsterkrænkelse og ugyldighed vil en begrænsning af antallet af nationale domstole, der tillægges kompetence i disse sager, desuden bidrage til en yderligere specialisering hos dommerne. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege EF-mønsterdomstole.
- Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

(32) I henhold til Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, senest ændret ved afgørelse, udøver Retten i første instans de beføjelser, der er tillagt Domstolen i henhold til traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne, særlig med hensyn til klager i henhold til EØF-traktatens artikel 230, og de retsakter, der er udstedt til disses gennemførelse, medmindre andet er bestemt i en retsakt om oprettelse af et fællesskabsretligt organ. De beføjelser, der ved denne forordning er tillagt Domstolen til at omstøde eller ændre appelkamrenes afgørelser, udøves derfor i første instans af Retten i henhold til ovennævnte afgørelse.

(33) Denne forordning ikke til hinder for, at der på mønstre, der er beskyttede som EF-mønstre, anvendes andre relevante love i medlemsstaterne såsom dem, der vedrører mønsterbeskyttelse opnået ved registrering, eller dem, der vedrører ikke-registrerede mønstre, varemærker, patenter og brugsmodeller, illoyal konkurrence eller civilretligt ansvar.

(34) I afventning af en harmonisering af ophavsretslovene er det vigtigt at fastlægge princippet om kumulation af beskyttelsen i henhold til forordningen om EF-mønstre og i henhold til ophavsretslovgivningen, dog således at medlemsstaterne frit kan fastsætte omfanget af den ophavsretlige beskyttelse og de betingelser, hvorunder denne beskyttelse kan tillægges.

(35) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages efter den forskriftsprocedure, der er fastsat i afgørelsens artikel 5.

(36) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne forordning end artikel 308 —

ÆNDRET FORSLAG

(32) I henhold til Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ⁽¹⁾, senest ændret ved afgørelse 1999/291/EF, EKSF, Euratom ⁽²⁾, udøver Retten i første instans de beføjelser, der er tillagt Domstolen i henhold til traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne, særlig med hensyn til klager i henhold til EØF-traktatens artikel 230, og de retsakter, der er udstedt til disses gennemførelse, medmindre andet er bestemt i en retsakt om oprettelse af et fællesskabsretligt organ. De beføjelser, der ved denne forordning er tillagt Domstolen til at omstøde eller ændre appelkamrenes afgørelser, udøves derfor i første instans af Retten i henhold til ovennævnte afgørelse.

(33) Denne forordning bør ikke være til hinder for, at der på mønstre, der er beskyttede som EF-mønstre, anvendes love om industriel ejendomsret eller andre relevante love i medlemsstaterne såsom dem, der vedrører mønsterbeskyttelse opnået ved registrering, eller dem, der vedrører ikke-registrerede mønstre, varemærker, patenter og brugsmodeller, illoyal konkurrence eller civilretligt ansvar.

Uændret

(35) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, bør de vedtages efter den forskriftsprocedure, der er fastsat i afgørelsens artikel 5.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 319 af 25.11.1988, s. 1, samt berigtigelse hertil i EFT L 241 af 17.8.1988, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 114 af 1.5.1999, s. 52.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 1***EF-mønster**

1. Et mønster, der opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser i det følgende et »EF-mønster«.
2. Et EF-mønster beskyttes i henhold til bestemmelserne i denne forordning:
 - a) som et »ikke-registreret EF-mønster«, hvis det gøres offentligt tilgængeligt i overensstemmelse med denne forordning
 - b) som et »registreret EF-mønster«, hvis det registreres i overensstemmelse med denne forordning.
3. EF-mønstre har enhedskarakter. De har samme retsvirkninger overalt inden for Fællesskabet; et mønster kan kun registreres, overdrages, opgives eller erklæres ugyldigt, med virkning for hele Fællesskabet. Dette princip og dets konsekvenser gælder, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

*Artikel 2***Harmoniseringskontoret**

Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller), i det følgende benævnt »Harmoniseringskontoret«, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, i det følgende benævnt »forordningen om EF-varemærker«, udfører de opgaver, der pålægges det ved denne forordning.

AFSNIT II

MØNSTERLOVGIVNINGEN

Første afdeling

Betingelserne for beskyttelse*Artikel 3***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- a) »Mønster«: et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmyknings linjer, konturer, farver, form, og/eller materiale.

1. Et mønster, der opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser benævnes i det følgende et »EF-mønster«.

Uændret

3. EF-mønstret har enhedskarakter. Det har samme retsvirkninger overalt inden for Fællesskabet; et mønster kan kun registreres, overdrages, opgives eller erklæres ugyldigt, og brugen deraf forbydes med virkning for hele Fællesskabet. Dette princip og dets konsekvenser gælder, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Uændret

- a) »Mønster«: et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktets og/eller dets udsmyknings linjer, konturer, farver, form, struktur og/eller materiale.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) »Produkt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, herunder bl.a. dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt, samt emballage, udstyr, grafiske symboler og typografiske skrifttyper, men ikke edb-programmer.
- c) »Sammensat produkt«: et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.

Uændret

Artikel 4

Betingelser for beskyttelse

1. Et mønster beskyttes en EF-mønsterret, i det omfang mønstret er nyt og har individuel karakter.
2. Et mønster, der finder anvendelse på eller indgår i et produkt, som udgør en komponent af et sammensat produkt, anses kun for at være nyt og have individuel karakter:
- a) hvis komponenten efter at være blevet inkorporeret i det sammensatte produkt fortsat er synlig under normal brug af dette produkt, og
- b) i det omfang de synlige elementer af komponenten i sig selv opfylder kravene om nyhed og individuel karakter.
3. Ved »normal brug« i den i stk. 2, litra a), anvendte betydning forstås anvendelse, vedligeholdelse og reparation.

1. Et mønster beskyttes ved en EF-mønsterret, i det omfang mønstret er nyt og har individuel karakter.

Uændret

Artikel 5

Nyhedskravet

Et mønster anses for nyt, hvis intet identisk mønster er blevet offentligt tilgængeligt:

- a) inden den dato, hvor det mønster, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentligt tilgængeligt, hvis der er tale om et ikke-registreret EF-mønster
- b) inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af det mønster, for hvilket der påberåbes beskyttelse, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis der er tale om et registreret EF-mønster.

Uændret

1. Et mønster anses for nyt, hvis intet identisk mønster er blevet offentligt tilgængeligt:

Uændret

Mønstre anses for identiske, hvis deres særlige træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.

2. Mønstre anses for identiske, hvis deres særlige træk kun adskiller sig fra hinanden på uvæsentlige punkter.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

Uændret

Individuel karakter

1. Et mønster anses for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre mønstre, som er blevet offentligt tilgængelige:

- a) inden den dato, hvor det mønster, for hvilket der påberåbes beskyttelse, første gang er blevet offentligt tilgængeligt, hvis der er tale om et ikke-registreret EF-mønster
- b) inden den dato, hvor ansøgningen om registrering, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen, hvis der er tale om et registreret EF-mønster.

2. Ved vurderingen af et mønsters individuelle karakter tages der hensyn til den grad af frihed, som frembringeren har haft ved udviklingen af mønstret.

Artikel 7

(udgår)

Referencedatoen

Artikel 8

Uændret

Offentliggørelse

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 5 og 6 anses et mønster for at være blevet offentligt tilgængeligt, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde er blevet offentliggjort, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden den i artikel 5, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), eller i artikel 5, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede dato, alt efter det enkelte tilfælde, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Mønstret anses dog ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 5 og 6 anses et mønster for at være blevet offentligt tilgængeligt, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde er blevet offentliggjort, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden den i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), eller i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), omhandlede dato, alt efter det enkelte tilfælde, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Mønstret anses dog ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

2. Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 tages der ikke hensyn til offentliggørelsen i de tilfælde, hvor et mønster, for hvilket der påberåbes beskyttelse i henhold til en registreret EF-mønsterret, er gjort offentligt tilgængeligt:

Uændret

- a) af frembringeren eller af den, til hvem hans ret er overgået, eller af tredjemand på grundlag af oplysninger, der er meddelt, eller foranstaltninger, der er truffet af mønsterfrembringeren eller af den, til hvem hans ret er overgået, og
- b) i løbet af de 12 måneder, der går forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, forud for prioritetsdagen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Stk. 2 finder også anvendelse, hvis mønstret er blevet offentligt tilgængeligt som følge af misbrug i forhold til frembringeren eller den, til hvem hans ret er overgået.

*Artikel 9***Mønstre, der er bestemt af deres tekniske funktion, samt mønstre for sammenkoblinger**

1. Der kan ikke erhverves EF-mønstret til de elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion.
2. Der kan ikke erhverves EF-mønstret til de elementer af et produkts udseende, der nødvendigvis må reproduceres i deres nøjagtige form og dimensioner, for at det produkt, som mønstret indgår i eller finder anvendelse på, rent mekanisk kan kobles til et andet produkt eller placeres i, på eller omkring et andet produkt eller bringes i kontakt med et andet produkt, således at begge produkter opfylder deres funktion.
3. Uanset stk. 2 skal der på de i artikel 5 og 6 fastsatte betingelser kunne erhverves EF-mønstret til et mønster, der giver mulighed for en mangfoldig sammenbygning eller sammenkobling af produkter i et modulopbygget system bestående af indbyrdes udskiftelige elementer.

*Artikel 10***Mønstre, der strider mod offentlig orden eller sædelighed**

Der kan ikke erhverves EF-mønstret til et mønster, der strider mod offentlig orden eller sædelighed.

*Artikel 10a***Overgangsbestemmelse**

1. Indtil der efter forslag fra Kommissionen er vedtaget ændringer til denne forordning herom, kan der ikke erhverves EF-mønstret til et mønster, når det produkt, som mønstret finder anvendelse på eller indgår i, udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende mønstret er afhængigt af.
2. Det i stk. 1 omhandlede forslag fra Kommissionen forelægges samtidig med og tager hensyn til eventuelle ændringer, som Kommissionen foreslår om samme spørgsmål i henhold til artikel 18 i direktiv 98/71/EF.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Anden afdeling

Beskyttelsens omfang og varighed

Artikel 11

Beskyttelsens omfang

1. Beskyttelsen i henhold til et EF-mønster omfatter ethvert mønster, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk.
2. Ved vurderingen af beskyttelsens omfang skal der tages hensyn til den grad af frihed, som frembringeren har haft ved udviklingen af mønstret.

Artikel 12

Begyndelses- og sluttidspunktet for det ikke-registrerede EF-mønsters beskyttelse

1. Et mønster, der opfylder de i første afdeling fastsatte betingelser, beskyttes som et ikke-registreret EF-mønster for en periode af tre år regnet fra den dato, hvor mønstret først er blevet offentligt tilgængeligt inden for Fællesskabet.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 anses et mønster for at være blevet offentligt tilgængeligt i Fællesskabet, hvis det er blevet bekendtgjort i, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt i Fællesskabet, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Mønstret anses dog ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 anses et mønster for at være blevet offentligt tilgængeligt i Fællesskabet, hvis det er blevet bekendtgjort i en eller anden form, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt i Fællesskabet, undtagen i tilfælde hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Fællesskabet ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse. Mønstret anses dog ikke for at være blevet offentligt tilgængeligt, blot fordi tredjemand har fået kendskab til det under et eksplicit eller implicit krav om fortrolighed.

Artikel 13

Begyndelses- og sluttidspunktet for det registrerede EF-mønsters beskyttelse

Når Harmoniseringskontoret har foretaget registrering, beskyttes et mønster, som opfylder de i første afdeling fastsatte betingelser, som et registreret EF-mønster for en periode af fem år regnet fra den dag, hvor registreringsansøgningen blev indgivet. Rettighedshaveren kan få forlænget beskyttelsesperioden for en eller flere perioder på hver fem år indtil i alt 25 år regnet fra ansøgningsdatoen.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 13a***Fornyelse af registrerede EF-mønstre**

1. Registrering af et EF-mønster fornyes på begæring af rettighedshaveren eller af enhver person med udtrykkelig tilladelse fra førstnævnte, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt.
2. Harmoniseringskontoret giver indehaveren af det registrerede EF-mønster og enhver indehaver af en registreret rettighed over EF-mønstret meddelelse om registreringsperiodens udløb i god tid forinden. Harmoniseringskontoret ifalder ikke ansvar for manglende meddelelse.
3. Begæringen om fornyelse skal indgives og fornyelsesgebyret være betalt i løbet af den seks måneders periode, der slutter den sidste dag i den måned, i hvilken beskyttelsestiden udløber. Er dette ikke sket, kan begæringen indgives og gebyrerne betales inden for en yderligere frist på seks måneder fra den i første punktum nævnte dag, hvis der inden for denne yderligere frist betales et tillægsgebyr.
4. Fornyelsen får virkning fra dagen efter registreringsperiodens udløb. Fornyelsen skal registreres.

Tredje afdeling

Uændret

Den EF-mønsterberettigede*Artikel 14***Retten til EF-mønstret**

1. Retten til EF-mønstret tilkommer frembringeren eller den, til hvem hans ret er overgået.

2. Har to eller flere personer i fællesskab frembragt et mønster, tilkommer retten til EF-mønstret de pågældende i fællesskab. Betingelserne for udøvelsen af denne ret fastlægges ved kontrakt mellem samejerne eller, hvis en sådan ikke bringes i stand:

- a) i tilfælde af et registreret EF-mønster ved anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat, hvor ansøgningen om registrering er indgivet i henhold til artikel 37, eller
- b) i tilfælde af et ikke-registreret EF-mønster ved anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat:
 - i) hvor samtlige mønsterfrembringere har hjemsted eller bopæl på den relevante dato

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Er et mønster blevet frembragt af en arbejdstager som led i udførelsen af hans opgaver eller efter anvisninger fra hans arbejdsgiver, tilkommer retten til EF-mønstret arbejdsgiveren, medmindre andet er fastsat ved aftale.

- ii) hvis nr. (i) ikke finder anvendelse, hvor samtlige mønsterfrembringere har forretningssted den relevante dato
- iii) hvis nr. (i) og (ii) ikke finder anvendelse, er medlemsstaten den medlemsstat, hvor det ikke-registrerede mønster først blev offentligt tilgængeligt i henhold til artikel 12.

Uændret

Artikel 15

Mønstre frembragt af flere personer

(udgår)

Artikel 16

Krav vedrørende spørgsmålet om, hvem der er berettiget til et EF-mønster

Uændret

1. Dersom en person, der ikke er berettiget i henhold til artikel 14, et ikke-registreret EF-mønster, eller dersom et registreret EF-mønster er blevet registreret i en sådan ikke-berettiget persons navn, kan den person, der er berettiget til mønstret i henhold til den pågældende bestemmelse — uden at hans adgang til andre retsmidler derved begrænses — kræve at blive anerkendt som den retmæssige indehaver af EF-mønstret.

1. Dersom en person, der ikke er berettiget i henhold til artikel 14, offentliggør et ikke-registreret EF-mønster, eller dersom et registreret EF-mønster er blevet registreret eller ansøgt om i en sådan ikke-berettiget persons navn, kan den person, der er berettiget til mønstret i henhold til den pågældende bestemmelse — uden at hans adgang til andre retsmidler derved begrænses — kræve at blive anerkendt som den retmæssige indehaver af EF-mønstret.

2. Er en person i fællesskab med en anden berettiget til et EF-mønster, kan han i overensstemmelse med stk. 1 kræve at blive anerkendt som medindehaver af mønstret.

Uændret

3. Søgsmål i henhold til stk. 1 skal anlægges senest inden for en periode af to år efter den dato, hvor det finder ikke anvendelse, hvis den person, der ikke er berettiget til EF-mønstret, i ond tro, da.

3. Søgsmål i henhold til stk. 1 og 2 skal anlægges ved en domstol senest inden for en periode af to år efter den dato, hvor det registrerede EF-mønster blev bekendtgjort eller det ikke-registrerede EF-mønster blev offentliggjort. En sådan tidsfrist finder ikke anvendelse, hvis den person, der ikke er berettiget til EF-mønstret, handlede i ond tro, da der blev ansøgt om mønstret, eller da det blev offentliggjort eller overdraget til ham.

4. Er der tale om et registreret EF-mønster, skal følgende oplysninger indføres i registret:

Uændret

a) at der er anlagt søgsmål i henhold til stk. 1

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) den endelige afgørelse eller enhver anden afslutning af søgsmålet
- c) enhver ændring i ejendomsretten til det registrerede EF-mønster som følge af den endelige afgørelse.

*Artikel 17***Retsvirkningerne af en dom vedrørende spørgsmålet om, hvem der er berettiget til et registreret EF-mønster**

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejendomsretten til et registreret EF-mønster som følge af søgsmål i henhold til artikel 16 bortfalder licenser og andre rettigheder ved indførelsen i mønsterregistret af navnet på den person, der er berettiget til mønstret.

2. Hvis indehaveren af det registrerede EF-mønster eller en licenshaver — før et i henhold til artikel 16 anlagt søgsmål er blevet registreret — har udnyttet mønstret inden for Fællesskabet eller har truffet seriøse og effektive forberedelser med henblik herpå, kan han fortsætte udnyttelsen, såfremt han inden for den i gennemførelsesforordningen fastsatte frist anmoder den nye mønsterhaver, der er indført i mønsterregistret, om en ikke-eksklusiv licens. Licensen skal meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, såfremt mønsterhaveren eller licenshaveren på det tidspunkt, hvor han begyndte at udnytte mønstret eller traf forberedelser med henblik herpå, var i ond tro.

*Artikel 18***Formodning til fordel for den registrerede**

Den person, i hvis navn et registreret EF-mønster er registreret, eller — hvis registreringen endnu ikke har fundet sted — i hvis navn ansøgning om registrering af et EF-mønster er indgivet, skal, for så vidt angår behandlingen ved Harmoniseringskontoret, anses for den berettigede person.

*Artikel 19***Frembringerens ret til at blive nævnt**

Frembringeren har i forhold til ansøgeren eller indehaveren af et registreret EF-mønster ret til over for Harmoniseringskontoret og i mønsterregistret at blive nævnt som frembringeren. Hvis mønstret er et resultat af et teamwork kan en angivelse af det pågældende team erstatte en angivelse af de enkelte frembringere.

*Artikel 18***Formodning til fordel for den registrerede indehaver af mønstret**

Den person, i hvis navn et registreret EF-mønster er registreret, eller — hvis registreringen endnu ikke har fundet sted — i hvis navn ansøgning om registrering af et EF-mønster er indgivet, skal, for så vidt angår behandlingen ved Harmoniseringskontoret eller andre steder, anses for den berettigede person.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Fjerde afdeling

EF-mønstrets retsvirkninger

Artikel 20

De til et EF-mønster knyttede rettigheder

1. Registreringen af et EF-mønster giver indehaveren eneret til at bruge det og til at forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at bruge det. En sådan brug omfatter navnlig fremstilling, udbud, markedsføring, indførsel, udførsel eller brug af et produkt, som mønstret indgår i eller finder anvendelse på, eller oplagring af et sådant produkt med de nævnte formål.

2. Et ikke-registreret EF-mønster giver imidlertid kun indehaveren ret til at forbyde de i stk. 1 nævnte handlinger, hvis den brug, som der gøres indsigelse imod, skyldes kopiering af det beskyttede mønster.

3. Stk. 2 anvendes også på et registreret EF-mønster, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, så længe der ikke er blevet givet offentligheden adgang til den relevante registrering i registret samt sagsakten i henhold til artikel 52, stk. 4.

Artikel 21

De til et registreret EF-mønster knyttede rettigheder

Artikel 22

Begrænsninger i EF-mønstrets retsvirkninger

1. De til EF-mønstret knyttede rettigheder kan ikke

- a) handlinger, der foretages i privat og ikke-erhvervsmæssigt øjemed
- b) handlinger, der foretages i forsøgsøjemed
- c) eftergørelse i citatøjemed eller til undervisningsbrug, forudsat at sådanne handlinger er forenelige med god forretningsskik og ikke i urimeligt omfang skader den normale udnyttelse af mønstret, og forudsat at kilden angives.

2. De til EF-mønstret knyttede rettigheder kan endvidere ikke udøves i forbindelse med:

- a) udstyr på skibe og fly, der er hjemmehørende i et, når sådanne fartøjer midlertidigt kommer ind på Fællesskabets territorium
- b) indførsel til Fællesskabet af reservedele og tilbehør med henblik på reparation af sådanne fartøjer
- c) udførelse af reparationer på sådanne fartøjer.

1. Registreringen af et EF-mønster giver indehaveren eneret til at bruge det og til at forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at bruge det. En sådan brug omfatter navnlig fremstilling, udbud, markedsføring, indførsel, udførsel eller brug af et produkt, som mønstret indgår i eller finder anvendelse på, eller oplagring af et sådant produkt med de nævnte formål.

Uændret

(udgår)

Uændret

1. De til EF-mønstret knyttede rettigheder kan ikke udøves i forbindelse med:

Uændret

- a) udstyr på skibe og fly, der er hjemmehørende i et tredjeland, når sådanne fartøjer midlertidigt kommer ind på Fællesskabets territorium

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 23

Brug af et registreret EF-mønster med henblik på reparation

(udgår)

Artikel 24

Konsumtion af rettigheder

Uændret

De til EF-mønstret knyttede rettigheder omfatter ikke handlinger i forbindelse med produkter, som et mønster, der falder inden for EF-mønstrets beskyttelsesområde, indgår i eller er anvendt på, når produktet er blevet markedsført i Fællesskabet af mønsterhaveren eller med dennes samtykke.

Artikel 25

Ret på grundlag af tidligere brug i forhold til et registreret EF-mønster

1. Ret på grundlag af tidligere brug kan gøres gældende af tredjemand, der kan godtgøre, at han før indgivelsen af ansøgningen eller — hvis der begæres prioritet — før prioritetsdagen i god tro har påbegyndt brug i Fællesskabet, eller har truffet seriøse og effektive forberedelser med henblik herpå, af et mønster, der er omfattet af den beskyttelse, som et registreret EF-mønster nyder, og som ikke er en kopi af et sådant.

2. Retten på grundlag af tidligere brug berettiger en sådan tredjemand til at udnytte mønstret til de formål, som det er brugt til, eller som der er truffet seriøse og effektive forberedelser med henblik på før ansøgnings- eller prioritetsdatoen for det registrerede EF-mønster. Det registrerede EF-mønster har ikke retsvirkninger over for denne tredjemand med hensyn til en sådan udnyttelse.

3. Retten på grundlag af tidligere brug giver ikke ret til at give en anden person licens til at udnytte mønstret.

4. Retten på grundlag af tidligere brug kan ikke overdrages, undtagen hvis tredjemand er et foretagende og overdragelsen sker sammen med den del af foretagendet, inden for hvilket brugen fandt sted eller forberedelserne blev truffet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Femte afdeling

Uændret

Ugyldighed

Artikel 26

Ugyldighedserklæring

1. Et registreret EF-mønster erklæres ugyldigt efter den i afsnit VI og VII fastsatte procedure eller af en EF-mønsterdomstol ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

1. Et registreret EF-mønster erklæres ugyldigt efter begæring ugyldigt af Harmoniseringskontoret efter den i afsnit VI og VII fastsatte procedure eller af en EF-mønsterdomstol ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

2. Et ikke-registreret EF-mønster erklæres ugyldigt af en EF-mønsterdomstol efter herom til en sådan domstol eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

2. Et ikke-registreret EF-mønster erklæres ugyldigt af en EF-mønsterdomstol efter begæring herom til en sådan domstol eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om krænkelse.

3. Et EF-mønster kan også erklæres ugyldigt, efter at det er bortfaldet, eller efter at der er givet afkald på det.

Uændret

Artikel 27

Ugyldighedsgrunde

1. Et EF-mønster kan kun erklæres ugyldigt,

a) hvis mønstret ikke er et mønster i den i artikel 3, litra a), anførte betydning

b) hvis det ikke opfylder betingelserne i artikel 4 til 10a

c) hvis indehaveren i henhold til artikel 14

c) hvis indehaveren i henhold til en domstolsafgørelse ikke er berettiget til EF-mønstret i henhold til artikel 14

d) hvis EF-mønstret strider mod et tidligere mønster, som er blevet offentligt tilgængeligt efter datoen for ansøgningens indgivelse eller, hvis der begæres prioritet, efter prioritetsdagen for EF-mønstret, og som fra en dato, der ligger forud for førnævnte dato, er beskyttet som et registreret EF-mønster eller ved en ansøgning om registrering af et EF-mønster eller ved et registreret mønster i en medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan ret

Uændret

e) hvis et kendetegn benyttes i et senere mønster, og fællesskabsretten eller medlemsstatens lovgivning vedrørende sådanne tegn giver indehaveren af retten til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

f) hvis mønstret udgør en uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning

g) hvis mønstret udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6 c i Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, i det følgende benævnt »Pariserkonventionen« til beskyttelse af industriel ejendomsret, eller en uretmæssig brug af andre kendetegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af artikel 6 c i ovennævnte konvention, og som er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat.

2. Den begrundelse, som er omhandlet i stk. 1, litra c), kan kun påberåbes af den person, som retten til EF-mønstret tilkommer i henhold til artikel 14.

3. De begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d), e) og f), kan kun påberåbes af ansøgeren til eller indehaveren af den ret.

4. Den begrundelse, som er omhandlet i stk. 1, litra g), kan kun påberåbes af den fysiske eller juridiske person, som er berørt af brugen.

6. Et registreret EF-mønster der er erklæret ugyldigt i medfør af stk. 1, litra b), e), f) eller g), kan opretholdes i ændret form, såfremt det i den ændrede form opfylder betingelserne for beskyttelse og det beholder sin identitet. Opretholdelse i ændret form kan omfatte registrering ledsaget af et delvist afkald fra indehaveren af det registrerede EF-mønster eller indførelse i mønsterregistret af en retsafgørelse eller om det registrerede EF-mønsters delvise ugyldighed.

3. De begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d), e) og f), kan kun påberåbes af ansøgeren til eller indehaveren af den ældre ret.

Uændret

5. Uanset stk. 3 og 4 kan medlemsstaterne bestemme, at de begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d) og g), også kan påberåbes af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat på eget initiativ.

6. Et registreret EF-mønster der er erklæret ugyldigt i medfør af stk. 1, litra b), e), f) eller g), kan opretholdes i ændret form, såfremt det i den ændrede form opfylder betingelserne for beskyttelse og det beholder sin identitet. Opretholdelse i ændret form kan omfatte registrering ledsaget af et delvist afkald fra indehaveren af det registrerede EF-mønster eller indførelse i mønsterregistret af en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret om det registrerede EF-mønsters delvise ugyldighed.

Artikel 28

Ugyldighedens retsvirkninger

Uændret

1. I det omfang EF-mønstret erklæres helt eller delvis ugyldigt, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til mønstret, for ikke at have eksisteret.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Med forbehold af nationale bestemmelser enten om krav på erstatning for skade, der skyldes fejl eller ond tro fra EF-mønsterhaverens side, eller uberettiget berigelse, berører den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til EF-mønstrets ugyldighed, ikke:

- a) afgørelser i sager om mønsterkrænkelser, som har fået retskraft og er blevet fuldbyrdet før afgørelsen om ugyldighed
- b) aftaler indgået før afgørelsen om ugyldighed, i det omfang de er blevet opfyldt før afgørelsen; beløb erlagt i henhold til den pågældende aftale kan dog ud fra rimelighedskræves tilbagebetalt, omstændighederne det.

2. Med forbehold af nationale bestemmelser enten om krav på erstatning for skade, der skyldes fejl eller ond tro fra EF-mønsterhaverens side, eller om uberettiget berigelse, berører den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til EF-mønstrets ugyldighed, ikke:

- Uændret
- b) aftaler indgået før afgørelsen om ugyldighed, i det omfang de er blevet opfyldt før afgørelsen; beløb erlagt i henhold til den pågældende aftale kan dog ud fra rimelighedshensyn kræves tilbagebetalt, i det omfang omstændighederne berettiger det.

AFSNIT III

Uændret

EF-MØNSTRE SOM GENSTAND FOR EJENDOMSRET*Artikel 29***EF-mønstres ligestilling med nationale mønstre**

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 30 til 34, skal et EF-mønster som genstand for ejendomsret i sin helhed og gældende for hele Fællesskabets område betragtes som et nationalt mønster i den medlemsstat:

- a) hvor indehaveren har sit hovedsæde eller sin bopæl på, eller
- b) hvor indehaveren, såfremt litra a) ikke finder anvendelse, har et forretningssted på.

- a) hvor indehaveren har sit hovedsæde eller sin bopæl på den relevante dato, eller
- b) hvor indehaveren, såfremt litra a) ikke finder anvendelse, har et forretningssted på den relevante dato.

2. For så vidt angår et registreret EF-mønster, finder stk. 1 anvendelse på grundlag af de oplysninger, der fremgår af mønsterregistret.

Uændret

3. Indehaves et mønster af flere personer i fællesskab, og opfylder to eller flere af dem den i stk. 1, litra a), fastsatte betingelse — eller dersom denne bestemmelse ikke finder anvendelse — den i stk. 1, litra b), fastsatte betingelse, skal den i stk. 1 nævnte medlemsstat fastlægges:

- a) for det ikke-registrerede EF-mønstres vedkommende under henvisning til den mønsterhaver, der udpeges efter fælles overenskomst
- b) for det registrerede EF-mønstres vedkommende under henvisning til den første indehaver, der er anført i mønsterregistret.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Finder stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse, er den i stk. 1 nævnte medlemsstat den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.

*Artikel 30***Overdragelse af et registreret EF-mønster**

Et registreret EF-mønster kan overdrages på følgende betingelser:

- a) efter anmodning fra en af parterne skal overdragelsen indføres i EF-mønsterregistret og bekendtgøres
- b) så længe overdragelsen ikke er indført i mønsterregistret, kan rettighedserhververen ikke gøre de rettigheder gældende, som følger af
- c) skal der i forhold til Harmoniseringskontoret overholdes frister, kan rettighedserhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart anmodningen om registrering af overdragelsen af rettigheder er indgivet til Harmoniseringskontoret
- d) alle, der i henhold til artikel 70 skal indehaveren af et registreret EF-mønster, skal af Harmoniseringskontoret den person, der er registreret som indehaver, eller dennes repræsentant, hvis der er udpeget en sådan.

*Artikel 31***Et registreret EF-mønster som genstand for rettigheder**

1. Et registreret EF-mønster kan pantsættes eller gøres til genstand for anden ret.
2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i EF-mønsterregistret og bekendtgøres.

*Artikel 32***Tvangsfuldbyrdelse**

1. Et registreret EF-mønster kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.
2. Enekompetent med hensyn til tvangsfuldbyrdelse i relation til et registreret EF-mønster er domstolene og myndighederne i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 29.
3. Tvangsfuldbyrdelse skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i EF-mønsterregistret og bekendtgøres.

- b) så længe overdragelsen ikke er indført i mønsterregistret, kan rettighedserhververen ikke gøre de rettigheder gældende, som følger af EF-mønsters registrering

Uændret

- d) alle meddelelser, der i henhold til artikel 70 skal tilstilles indehaveren af et registreret EF-mønster, skal af Harmoniseringskontoret tilstilles den person, der er registreret som indehaver, eller dennes repræsentant, hvis der er udpeget en sådan.

*Artikel 31***Et registreret EF-mønster som genstand for tinglige rettigheder**

1. Et registreret EF-mønster kan pantsættes eller gøres til genstand for anden tinglig ret.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 33

Konkursbehandlinger eller tilsvarende bobehandlinger

1. Et EF-mønster kan kun inddrages i konkursbehandling eller tilsvarende bobehandlinger i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.

2. Er et EF-mønster genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.

3. Indgår et EF-mønster i konkursbehandling eller tilsvarende bobehandlinger, skal dette på begæring af den kompetente nationale myndighed indføres i det i artikel 50 omhandlede register og bekendtgøres i den i artikel 77, stk. 1, omhandlede Registreringstidende for EF-mønstre.

Artikel 34

Licens

1. Der kan gives licens udnyttelse af et EF-mønster for hele Fællesskabet eller en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

2. Indehaveren af et EF-mønster kan gøre de rettigheder, der er knyttet til det, gældende over for en licenstagere, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til licensens gyldighedsperiode, den udformning, hvori mønstret må anvendes, arten af de varer, for hvilke licensen er meddelt, og kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer.

3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om krænkelse af et EF-mønster, hvis indehaveren af dette har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis EF-mønsterhaveren — efter at have været blevet opfordret hertil — ikke selv har anlagt sag om krænkelse inden for et rimeligt tidsrum.

4. Enhver licenstagere har ret til at indtræde i en af EF-mønsterhaveren anlagt sag om krænkelse med henblik på at få erstatning for den skade, han måtte have lidt.

5. Meddelelse eller overdragelse af en licens på udnyttelse af et registreret EF-mønster skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i EF-mønsterregistret og bekendtgøres.

Artikel 35

Retsvirkning over for tredjemand

1. De i artikel 30, 31, 32 og 34 omhandlede retshandlingens virkning over for tredjemand bestemmes efter lovgivningen i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 29.

Uændret

1. Der kan gives licens til udnyttelse af et EF-mønster for hele Fællesskabet eller en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

Uændret

1. De i artikel 30, 31, 32 og 34 omhandlede retshandlingens virkning over for tredjemand bestemmes efter lovgivningen i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 29.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. De i artikel 30, 31 og 34 omhandlede retshand vedrørende registrerede EF-mønstre har dog kun virkning over for tredjemand i alle medlemsstater, når de er indført i EF-mønsterregistret. En retshand har dog — forud for sådan registrering — virkning over for tredjemand, der har erhvervet rettigheder over det registrerede EF-mønster efter tidspunktet for den pågældende retshandling, men som var bekendt med retshand på tidspunktet for rettigheds erhvervelsen.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver et registreret EF-mønster ved overdragelse af en virksomhed som helhed eller ved anden universalsuccession.

4. Indtil fælles regler for medlemsstaterne vedrørende konkursbehandling træder i kraft, bestemmes virkningerne over for tredjemand af en konkursbehandling eller tilsvarende bobehandling efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor sådan behandling først indledes i henhold til den nationale lovgivning eller, der finder anvendelse på dette område.

Artikel 36

Ansøgningen om registrering af et EF-mønster som genstand for ejendomsret

1. En ansøgning om registrering af et EF-mønster som genstand for ejendomsret skal i sin helhed og gældende for hele Fællesskabet betragtes som en national mønsterrettighed i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 29.

2. Artikel 30 til 35 finder tilsvarende anvendelse på en ansøgning om registrering af et EF-mønster. Dersom virkningerne af en af disse bestemmelser er betinget af en indførsel i EF-mønsterregistret, skal en sådan formalitet være opfyldt ved registreringen af det heraf følgende registrerede EF-mønster.

AFSNIT IV

ANSØGNING OM REGISTRERING AF ET EF-MØNSTER

Første afdeling

Indgivelse af ansøgninge og kravene til

Artikel 37

Indgivelse og videresendelse af ansøgninge

1. Ansøgning om registrering af et EF-mønster indgives efter ansøgerens eget valg:

ÆNDRET FORSLAG

2. De i artikel 30, 31 og 34 omhandlede retshandler vedrørende registrerede EF-mønstre har dog kun virkning over for tredjemand i alle medlemsstater, når de er indført i EF-mønsterregistret. En retshandel har dog — forud for sådan registrering — virkning over for tredjemand, der har erhvervet rettigheder over det registrerede EF-mønster efter tidspunktet for den pågældende retshandling, men som var bekendt med retshandlen på tidspunktet for rettigheds erhvervelsen.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver et registreret EF-mønster eller rettigheder vedrørende et registreret EF-mønster ved overdragelse af en virksomhed som helhed eller ved anden universalsuccession.

4. Indtil fælles regler for medlemsstaterne vedrørende konkursbehandling træder i kraft, bestemmes virkningerne over for tredjemand af en konkursbehandling eller tilsvarende bobehandling efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor sådan behandling først indledes i henhold til den nationale lovgivning eller bestemmelser, der finder anvendelse på dette område.

Uændret

Indgivelse af ansøgningen og kravene til denne

Artikel 37

Indgivelse og videresendelse af ansøgningen

1. Ansøgningen om registrering af et EF-mønster indgives efter ansøgerens eget valg:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- a) til Harmoniseringskontoret eller
- b) til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller
- c) i Benelux-landene til Benelux-landenes mønsterkontor.

Uændret

2. Indgives ansøgningen til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes mønsterkontor, træffer den pågældende myndighed foranstaltninger til at videresende ansøgningen til Harmoniseringskontoret inden to uger efter indgivelsen. Myndigheden kan pålægge ansøgeren et gebyr, som ikke må overstige de administrative omkostninger ved modtagelse og videresendelse af ansøgningen.

3. Så snart Harmoniseringskontoret har modtaget en ansøgning, der er blevet videresendt af en central myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat eller af Benelux-landenes mønsterkontor, giver det ansøgeren underretning herom med angivelse af datoen for Harmoniseringskontorets modtagelse af ansøgningen.

4. Senest ti år efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen en rapport om, hvorledes ordningen med indgivelse af ansøgninger om registrering af EF-mønstre fungerer, samt eventuelle forslag til ændring af ordningen.

4. Senest ti år efter denne forordnings ikrafttræden udarbejder Kommissionen en rapport om, hvorledes ordningen med indgivelse af ansøgninger om registrering af EF-mønstre fungerer, samt eventuelle forslag til ændring af ordningen.

Artikel 38

(udgår)

Videresendelse af ansøgningen*Artikel 39*

Uændret

Krav til ansøgningen

1. Ansøgningen om registrering af et EF-mønster skal indeholde:

- a) en anmodning om registrering
- b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet
- c) en reproducerbar afbildning af mønstret.

2. Ansøgningen skal endvidere indeholde:

- a) en angivelse af de produkter, hvori mønstret skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes
- b) en klassifikation af de produkter, hvori mønstret skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes, opdelt i klasser
- c) en angivelse af frembringeren eller af det team, der har frembragt mønstret, eller en erklæring på ansøgerens ansvar om, at frembringeren eller teamet har givet afkald på retten til at blive nævnt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Ansøgningen kan desuden indeholde:

- a) en nærmere beskrivelse af mønstrets udseende
- b) en anmodning om, at bekendtgørelsen af udsættes i overensstemmelse med artikel 52

4. For ansøgningen skal der betales et gebyr og et bekendtgørelsesgebyr. Indgives der en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til stk. 3, litra b), skal der i stedet for et bekendtgørelsesgebyr betales et gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen.

5. Ansøgningen skal opfylde de betingelser, som er fastsat i den gennemførelsesforordning, der omhandles i artikel 124, i det følgende benævnt »gennemførelsesforordningen«.

6. Oplysningerne i de elementer, der er anført i stk., litra a) og b), og i stk. 3, litra a), berører ikke omfanget af beskyttelsen af mønstret som sådan.

*Artikel 40***Kollektive ansøgninger**

1. Flere mønstre kan medtages under ét i en kollektiv ansøgning om registrering af EF-mønstre. Med undtagelse af ornamenter er denne mulighed dog betinget af, at de produkter, hvori mønstrene skal inkorporeres, eller hvorpå de skal anvendes, alle hører til samme klasse i.

2. Ud over betaling af de i artikel 39, stk., nævnte gebyrer skal der for en kollektiv ansøgning betales et supplerende registreringsgebyr og et supplerende bekendtgørelsesgebyr. Dersom den kollektive ansøgning indeholder en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, skal der i stedet for det supplerende bekendtgørelsesgebyr betales et supplerende gebyr for bekendtgørelsens udsættelse. De supplerende gebyrer skal svare til en procentdel af basisgebyre for hvert enkelt supplerende mønster.

3. Den kollektive ansøgning skal opfylde de betingelser, der er fastsat i den i artikel 124 omhandlede gennemførelsesforordning, i det følgende benævnt »gennemførelsesforordningen«.

b) en anmodning om, at bekendtgørelsen af registreringen udsættes i overensstemmelse med artikel 52

c) oplysninger om den befuldmægtigede, hvis ansøgeren har udpeget en sådan.

4. For ansøgningen skal der betales et ansøgningsgebyr og et bekendtgørelsesgebyr. Indgives der en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til stk. 3, litra b), skal der i stedet for et bekendtgørelsesgebyr betales et gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen.

Uændret

6. Oplysningerne i de elementer, der er anført i stk. 2, litra a) og b), og i stk. 3, litra a), berører ikke omfanget af beskyttelsen af mønstret som sådan.

Uændret

1. Flere mønstre kan medtages under ét i en kollektiv ansøgning om registrering af EF-mønstre. Med undtagelse af ornamenter er denne mulighed dog betinget af, at de produkter, hvori mønstrene skal inkorporeres, eller hvorpå de skal anvendes, alle hører til samme klasse i den internationale klassifikation af industrielle mønstre og modeller.

2. Ud over betaling af de i artikel 39, stk. 4, nævnte gebyrer skal der for en kollektiv ansøgning betales et supplerende registreringsgebyr og et supplerende bekendtgørelsesgebyr. Dersom den kollektive ansøgning indeholder en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, skal der i stedet for det supplerende bekendtgørelsesgebyr betales et supplerende gebyr for bekendtgørelsens udsættelse. De supplerende gebyrer skal svare til en procentdel af basisgebyrerne for hvert enkelt supplerende mønster.

Uændret

4. Hvert af mønstrene i en kollektiv ansøgning eller registrering kan håndhæves eller gøres til genstand for licens, tinglige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse, konkursbehandling eller tilsvarende bobehandling eller afkald eller erklæres ugyldigt enkeltvis. Der kan ansøges om forlængelse for mindre end samtlige mønstre, der er omfattet af en kollektiv ansøgning. Nærmere bestemmelser herom fastsættes i gennemførelsesforordningen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 41

Ansøgningsdato

1. Datoen for en ansøgning om registrering af et EF-mønster er den, på hvilken ansøgeren — til Harmoniseringskontoret eller til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes mønsterkontor, hvis ansøgningen indgives til en af disse myndigheder — indgiver dokumenter indeholdende de i artikel 39, stk. 1, anførte oplysninger.

2. Uanset stk. 1 er datoen for en ansøgning, der indgives til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes mønsterkontor, og som når frem til Harmoniseringskontoret over to måneder efter, at dokumenterne indeholdende de i artikel 39, stk. 1, anførte oplysninger blev indgivet, den dato, hvor sådanne dokumenter modtages af Harmoniseringskontoret.

Artikel 42

Klassifikation

Med henblik på denne forordning anvendes den klassifikation af mønstre, der er fastsat i tillægget til arrangementet vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle mønstre og modeller, undertegnet i Locarno den 8. oktober 1968.

A n d e n a f d e l i n g

Prioritet

Artikel 43

Ret til prioritet

1. Den, der forskriftsmæssigt har indgivet ansøgning om en mønsterrettighed i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, skal i forhold til en indgiven ansøgning om registrering af et EF-mønster for samme mønster tillægges prioritet seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning.

Uændret

1. Datoen for en ansøgning om registrering af et EF-mønster er den dato, på hvilken ansøgeren — til Harmoniseringskontoret eller til en medlemsstats centrale myndighed for industriel ejendomsret eller til Benelux-landenes mønsterkontor, hvis ansøgningen indgives til en af disse myndigheder — indgiver dokumenter indeholdende de i artikel 39, stk. 1, anførte oplysninger.

Uændret

Artikel 41a

Ligestilling af en EF-mønsteransøgning med en national ansøgning

En ansøgning om registrering af et EF-mønster, for hvilken der er fastsat en ansøgningsdato, skal i medlemsstaterne ligestilles med en forskriftsmæssig national ansøgning, eventuelt med den prioritet, der påberåbes for EF-mønsteransøgningen.

Uændret

Med henblik på denne forordning anvendes den senest offentliggjorte klassifikation af mønstre, der er fastsat i tillægget til arrangementet vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle mønstre og modeller, undertegnet i Locarno den 8. oktober 1968.

Uændret

1. Den, der forskriftsmæssigt har indgivet ansøgning om en mønsterrettighed i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, skal i forhold til en indgiven ansøgning om registrering af et EF-mønster for samme mønster tillægges prioritet i seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Enhver ansøgning, der ifølge national lovgivning i den stat, i hvilken ansøgningen er indgivet, eller ifølge bilaterale eller multilaterale overenskomster svarer til en forskriftsmæssig national ansøgning, skal anses for prioritetsbegrunder.

3. Ved forskriftsmæssig national ansøgning skal forstås enhver ansøgning, for hvilken ansøgningsdatoen kan fastslås, uanset det senere udfald af ansøgningen.

4. en senere ansøgning om et mønster, som er indgivet i eller for samme stat som den, hvor en første ansøgning er blevet indgivet, tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagekaldt, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for og uden at have affødt rettigheder, og ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritet. Den tidligere ansøgning kan i så ikke længere tjene som grundlag for påberåbelse af prioritet.

5. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 4 kun anvendelse i det omfang, stat offentliggjorte ansøgning til Harmoniseringskontoret på svarende til dem, der er fast i denne forordning.

Artikel 44

Påberåbelse af prioritet

Den, der ansøger om registrering af et EF-mønster, og som påberåber sig prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, indgiver en prioritetserklæring og en genpart af den tidligere ansøgning. Hvis den tidligere ansøgning ikke er blevet affattet på et af Harmoniseringskontorets arbejdsprog, kan kræve en oversættelse af den tidligere ansøgning til et af Harmoniseringskontorets arbejdsprog.

Artikel 45

Prioritetens retsvirkning

Prioriteten har den retsvirkning, at prioritetsdatoen anses som datoen for indgivelsen af ansøgningen om EF-mønster med henblik på artikel 5, 6, 8 og 25, artikel 27, stk. 1, litra d) og artikel 52, stk. 1.

ÆNDRET FORSLAG

1a. Hvis en ansøgning om registrering af EF-mønster indgives på grundlag af en ret til prioritet baseret på en ansøgning om en brugsmodel, tillægges der den prioritet i seks måneder, jf. stk. 1.

Uændret

4. Som første ansøgning, fra hvis indgivelsesdag prioritetsfristen begynder at løbe, anses også en senere ansøgning om et mønster, som er indgivet i eller for samme stat som den, hvor en første ansøgning er blevet indgivet, forudsat at denne tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagekaldt, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for offentligheden og uden at have affødt rettigheder, som fortsat består, og for så vidt den første ansøgning ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritet. Den tidligere ansøgning kan i så fald ikke længere tjene som grundlag for påberåbelse af prioritet.

5. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 4 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer prioritet på grundlag af den første ansøgning til Harmoniseringskontoret på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning.

Uændret

Den, der ansøger om registrering af et EF-mønster, og som påberåber sig prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning, indgiver en prioritetserklæring og en genpart af den tidligere ansøgning. Hvis den tidligere ansøgning ikke er blevet affattet på et af Harmoniseringskontorets arbejdsprog, kan Harmoniseringskontoret kræve en oversættelse af den tidligere ansøgning til et af Harmoniseringskontorets arbejdsprog.

Uændret

Prioriteten har den retsvirkning, at prioritetsdatoen anses som datoen for indgivelsen af ansøgningen om registrering af et EF-mønster med henblik på artikel 5, 6, 8 og 25, artikel 27, stk. 1, litra d) og artikel 52, stk. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 46

Ligestilling af en EF-mønsteransøgning med en national ansøgning

(Denne artikel er nu artikel 41a)

Artikel 47

Udstillingsprioritet

Uændret

1. Hvis en person, der ansøger om registrering af et EF-mønster, har fremvist produkter, hvori mønstret er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling konventionen angående internationale udstillinger, undertegnet i Paris den 22. november 1928, som senest revideret den 30. november 1972, kan vedkommende — dersom han indgiver ansøgning inden for en på seks måneder den første fremvisning af sådanne produkter — påberåbe sig prioritet fra den pågældende dato, jf. artikel 45.

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i stk. 1, skal på de i gennemførelsesforordningen fastsatte betingelser, at de produkter, hvori mønstret er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, har været fremvist.

3. i en medlemsstat eller i et tredjeland, ikke den i artikel 43 fastsatte prioritets.

1. Hvis en person, der ansøger om registrering af et EF-mønster, har fremvist produkter, hvori mønstret er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling som defineret i konventionen angående internationale udstillinger, undertegnet i Paris den 22. november 1928, som senest revideret den 30. november 1972, kan vedkommende — dersom han indgiver ansøgning inden for en frist på seks måneder efter den første fremvisning af sådanne produkter — påberåbe sig prioritet fra den pågældende dato, jf. artikel 45.

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i medfør af stk. 1, skal på de i gennemførelsesforordningen fastsatte betingelser godtgøre, at de produkter, hvori mønstret er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, har været fremvist.

3. En udstillingsprioritet, som gives i en medlemsstat eller i et tredjeland, indebærer ikke nogen forlængelse af den i artikel 43 fastsatte prioritetsfrist.

AFSNIT V

Uændret

REGISTRERINGSPROCEDURE

Artikel 48

Undersøgelse af, om de formelle ansøgningskrav er opfyldt

1. Harmoniseringskontoret undersøger, om ansøgningen opfylder de i artikel 39, stk. 1, fastsatte krav for fastlæggelsen af ansøgningsdatoen.

2. Harmoniseringskontoret skal undersøge om:

a) ansøgningen opfylder de øvrige krav, der er fastsat i artikel 39, stk. 2 til 5, og — i tilfælde af en kollektiv ansøgning — i artikel 40

b) ansøgningen opfylder de formelle krav, der er fastsat i gennemførelsesforordningen vedrørende gennemførelsen af artikel 39 og 40

c) kravene i artikel 81, stk. 2, er opfyldt

d) om kravene vedrørende påberåbelse af prioritet er opfyldt, hvis der begæres prioritet.

a) ansøgningen opfylder de øvrige krav, der er fastsat i artikel 39, stk. 2 til 5, og — i tilfælde af en kollektiv ansøgning — i artikel 40, stk. 1 og 2

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 49

Afhjælpelige mangler

1. Hvis Harmoniseringskontoret ved den i artikel 48 omhandlede undersøgelse konstaterer, at ansøgningen er forbundet med mangler, som kan afhjælpes, opfordrer Harmoniseringskontoret ansøgeren til inden for den fastsatte frist at afhjælpe disse.

2. Vedrører manglerne de krav, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, og efterkommer ansøgeren Harmoniseringskontorets opfordring inden for den fastsatte frist, anser Harmoniseringskontoret som ansøgningsdato den dato, hvor manglerne er blevet afhjulpet. Hvis manglerne ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist, vil ansøgningen ikke blive behandlet som en ansøgning om EF-mønster.

3. Vedrører manglerne de i artikel 48, stk. 2, litra a), b) og c), omhandlede krav, og efterkommer ansøgeren Harmoniseringskontorets opfordring inden for den fastsatte frist, anser Harmoniseringskontoret som ansøgningsdato den dato, hvor ansøgningen oprindeligt blev indgivet. Er manglerne eller den manglende betaling ikke afhjulpet inden for den fastsatte frist, afviser Harmoniseringskontoret ansøgningen.

4. Vedrører manglerne de i artikel 48, stk. 2, litra), omhandlede krav, og afhjælpes de ikke inden for den fastsatte frist, fortabes prioriteten for ansøgningen.

Artikel 49a

1. Finder Harmoniseringskontoret ved undersøgelsen i henhold til artikel 48, at det mønster, for hvilket der søges beskyttelse:

a) ikke opfylder det i artikel 3, litra a), fastsatte krav, eller

b) strider mod offentlig orden eller sædelighed,

ansøgningen.

2. Ansøgningen afvises ikke, før ansøgeren har haft lejlighed til at trække ansøgningen tilbage eller ændre den eller til at fremsætte bemærkninger.

3. De nærmere bestemmelser om undersøgelsen af de formelle krav vedrørende ansøgningen fastsættes i gennemførelsesforordningen.

Uændret

2. Vedrører manglerne de krav, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, og efterkommer ansøgeren Harmoniseringskontorets opfordring inden for den fastsatte frist, anser Harmoniseringskontoret som ansøgningsdato den dato, hvor manglerne er blevet afhjulpet. Hvis manglerne ikke afhjælpes inden for den fastsatte frist, vil ansøgningen ikke blive behandlet som en ansøgning om registrering af et EF-mønster.

3. Vedrører manglerne de i artikel 48, stk. 2, litra a), b) og c), omhandlede krav, herunder betaling af gebyrer, og efterkommer ansøgeren Harmoniseringskontorets opfordring inden for den fastsatte frist, anser Harmoniseringskontoret som ansøgningsdato den dato, hvor ansøgningen oprindeligt blev indgivet. Er manglerne eller den manglende betaling ikke afhjulpet inden for den fastsatte frist, afviser Harmoniseringskontoret ansøgningen.

4. Vedrører manglerne de i artikel 48, stk. 2, litra d), omhandlede krav, og afhjælpes de ikke inden for den fastsatte frist, fortabes prioriteten for ansøgningen.

Artikel 49a

Registreringshindringer

Uændret

afviser det ansøgningen.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 50***Registrering**

Er kravene til ansøgningen om registrering af et EF-mønster opfyldt, og er ansøgningen ikke blevet afvist i henhold til artikel 49a, registrerer Harmoniseringskontoret ansøgningen i EF-mønsterregistret som et registreret EF-mønster. Ved registreringen anføres den

Er kravene til ansøgningen om registrering af et EF-mønster opfyldt, og er ansøgningen ikke blevet afvist i henhold til artikel 49a, registrerer Harmoniseringskontoret ansøgningen i EF-mønsterregistret som et registreret EF-mønster. Ved registreringen anføres den ansøgningsdato, der er omhandlet i artikel 41.

*Artikel 51***Bekendtgørelse**

Når registrering har fundet sted, bekendtgør Harmoniseringskontoret det registrerede EF-mønster i Registreringstidende for EF-mønstre, jf. artikel 77, stk. 1. Indholdet af bekendtgørelsen fastsættes i gennemførelsesforordningen.

Uændret

*Artikel 52***Udsættelse af bekendtgørelsen**

1. En ansøger kan ved indgivelsen af en ansøgning om et EF-mønster anmode om, at bekendtgørelsen af det registrerede EF-mønster udsættes i 30 måneder regnet fra datoen for ansøgningens indgivelse eller — dersom der er begæret prioritet — fra prioritetsdatoen.

2. Indgives en sådan anmodning, og er de i artikel 50 fastsatte betingelser opfyldt, skal det registrerede EF-mønster registreres, men hverken mønstrets afbildning eller sagsakten vedrørende ansøgningen, jf. dog artikel 78, stk. 2, fremlægges til eftersyn for offentligheden.

3. Harmoniseringskontoret skal i Registreringstidende for EF-mønstre meddele, at bekendtgørelsen af et registreret EF-mønster er blevet udsat. Meddelelsen skal ledsages af oplysninger indeholdende en angivelse af, hvem der er rettighedshaver til det pågældende registrerede EF-mønster, en angivelse af ansøgningsdatoen samt enhver anden oplysning, der er foreskrevet i gennemførelsesforordningen.

4. Ved udløbet af udsættelsesperioden eller på et tidligere tidspunkt, dersom rettighedshaveren har fremsat anmodning herom, skal Harmoniseringskontoret give offentligheden adgang til registret og sagsakten vedrørende ansøgningen samt bekendtgøre det registrerede EF-mønster i Registreringstidende for EF-mønstre, forudsat at der inden for den i gennemførelsesforordningen fastsatte frist er sket betaling af bekendtgørelsesgebyret og — i tilfælde af en kollektiv ansøgning — det supplerende bekendtgørelsesgebyr.

Dersom rettighedshaveren ikke opfylder disse krav, skal det registrerede EF-mønster overhovedet ikke anses for at have haft de i denne forordning angivne retsvirkninger.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5. (udgår)

6. Retssag vedrørende et registreret EF-mønster kan kun anlægges i den periode, hvor bekendtgørelsen er udsat, dersom de i registret indeholdte oplysninger og sagsakten vedrørende ansøgningen har været forelagt den person, mod hvem søgsmål anlægges.

Artikel 53

Beskyttelsestid

(udgår)

Artikel 54

Fornyelse

(Denne artikel er nu artikel 13a)

(Hele det tidligere afsnit VI udgår)

AFSNIT VI

Uændret

AFKALD PÅ OG UGYLDIGHED AF ET REGISTRERET EF-MØNSTER

Artikel 55

Afkald

1. Afkald på et registreret EF-mønster skal af mønsterhaveren skriftligt meddeles Harmoniseringskontoret. Afkaldet får først virkning, når det er

1. Afkald på et registreret EF-mønster skal af mønsterhaveren skriftligt meddeles Harmoniseringskontoret. Afkaldet får først virkning, når det er indført i registret.

2. Hvis der gives afkald på et EF-mønster, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, bortfalder de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet dertil, med virkning fra rettens indtræden.

3. Der kan gives delvist afkald på et registreret EF-mønster, forudsat at det i sin ændrede form opfylder beskyttelseskravene, og mønstrets identitet bibeholdes.

4. Til afkaldets registrering kræves samtykke af indehaveren af en rettighed, der er noteret i EF-mønsterregistret. Hvis en licens er registreret, kan et afkald kun noteres i registret, såfremt indehaveren af det registrerede EF-mønster godtgør, at han har underrettet licenshaveren om, at han har til hensigt at give afkald på mønstret; efter udløbet af den i gennemførelsesforordningen foreskrevne frist noteres afkaldet i registret.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 56

Begæring om, at et mønster erklæres ugyldigt

2. Begæringen skal indgives skriftligt og skal begrundes. Den anses først for indgivet, når et gebyr er betalt.

3. Begæring om, at et EF-mønster erklæres ugyldigt, afvises, såfremt en EF-mønsterdomstol har truffet afgørelse i en sag vedrørende det samme spørgsmål mellem de samme parter, og denne afgørelse har fået retskraft.

Artikel 57

Behandling af begæringen

1. Finder Harmoniseringskontoret, at begæringen om, at et EF-mønster erklæres ugyldigt, kan tages, undersøger Harmoniseringskontoret, hvorvidt de i artikel 27 anførte ugyldighedsgrunde er til hinder for bibeholdelse af det registrerede EF-mønster.

2. Under behandlingen af begæringen, der skal foretages i overensstemmelse med de i gennemførelsesforordningen fastsatte bestemmelser, opfordrer Harmoniseringskontoret parterne til inden for en af Harmoniseringskontoret fastsat frist at udtale sig om meddelelser fra dette eller om indlæg fra de øvrige parter.

3. Afgørelsen om EF-mønstrets ugyldighed indføres i EF-mønsterregistret, når afgørelsen.

Artikel 58

Den påståede mønsterkrænkens mulighed for

1. Indgives der en om, at et registreret EF-mønster erklæres for ugyldigt — og så længe endnu ikke har en endelig afgørelse — kan tredjemand, der godtgør, at der over for ham er blevet iværksat en sag om krænkelse af det samme mønster, indtræde som part i ugyldighedssagen, hvis han anmoder herom inden for tre måneder efter den dato, hvor sagen om mønsterkrænkelse blev indledt. Det samme gælder for tredjemand, der både godtgør, at indehaveren af EF-mønstret har anmodet ham om at ophøre med en påstået krænkelse af mønstret, og godtgør, at han har indledt en sag for en domstol med henblik på opnåelse af en afgørelse om, at han ikke krænker EF-mønstret.

5. Hvis en sag om retten til et registreret EF-mønster i henhold til artikel 14 indbringes for en EF-mønsterdomstol, indfører Harmoniseringskontoret ikke afkaldet i registret uden sagsøgerens samtykke.

Uændret

1. Enhver fysisk eller juridisk person kan forelægge Harmoniseringskontoret en begæring om, at et registreret EF-mønster erklæres ugyldigt, jf. artikel 27, stk. 2 til 5.

Uændret

3. En begæring om, at et EF-mønster erklæres ugyldigt, afvises, såfremt en EF-mønsterdomstol har truffet afgørelse i en sag vedrørende det samme spørgsmål mellem de samme parter, og denne afgørelse har fået retskraft.

Uændret

1. Finder Harmoniseringskontoret, at begæringen om, at et EF-mønster erklæres ugyldigt, kan tages under behandling, undersøger Harmoniseringskontoret, hvorvidt de i artikel 27 anførte ugyldighedsgrunde er til hinder for bibeholdelse af det registrerede EF-mønster.

2. Under behandlingen af begæringen, der skal foretages i overensstemmelse med de i gennemførelsesforordningen fastsatte bestemmelser, opfordrer Harmoniseringskontoret om fornødent parterne til inden for en af Harmoniseringskontoret fastsat frist at udtale sig om meddelelser fra dette eller om indlæg fra de øvrige parter.

3. Afgørelsen om EF-mønstrets ugyldighed indføres i EF-mønsterregistret, når afgørelsen er blevet endelig.

Artikel 58

Den påståede mønsterkrænkens mulighed for at indtræde i sagen

1. Indgives der en begæring om, at et registreret EF-mønster erklæres for ugyldigt — og så længe Harmoniseringskontoret endnu ikke har truffet en endelig afgørelse — kan tredjemand, der godtgør, at der over for ham er blevet iværksat en sag om krænkelse af det samme mønster, indtræde som part i ugyldighedssagen, hvis han anmoder herom inden for tre måneder efter den dato, hvor sagen om mønsterkrænkelse blev indledt. Det samme gælder for tredjemand, der både godtgør, at indehaveren af EF-mønstret har anmodet ham om at ophøre med en påstået krænkelse af mønstret, og godtgør, at han har indledt en sag for en domstol med henblik på opnåelse af en afgørelse om, at han ikke krænker EF-mønstret.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Anmodningen om at indtræde i en sag som part skal indgives med en skriftlig begrundelse. En sådan anmodning anses ikke for indgivet, før et gebyr i artikel 56, stk. 2, er betalt. Derefter skal anmodningen — med forbehold af de undtagelser, der fastsættes i gennemførelsesforordningen — anses som en begæring om.

AFSNIT

APPEL*Artikel 59***Afgørelser, der kan påklages**

1. Afgørelser truffet af undersøgerne, afdelingen for administration af varemærker og mønstre og for juridiske spørgsmål samt ugyldighedsafdelingerne kan påklages. Klagen har opsættende virkning.

2. En afgørelse, som ikke afslutter sagsbehandlingen i forhold til en af parterne, kan kun påklages sammen med den endelige afgørelse, medmindre der i den pågældende afgørelse gives adgang til særskilt klage.

*Artikel 60***Personer, der er berettiget til at klage og til at være part i appelsager**

Adgang til at klage har enhver part i en sag, hvor der er blevet en afgørelse, som er gået vedkommende imod. De øvrige parter i den pågældende sag er uden videre parter i appelsagen.

*Artikel 61***frist og klagens form**

Klagen skal indgives skriftligt til Harmoniseringskontoret inden to måneder den dato, på hvilken der givet meddelelse om den afgørelse, der påklages. Klagen anses først for indgivet, når klagegebyret er betalt. Inden fire måneder den dato, på hvilken der er givet meddelelse om afgørelsen, skal der indgives en skriftlig begrundelse for klagen.

*Artikel 62***af den afgørelse**

1. Finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, at klagen kan og er, sin afgørelse. Dette gælder ikke, såfremt har en modpart i sagen.

2. ikke inden en måned efter, at er modtaget,

ÆNDRET FORSLAG

2. Anmodningen om at indtræde i en sag som part skal indgives med en skriftlig begrundelse. En sådan anmodning anses ikke for indgivet, før et gebyr samt det i artikel 56, stk. 2, omhandlede gebyr er betalt. Derefter skal anmodningen — med forbehold af de undtagelser, der fastsættes i gennemførelsesforordningen — anses som en begæring om, at der træffes afgørelse om ugyldighed.

AFSNIT VII

Uændret

Adgang til at klage har enhver part i en sag, hvor der er blevet truffet en afgørelse, som er gået vedkommende imod. De øvrige parter i den pågældende sag er uden videre parter i appelsagen.

*Artikel 61***Klagefrist og klagens form**

Klagen skal indgives skriftligt til Harmoniseringskontoret inden to måneder efter den dato, på hvilken der er givet meddelelse om den afgørelse, der påklages. Klagen anses først for indgivet, når klagegebyret er betalt. Inden fire måneder efter den dato, på hvilken der er givet meddelelse om afgørelsen, skal der indgives en skriftlig begrundelse for klagen.

*Artikel 62***Berigtigelse af den påklagede afgørelse**

1. Finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger den sin afgørelse. Dette gælder ikke, såfremt klageren har en modpart i sagen.

2. Imødekommes klagen ikke inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, fremsendes den straks til appelkammeret uden bemærkninger til sagens realitet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 63

Behandling af klagen

1. Kan klagen, undersøger appelkammeret, om der kan gives klageren medhold.
2. Under behandlingen af klagen opfordrer appelkammeret parterne til inden for en af kammeret fastsat frist at meddelelser eller indlæg fra de øvrige parter.

Artikel 64

Afgørelse af klagen

1. sagen til videre behandling i den pågældende afdeling.
2. Hjemviser appelkammeret sagen til videre behandling i den afdeling, som har truffet den påklagede afgørelse, er denne afdeling bundet af præmisserne og konklusionerne i appelkammerets afgørelse, de faktiske omstændigheder er.
3. afgørelser får først retskraft fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 65, stk. 5, eller,

Artikel 65

Indbringelse af klager for EF-Domstolen

1. Appelkamrenes afgørelser om klage kan indbringes for EF-Domstolen.
2. Indbringelse af klage kan ske under påberåbelse af inkompetence, væsentlige overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under påberåbelse af magtfordrejning.
3. EF-Domstolen har kompetence til at afgørelse.
4. Enhver part i sagen ved appelkammeret har adgang til at indbringe en klage, for så vidt den pågældende

Uændret

1. Kan klagen behandles, undersøger appelkammeret, om der kan gives klageren medhold.
2. Under behandlingen af klagen opfordrer appelkammeret om fornødent parterne til inden for en af kammeret fastsat frist at fremkomme med deres bemærkninger til dets meddelelser eller til indlæg fra de øvrige parter.

Uændret

1. Efter at have realitetsbehandlet sagen træffer appelkammeret afgørelse om klagen. Appelkammeret kan enten omgøre den af afdelingen truffede afgørelse, eller hjemvise sagen til videre behandling i den pågældende afdeling.
2. Hjemviser appelkammeret sagen til videre behandling i den afdeling, som har truffet den påklagede afgørelse, er denne afdeling bundet af præmisserne og konklusionerne i appelkammerets afgørelse, såfremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.
3. Appelkamrenes afgørelser får først retskraft fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 65, stk. 5, eller, såfremt en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for Domstolen, fra tidspunktet for dens afvisning.

Uændret

1. Appelkamrenes afgørelser om klager kan indbringes for EF-Domstolen.
2. Indbringelse af klager kan ske under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formmangler eller overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under påberåbelse af magtfordrejning.
3. EF-Domstolen har kompetence til at ophæve eller omgøre den indklagede afgørelse.
4. Enhver part i sagen ved appelkammeret har adgang til at indbringe en klage, for så vidt den pågældende ikke har fået medhold.

OPRINDELIGT FORSLAG

5. Klagen indbringes for EF-Domstolen inden to måneder datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.

6. Harmoniseringskontoret træffer de foranstaltninger,

AFSNIT

**SAGSBEHANDLINGEN VED
HARMONISERINGSKONTORET**

Første afdeling

Almindelige bestemmelser

Artikel 66

Begrundelse af afgørelsen

Harmoniseringskontorets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.

Artikel 67

Harmoniseringskontorets prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder

1. Under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret prøver dette ex officio de faktiske omstændigheder; i sager vedrørende ugyldighed begrænser Harmoniseringskontoret sig de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter de af parterne fremsatte anmodninger, undtagen hvis der er tale om de ugyldighedsgrunde, der er anført i artikel 27, stk. 1, litra a), og i artikel 10 og 10a.

2. Harmoniseringskontoret kan se bort fra kendsgerninger beviser, som ikke er påberåbt eller fremført rettidigt af de pågældende parter.

Artikel 68

Mundtlig forhandling

1. Harmoniseringskontoret anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt.

2. Den mundtlige forhandling, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen.

ÆNDRET FORSLAG

5. Klagen indbringes for EF-Domstolen inden to måneder efter datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.

6. Harmoniseringskontoret træffer de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af EF-Domstolens afgørelse.

AFSNIT VIII

Uændret

Harmoniseringskontorets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, som parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.

Uændret

1. Under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret prøver dette ex officio de faktiske omstændigheder; i sager vedrørende ugyldighed begrænser Harmoniseringskontoret sig imidlertid til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og de af parterne fremsatte anmodninger, undtagen hvis der er tale om de ugyldighedsgrunde, der er anført i artikel 27, stk. 1, litra a), og i artikel 10 og 10a.

2. Harmoniseringskontoret kan se bort fra kendsgerninger og beviser, som ikke er påberåbt eller fremført rettidigt af de pågældende parter.

Uændret

2. Den mundtlige forhandling, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre den afdeling, for hvilken forhandlingen finder sted, træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 69***Bevis**

1. Under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret:
 - a) afhøring af parterne
 - b) indhentning af oplysninger
 - c) fremlæggelse af dokumenter og
 - d) afhøring af vidner
 - e) udtalelser fra sagkyndige
 - f) skriftlige erklæringer, der er afgivet under ed eller på tro og love, eller som har tilsvarende virkning i henhold til lovgivningen i den stat, hvor de er afgivet.
2. Den afdeling i Harmoniseringskontoret, der har fået.
3. Anser Harmoniseringskontoret det for påkrævet, at en part, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring, indkalder det den pågældende til at give møde for sig.
4. Parterne underrettes om afhøringen af et vidne eller en sagkyndig ved Harmoniseringskontoret. De har ret til at overvære afhøringen og stille spørgsmål til vidnet eller den sagkyndige.

*Artikel 70***Tilstillelse af meddelelser**

Harmoniseringskontoret tilstiller ex officio rette vedkommende alle afgørelser og indkaldelser samt de meddelelser, som får en frist til at løbe, eller som skal tilstilles i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller til gennemførelsesforordningen, eller hvis tilstillelse præsidenten for Harmoniseringskontoret har truffet bestemmelse om.

*Artikel 71***Restitutio in integrum**

1. En ansøger eller indehaver af et registreret EF-mønster eller enhver anden part i en sag ved Harmoniseringskontoret, der trods iagttagelse af den efter omstændighederne fornødne omhu er blevet forhindret i over for Harmoniseringskontoret at overholde en frist, genindsættes på begæring i sine tidligere rettigheder, såfremt den manglende overholdelse af fristen i medfør af denne forordning har som direkte følge, at en ret eller et retsmiddel fortabes.

*Artikel 69***Bevisoptagelse**

1. Under sagsbehandlingen ved Harmoniseringskontoret kan bevisoptagelsen navnlig ske på følgende måder:

Uændret

 - c) fremlæggelse af dokumenter og bevismidler

Uændret
2. Den afdeling i Harmoniseringskontoret, der har fået sagen forelagt, kan lade et af sine medlemmer foretage bevisoptagelsen.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Begæringen skal indgives skriftligt inden to måneder fra hindringens ophør. Den ovenfor omhandlede undladelse skal bringes til ophør inden for samme frist. Begæringen kan kun antages inden for et år efter udløbet af den ikke overholdte frist. Er ansøgningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet, eller fornyelsesgebyret ikke betalt, indeholdes den i artikel, stk. 3, andet punktum, fastsatte yderligere frist på seks måneder, i fristen på et år.

3. Begæringen skal begrundes og skal angive de omstændigheder, den støttes på. Den anses først for indgivet, når gebyret for genindsættelse i tidligere rettigheder er betalt.

4. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på de i stk. 2 og artikel 43, stk. 1, nævnte frister.

6. Når den der ansøger om eller er indehaver af et registreret EF-mønster, genindsættes i sine tidligere rettigheder, kan vedkommende ikke gøre sine rettigheder gældende over for tredjemand, som i god tro — i perioden mellem tidspunktet for fortabelsen af retten i henhold til ansøgningen eller det registrerede EF-mønster og det tidspunkt, hvor genindsættelsen i disse rettigheder er blevet bekendtgjort — har markedsført produkter, hvori mønstret er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, og som falder inden for rammerne af den ved det registrerede EF-mønster tillagte beskyttelse.

7. Tredjemand, der kan gøre bestemmelserne i stk. 6 gældende, kan inden for en frist på to måneder regnet fra datoen for offentliggørelsen af afgørelsen om genindsættelse i rettighederne rejse tredjemandsindsigelse mod afgørelsen om indsættelse af ansøgeren eller indehaveren af et registreret EF-mønster i tidligere rettigheder.

8. Denne artikel indskrænker ikke en medlemsstats ret til at meddele *restitutio in integrum* med hensyn til frister, som er fastsat i denne forordning, og som skal overholdes i forhold til den pågældende stats myndigheder.

*Artikel 72***Henvisning til almindelige retsgrundsætninger**

I det omfang denne forordning, gennemførelsesforordningen, gebyrregulativet eller appelkamrenes procesreglement ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, tager Harmoniseringskontoret hensyn til de principper, der er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.

ÆNDRET FORSLAG

2. Begæringen skal indgives skriftligt inden to måneder fra hindringens ophør. Den ovenfor omhandlede undladelse skal bringes til ophør inden for samme frist. Begæringen kan kun antages inden for et år efter udløbet af den ikke overholdte frist. Er ansøgningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet, eller fornyelsesgebyret ikke betalt, indeholdes den i artikel 13a, stk. 3, andet punktum, fastsatte yderligere frist på seks måneder, i fristen på et år.

Uændret

I det omfang denne forordning, gennemførelsesforordningen, gebyrregulativet eller appelkamrenes procesreglement ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, tager Harmoniseringskontoret hensyn til de principper, der på dette område er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 73

Uændret

Betalingsforpligtelsers ophør

1. Harmoniseringskontorets krav på betaling af gebyr forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfaldt.

2. Krav mod Harmoniseringskontoret på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der ved betaling af et gebyr er betalt for meget, forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede frist afbrydes i det i stk. 1 nævnte tilfælde ved en anmodning om betaling af gebyret og i det i stk. 2 nævnte tilfælde ved en skriftlig og begrundet anmodning. Ved afbrydelsen begynder en ny forældelsesfrist straks at løbe; den udløber senest seks år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den oprindelige frist begyndte at løbe, medmindre der i mellemtiden er anlagt retssag til opfyldelse af kravet; i så fald udløber fristen tidligst et år efter, at dommen har fået retskraft.

A n d e n a f d e l i n g

Omkostninger

Artikel 74

Fordeling af omkostningerne

1. Den tabende part i en sag om et registreret EF-mønsters ugyldighed eller i en appelsag de gebyrer, som er erlagt af den anden part, samt alle de nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, dagpenge og salær til en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, inden for rammerne af de beløb, som er fastsat for hver omkostningskategori, på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen.

2. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret, alt efter om de respektive parter taber sagen på et eller flere punkter eller ud fra rimelighedshensyn, afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne.

3. Den part, som bringer en sag til ophør ved at give afkald på det registrerede EF-mønster eller ved ikke at forny EF-mønstrrets registrering eller ved at tilbagekalde en begæring om ugyldighed eller klagen, betaler de gebyrer samt de omkostninger, som er afholdt af den anden part, på de betingelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.

4. Indstilles sagen, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret en skønsmæssig afgørelse om sagsomkostningerne.

1. Den tabende part i en sag om et registreret EF-mønsters ugyldighed eller i en appelsag betaler de gebyrer, som er erlagt af den anden part, samt alle de nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, dagpenge og salær til en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, inden for rammerne af de beløb, som er fastsat for hver omkostningskategori, på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen.

2. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret kan, alt efter om de respektive parter taber sagen på et eller flere punkter eller ud fra rimelighedshensyn, træffe afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

5. parterne ved ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret en anden fordeling af omkostningerne end den, der er fastsat i stk. 1 til 4, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret.

6. Kontoret for ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret fastsætter på begæring størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af stk. 1-5. Dette beløb kan på begæring indgivet inden for den i gennemførelsesforordningen fastsatte frist ændres ved en afgørelse truffet af ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret.

Artikel 75

Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om fastsættelse af omkostninger

1. Enhver endelig afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret om fastsættelse af omkostninger kan tvangsfuldbyrdes.

2. Tvangsfuldbyrdelse sker efter den borgerlige retspleje, i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver medlemsstats regering udpeger og anmelder til Harmoniseringskontoret og EF-Domstolen.

3. Når disse formkrav er opfyldt på den pågældende parts begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre i overensstemmelse med den nationale lovgivning ved indbringelse direkte for den kompetente myndighed.

4. Tvangsfuldbyrdelse kan kun udsættes, såfremt EF-Domstolen har truffet afgørelse herom. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale domstoles kompetence.

Tredje afdeling

Underretning af offentligheden og af medlemsstaternes myndigheder

Artikel 76

EF-mønsterregistret

Harmoniseringskontoret fører et register, der benævnes »EF-mønsterregistret«, og som indeholder de oplysninger, hvis i registret er foreskrevet i denne forordning eller i gennemførelsesforordningen. EF-mønsterregistret er offentligt tilgængeligt, medmindre andet er fastsat i artikel 52, stk. 2, vedrørende oplysninger om registrerede EF-mønstre, hvis bekendtgørelse er blevet udsat.

ÆNDRET FORSLAG

5. Er der mellem parterne ved ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der er fastsat i stk. 1 til 4, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse i overensstemmelse hermed.

Uændret

2. Tvangsfuldbyrdelse sker efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver medlemsstats regering udpeger og anmelder til Harmoniseringskontoret og EF-Domstolen.

Uændret

Artikel 76

EF-mønsterregistret

Harmoniseringskontoret fører et register, der benævnes »EF-mønsterregistret«, og som indeholder de oplysninger, hvis indførelse i registret er foreskrevet i denne forordning eller i gennemførelsesforordningen. EF-mønsterregistret er offentligt tilgængeligt, medmindre andet er fastsat i artikel 52, stk. 2, vedrørende oplysninger om registrerede EF-mønstre, hvis bekendtgørelse er blevet udsat.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 77

Uændret

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Harmoniseringskontoret udgiver regelmæssigt en Registreringstidende for EF-mønstre, der indeholder offentligt tilgængelige oplysninger, der er indført i EF-mønsterregistret, samt andre oplysninger, hvis bekendtgørelse er foreskrevet i denne forordning eller i gennemførelsesforordningen.
2. Meddelelser og oplysninger af generel art fra præsidenten for Harmoniseringskontoret samt andre oplysninger vedrørende denne forordning og dens gennemførelse offentliggøres i Harmoniseringskontorets meddelelsesblad, som er omhandlet i artikel 85 i forordningen om EF-varemærker.

Artikel 78

Aktindsigt

1. Adgang til aktindsigt vedrørende ansøgninger om registrering af EF-mønstre, som endnu ikke er bekendtgjort, eller akter vedrørende registrerede EF-mønstre, hvis bekendtgørelse er blevet udsat i henhold til artikel 52 eller som der — efter at udsættelse med bekendtgørelse har fundet sted — er blevet givet afkald på før eller ved udløbet af udsættelsesperioden for bekendtgørelsen, fås kun med samtykke fra den, der ansøger om eller er indehaver af et registreret EF-mønster.

2. Enhver, der kan godtgøre at have en legitim interesse, kan uden samtykke fra ansøgeren eller den, der er indehaver af det registrerede EF-mønster, få adgang til aktindsigt forud for bekendtgørelsen eller efter mønstret, jf. stk. 1. Dette gælder navnlig, hvis den pågældende person kan godtgøre, at den, der ansøger om eller er indehaver af et registreret EF-mønster, har truffet foranstaltninger med henblik på over for ham at påberåbe sig rettigheder i henhold til det registrerede EF-mønster.

3. Efter bekendtgørelsen af det registrerede EF-mønster kan enhver på begæring få adgang til akterne.

4. Når der i medfør af stk. 2 eller 3 gives aktindsigt, kan visse dokumenter i akterne dog undtages herfra efter bestemmelserne i gennemførelsesforordningen.

2. Enhver, der kan godtgøre at have en legitim interesse, kan uden samtykke fra ansøgeren eller den, der er indehaver af det registrerede EF-mønster, få adgang til aktindsigt forud for bekendtgørelsen eller efter afkald på mønstret, jf. stk. 1. Dette gælder navnlig, hvis den pågældende person kan godtgøre, at den, der ansøger om eller er indehaver af et registreret EF-mønster, har truffet foranstaltninger med henblik på over for ham at påberåbe sig rettigheder i henhold til det registrerede EF-mønster.

Uændret

Artikel 79

Administrativt samarbejde

Harmoniseringskontoret og medlemsstaternes domstole eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter, medmindre denne forordning eller national lovgivning bestemmer andet. Giver Harmoniseringskontoret domstole, anklagemyndigheder eller centrale myndigheder for industriel ejendomsret adgang til sagsakter, er denne adgang ikke underkastet begrænsningerne i artikel 78.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 80

Udveksling af publikationer

1. Harmoniseringskontoret og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret tilsender efter anmodning vederlagsfrit hinanden et eller flere eksemplarer af deres publikationer til de pågældende myndigheders eget brug.
2. Harmoniseringskontoret kan træffe aftaler om udveksling eller levering af publikationer.

Fjerde afdeling

Repræsentation

Artikel 81

Almindelige principper for repræsentation

1. Ingen er forpligtet til at lade sig repræsentere ved Harmoniseringskontoret, jf. dog stk. 2.

2. Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, skal i henhold til artikel 82, stk. 1, ved Harmoniseringskontoret være repræsenteret i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelse af en ansøgning om registrering af et EF-mønster, jf. dog stk. 3, andet punktum.

3. Fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, kan lade sig repræsentere ved Harmoniseringskontoret af en af deres ansatte, der skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt, der er nærmere beskrevet i gennemførelsesforordningen. En ansat hos en af nærværende stykke omfattet juridisk person kan også repræsentere andre juridiske personer, der har økonomisk tilknytning til førstnævnte juridiske person, selv om disse andre juridiske personer hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet.

2. Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Fællesskabet, skal i henhold til artikel 82, stk. 1, ved Harmoniseringskontoret være repræsenteret i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelse af en ansøgning om registrering af et EF-mønster, jf. dog stk. 3, andet punktum; der kan fastsættes yderligere undtagelser i gennemførelsesforordningen.

Uændret

Artikel 82

Faglig repræsentation

1. Repræsentationen af fysiske eller juridiske personer i sager ved Harmoniseringskontoret i henhold til denne forordning kan kun varetages af:

- a) en advokat med bestalling i en af medlemsstaterne, som har sit forretningssted i Fællesskabet, i det omfang han i denne stat kan give møde i sager om industriel ejendomsret, eller af

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til den liste, der er omhandlet i artikel 89, stk. 1, litra b), i forordning om EF-varemærker, eller af

c) personer, der er opført på den særlige liste over anerkendte befuldmægtigede i mønstersager, der er omhandlet i stk. 4.

2. De i stk. 1, litra c), omhandlede personer har kun ret til at repræsentere tredjemand i mønstersager ved Harmoniseringskontoret.

3. Det fastsættes i gennemførelsesforordningen, om og på hvilke betingelser befuldmægtigede skal vedlægge akterne en underskrevet fuldmagt.

4. På den særlige liste over anerkendte befuldmægtigede i mønstersager kan opføres enhver fysisk person, der opfylder følgende betingelser:

a) han skal være statsborger i en af medlemsstaterne

b) han skal have sit forretningssted eller ssted i Fællesskabet

c) han skal være bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i mønstersager ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat eller. Hvis bemyndigelsen til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i mønstersager i den pågældende stat ikke er særlige faglige kvalifikationer, skal den, der ansøger om opførelse på listen, i mindst fem år regelmæssigt have optrådt som befuldmægtiget i mønstersager ved den pågældende stats centrale myndighed for industriel ejendomsret. Personer, hvis faglige kvalifikationer til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i mønstersager for den centrale myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat, er officielt anerkendt dog ikke.

5. Opførelse på den i stk. 4 omhandlede liste sker efter ansøgning, som skal vedlægges en attest fra den centrale myndighed for industriel ejendomsret i den pågældende medlemsstat, hvoraf det fremgår, at betingelserne i nævnte stykke er opfyldt.

6. Præsidenten for Harmoniseringskontoret kan give dispensation fra:

a) kravet i stk. 4, litra a), under særlige omstændigheder

b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til den liste, der er omhandlet i artikel 89, stk. 1, litra b), i forordningen om EF-varemærker, eller af

Uændret

b) han skal have sit forretningssted eller ansættelsessted i Fællesskabet

c) han skal være bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i mønstersager ved den centrale myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat eller Benelux-landenes mønsterkontor. Hvis bemyndigelsen til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i mønstersager i den pågældende stat ikke er betinget af særlige faglige kvalifikationer, skal den, der ansøger om opførelse på listen, i mindst fem år regelmæssigt have optrådt som befuldmægtiget i mønstersager ved den pågældende stats centrale myndighed for industriel ejendomsret. Personer, hvis faglige kvalifikationer, med hensyn til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i mønstersager for den centrale myndighed for industriel ejendomsret i en medlemsstat, er officielt anerkendt i henhold til den pågældende stats forskrifter, skal dog ikke opfylde dette krav.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) kravet i stykke 4, litra c), andet punktum, hvis ansøgeren, at han på anden måde har erhvervet de nødvendige kvalifikationer.

b) kravet i stykke 4, litra c), andet punktum, hvis ansøgeren godtgør, at han på anden måde har erhvervet de nødvendige kvalifikationer.

7. Betingelserne for at slette en person af listen over anerkendte befuldmægtigede fastsættes i gennemførelsesforordningen.

Uændret

AFSNIT

AFSNIT IX

**KOMPETENCE OG RETSPLEJE I SØGSMÅL
VEDRØRENDE EF-MØNSTRE**

Uændret

Første afdeling

Kompetence og fuldbyrdelse

Artikel 83

Anvendelse af fuldbyrdelseskonventionen

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder bestemmelserne i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968, som ændret ved konventionerne om sådanne staters tiltrædelse af nævnte konvention, som har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber, idet nævnte konvention og nævnte konventioner i det følgende under ét betegnes »fuldbyrdelseskonventionen«, anvendelse på sager vedrørende EF-mønstre og ansøgninger om registrering af EF-mønstre samt på sager om EF-mønstre og nationale mønstre, der tillægges samtidig beskyttelse.

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder bestemmelserne i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968, som ændret ved konventionerne om sådanne staters tiltrædelse af nævnte konvention, som har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber, idet nævnte konvention og nævnte konventioner i det følgende under ét betegnes »fuldbyrdelseskonventionen«, anvendelse på sager vedrørende EF-mønstre og ansøgninger om registrering af EF-mønstre samt på sager om EF-mønstre og nationale mønstre, der tillægges samtidig beskyttelse.

2. De bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til, har kun virkning for en medlemsstat i den version af konventionen, der er gældende for den pågældende medlemsstat på et givet tidspunkt.

2. De bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, har kun virkning for en medlemsstat i den version af konventionen, der er gældende for den pågældende medlemsstat på et givet tidspunkt.

3. Hvad angår søgsmål af den i artikel 85 nævnte art:

Uændret

a) finder artikel 2 og 4, artikel 5, stk. 1, 3, 4 og 5, artikel 16, stk. 4, og artikel 24 i fuldbyrdelseskonventionen ikke anvendelse

b) finder artikel 17 og 18 i nævnte konvention anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 86, stk. 4, i denne forordning

OPRINDELIGT FORSLAG

- c) finder de bestemmelser i konventionens afsnit II, der gælder for personer, som har bopæl i en medlemsstat, ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har forretningssted i én af disse.

Artikel 83a

Overgangsbestemmelse

Anden afdeling

Retssager om krænkelse af EF-mønstre og om deres gyldighed

Artikel 84

EF-mønsterdomstole

1. Medlemsstaterne udpeger på deres områder antal nationale domstole i første og anden instans (EF-mønsterdomstole), som skal varetage de opgaver, der pålægges dem ved denne forordning.
2. Hver medlemsstat sender senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden Kommissionen en liste over EF-mønsterdomstole med angivelse af deres betegnelse og stedlige kompetence.
3. Enhver ændring i EF-mønsterdomstolenes antal, betegnelse eller stedlige kompetence, der foretages efter fremsendelsen af den i stk. 2 omhandlede liste, meddeles straks Kommissionen af den pågældende medlemsstat.
4. Kommissionen meddeler medlemsstaterne de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger og offentliggør dem i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. en medlemsstat har fremsendt den i stk. 2 omhandlede liste, af den i artikel 85 omhandlede art, med hensyn til hvilke den pågældende stats domstole har kompetence i artikel 86, den domstol i den pågældende stat, som ville have stedlig og saglig kompetence i tilfælde af et søgsmål vedrørende et nationalt mønster i den pågældende stat.

ÆNDRET FORSLAG

- c) finder de bestemmelser i konventionens afsnit II, der gælder for personer, som har bopæl i en medlemsstat, ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har et forretningssted i én af disse.

4. Bestemmelserne i fuldbyrdelseskonventionen gælder ikke i medlemsstater, for hvilke denne konvention endnu ikke er trådt i kraft. Indtil konventionens ikrafttræden reguleres de i stk. 1 omhandlede sager, i disse medlemsstater ved bilaterale eller multilaterale konventioner om deres forhold til andre berørte medlemsstater eller, hvis der ikke findes en sådan konvention, ved medlemsstatens nationale lovgivning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

(Denne artikel er nu artikel 83, stk. 4)

Uændret

1. Medlemsstaterne udpeger på deres områder det mindst mulige antal nationale domstole i første og anden instans (EF-mønsterdomstole), som skal varetage de opgaver, der pålægges dem ved denne forordning.

Uændret

5. Indtil en medlemsstat har fremsendt den i stk. 2 omhandlede liste, anlægges enhver sag af den i artikel 85 omhandlede art, med hensyn til hvilke den pågældende stats domstole har kompetence i medfør af artikel 86, ved den domstol i den pågældende stat, som ville have stedlig og saglig kompetence i tilfælde af et søgsmål vedrørende et nationalt mønster i den pågældende stat.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 85

Uændret

Kompetence med hensyn til søgsmål vedrørende krænkelser og gyldighed

EF-mønsterdomstolene har enekompetence til at afgøre:

- a) søgsmål vedrørende krænkelser af EF-mønstre og — for så vidt dette er tilladt efter national lovgivning — søgsmål vedrørende risiko for sådan krænkelser
- b) søgsmål til af, at der ikke foreligger krænkelser af et EF-mønster, for så vidt sådanne søgsmål er tilladt efter national lovgivning
- c) søgsmål vedrørende ugyldighed af et ikke-registreret EF-mønster
- d) et EF-mønsters ugyldighed i forbindelse med søgsmål i henhold til litra a).

- b) søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelser af et EF-mønster, for så vidt sådanne søgsmål er tilladt efter national lovgivning

Uændret

- d) modkrav om et EF-mønsters ugyldighed fremsat i forbindelse med søgsmål i henhold til litra a).

Artikel 86

Uændret

International kompetence

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til artikel 83, indbringes søgsmål af den i artikel 85 nævnte art for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl, eller, såfremt han ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i medlemsstat, hvor han har forretningssted.

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i fuldbyrdelseskonventionen, der finder anvendelse i henhold til artikel 83, indbringes søgsmål af den i artikel 85 nævnte art for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl, eller, såfremt han ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor han har forretningssted.

2. Har sagsøgte hverken bopæl eller forretningssted i nogen af medlemsstaterne, indbringes sådanne søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøger har bopæl, eller, såfremt han ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i medlemsstat, hvor han har forretningssted.

2. Har sagsøgte hverken bopæl eller forretningssted i nogen af medlemsstaterne, indbringes sådanne søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøger har bopæl, eller, såfremt han ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor han har forretningssted.

3. Har hverken sagsøgte eller sagsøger en sådan bopæl eller et sådant forretningssted, indbringes disse søgsmål for domstolene i den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.

Uændret

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3:

- a) finder artikel 17 i fuldbyrdelseskonventionen anvendelse, hvis parterne aftaler, at en anden EF-mønsterdomstol skal have kompetence
- b) finder artikel 18 i nævnte konvention anvendelse, hvis sagsøgte giver møde for en anden EF-mønsterdomstol.

5. Søgsmål af den i artikel 85, litra a) og d), nævnte art kan ligeledes indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor krænkelser har fundet sted, eller hvor der er risiko for, at den vil finde sted.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 87

Kompetenceområde ved mønsterkrænkelse

1. En EF-mønsterdomstol, der har kompetence i artikel 86, stk. 1 til 4, er kompetent med hensyn til krænkelse af EF-mønstre, der har fundet sted — eller som der er risiko for vil finde sted — i en medlemsstat.

2. En EF-mønsterdomstol, der har kompetence i henhold til artikel 86, stk. 5, er kun kompetent med hensyn til krænkelse af EF-mønstre, der har fundet sted, eller som der er risiko for vil finde sted i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

Artikel 88

Søgsmål eller vedrørende ugyldighed af et EF-mønster

1. Et søgsmål om et EF-mønsters ugyldighed kan kun anlægges under henvisning til de i artikel 27 anførte ugyldighedsgrunde.

2. Søgsmålet eller af

3. I en retssag, hvori indehaveren af EF-mønstret ikke allerede er part, underrettes han herom og kan indtræde i retssagen på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

4. Gyldigheden af et EF-mønster ikke anfægtes i en sag, hvor der nedlægges påstand om ikke-krænkelse.

Artikel 89

Formodning om gyldighed ealitätsindsigelse

1. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et registreret EF-mønster skal EF-mønsterdomstolen anse EF-mønstret som gyldigt, medmindre dets gyldighed anfægtes af sagsøgte ved et om ugyldighed.

2. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et ikke-registreret EF-mønster, skal EF-mønsterdomstolen — dersom rettighedshaveren mønstret har individuel karakter — anse mønstret som gyldigt, medmindre dets gyldighed anfægtes af sagsøgte ved et om ugyldighed.

1. En EF-mønsterdomstol, der har kompetence i medfør af artikel 86, stk. 1 til 4, er kompetent med hensyn til krænkelse af EF-mønstre, der har fundet sted — eller som der er risiko for vil finde sted — i en medlemsstat.

Uændret

Artikel 88

Søgsmål eller modkrav vedrørende ugyldighed af et EF-mønster

1. Et søgsmål med påstand om eller et modkrav om et EF-mønsters ugyldighed kan kun anlægges eller fremsættes under henvisning til de i artikel 27 anførte ugyldighedsgrunde.

2. Søgsmålet kan anlægges eller modkravet fremsættes af den person, der er berettiget til det i medfør af artikel 27, stk. 2 til 5.

3. Fremsættes modkravet i en retssag, hvori indehaveren af EF-mønstret ikke allerede er part, underrettes han herom og kan indtræde i retssagen på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

4. Gyldigheden af et EF-mønster kan ikke anfægtes i en sag, hvor der nedlægges påstand om ikke-krænkelse.

Artikel 89

Formodning om gyldighed — Realitätsindsigelse

1. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et registreret EF-mønster skal EF-mønsterdomstolen anse EF-mønstret som gyldigt, medmindre dets gyldighed anfægtes af sagsøgte ved et modkrav om ugyldighed.

2. I sager om krænkelse eller risiko for krænkelse af et ikke-registreret EF-mønster, skal EF-mønsterdomstolen — dersom rettighedshaveren anfører, på hvilken måde mønstret har individuel karakter — anse mønstret som gyldigt, medmindre dets gyldighed anfægtes af sagsøgte ved et modkrav om ugyldighed.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. I sager af den i stk. 1 og 2 nævnte art skal påstand om et EF-mønsters ugyldighed, der fremsættes på anden måde end ved et, tages til påkendelse, såfremt sagsøgte påberåber sig, at EF-mønstret kunne erklæres gyldigt på grund af en ham tilkommende tidligere national mønsterrettighed af den i artikel 27, stk. 1, litra d), nævnte art.

Artikel 90

Dom vedrørende et mønsters gyldighed

1. Dersom et EF-mønster i en sag, der er anlagt ved en EF-mønsterdomstol, er blevet anfægtet ved et om ugyldighed, forholdes der som følger:

a) dersom en af de i artikel 27 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EF-mønstret, skal domstolen erklære EF-mønstret for ugyldigt

b) hvis ingen af de i artikel 27 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EF-mønstret, skal domstolen afvise.

2. Den EF-mønsterdomstol, for hvilken der er om et registreret EF-mønsters ugyldighed, meddeler Harmoniseringskontoret datoen for. Harmoniseringskontoret indfører oplysning herom i EF-mønsterregistret.

3. Den EF-mønsterdomstol, ved hvilken et om et registreret EF-mønsters ugyldighed er, kan på begæring af indehaveren af det registrerede EF-mønster og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling og opfordre sagsøgte til inden for en frist at indgive begæring til Harmoniseringskontoret om EF-mønstrets ugyldighed. Indgives begæringen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling; anses da for. Artikel 95, stk. 3, finder anvendelse.

4. Såfremt en EF-mønsterdomstol har truffet endelig afgørelse et om et registreret EF-mønsters ugyldighed, fremsendes en genpart af afgørelsen til Harmoniseringskontoret. Enhver kan anmode om oplysninger. Harmoniseringskontoret indfører afgørelsen i EF-mønsterregistret i overensstemmelse med de i gennemførelsesforordningen fastsatte bestemmelser.

5. Et om et registreret EF-mønsters ugyldighed afvises, såfremt Harmoniseringskontoret allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

ÆNDRET FORSLAG

3. I sager af den i stk. 1 og 2 nævnte art skal påstand om et EF-mønsters ugyldighed, der fremsættes på anden måde end ved et modkrav, tages til påkendelse, såfremt sagsøgte påberåber sig, at EF-mønstret kunne erklæres gyldigt på grund af en ham tilkommende tidligere national mønsterrettighed af den i artikel 27, stk. 1, litra d), nævnte art.

Uændret

1. Dersom et EF-mønster i en sag, der er anlagt ved en EF-mønsterdomstol, er blevet anfægtet ved et modkrav om ugyldighed, forholdes der som følger:

Uændret

b) hvis ingen af de i artikel 27 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EF-mønstret, skal domstolen afvise modkrav.

2. Den EF-mønsterdomstol, for hvilken der er fremsat modkrav om et registreret EF-mønsters ugyldighed, meddeler Harmoniseringskontoret datoen for fremsættelsen af modkravet. Harmoniseringskontoret indfører oplysning herom i EF-mønsterregistret.

3. Den EF-mønsterdomstol, ved hvilken et modkrav om et registreret EF-mønsters ugyldighed er fremsat, kan på begæring af indehaveren af det registrerede EF-mønster og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling og opfordre sagsøgte til inden for en af domstolen fastsat frist at indgive begæring til Harmoniseringskontoret om EF-mønstrets ugyldighed. Indgives begæringen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling; modkravet anses da for frafaldet. Artikel 95, stk. 3, finder anvendelse.

4. Såfremt en EF-mønsterdomstol har truffet endelig afgørelse om et modkrav om et registreret EF-mønsters ugyldighed, fremsendes en genpart af afgørelsen til Harmoniseringskontoret. Enhver kan anmode om oplysninger herom. Harmoniseringskontoret indfører en henvisning til afgørelsen i EF-mønsterregistret i overensstemmelse med de i gennemførelsesforordningen fastsatte bestemmelser.

5. Et modkrav om et registreret EF-mønsters ugyldighed afvises, såfremt Harmoniseringskontoret allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 91

Uændret

Retsvirkningerne af en retsafgørelse om et mønsters gyldighed

Når en af en EF-mønsterdomstol afsagt retsafgørelse om et EF-mønsters ugyldighed er blevet endelig, får afgørelsen i samtlige medlemsstater de i artikel 28 angivne retsvirkninger.

Artikel 92

Lovvalg

1. EF-mønsterdomstolene anvender nationale lovgivning internationale privatret.

1. EF-mønsterdomstolene anvender i alle spørgsmål deres nationale lovgivning samt denne forordning i spørgsmål, som er omfattet deraf, og deres internationale privatret.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender en EF-mønsterdomstol de retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende en national mønsterrettighed i den medlemsstat, hvor de er beliggende.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender en EF-mønsterdomstol de retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende en national mønsterrettighed i den medlemsstat, hvor den er beliggende.

Artikel 93

Uændret

Sanktioner for mønsterkrænkelse

1. Dersom en EF-mønsterdomstol i en sag om mønsterkrænkelse finder, at sagsøgte har krænket, eller at der er risiko for, at han vil krænke et EF-mønster, træffer den, medmindre særlige grunde taler imod noget sådant, følgende:

1. Dersom en EF-mønsterdomstol i en sag om mønsterkrænkelse finder, at sagsøgte har krænket, eller at der er risiko for, at han vil krænke et EF-mønster, træffer den, medmindre særlige grunde taler imod noget sådant, følgende foranstaltninger:

- a) en afgørelse, der forbyder sagsøgte at fortsætte de handlinger, der har krænket eller vil kunne krænke EF-mønstret
- b) en afgørelse om beslaglæggelse af de mønsterkrænkende produkter
- c) en afgørelse om beslaglæggelse af materialer og redskaber, der hovedsagelig anvendes til fremstilling af de mønsterkrænkende produkter, hvis ejeren af dem havde kendskab til virkningen af den tilsigtede anvendelse, eller hvis denne virkning ville have været åbenbar under de givne omstændigheder
- d) afgørelser om andre sanktioner, der er egnede under de givne omstændigheder, og som har hjemmel i lovgivningen i den medlemsstat, hvor mønsterkrænkelsen finder sted, eller der er risiko for, at den vil finde sted, herunder i medlemsstatens internationale privatret.

Uændret

2. EF-mønsterdomstolen skal i overensstemmelse med nationale lovgivning træffe de foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af afgørelser af den i stk. 1 omhandlede art.

2. EF-mønsterdomstolen skal i overensstemmelse med sin nationale lovgivning træffe de foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af afgørelser af den i stk. 1 omhandlede art.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 94

Foreløbige, herunder sikrende retsmidler

1. For så vidt angår EF-mønstre, kan der ved domstolene, herunder EF-mønsterdomstolene, i en medlemsstat fremsættes anmodning om iværksættelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende retsmidler, som i henhold til den pågældende stats lovgivning kan bringes i anvendelse over for nationale mønstre, uanset om en EF-mønsterdomstol i en anden medlemsstat i henhold til denne forordning har kompetence med hensyn til realitetsspørgsmålet.

2. I sager vedrørende foreløbige, herunder sikrende retsmidler skal en indsigelse, der fremsættes af sagsøgte på anden måde end ved et EF-mønsters ugyldighed, tages til påkendelse. Artikel 89, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

3. En EF-mønsterdomstol, der er kompetent i artikel 86, stk. 1 til 4, kan træffe afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der — med forbehold af en eventuel nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i overensstemmelse med afsnit III i fuldbyrdelseskonventionen — kan anvendes i samtlige medlemsstater. Ingen anden domstol har denne kompetence.

Artikel 95

Særlige regler om indbyrdes sammenhængende sager

1. En EF-mønsterdomstol, der behandler et søgsmål af den i artikel 85 omhandlede art, bortset fra søgsmål til af, at der ikke foreligger krænkelse, udsætter sagen, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en anden EF-mønsterdomstol allerede er om EF-mønstrets gyldighed, eller såfremt der til Harmoniseringskontoret — for registrerede EF-mønsters vedkommende — er indgivet en begæring om, at mønstret erklæres ugyldigt.

2. Harmoniseringskontoret udsætter sin behandling af en begæring om, at et registreret EF-mønster erklæres ugyldigt, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en EF-mønsterdomstol allerede er om det registrerede EF-mønsters gyldighed. Hvis en af parterne i sagen for EF-mønsterdomstolen anmoder herom, kan domstolen dog efter at have hørt de øvrige parter i sagen udsætte denne. Harmoniseringskontoret fortsætter i så fald behandlingen af begæringen.

Uændret

2. I sager vedrørende foreløbige, herunder sikrende retsmidler skal en indsigelse, der fremsættes af sagsøgte på anden måde end ved modkrav om et EF-mønsters ugyldighed, tages til påkendelse. Artikel 89, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

3. En EF-mønsterdomstol, der er kompetent i medfør af artikel 86, stk. 1 til 4, kan træffe afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der — med forbehold af en eventuel nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i overensstemmelse med afsnit III i fuldbyrdelseskonventionen — kan anvendes i samtlige medlemsstater. Ingen anden domstol har denne kompetence.

Uændret

1. En EF-mønsterdomstol, der behandler et søgsmål af den i artikel 85 omhandlede art, bortset fra søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse, udsætter sagen, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en anden EF-mønsterdomstol allerede behandles et modkrav om EF-mønstrets gyldighed, eller såfremt der til Harmoniseringskontoret — for registrerede EF-mønsters vedkommende — er indgivet en begæring om, at mønstret erklæres ugyldigt.

2. Harmoniseringskontoret udsætter sin behandling af en begæring om, at et registreret EF-mønster erklæres ugyldigt, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der for en EF-mønsterdomstol allerede behandles et modkrav om det registrerede EF-mønsters gyldighed. Hvis en af parterne i sagen for EF-mønsterdomstolen anmoder herom, kan domstolen dog efter at have hørt de øvrige parter i sagen udsætte denne. Harmoniseringskontoret fortsætter i så fald behandlingen af begæringen.

OPRINDELIGT FORSLAG

3. Udsætter EF-mønsterdomstolen sagens behandling, kan den af foreløbige, herunder sikrende retsmidler for det tidsrum, udsættelsen varer.

Artikel 96

**Kompetence for EF-mønsterdomstole i anden instans —
Yderligere appel**

1. Retsafgørelser truffet af en EF-mønsterdomstol i første instans i en sag vedrørende de i artikel 85 omhandlede søgsmål kan indbringes for en EF-mønsterdomstol i anden instans.

2. Betingelserne for appel til en EF-mønsterdomstol i anden instans den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

3. For så vidt angår retsafgørelser, der er truffet af en EF-mønsterdomstol i anden instans, gælder de nationale regler om yderligere appel.

Tredje afdeling

Andre vedrørende EF-mønstre

Artikel 97

Supplerende bestemmelser om kompetence andre nationale domstole end EF-mønsterdomstole

1. Inden for den medlemsstat, hvis domstole er kompetente i henhold til artikel 83, stk. 1 eller alle andre EF-mønstersager end dem, der er omhandlet i artikel 85, den domstol, som ville have stedlig og saglig kompetence i sager vedrørende nationale mønstre i den pågældende stat.

2. Såfremt ingen domstol i henhold til artikel 83, stk. 1 samt stk. 1 i nærværende artikel har kompetence til at behandle en EF-mønstersag, der falder uden for artikel 85, kan sagen indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.

Artikel 98

Forpligtelse for de nationale domstole

En national domstol, som behandler i artikel 85, skal anse mønstret for gyldigt. Artikel 89, stk. 2, og artikel 94, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

ÆNDRET FORSLAG

3. Udsætter EF-mønsterdomstolen sagens behandling, kan den anordne anvendelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler for det tidsrum, udsættelsen varer.

Uændret

2. Betingelserne for appel til en EF-mønsterdomstol i anden instans følger den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende.

Uændret

Andre søgsmål vedrørende EF-mønstre

Uændret

Supplerende bestemmelser om kompetence for andre nationale domstole end EF-mønsterdomstole

1. Inden for den medlemsstat, hvis domstole er kompetente i henhold til artikel 83, stk. 1 eller 4, anlægges alle andre EF-mønstersager end dem, der er omhandlet i artikel 85, ved den domstol, som ville have stedlig og saglig kompetence i sager vedrørende nationale mønstre i den pågældende stat.

2. Såfremt ingen domstol i henhold til artikel 83, stk. 1 eller 4, samt stk. 1 i nærværende artikel har kompetence til at behandle en EF-mønstersag, der falder uden for artikel 85, kan sagen indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor Harmoniseringskontoret har sit hjemsted.

Uændret

En national domstol, som behandler andre søgsmål vedrørende et EF-mønster end dem, der er omhandlet i artikel 85, skal anse mønstret for gyldigt. Artikel 89, stk. 2, og artikel 94, stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

AFSNIT

AFSNIT X

INDVIRKNING PÅ MEDLEMSSTATERNES RETSREGLER

Uændret

*Artikel 99***Litispændens i søgsmål på grundlag af EF-mønstre og nationale mønstre**

1. Såfremt der vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter anlægges søgsmål ved domstole i forskellige medlemsstater, og det ene søgsmål vedrører krænkelse eller risiko for krænkelse af et EF-mønster, og det andet krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt mønster, der nyder samtidig beskyttelse, skal den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt, ex officio erklære sig inkompetent til fordel for den domstol. Den domstol, som således skal erklære sig inkompetent, kan udsætte afgørelsen, såfremt den anden domstols kompetence bestrides.

1. Såfremt der vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter anlægges søgsmål ved domstole i forskellige medlemsstater, og det ene søgsmål vedrører krænkelse eller risiko for krænkelse af et EF-mønster, og det andet krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt mønster, der nyder samtidig beskyttelse, skal den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt sidst, ex officio erklære sig inkompetent til fordel for den domstol, ved hvilken søgsmålet er anlagt først. Den domstol, som således skal erklære sig inkompetent, kan udsætte afgørelsen, såfremt den anden domstols kompetence bestrides.

2. En EF-mønsterdomstol, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse eller risiko for krænkelse af et EF-mønster, afviser sagen, dersom der er afsagt endelig dom i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter om krænkelse af et mønster, der nyder samtidig beskyttelse.

Uændret

3. Den domstol, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse eller risiko for krænkelse af et nationalt mønster, afviser sagen, dersom der er afsagt endelig dom vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter i en sag om krænkelse af et EF-mønster, der nyder samtidig beskyttelse.

4. finder ikke anvendelse for så vidt angår foreløbige, herunder sikrende retsmidler.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse for så vidt angår foreløbige, herunder sikrende retsmidler.

Artikel 100

Uændret

Forholdet til andre former for beskyttelse i henhold til national ret

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Fællesskabets eller vedkommende medlemsstats lovgivning om ikke-registrerede mønstre, varemærker eller andre kendetegn, patenter, brugsmodeller, typografiske skrifttyper, civilretligt ansvar eller illoyal konkurrence.

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Fællesskabets eller vedkommende medlemsstats lovgivning om ikke-registrerede mønstre, varemærker eller andre kendetegn, patenter, brugsmodeller, typografiske skrifttyper, civilretligt ansvar eller illoyal konkurrence.

2. Et mønster, der er beskyttet ved registrering som EF-mønster, kan også beskyttes i henhold til medlemsstaternes lovgivning om ophavsret fra det tidspunkt, hvor mønstret blev frembragt eller fastlagt i en given form. Hver medlemsstat fastsætter, i hvilket omfang og under hvilke betingelser der opnås en sådan beskyttelse, herunder kravet til originalitet.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

AFSNIT

AFSNIT XI

**SUPPLERENDE BESTEMMELSER VEDRØRENDE
HARMONISERINGSKONTORET**

Uændret

Første afdeling

Almindelig bestemmelse

Artikel 101

Almindelig bestemmelse

Medmindre andet er bestemt i dette afsnit, finder afsnit XII i forordningen om EF-varemærker anvendelse på Harmoniseringskontoret i forbindelse med dets opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 102 til 106

(udgår)

Anden afdeling

Uændret

Ledelsen af Harmoniseringskontoret

Artikel 107

Præsidentens supplerende beføjelser

Ud over de opgaver og beføjelser, der tillægges præsidenten for Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 119 i forordningen om EF-varemærker, kan præsidenten forelægge Kommissionen forslag til ændring af denne forordning, gennemførelsesforordningen, gebyrregulativet og andre bestemmelser, i det omfang de finder anvendelse på registrerede EF-mønstre, efter høring af Administrationsrådet og, hvis der er tale om gebyrregulativet, Budgetudvalget.

Artikel 108

(udgår)

Udnævnelse af højere tjenestemænd

Tredje afdeling

Uændret

Administrationsrådet

Artikel 109

Administrationsrådets supplerende beføjelser

Ud over de beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet ved forordningen om EF-varemærker eller ved andre bestemmelser i denne forordning:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- a) fastsætter Administrationsrådet datoen for den første indgivelse af en ansøgning om registrering af EF-mønstre i henhold til artikel 128, stk. 2
- b) hører Administrationsrådet inden vedtagelsen af retningslinjerne for undersøgelser vedrørende de formelle krav, for undersøgelse af registreringshindringer og for ugyldigheds-sager, som Harmoniseringskontoret behandler, samt i andre tilfælde, der er anført i denne forordning.

Artikel 110 til 112

(udgår)

Fjerde afdeling

Uændret

Sagsbehandlings gennemførelse

Artikel 113

Kompetence

Følgende har beføjelse til at træffe afgørelser i forbindelse med den i denne forordning foreskrevne sagsbehandling:

- a) undersøgerne
- b) afdelingen for administration af varemærker og mønstre og for juridiske spørgsmål
- c) ugyldighedsafdelingerne
- d) appelkamrene.

Artikel 114

Undersøgere

Undersøgerne har beføjelse til på Harmoniseringskontorets vegne at træffe afgørelser om ansøgninger om registrering af EF-mønstre.

Artikel 115

Afdelingen for administration af varemærker og mønstre og for juridiske spørgsmål

1. Afdelingen for administration af varemærker og for juridiske spørgsmål, der er oprettet ved forordningen om EF-waremærker, ændres til afdelingen for administration af varemærker og mønstre og for juridiske spørgsmål.
2. Ud over de beføjelser, der er tillagt den ved forordningen om EF-waremærker, henhører under afdelingen også afgørelser, som kræves i henhold til denne forordning, og som ikke henhører under en undersøger eller en ugyldighedsafdeling. Under afdelingen henhører navnlig afgørelser vedrørende indførelse af oplysninger i EF-mønsterregistret.

Artikel 116

Ugyldighedsafdelinger

1. En ugyldighedsafdeling træffer afgørelser vedrørende begæringer om, at et registreret EF-mønsters erklæres ugyldigt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. En ugyldighedsafdeling består af tre medlemmer. Mindst af medlemmerne skal være retskyndig.

2. En ugyldighedsafdeling består af tre medlemmer. Mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt.

Artikel 117

Uændret

Appelkamre

Ud over de beføjelser, der er tillagt de ved forordningen om EF-varemærker, henhører det under appelkam, der er oprettet ved den nævnte forordning, at på klager over afgørelser truffet af undersøgerne, ugyldighedsafdelingerne og afdelingen for administration af varemærker og mønstre og for juridiske spørgsmål.

Ud over de beføjelser, der er tillagt dem ved forordningen om EF-varemærker, henhører det under appelkamrene, der er oprettet ved den nævnte forordning, at påkende klager over afgørelser truffet af undersøgerne, ugyldighedsafdelingerne og afdelingen for administration af varemærker og mønstre og for juridiske spørgsmål i sager vedrørende EF-mønstre.

Artikel 118 til 123

(udgår)

AFSNIT

AFSNIT XII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Uændret

*Artikel 124***Gennemførelsesforordning**

1. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes i en gennemførelsesforordning.

2. Foruden de i de foranstående artikler nævnte gebyrer opkræves der gebyrer for nedennævnte ydelser som nærmere anført i gennemførelsesforordningen og gebyrregulativet:

- a) for sen betaling af registreringsgebyret
- b) for sen betaling af bekendtgørelsesgebyret
- c) for sen betaling af gebyret for udsættelsen af bekendtgørelsen
- d) for sen betaling af det supplerende gebyr for kollektive ansøgninger
- e) fremsendelse af en kopi af registreringsbevis
- f) registrering af et registreret EF-mønsters overførsel
- g) registrering af en licens på eller anden rettighed over et registreret EF-mønster
- h) slettelse i registret af en licens eller anden rettighed
- i) fremsendelse af en udskrift af registret
- j) aktindsigt
- k) fremsendelse af en kopi af indgivne dokumenter
- l) meddelelse af oplysninger fra en sagsakt

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

m) opgørelse over eventuelle procedureomkostninger, der skal refunderes

n) udstedelse af bekræftede kopier af ansøgningen.

3. Gennemførelsesforordningen og gebyrregulativet vedtages og ændres efter den i artikel.

Artikel 124a

Appelkamrenes

Appelkamrenes finder anvendelse på klager, der behandles af disse i henhold til denne forordning, med forbehold af eventuelle nødvendige ændringer eller yderligere bestemmelser, der vedtages efter den i artikel.

Artikel 125

Artikel 125 (tidligere) til 127

Artikel 128

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tresindstyvedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Ansøgninger om registrering af EF-mønstre kan indgives til Harmoniseringskontoret fra den dato, der fastsættes af Administrationsrådet efter henstilling fra præsidenten for Harmoniseringskontoret.

3. Ansøgninger om registrering af EF-mønstre, der indgives inden for de tre måneder, der går forud for den i stk. 2 omhandlede dato, anses for at være indgivet på denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

3. Gennemførelsesforordningen og gebyrregulativet vedtages og ændres efter den i artikel 125, stk. 2, nævnte procedure.

Uændret

Appelkamrenes procedureregler

Appelkamrenes procedureregler finder anvendelse på klager, der behandles af disse i henhold til denne forordning, med forbehold af eventuelle nødvendige ændringer eller yderligere bestemmelser, der vedtages efter den i artikel 125, stk. 2, nævnte procedure

Artikel 125 (ny)

Nedsættelse af et udvalg samt proceduren til vedtagelse af gennemførelsesforordninger

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Udvalget vedrørende Gebyrer og Gennemførelsesbestemmelser til Forordningen om EF-mønstre«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

(udgår)

Uændret

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten

(2001/C 120 E/04)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 802 endelig udg. — 2000/0325(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 8. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

fyldstgørende informationssystem er et af hovedmålene for Fællesskabets virke.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

(4) Oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten vil være med til at forebygge søulykker og havforurening og mindske følgerne heraf for miljøet, økonomien og lokalbefolkningens sundhed. En effektiv skibsfart, herunder effektiv styring af skibenes anløb af havnene, afhænger desuden af, at skibene varsler deres ankomst i tilstrækkelig god tid.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(5) Der er ved de europæiske kyster indført en række indberetningssystemer for skibe, som er i overensstemmelse med de relevante IMO-regler. Det bør sikres, at skibe, der passerer langs kysten uden at anløbe nogen fællesskabshavn, opfylder deres indberetningsforpligtelser inden for disse systemer. Indberetningerne fra sådanne skibe bør som minimum indeholde oplysninger til kystmyndighederne om antal ombordværende, ladning og brændstofbeholdning, som over en vis grænse kan rumme en alvorlig forureningsfare.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

(6) Der er ligeledes oprettet VTS-systemer og trafikafviklings-systemer, og de er vigtige for forebyggelse af ulykker og forurening i havområder, der er stærkt trafikerede, eller hvor sejlads er farlig. Det er påkrævet, at skibene benytter disse tjenester og følger reglerne i de af IMO godkendte trafikafviklingsystemer.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen omtalte i sin meddelelse af 24. februar 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs en række mål, som skal nås på fællesskabsplan, herunder oprettelse af et obligatorisk informationssystem, som giver medlemsstaterne hurtig adgang til alle vigtige oplysninger om sejlads med skibe, der transporterer farligt og forurenende gods, og om ladningens nøjagtige beskaffenhed.

(7) Der er sket en stor teknologisk udvikling i udstyret om bord, dels til automatisk identifikation af skibe (AIS-systemer) med henblik på bedre overvågning af skibene, dels til optagelse af rejsedata (VDR-systemer, også kaldet »black box«) med henblik på at gøre undersøgelse af ulykker lettere. Da sådant udstyr har stor betydning i en politik for forebyggelse af søulykker, bør det være obligatorisk på skibe, der er i national eller international fart og anløber havne i Fællesskabet.

(2) Ved direktiv 93/75/EØF ⁽¹⁾ af 13. september 1993 er der oprettet et informationssystem for de kompetente myndigheder om skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods, og om hændelser på havet. Ifølge direktivets artikel 13 forelægger Kommissionen nye forslag vedrørende indførelse af et mere udbygget indberetningssystem for Fællesskabet, som også kan omfatte skibe, som passerer langs medlemsstaternes kyster.

(8) Nøjagtigt kendskab til, hvilket farligt eller forurenende gods skibene transporterer, er af største betydning for forberedelse af en effektiv indsats i tilfælde af forurening eller fare for forurening af havet. Skibe, der er på vej til eller fra en medlemsstat, skal give sådanne oplysninger til medlemsstatens kompetente myndigheder eller havnemyndigheder. Skibe, der ikke anløber nogen havn i Fællesskabet, skal som led i de indberetningssystemer, medlemsstaternes kystmyndigheder har, give oplysninger om mængden og arten af farligt gods, de transporterer.

(3) Rådet udtrykker i sin resolution af 8. juni 1993 ⁽²⁾ om en fælles politik for sikkerhed til søs enighed om, at et mere

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 271 af 7.10.1993, s. 1.

- (9) De undertiden oplysninger om lasten bør sendes til de kompetente myndigheder eller den pågældende havne-myndighed i elektronisk form for, at det kan foregå lettere og hurtigere, og således at de kan udnyttes bedre og hurtigere. Når EDI-protokollerne benyttes, bør kun de i direktivet opregnede formater benyttes, så det undgås, at der opstår uforenelige standarder. Af samme årsager bør udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ske elektronisk.
- (10) Ved fast rutefart mellem havne i en eller flere medlemsstater bør indberetningspligten for den enkelte sejlads kunne fraviges, hvis de pågældende selskaber har etableret interne procedurer, som til medlemsstaternes tilfredshed sikrer, at de i direktivet krævede oplysninger straks kan sendes til de kompetente myndigheder.
- (11) Hvis en medlemsstat finder, at der som følge af, at vejrforholdene og havets tilstand er usædvanligt ugunstige, er alvorlig fare for miljøet, udsættes afsejlingen for lastskibe med farligt eller forurenende gods, til situationen igen er blevet normal. Medlemsstaten skal i sin vurdering anse sådanne forhold for herskende, når der i det pågældende område er en vindstyrke på mindst 10 på Beaufort-skalen og havet er i en tilsvarende tilstand.
- (12) Nogle skibe frembyder på grund af deres adfærd eller tilstand en potentiel fare for skibsfarten og miljøet. Medlemsstaterne bør overvåge sådanne skibe særlig nøje, træffe de fornødne forholdsregler — i overensstemmelse med international ret — for at undgå, at faren bliver større, og videresende deres oplysninger om sådanne skibe til de øvrige berørte medlemsstater.
- (13) Medlemsstaterne må sikre sig mod de farer, som nogle situationer på havet, udslip af forurenende stoffer på havoverfladen eller drivgods frembyder for skibsfarten, lokalbefolkningen og miljøet. Med henblik herpå skal skibsførere indberette sådanne begivenheder til kystmyndighederne og give alle foreliggende oplysninger.
- (14) I tilfælde af hændelser og ulykker på havet vil et uforbeholdent samarbejde mellem de berørte parter medvirke væsentligt til, at de kompetente myndigheders indsats bliver effektiv.
- (15) Mangel på nødhavne kan have alvorlige konsekvenser ved en søulykke. Derfor bør medlemsstaterne opstille sådanne planer, at de kan modtage skibe i nød på bedst mulige vilkår, hvis situationen kræver det.
- (16) Om direktivet bliver effektivt forudsætter, at medlemsstaterne nøje kontrollerer des gennemførelse. Hertil skal medlemsstaterne ved passende kontrolforanstaltninger forvisse sig om, at de kommunikationsveje, der etableres i medfør af direktivet, fungerer tilfredsstillende. Der skal ligeledes være mulighed for præventive sanktioner, således at de berørte parter tilskyndes til at opfylde deres pligt til indberetning og til at medføre bestemt udstyr i henhold til direktivet.
- (17) Det er nødvendigt at opstille rammer for samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen, således at overvågnings-, kontrol- og informationssystemet for skibsfarten kan forbedres gennem opbygning af velegnede kommunikationsforbindelser mellem medlemsstaternes myndigheder og havne. Desuden skal identifikations- og overvågningssystemet udbygges i de havområder i Fællesskabet, hvor dækningen er utilstrækkelig. Endvidere bør der oprettes informationsforvaltningscentre i Fællesskabets kystregioner, således at det bliver lettere at udveksle og have fælles adgang til data, der er relevante for overvågning af trafikken og gennemførelse af direktivet. Det europæiske søfartssikkerhedsagentur, der oprettes ved forordning nr. . . . /EF, kommer til at medvirke til virkeliggørelsen af disse mål.
- (18) Det er påkrævet, at Kommissionen bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne ved gennemførelsen af dette direktiv. Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre direktivet, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i samme afgørelse.
- (19) Nogle af bestemmelserne i dette direktiv kan ændres ved førnævnte procedure på baggrund af udviklingen i internationale instrumenter og erfaringerne med gennemførelsen af direktivet.
- (20) Der er i dette direktiv tale om en betydelig skærpelse, udvidelse og ændring af bestemmelserne i direktiv 93/75/EØF. Derfor bør direktiv 93/75/EØF ophæves.
- (21) Med udgangspunkt i nærhedsprincippet er et direktiv fra Europa-Parlamentet og Rådet et velegnet juridisk instrument, da det opstiller rammer, som sikrer, at medlemsstaterne indfører de i dette direktiv krævede forpligtelser og procedurer og anvender dem ensartet, mens de enkelte medlemsstater selv kan bestemme, i hvilken form det skal finde sted —

(¹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at oprette et overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten i Fællesskabet med henblik på at gøre skibsfarten mere sikker og effektiv og forebygge forurening fra skibe.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv gælder for skibe med en bruttotonnage på 300 og derover, undtagen

- a) krigsskibe, sømilitære hjælpeskibe og andre skibe, som ejes eller drives af en medlemsstat, og som kun anvendes i officiel og ikke-kommerciel tjeneste
- b) fiskeskibe med en længde på mindre end 45 m og fritidsfartøjer
- c) storesrum og udstyr til brug om bord på skibe.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved

- a) »operatør« et skibs reder eller den, der forestår dets drift
- b) »agent« en person, der er bemyndiget til at udlevere oplysninger på vegne af et skibs operatør
- c) »afskiber« enhver person, der indgår en kontrakt med en transportvirksomhed om søtransport af gods, eller i hvis navn eller på hvis vegne der indgås en sådan kontrakt
- d) »rederi« rederi som defineret i kapitel IX, regel 1, punkt 2, i SOLAS-konventionen
- e) »skib« ethvert søgående fartøj
- f) »farligt gods«
 - gods, der er opført i IMDG-koden
 - flydende farlige stoffer, der er opført i kapitel 17 i IBC-koden
 - flydende gas, der er opført i kapitel 19 i IGC-koden

— faste stoffer, der er opført i tillæg B til BC-koden

også gods, for hvis transport der er fastsat hensigtsmæssige forhåndsbetingelser i overensstemmelse med punkt 1.1.3 i IBC-koden eller punkt 1.1.6 i IGC-koden, er omfattet

g) »forurenende gods«

— olie som defineret i MARPOL-konventionen, bilag I

— skadelige væsker som defineret i MARPOL-konventionen, bilag II

— skadelige stoffer som defineret i MARPOL-konventionen, bilag III

h) »transportenhed« et køretøj til godstransport ad vej, en jernbanegodsvogn, en container, en tankbil, en jernbanetankvogn eller en flytbar tank

i) »relevante internationale instrumenter«

— MARPOL: den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe, samt 1978-protokollen hertil

— SOLAS: den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen, inklusive protokoller og senere ændringer

— international konvention af 1969 om skibsmåleregler

— international konvention af 1969 om indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker og protokol af 1973 vedrørende indgriben på det åbne hav ved forurening af havet med andre stoffer end olie

— ISM-koden: den internationale kode for sikker drift af skibe

— IMDG-koden: den internationale kode for søtransport af farligt gods

— IBC-koden: IMO's internationale kode for bygning og udrustning af skibe til transport af farlige kemiske produkter i bulk

— IGC-koden: IMO's internationale kode for bygning og udrustning af skibe til transport af flydende gas i bulk

— BC-koden: IMO's kode for sikker transport af tørlast i bulk

- INF-koden: IMO's kode for sikker transport af bestrålet nukleart brændsel, plutonium og højradioaktivt affald i beholdere om bord i skibe
- IMO-resolution A.851(20): Den Internationale Søfartsorganisations resolution A.851(20) med titlen: »General Principles for Ship Reporting Systems and Ship Reporting Requirements, including Guidelines for Reporting Incidents involving Dangerous Goods, Harmful Substances and/or Marine Pollutants«

således som de er udformet ved direktivets vedtagelse

- j) »adresse« navn og kommunikationsforbindelse, hvormed der om nødvendigt kan etableres kontakt med operatør, agent, havnemyndighed, kompetent myndighed eller enhver anden bemyndiget person eller organisation, der er i besiddelse af detaljerede oplysninger om skibets last
- k) »kompetent myndighed« en myndighed eller organisation, som af medlemsstaten er bemyndiget til at modtage og videregive oplysninger, der er indberettet i medfør af dette direktiv
- l) »havnemyndighed« den kompetente havnemyndighed, som af medlemsstaten er bemyndiget til at modtage og videregive oplysninger, der er indberettet i medfør af dette direktiv
- m) »kystcentral« en søtrafiktjeneste, et anlæg på land med ansvar for et obligatorisk IMO-godkendt indberetningssystem eller en organisation, der er ansvarlig for at koordinere eftersøgnings- og redningsopgaver og forureningsbekæmpelse på søen, udpeget af medlemsstaterne i medfør af dette direktiv.

AFSNIT I

INDBERETNING FRA SKIBE OG OVERVÅGNING AF SKIBE I EUROPÆISKE FARVANDE

Artikel 4

Indberetning inden anløb af en fællesskabshavn

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at alle skibe på vej mod en havn i Fællesskabet, giver havnemyndigheden meddelelse om deres ankomst

- a) mindst 48 timer inden ankomsten, hvis ankomsthavnen er kendt

- b) så snart ankomsthavnen er kendt, hvis denne oplysning foreligger mindre end 48 timer inden ankomsten
- c) senest når skibet afgår fra den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 48 timer.

Artikel 5

Deltagelse i obligatoriske indberetningssystemer

1. Skibe, der sejler ind i et område, som dækkes af en kystcentral med et obligatorisk IMO-godkendt indberetningssystem, skal deltage i systemet efter gældende regler og procedurer.
2. Skibene skal mindst indgive de oplysninger, der er omhandlet i bilag I, punkt 1, uden at dette hindrer, at medlemsstaten kan kræve supplerende oplysninger i overensstemmelse med IMO-resolution A.851(20).

Artikel 6

Afvikling af sejladsen i områder, der er stærkt trafikerede, eller hvor sejlads er farlig

1. Skibe, der sejler ind i et område, som dækkes af en søtrafiktjeneste eller et IMO-godkendt trafikafviklingssystem under en medlemsstats ansvar, skal benytte de eksisterende tjenester efter gældende regler og procedurer og overholde de bestemmelser, der gælder for området, og følge eventuelle påbud. For skibe, der sejler under et tredjeland's flag, er deltagelse i en søtrafiktjeneste kun obligatorisk i havområder inden for den pågældende medlemsstats søterritorium.
2. Medlemsstaterne påser, at de søtrafiktjenester og trafikafviklingssystemer, de har ansvaret for, råder over behørigt uddannet personale i tilstrækkeligt antal og egnet kommunikations- og skibsovervågningsudstyr, og at de drives i overensstemmelse med relevante IMO-retningslinjer.

Artikel 7

Automatiske identifikationssystemer

1. Skibe, der anløber en fællesskabshavn, skal inden for de i bilag II, punkt I, anførte frister være udstyret med et automatisk identifikationssystem, som opfylder de af IMO opstillede præstationskrav, og som kan sende de i bilag I, punkt 2, anførte oplysninger.
2. Medlemsstaterne skal være i besiddelse af udstyr og anlæg på land, som er egnet til at modtage og bearbejde de i stk. 1 omhandlede oplysninger, således at tidsfristerne i bilag II-1 overholdes.

*Artikel 8***Registrering af rejsedata (VDR-systemer)**

Skibe, der anløber en havn i Fællesskabet, skal have udstyr til registrering af rejsedata (voyage data recorder) som anført i bilag II-2. Eventuelle undtagelser for ro-ro-færger og højhastighedsfartøjer i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d, i direktiv 1999/35/EF⁽¹⁾ bortfalder med vedtagelsen af dette direktiv.

Med VDR-udstyret skal det være muligt at opbevare oplysninger om skibets position, bevægelse, fysiske tilstand, styring og kontrol på sikker og genfindelig måde og at stille dem til rådighed for medlemsstater, der deltager i undersøgelse af en søulykke.

AFSNIT II

INDBERETNING AF FARLIGT OG FORURENENDE GODS OM BORD*Artikel 9***Afskiberens forpligtelser**

Skibe må ikke i en havn i en medlemsstat tilbyde at transportere eller laste farligt eller forurenende gods, medmindre der er afgivet en erklæring til skibsføreren eller operatøren med den nøjagtige tekniske betegnelse på det farlige eller forurenende gods, et eventuelt FN-nummer, fareklasse, mængde og, hvis der er tale om andre transportenheder end tanke, deres identifikationsnumre.

Det er afskiberens ansvar at afgive den i dette direktiv krævede erklæring til skibsføreren eller til operatøren og at sikre, at den forsendelse, der ønskes transporteret, er identisk med den, der er omfattet af erklæringen i overensstemmelse med bestemmelserne ovenfor.

*Artikel 10***Anmeldelse fra skibe, der transporterer farligt eller forurenende gods**

1. Operatøren, agenten eller føreren af et skib, der forlader en havn i en medlemsstat med farligt eller forurenende gods, anmelder senest ved skibets afgang alle de oplysninger, der kræves ifølge listen i bilag III, til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

2. Operatøren, agenten eller føreren af et skib, der kommer fra en havn uden for Fællesskabet med farligt eller forurenende gods og er på vej til en havn i Fællesskabet eller en ankerplads inden for en medlemsstats søterritorium, skal anmelde alle de oplysninger, der kræves ifølge listen i bilag III, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor skibet anløber.

tente myndighed i den medlemsstat, hvor den første bestemmelsehavn eller ankerplads er beliggende, senest ved afgang fra lastehavnen eller, hvis denne oplysning ikke foreligger ved afgang, så snart bestemmelsehavn er kendt.

3. Medlemsstaterne kan fastlægge en procedure, hvorved det tillades operatøren, agenten eller føreren af et skib som omhandlet i de foregående stykker at indgive de oplysninger, der kræves ifølge listen i bilag III, til havnemyndighederne i lastehavnen eller bestemmelsehavn i Fællesskabet.

Proceduren skal sikre, at den kompetente myndighed har adgang til oplysningerne når som helst, det er påkrævet. Med henblik herpå opbevarer havnemyndigheden oplysningerne i så langt et tidsrum, at de kan benyttes i tilfælde af en hændelse eller ulykke på havet. Havnemyndigheden træffer sådanne foranstaltninger, at oplysningerne straks kan gives til den kompetente myndighed på dennes forlangende ad elektronisk vej døgnet rundt.

4. Skibets operatør, agent eller fører skal indgive de oplysninger om lasten, som er opregnet i punkt 5 i bilag III, til havnemyndigheden eller den kompetente myndighed ad elektronisk vej. Benyttes der EDI-meddelelser til at fremsende oplysningerne, skal EDIFACT-meddelelsesformaterne i bilag IV benyttes.

5. Skibe med farligt eller forurenende gods om bord, som sejler ind i en medlemsstats søterritorium eller eksklusive økonomiske zone, men hverken er på vej til eller fra en havn i Fællesskabet, anmelder til de kystcentraler, der har et obligatorisk indberetningssystem, jf. artikel 5, mængden af det farlige gods og dets IMO-klasse.

*Artikel 11***Elektronisk dataudveksling mellem medlemsstaterne**

Medlemsstaterne sikrer i samarbejde, at de nationale systemer til forvaltning af oplysningerne i bilag III, forbindes indbyrdes og kan arbejde sammen.

De kommunikationssystemer, der etableres med henblik på foregående afsnit, skal opfylde følgende kriterier:

— Dataudvekslingen skal ske elektronisk og på en sådan måde, at der kan modtages og behandles meddelelser som omhandlet i artikel 10.

— Der skal kunne sendes oplysninger døgnet rundt.

— En medlemsstat skal straks kunne sende oplysninger om et skib og dets farlige eller forurenende last til en anden medlemsstat på dennes forlangende.

⁽¹⁾ EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1.

Artikel 12

Undtagelser

1. Medlemsstaterne kan undtage skibe i national rutefart mellem havne på deres eget område, fra bestemmelserne i artikel 10, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

— Det pågældende rederi fører en liste over de pågældende skibe og sender den til den pågældende kompetente myndighed.

— For hver enkelt rejse stilles de i bilag III opregnede oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed på dennes forlangende. Rederiet skal oprette et sådant internt system, at det døgnet rundt kan sende de nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i elektronisk form, jf. artikel 10, stk. 2, straks efter at have modtaget anmodning herom.

2. Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Hvis blot én af betingelserne ikke længere er opfyldt, inddrager medlemsstaten rederiets undtagelse med øjeblikkelig virkning.

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over rederier og skibe, der er omfattet af undtagelsen i denne artikel, samt alle ajourføringer af listen.

4. Når to eller flere medlemsstater berøres af en international rute, der drives af ét rederi, kan de i samarbejde indrømme rederiet undtagelse efter bestemmelserne i denne artikel.

AFSNIT III

OVERVÅGNING AF FARLIGE SKIBE OG INDGREB I TILFÆLDE AF HÆNDELSER OG ULYKKER TIL SØS

Artikel 13

Skibe, der kan være til fare for skibsfarten

1. Skibe, der opfylder nedenstående kriterier, anses som skibe, der kan være til fare for skibsfarten eller miljøet:

— skibe, der har været ude for en ulykke eller hændelse som omhandlet i artikel 14

— skibe, der har forsømt en indberetningspligt, som er pålagt ved dette direktiv

— skibe, der har overtrådt reglerne i de trafikafviklings-systemer eller skibstrafiktjenester, som en medlemsstat har ansvaret for

— skibe, om hvilke der er beviser for eller stærk mistanke om forsætligt udslip af kulbrinter eller andre overtrædelser af Marpol-konventionen i farvande under en medlemsstats jurisdiktion

— skibe, som har anløbsforbud i Fællesskabets havne, eller om hvilke der er givet underretning af en medlemsstat i overensstemmelse med bilag I, punkt 1, i direktiv 95/21/EF.

2. Kystcentraler, der er i besiddelse af relevante oplysninger om de skibe, der er omhandlet i stk. 1, videresender dem til kystcentralerne i de øvrige medlemsstater langs skibets formodede rute.

3. Uden at bestemmelserne i artikel 15 indskrænkes, træffer medlemsstaterne i overensstemmelse med international ret sådanne forholdsregler mod skibe som omhandlet i stk. 1, som de har identificeret, eller som de har modtaget underretning om af andre medlemsstater, at enhver fare for sikkerheden til søs og havmiljøet forebygges eller mindskes. Medlemsstaterne foretager under iagttagelse af bestemmelserne i direktiv 95/21/EF sådan kontrol eller indgreb, som de skønner påkrævet for at konstatere eventuelle overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv eller regler i gældende internationale konventioner. De giver den medlemsstat, der har sendt dem oplysninger i medfør af stk. 2, meddelelse om eventuelle resultater heraf.

Artikel 14

Indberetning af hændelser og ulykker til søs

1. For at forebygge eller mindske større farer for sikkerheden til søs, personers sikkerhed og miljøet har føreren af et skib, der er under sejlads i en medlemsstats søterritorium, dens eksklusive økonomiske zone eller det åbne hav ud for dens kyst, pligt til straks at indberette følgende til den geografisk kompetente kystcentral:

— Hændelser og ulykker, der forringer skibets sikkerhed, f.eks. kollision, grundstødning, havari, driftsstop, vandfyldning, forskydning af ladningen, skader på skrog og konstruktionssvigt.

— Hændelser og ulykker, der kan reducere sejladsens sikkerhed, f.eks. svigt, der kan påvirke skibets manøvrerings- eller navigationsevne, og fejl, der griber ind i fremdrivningsmaskineri eller styreapparat, elproduktionsanlæg eller navigations- eller kommunikationsudstyr.

— Situationer, der kan føre til forurening af en medlemsstats havområder eller kyst, f.eks. udslip eller risiko for udslip af forurenende stoffer i havet, og iagttagelse af forurenende udslip på havoverfladen eller drivgods på havet.

2. Indberetninger i medfør af stk. 1 skal mindst indeholde skibets identitet, dets position, dets lastehavn, dets bestemmelsehav, en eventuel adresse, hvorfra der kan fremskaffes oplysninger om ladningen, antallet af ombordværende, nærmere oplysninger om hændelsen og andre relevante oplysninger som omhandlet i IMO-resolution A.851(20).

Artikel 15

Foranstaltninger i tilfælde af usædvanligt ugunstige vejrforhold

Hvis en medlemsstat finder, at der som følge af, at vejrforholdene og havets tilstand er usædvanligt ugunstige, er alvorlig fare for forurening af dens hav- eller kystområder eller en anden medlemsstats hav- eller kystområder, skal den ved hjælp af de fornødne administrative foranstaltninger forbyde skibe, der kan være årsag til en sådan fare, at afsejle fra havne i det pågældende område.

Afsejlingsforbuddet ophæves, når det er fastslået, at skibet kan forlade havnen uden at være årsag til en fare som omhandlet i stk. 1.

Artikel 16

Foranstaltninger i tilfælde af hændelser og ulykker til søs

1. I tilfælde af hændelser eller ulykker til søs som omhandlet i artikel 14 sørger medlemsstaterne ved hjælp af hensigtsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med international ret for sejladsikkerheden, personers sikkerhed og beskyttelse af havmiljøet.

Bilag V indeholder en ikke udtømmende liste over foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe i medfør af denne artikel.

2. Operatøren, skibets fører og ejeren af ladningen har pligt til på de nationale kompetente myndigheders anmodning at samarbejde uindskrænket med dem om at mindske følgerne af en hændelse eller en ulykke til søs.

3. Føreren af et skib, der er omfattet af bestemmelserne i Den Internationale Kode for Sikker Skibsdrift (ISM koden), underretter rederiet om alle hændelser og ulykker til søs. Så snart rederiet er underrettet om en sådan situation, sætter det sig i forbindelse med den kompetente kystcentral og stiller sig til rådighed herfor.

Artikel 17

Nødhavn

Medlemsstaterne træffer sådanne bestemmelser, som er nødvendige for at sikre, at der på deres område er havne til rådighed til at modtage skibe i nød. De udarbejder efter høring af de berørte parter detaljerede planer over hver af de pågældende havne med angivelse af områdets kendetegn, installationer til

rådighed, operationelle og miljømæssige begrænsninger og procedurer, der skal følges ved eventuelt anløb af skibe i nød.

Planerne for modtagelse af skibe i nød udleveres på forlangende. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de har truffet i medfør af foregående afsnit.

Artikel 18

Information af de berørte parter

1. Den kompetente kystmyndighed i en medlemsstat giver via radio underretning til alle berørte sektorer om alle hændelser, der er indberettet i medfør af artikel 14, stk. 1, og om tilstedeværelse af skibe, der er til fare for skibsfarten.

2. De kompetente myndigheder, der er i besiddelse af oplysninger, der er givet i medfør af artikel 10 og 14, træffer sådanne foranstaltninger, at de når som helst kan videregive disse oplysninger, hvis den kompetente myndighed i en anden medlemsstat anmoder herom af sikkerhedshensyn.

3. En medlemsstat, hvis kompetente myndigheder i medfør af dette direktiv eller ad anden vej har fået oplysning om kendsgerninger, der indebærer eller øger risikoen for, at nogle af en anden medlemsstats hav- og kystområder kommer i fare, træffer de fornødne foranstaltninger til hurtigst muligt at underrette alle interesserede stater herom og rådføre sig med dem om, hvad der skal foretages. Medlemsstaterne samarbejder om en eventuel fælles indsats.

Alle medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de indberetninger, som skibene skal sende dem i medfør af artikel 14, udnyttes til fulde.

AFSNIT IV

LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Artikel 19

Udpegning af kompetente organisationer og offentliggørelse af listen over dem

1. Hver medlemsstat udpeger de kompetente myndigheder, de havnemyndigheder og de kystcentraler, som de i dette direktiv omhandlede meddelelser skal sendes til.

2. Medlemsstaterne sørger for, at søfartssektoren, bl.a. ved hjælp af nautiske publikationer, informeres fyldestgørende om de i stk. 1 nævnte myndigheder og centraler, herunder deres geografiske ansvarsområde, og om de procedurer, der gælder for indberetning af de oplysninger, der kræves i direktivet, og holder disse informationer ajour.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen en liste over de organisationer, der er udpeget i medfør af stk. 1, og senere ajourføringer.

Artikel 20

Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om følgende mål:

- a) at udnytte de oplysninger, der indberettes i medfør af dette direktiv, optimalt, herunder at udbygge teleforbindelserne mellem kystcentralerne og havnemyndighederne med henblik på at udveksle data om skibenes bevægelser og forventede ankomsttidspunkter i havnene og om deres ladning
- b) at udbygge og effektivisere teleforbindelserne mellem medlemsstaternes kystcentraler med henblik på at forbedre kendskabet til trafikken og overvågningen af skibe, der passerer langs de europæiske kyster, og at harmonisere og så vidt muligt reducere de indberetninger, der kræves af skibene undervejs
- c) at udvide dækningsområdet for det europæiske overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten med henblik på bedre identifikation og overvågning af skibe under sejlads i europæiske farvande. Hertil samarbejder medlemsstaterne og Kommissionen om at oprette obligatoriske indberetningssystemer, obligatoriske skibstrafiktjenester og hensigtsmæssige trafikafviklingssystemer, som forelægges til godkendelse i IMO.

2. Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur, oprettet ved forordning nr. .../2000/EF, medvirker til opfyldelse af følgende mål:

- at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen om virkeliggørelse af målene i stk. 1
- at fremme samarbejdet mellem kyststaterne i de berørte kystområder inden for de sagsområder, der er omfattet af dette direktiv
- at informere søfartssektoren bedre om de krav og procedurer, der er indeholdt i dette direktiv
- at opstille en liste over de kompetente organisationer, der er udpeget i medfør af artikel 19, relevante oplysninger om rederier, der har opnået undtagelse i medfør af artikel 12, skibe, der kan være til fare for skibsfarten som omhandlet i artikel 13, og alle øvrige oplysninger, der er relevante for gennemførelsen af dette direktiv, og stille dem til rådighed for de interesserede parter
- at udvikle og drive de informationssystemer, der er nødvendige for at virkeliggøre målene i de foregående led

- at oprette regionale centre for forvaltning af information, der er indhentet og benyttet i medfør af dette direktiv, bl.a. med henblik på at opnå optimale trafikforhold i områder, der er stærkt trafikerede, eller hvor sejlads er farlig.

Artikel 21

Hemmeligholdelse af oplysninger

Medlemsstaterne sørger for, at de oplysninger, de kommer i besiddelse af i medfør af dette direktiv, behandles fortroligt og kun benyttes til at sikre skibsfarten og forebygge forurening fra skibe.

Artikel 22

Kontrol med direktivets gennemførelse og sanktioner

1. Medlemsstaterne kontrollerer via regelmæssig kontrol og uvarslet kontrol, at de telesystemer, der er oprettet i medfør af dette direktiv, fungerer, især at de kan opfylde kravet om modtagelse og omgående videresendelse af oplysninger, der er indberettet i medfør af artikel 10 og 12, døgnet rundt.

2. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale lovgivning økonomiske sanktioner over for operatører, agenter, afskibere, ejere af ladninger og skibsførere, der overtræder bestemmelserne i dette direktiv.

De sanktioner, der er omhandlet i første afsnit, skal være så høje, at de afholder vedkommende person fra at begå en overtrædelse eller fortsætte sin overtrædelse.

3. Uden at de øvrige foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelse af direktivet, indskrænkes, skal de økonomiske sanktioner, som medlemsstaterne indfører, bl.a. finde anvendelse ved følgende overtrædelser af direktivets bestemmelser:

- manglende meddelelse inden anløb af en havn som omhandlet i artikel 4
- manglende deltagelse i et obligatorisk indberetningssystem som omhandlet i artikel 5
- overtrædelse af reglerne i et trafikafviklingssystem eller manglende overholdelse af påbud fra en søtrafiktjeneste, der er udpeget af en medlemsstat, som omhandlet i artikel 6
- manglende eller defekt automatisk identifikationssystem eller VDR-system som omhandlet i artikel 7 og 8
- manglende eller ukorrekt erklæring fra afskiberen som omhandlet i artikel 9

- overtrædelse af anmeldelsespligten i artikel 10 og 12
 - manglende indberetning af hændelse, ulykke eller situation som omhandlet i artikel 14
 - afsejling fra en havn i strid med artikel 15
 - manglende samarbejde med de nationale myndigheder om at mindske følgerne af en søulykke som omhandlet i artikel 16.
4. Medlemsstaterne underretter straks flagstaten og andre berørte stater om foranstaltninger, der er truffet mod skibe, der ikke sejler under dens flag, i medfør af artikel 13, artikel 16 og stk. 2 i denne artikel.

5. Når en medlemsstat i tilfælde af en hændelse eller en ulykke til søs som omhandlet i artikel 16 konstaterer, at rederiet ikke kan få og holde kontakt med skibet eller de berørte operationelle myndigheder, underretter den den stat, der har udstedt ISM-certifikatet eller i hvis navn det er udstedt.

I tilfælde af en så alvorlig mangel, at der er påvist betydelig uoverensstemmelse i, hvordan rederiets sikkerhedsstyrings-system fungerer, inddrager den medlemsstat, der har udstedt skibets overensstemmelsesdokument eller certifikat for sikker skibsdrift, omgående rederiets ISM-certifikat.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Fremgangsmåde ved ændring

Fremgangsmåden i artikel 24 anvendes med henblik på

- at indføre ændringer af de internationale instrumenter, der er omhandlet i artikel 2, litra i, i dette direktiv
- at ændre de i bilagene beskrevne forpligtelser og procedurer på baggrund af erfaringerne med direktivet.

Artikel 24

Forskriftsudvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, som består af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, gælder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 8 i samme afgørelse.
3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i beslutning 1999/468/EF, er fastsat til tre måneder.

Artikel 25

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 26

Direktiv 93/75/EF ophæves to år efter vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 27

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen af i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 28

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

OPLYSNINGER, DER INDBERETTES I MEDFØR AF AFSNIT I

1. Oplysninger omhandlet i artikel 5

- A — Identifikation af skibet (navn, kaldesignal, IMO-identifikationsnummer eller MMSI-nummer)
- C eller D: Position
- G — Lastehavn
- I — Bestemmelsehavn og forventet ankomsttidspunkt
- P — Ladning samt mængde og IMO-klasse for eventuelt farligt gods
- W — Samlet antal ombordværende personer
- X — Andre oplysninger:
 - Adresse for oplysninger om ladningen
 - Bunkeroliens art og mængde, for skibe med mere end 5 000 ton bunkerolie om bord

2. Oplysninger omhandlet i artikel 7

- Identifikation af skibet (navn, kaldesignal, IMO-identifikationsnummer eller MMSI-nummer)
- Skibets type
- Position, kurs, hastighed og driftskonditioner
- Afgangshavn, bestemmelsehavn og forventet ankomsttidspunkt
- Farligt gods om bord: ja/nej
- I bekræftende fald, adresse for oplysninger om ladningen

3. Ved ændringer i de oplysninger, der er indberettet i medfør af dette bilag, underretter skibets fører straks de pågældende kystmyndigheder herom.
-

BILAG II

FORSKRIFTER FOR UDSTYR OM BORD

I. AUTOMATISKE IDENTIFIKATIONSSYSTEMER (AIS)

1. Skibe, der er bygget den 1. juli 2002 eller senere

Passagerskibe uanset størrelse og alle skibe med en bruttotonnage på 300 og derover, som er bygget den 1. juli 2002 eller senere, og som anløber en havn i Fællesskabet, er omfattet af bestemmelserne i artikel 7.

2. Skibe, der er bygget inden den 1. juli 2002

Skibe, der er bygget inden den 1. juli 2002 og anløber en havn i Fællesskabet, skal opfylde bestemmelserne i artikel 7 inden for følgende tidsfrister:

- passagerskibe: senest den 1. juli 2003
- tankskibe: senest ved første inspektion af sikkerhedsudstyret efter den 1. juli 2003
- andre skibe end passagerskibe og tankskibe, som har en bruttotonnage på 50 000 og derover: senest den 1. juli 2004
- andre skibe end passagerskibe og tankskibe, som har en bruttotonnage på 10 000 og derover, men under 50 000: senest den 1. juli 2005
- andre skibe end passagerskibe og tankskibe, som har en bruttotonnage på 3 000 og derover, men under 10 000: senest den 1. juli 2006
- andre skibe end passagerskibe og tankskibe, som har en bruttotonnage på 300 og derover, men under 3 000: senest den 1. juli 2007.

II. REGISTRERING AF REJSEDATA (»BLACK BOX«)

Skibe, der tilhører nedenstående kategorier, skal have udstyr til registrering af rejsedata (black box), som opfylder funktionskravene i IMO-resolution A.861(20) og prøvningskravene i standard nr. 61996 fra Den Internationale Elektrotekniske Komité (IEC), når de anløber en havn i Fællesskabet:

- passagerskibe, der er bygget den 1. juli 2002 eller senere: senest ved direktivets ikrafttræden
- andre skibe end passagerskibe, som har en bruttotonnage på 3 000 og derover, og som er bygget den 1. juli 2002 eller senere: senest ved direktivets ikrafttræden
- passagerskibe, der er bygget inden den 1. juli 2002: senest den 1. juli 2004
- lastskibe med en bruttotonnage på 20 000 og derover: senest den 1. januar 2007
- lastskibe med en bruttotonnage mellem 3 000 og 20 000: senest den 1. januar 2008.

BILAG III

OPLYSNINGER, DER ANMELDES I MEDFØR AF ARTIKEL 10

1. Identifikation af skibet (navn, kaldesignal og eventuelt IMO-identifikationsnummer).
2. Bestemmelseshavn.
3. Afgangstidspunkt for skibe, der forlader en havn i en medlemsstat (artikel 10, stk. 1).
4. Forventet tidspunkt for ankomst til bestemmelseshavnen eller lodsstationen alt efter den kompetente myndigheds krav og forventet tidspunkt for afsejling fra denne havn (artikel 10, stk. 2).
5. Nøjagtig teknisk betegnelse på det farlige eller forurenende gods, eventuelle FN-numre, IMO-fareklasser i henhold til IMDG-koden, IBC-koden og IGC-koden, skibets kategori ifølge INF-koden, godsets mængde og placering i skibet samt, hvis der er tale om andre transportenheder end tanke, deres identifikationsnumre.
6. Bekræftelse af, at der om bord findes en liste, et manifest eller en stuvningsplan med nøje beskrivelse af det farlige eller forurenende gods og dets placering.
7. Adresse, hvor der kan indhentes detaljerede oplysninger om ladningen.

BILAG IV

ELEKTRONISKE EDIFACT-MEDDELELSER

De i artikel 10, stk. 4, omhandlede EDIFACT-meddelelser er følgende:

- MOTREQ (»Vessel Data Request«): sendes, når der både kræves oplysninger om et bestemt skib og farligt eller forurenende gods om bord
- APERAK (»Application Acknowledgement«): viser, at dataene om det pågældende skib foreligger og bliver fremsendt, eller ikke foreligger
- VESDEP (»Vessel Movement Data«): detaljerede oplysninger om det pågældende skibs rejse
- IFTDGN (»Hazardous Cargo Data«): detaljerede oplysninger om den farlige eller forurenende ladnings art
- BAPLIE (»Bayplan«): detaljerede oplysninger om godsets placering om bord

BILAG V

**FORANSTALTNINGER, SOM MEDLEMSSTATERNE KAN TRÆFFE AF HENSYN TIL SEJLADSSIKKERHEDEN
ELLER BESKYTTELSE AF MILJØET**

(ifølge artikel 16, stk. 1)

Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan træffe nedenstående foranstaltninger, hvis den inden for rammerne af international ret konstaterer, at det er nødvendigt at afværge, imødegå eller undgå overhængende alvorlig fare for dens kyst eller dermed forbundne interesser, andre skibes sikkerhed, besætningens, passagerers og befolkningens sikkerhed eller miljøet, som følge af en hændelse eller en situation som beskrevet i artikel 14, hvori et skib, der er omfattet af dette direktiv, er involveret:

- begrænse skibets bevægelser eller påbyde en bestemt rute; dette krav indskrænker ikke skibsførerens ansvar for sikker sejlads
- pålægge skibets fører at bringe faren for miljøet eller sejladsikkerheden til ophør
- sætte et evalueringshold om bord, som skal bedømme risikoens størrelse, bistå skibsføreren med at afhjælpe situationen og holde den kompetente kystcentral informeret
- pålægge skibsføreren at søge nødhavn i tilfælde af overhængende fare
- påbyde lodsning eller bugsering af skibet.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande og dertil knyttede foranstaltninger

(2001/C 120 E/05)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 802 endelig udg. — 2000/0326(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 8. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

erstatningsbeløb, der er til rådighed efter fondskonventionen.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2 og artikel 175, stk. 1,

(5) En europæisk fond for erstatning for olieforurening bør bygge på de samme regler, principper og procedurer som IOPC-fonden, så der ikke opstår usikkerhed for skadelidte, der ansøger om erstatning, og der undgås ineffektivitet eller gentagelse af arbejdet inden for IOPC-fonden.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(6) På baggrund af princippet om, at »forureneren betaler«, bør udgifterne ved olieudslip bæres af det erhverv, der er involveret i transport af olie ad søvejen.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

(7) Harmoniserede fælles foranstaltninger med henblik på at yde supplerende erstatning for europæiske olieudslip vil betyde en fordeling af udgifterne ved sådanne olieudslip på alle medlemsstater, der er kyststater.

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der er behov for at sikre, at der ydes passende erstatning til personer, der lider skade forårsaget af forurening hidrørende fra olie, der udflyder eller udtømmes fra olietankskibe i europæiske farvande.

(8) En erstatningsfond (COPE-fonden), der omfatter hele Fællesskabet, og som bygger på den eksisterende internationale ordning, er den mest effektive måde, hvorpå disse mål kan nås.

(2) Den internationale ordning for erstatningsansvar for olieforurening fra skibe, som fastlagt ved den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening fra 1992 og den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening fra 1971, senest ændret ved 1992-protokollen hertil, yder visse væsentlige garantier i så henseende.

(9) COPE-fonden skal have mulighed for at tilbagekræve sine udgifter fra de parter, der er indblandet i olieforureningshændelser, i det omfang, dette er tilladt efter international lovgivning.

(3) Den maksimale erstatning, der ydes gennem den internationale ordning, anses for at være utilstrækkelig til fuldt ud at kunne dække omkostningerne ved potentielle olietankskibshændelser i Europa.

(10) Da de for gennemførelsen af nærværende forordning nødvendige foranstaltninger er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(4) Et første skridt i retning af at forbedre beskyttelsen af skadelidte i tilfælde af olieudslip i Europa vil være at indføre en væsentlig forhøjelse af det maksimale erstatningsbeløb, der er til rådighed for sådanne udslip. Det kan gøres, ved at den internationale ordning suppleres gennem oprettelse af en europæisk fond, som yder erstatning til skadelidte, som ikke har kunnet opnå fuld erstatning i henhold til den internationale erstatningsordning, fordi det samlede beløb for anerkendte krav overstiger det

(11) Da en passende erstatning til skadelidte ved olieudslip ikke nødvendigvis er et tilstrækkeligt afskrækkende middel til at få individuelle operatører inden for olietransport ad søvejen til at handle fornuftigt, er der behov for en særskilt bestemmelse om en finansiel sanktion, som idømmes enhver person, som ved en handling eller undladelse, som kan henføres til den pågældende som forsætlig eller groft uagtsom, har bidraget til en hændelse.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (12) På baggrund af subsidiaritetsprincippet er Europa-Parlamentets og Rådets forordning det bedst egnede retsinstrument, da den er bindende i alle enkeltheder og gælder direkte i alle medlemsstater, og derfor mindsker risikoen for, at dette instrument anvendes forskelligt i medlemsstaterne.
- (13) Samtidig med de foranstaltninger, der er indeholdt i denne forordning, bør der foretages en revision af den eksisterende internationale erstatningsansvarsordning for olieforurening, så der skabes en tættere forbindelse mellem de i olietransport ad søvejen involverede parter ansvar og handlinger og deres erstatningsansvar. I særdeleshed bør skibsejerens erstatningsansvar være ubegrænset, hvis det godtgøres, at forureningsskaden skyldtes grov uagtsomhed fra dennes side, og erstatningsordningen skulle ikke udtrykkeligt beskytte en række andre nøglepersoner, der er beskæftiget med olietransport ad søvejen, og erstatningen for skaden på miljøet som sådan bør revideres og udvides på baggrund af tilsvarende erstatningsordninger, der er gennemført i henhold til fællesskabslovgivningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

Formålet med denne forordning er at sikre en passende erstatning for forureningsskader i EU-farvande som følge af olie-transport ad søvejen ved på fællesskabsplan at supplere den eksisterende internationale erstatningsansvarsordning og indføre en finansiell sanktion, der skal pålægges enhver person, som er blevet kendt skyldig i at have bidraget til en olieforureningshændelse ved en handling eller undladelse, som kan henføres til den pågældende som forsætlig eller groft uagtsom.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse:

- 1) på forureningskade, som er indtruffet:
 - a) på en medlemsstats territorium, herunder søterritoriet, og
 - b) inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone oprettet i overensstemmelse med international lovgivning eller, hvis en kontraherende stat ikke har oprettet en sådan zone, på et område fastlagt af staten i overensstemmelse med international lovgivning, hvilket område ligger udover eller grænser op til denne stats søterritorium, og ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af dens søterritorium måles;
- 2) forebyggende forholdsregler, hvor de end tages, for at forhindre eller formindske sådan skade.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning anvendes følgende definitioner:

- 1) »Ansvarskonventionen«: den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1992.
- 2) »Fondskonventionen«: den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971, med de ændringer, der fulgte af 1992-protokollen hertil.
- 3) »Olie«: enhver bestandig mineralsk olie, der indeholder kulhydrat, såsom råolie, brændselolie, tung dieselolie og smørelolie, hvad enten den medtages om bord i skibet som last eller i skibets brændselstank.
- 4) »Afgiftspligtig olie«: Råolie og brændselolie således som defineret under a) og b) nedenfor:
 - a) »Råolie«: enhver blanding af flydende kulhydrater, der forekommer i naturlig tilstand i jorden, uanset om den er behandlet med henblik på at gøre den egnet til transport. Udtrykket omfatter også råolier, hvorfra visse destillationsprodukter er blevet fjernet (undertiden benævnt »topped crudes«) eller hvortil visse destillationsprodukter er blevet tilsat (undertiden benævnt »spiked crudes« eller »reconstituted crudes«).
 - b) »Brændselolie«: tunge destillater eller rester af råolie eller blandinger af sådanne produkter bestemt til brug som brændsel med henblik på frembringelse af varme eller kraft og af en kvalitet svarende til »American Society for testing and materials Specifikation for Number Four Fuel Oil (Designation D 396-69)« eller tungere.
- 5) »Ton«: når det anvendes i forbindelse med olie, en metrisk ton.
- 6) »Terminal«: ethvert anlæg for oplagring af olie i bulk, som kan modtage olie, der er transporteret ad søvejen, herunder enhver ikke land-baseret installation, der er forbundet med et sådant anlæg.
- 7) »Hændelse«: enhver begivenhed eller række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager forureningsskade eller fremkalder alvorlig og overhængende fare for at forårsage en sådan skade. Hvor en hændelse består af en række af begivenheder, skal den anses for at være indtruffet på tidspunktet for den første af disse begivenheder.
- 8) »Person«: enhver fysisk person eller sammenslutning af personer eller enhver juridisk person på det offentligtretlige eller privatretlige område, herunder medregnet en stat og dens politiske underafdelinger.
- 9) »IOPC-fonden«: den fond, der er oprettet ved fondskonventionen.

*Artikel 4***Oprettelse af en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande**

Hermed oprettes en fond for erstatning for olieforurening i europæiske farvande, i det følgende betegnet »COPE-fonden«. Den skal have følgende formål:

- a) at yde erstatning for forureningsskade i det omfang den beskyttelse, som gives ved ansvarskonventionen og fondskonventionen, er utilstrækkelig og
- b) at virke for de beslægtede formål, som er anført i denne forordning.

*Artikel 5***Erstatning**

1. COPE-fonden skal yde erstatning til enhver person, der er berettiget til erstatning for forureningsskade i henhold til fondskonventionen, såfremt den pågældende ikke har kunnet opnå fuld eller passende erstatning for skaden i henhold til denne konvention, på grund af at summen af de anerkendte krav overstiger det samlede til rådighed værende erstatningsbeløb i henhold til fondskonventionen.

2. Bedømmelsen af, hvorvidt en person er berettiget til erstatning i henhold til fondskonventionen, afgøres efter bestemmelserne i fondskonventionen og udføres i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt deri.

3. COPE-fonden udbetaler først erstatning, når Kommissionen har godkendt den i stk. 2 nævnte relevante bedømmelse, idet den handler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.

4. Uanset stk. 1 og 2 kan Kommissionen beslutte, at den ikke vil udbetale erstatning til ejeren, lederen eller driftslederen af det skib, der er indblandet i hændelsen eller til deres repræsentanter. Tilsvarende kan Kommissionen beslutte, at den ikke vil udbetale erstatning til enhver person, der er i et kontraktligt forhold med transportøren i forbindelse med den transport, hvor hændelsen indtraf eller enhver anden person, som direkte eller indirekte er involveret i den pågældende transport. Kommissionen, der handler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, fastsætter, hvilke fordringshavere der eventuelt falder ind under disse kategorier og træffer tilsvarende beslutning.

5. Det samlede erstatningsbeløb, som COPE-fonden skal udbetale for hver enkelt hændelse, begrænses således, at summen af dette beløb og det erstatningsbeløb, som faktisk er betalt i henhold til ansvarskonventionen og fondskonventionen for forureningsskade inden for denne forordnings anvendelsesområde, ikke overstiger 1 mia EUR.

6. Såfremt summen af de anerkendte krav overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal betales ifølge stk. 5, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at

forholdet mellem hvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som fordringshaver faktisk modtager i henhold til denne forordning, skal være det samme for alle fordringshavere.

*Artikel 6***Afgifter fra modtagere af olie**

1. Enhver person, som modtager afgiftspligtig olie i årlige mængder, der tilsammen overstiger 150 000 tons, der har været transporteret til søs til havne eller terminaler på en medlemsstats område, og som skal betale afgift til IOPC-fonden, skal betale afgift til COPE-fonden.

2. Afgifterne opkræves kun efter en hændelse, der hører under denne forordnings anvendelsesområde, og som overstiger eller truer med at overstige IOPC-fondens maksimale erstatningsgrænser. Kommissionen træffer afgørelse om det samlede afgiftsbeløb, der skal opkræves for hver af sådanne hændelser, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2. På grundlag af denne afgørelse beregner Kommissionen for hver af de i stk. 1 omhandlede personer den pågældendes afgiftsbeløb på grundlag af et fast beløb pr. ton afgiftspligtig olie, som disse personer har modtaget.

3. De i stk. 2 omhandlede beløb fremkommer ved at dividere det samlede afgiftsbeløb, som kræves, med den samlede mængde af afgiftspligtig olie, der er modtaget i alle de medlemsstater i det pågældende år.

4. Enhver medlemsstat skal sørge for, at enhver person, der modtager afgiftspligtig olie inden for dens område i sådanne mængder, at han er afgiftspligtig til COPE-fonden, bliver optaget på en liste, der oprettes og holdes a jour af Kommissionen i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser i denne artikel.

5. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen navn og adresse på enhver person, som i denne stat er afgiftspligtig til COPE-fonden i henhold til denne artikel såvel som oplysninger om de mængder af afgiftspligtig olie, der i det forudgående kalenderår er modtaget af hver sådan person.

6. Ved afgørelse af, hvilke personer der på et givet tidspunkt er afgiftspligtige til COPE-fonden og, i påkommende tilfælde, ved fastsættelsen af de mængder olie, der skal medtages i beregningen for hver sådan person ved beregningen af afgiftens størrelse, skal de på listen optagne oplysninger anses som rigtige, indtil andet bevises.

7. Afgifterne indbetales til Kommissionen, og opkrævningen skal være fuldstændig afsluttet senest et år efter, at Kommissionen har besluttet at opkræve afgifterne.

8. De afgifter, der henvises til i denne artikel, skal udelukkende anvendes til erstatning for forureningsskade som anført i artikel 5.

9. Et eventuelt overskydende afgiftbeløb, som er opkrævet for en særlig hændelse, og som ikke er blevet anvendt til erstatning for skade i forbindelse med den pågældende hændelse eller ethvert umiddelbart relateret formål, skal returneres til den person, som betalte afgiften, senest 6 måneder efter afslutningen af erstatningsbehandlingen af den pågældende hændelse.

10. Hvis en medlemsstat ikke opfylder sine forpligtelser over for COPE-fonden, og dette medfører et økonomisk tab for COPE-fonden, skal den pågældende medlemsstat erstatte COPE-fonden dette tab.

Artikel 7

Indtræden i rettigheder

COPE-fonden indtræder med hensyn til ethvert erstatningsbeløb, som fonden har betalt i henhold til artikel 5, i de rettigheder, som den person, der således har modtaget erstatning, måtte have ifølge ansvarskonventionen eller fondskonventionen.

Artikel 8

Repræsentation og administration af COPE-fonden

1. Kommissionen er repræsentant for COPE-fonden. I denne forbindelse udfører den de opgaver, der er fastlagt i denne forordning eller som på anden måde er nødvendige, for at COPE-fonden kan virke og fungere korrekt.
2. Følgende beslutninger i forbindelse med COPE-fondens virksomhed træffes af Kommissionen, der handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 9, stk. 2:
 - a) fastsættelse af de afgifter, der skal opkræves i henhold til artikel 6;
 - b) godkendelse af den endelige betaling af krav i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3 og beslutningstagning vedrørende fordelingen blandt fordringshavere af det til rådighed værende erstatningsbeløb i henhold til artikel 5, stk. 6;
 - c) afgørelse om udbetaling til fordringshavere, som anført i artikel 5, stk. 4; og
 - d) fastsættelse af de vilkår og betingelser, hvorpå der skal foretages midlertidige udbetalinger vedrørende krav med henblik på at sikre, at skadelidte får udbetalt erstatning så hurtigt som muligt.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et COPE-fondsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forvaltningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.

Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på en måned.

Artikel 10

Sanktioner

1. Medlemsstaterne skal fastlægge et system med finansielle sanktioner, som idømmes enhver person, som ved en domstol er blevet kendt skyldig i ved en handling eller undladelse, som kan henføres til den pågældende som forsætlig eller groft uagtksom, at have bidraget til en hændelse, der har forårsaget eller har truet med at forårsage olieforurening i et område, der er nævnt i artikel 2, stk. 1.
2. De i stk. 1 nævnte sanktioner berører ikke de berørte parters privatretlige ansvar, som anført i denne forordning eller andetsteds og er uden forbindelse med den skade, som hændelsen har forårsaget. De fastsættes på et tilstrækkeligt højt niveau til at få personen til at afholde sig fra at begå eller fortsætte med at begå en overtrædelse.
3. Der kan ikke tegnes forsikring mod de i stk. 1 nævnte sanktioner.
4. Den tiltalte skal have ret til at appellere de i stk. 1 nævnte sanktioner.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den anvendes fra den [12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk søfartssikkerhedsagentur

(2001/C 120 E/06)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 802 endelig udg. — 2000/0327(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 8. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er vedtaget et stort antal retsakter i Fællesskabet med henblik på at øge sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs. Denne lovgivning er kun effektiv, hvis den anvendes korrekt og ensartet i hele Fællesskabet. Herved kan man sikre lige spilleregler og mindske konkurrenceforvridning, der opstår, fordi skibe, der ikke følger reglerne, nyder økonomiske fordele, og belønne dem, der overholder reglerne.
- (2) Nogle af de opgaver, som nu udføres på fællesskabsplan eller nationalt plan, vil kunne varetages af et specialiseret organ. Der er klart brug for teknisk og videnskabelig støtte og sagkundskab på højt plan til korrekt anvendelse af fællesskabsretten om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs, til overvågning af gennemførelsen heraf og til vurdering af effektiviteten af de gældende foranstaltninger. Der bør derfor oprettes et europæisk søfartssikkerhedsagentur inden for Fællesskabets nuværende institutionelle rammer og kompetencefordeling.
- (3) Med Agenturet oprettes et teknisk organ, der skal give Fællesskabet de nødvendige midler i hænde til effektivt at skærpe reglerne om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs. Agenturet skal bistå Kommissionen med den løbende opdatering af fællesskabsretten om søfartssikkerhed og skal yde den nødvendige støtte til sikring af,

at den gennemføres ensartet og effektivt i hele Fællesskabet. Agenturet skal navnlig hjælpe med at styrke Fællesskabets havnestatskontrolordning og med at kontrollere de klassifikationselskaber, der er anerkendt på fællesskabsplan.

- (4) For at kunne opfylde sit formål bør Agenturet udføre en række andre vigtige opgaver for at forbedre sikkerhed og forureningsforebyggelse i Fællesskabets farvande. Agenturet skal tilrettelægge passende uddannelsesaktiviteter inden for havnestatskontrol- og flagstatsrelaterede emner. Det skal give Kommissionen og medlemsstaterne objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger og data om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs, så de kan tage de fornødne initiativer til at skærpe de gældende foranstaltninger og vurdere disses effektivitet. Agenturet skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen som fastsat i Fællesskabets forskrifter om det europæiske skibsfartsindberetningssystem. Det skal samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne om opklaring af alvorlige søulykker i Fællesskabets farvande. Det skal stille Fællesskabets knowhow inden for søfartssikkerhed til rådighed for ansøgerlandene og vil være åbent for disses deltagelse.
- (5) Agenturet vil fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og udvikle og videreformidle god praksis i Fællesskabet. Dette vil igen bidrage til at forbedre søfartssikkerhedssystemet i Fællesskabet generelt og mindske risikoen for søulykker, havforurening og tab af menneskeliv på søen.
- (6) For at Agenturet kan udføre sine opgaver fyldestgørende, bør dets tjenestemænd aflægge besøg i medlemsstaterne for at kontrollere, om Fællesskabets system for sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs fungerer korrekt.
- (7) Med hensyn til Agenturets ansvar i kontraktforhold, som reguleres i henhold til den lov, der gælder for den af Agenturet indgåede kontrakt, har Den Europæiske Domstol beføjelse til at afsige dom i henhold til voldgiftsklausulen i den pågældende kontrakt. Domstolen har også kompetence i tvister vedrørende skadeserstatning opstået i forbindelse med Agenturets ansvar uden for kontraktforhold.

- (8) For at kunne overvåge Agenturets arbejde effektivt skal medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet være repræsenteret i en bestyrelse, som har beføjelse til at fastlægge budgettet, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansbestemmelser, indføre gennemsigtige arbejdsprocedurer for Agenturets beslutningsproces, godkende Agenturets arbejdsprogram og udpege den administrerende direktør.
- (9) Af hensyn til en effektiv arbejdsgang i Agenturet er det nødvendigt, at den administrerende direktør råder over vidtgående uafhængighed og fleksibilitet i tilrettelæggelsen af Agenturets arbejde. I dette øjemed skal den administrerende direktør sikre, at Agenturets arbejdsprogram gennemføres korrekt, hvert år udarbejde et udkast til en årsberetning, der skal forelægges bestyrelsen, opstille overslag over Agenturets indtægter og udgifter og gennemføre budgettet.
- (10) For at sikre Agenturet fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvortil indtægterne hovedsageligt kommer fra et fællesskabsbidrag —
- jekter på området søfartssikkerhed og beskyttelse af havmiljøet.
- b) Det bistår Kommissionen med en effektiv gennemførelse af fællesskabsretten om søfartssikkerhed i hele Fællesskabet. Det skal navnlig:
- 1) kontrollere, hvordan Fællesskabets havnestatskontrolordning fungerer, bl.a. ved besøg i medlemsstaterne, og foreslå Kommissionen eventuelle forbedringer på dette område
 - 2) yde Kommissionen den tekniske bistand den behøver for at deltage i arbejdet i de tekniske organer under Parisaftalememorandummet om havnestatskontrol
 - 3) bistå Kommissionen på følgende områder:
 - tilsyn med de klassifikationsselskaber, som allerede er anerkendt eller som skal anerkendes på fællesskabsplan i medfør af Rådets direktiv 94/57/EF
 - med forbehold af direktiv 94/57/EF, løbende kontrol med kvaliteten af de præstationer inden for sikkerhed og forureningsforebyggelse, der ydes af klassifikationsselskaber, som allerede er anerkendt eller skal anerkendes i medfør af Rådets direktiv 94/57/EF
 - løbende kontrol med, om Fællesskabets forskrifter om sikkerheden ved passagerskibe, navnlig Rådets direktiv 98/18/EF og 99/35/EF, gennemføres korrekt
 - løbende kontrol med, om Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe gennemføres korrekt
 - udførelse af alle andre opgaver, som tillægges Kommissionen i medfør af fællesskabsretten om søfartssikkerhed, herunder om skibsbesætninger.
- c) Det forsyner Kommissionen og medlemsstaterne med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger og data om søfartssikkerhed, så de på dette grundlag kan træffe de fornødne foranstaltninger til at forbedre sikkerheden til søs og vurdere effektiviteten af de gældende foranstaltninger. Disse opgaver omfatter indsamling, registrering og vurdering af tekniske oplysninger om sikkerhed til søs og skibsfart, men også om uforsætlig og forsætlig havforurening, systematisk anvendelse af de bestående databaser, herunder gensidig udveksling af data, og om nødvendigt udvikling af yderligere databaser. På grundlag af de indsamlede data bistår Agenturet Kommissionen med hver sjette måned at offentliggøre oplysninger om skibe, som er blevet nægtet anløbstilladelse i Fællesskabets havne i medfør af direktivet om havnestatskontrol. På samme grundlag skal Agenturet ligeledes bistå Kommissionen og medlemsstaterne med at fremme identifikation og forfølgelse af skibe, der er ansvarlige for ulovlig dumpning.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Formål

1. Ved denne forordning oprettes et europæisk søfartssikkerhedsagentur, i det følgende benævnt »Agenturet«, som skal sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forureningsforebyggelse i Fællesskabet.

2. Agenturet yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig støtte og sagkundskab på højt plan for at bistå dem med at anvende fællesskabsretten om søfartssikkerhed korrekt, overvåge gennemførelsen heraf og vurdere effektiviteten af de gældende foranstaltninger.

Artikel 2

Opgaver

1. For at sikre, at målene i artikel 1 gennemføres korrekt, udfører Agenturet følgende opgaver:

a) Det bistår Kommissionen med ajourføring af fællesskabsretten om søfartssikkerhed, bl.a. under hensyntagen til udviklingen i den internationale lovgivning på dette område. Denne opgave omfatter analyse af forskningspro-

- d) Det udfører opgaver i forbindelse med overvågning af skibsfarten i medfør af direktiv 2001/.../EF om oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten for at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område.
- e) Det udvikler i samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne en fælles metodologi for opklaring af søulykker i Fællesskabet, støtter medlemsstaterne i deres opklaring af alvorlige søulykker i farvande henhørende under medlemsstaternes suverænitæt og analyserer de foreliggende søulykkesrapporter.
- f) Det tilrettelægger passende uddannelsesforanstaltninger inden for havnestats- eller flagstatsrelaterede emner.
- g) Det yder ansøgerlandene teknisk støtte til gennemførelse af fællesskabsretten om søfartssikkerhed. Denne opgave omfatter tilrettelæggelse af passende uddannelsesforanstaltninger.
2. Til udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i litra a), b), d) og g), handler Agenturet kun efter anmodning fra Kommissionen. Agenturet kan alt efter omstændighederne udføre andre specifikke opgaver, dog udelukkende efter anmodning fra Kommissionen.

Artikel 3

Besøg i medlemsstaterne

1. For at udføre sine opgaver aflægger Agenturet besøg i medlemsstaterne. Medlemsstaternes myndigheder letter arbejdet for Agenturets personale for at sikre, at besøgene forløber tilfredsstillende. Agenturets tjenestemænd har beføjelse til:
- a) at gennemgå dossierer, oplysninger, rapporter og alle andre dokumenter vedrørende gennemførelsen af Fællesskabets forskrifter om sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs
- b) at tage kopi af disse dossierer, oplysninger, rapporter og andre dokumenter eller dele heraf
- c) at kræve mundtlige forklaringer på stedet
- d) at få adgang til alle lokaler, arealer eller transportmidler.
2. Agenturet oplyser den berørte medlemsstat om det planlagte besøg, de udsendte tjenestemænds identitet og datoen for besøgets begyndelse. De tjenestemænd ved Agenturet, der får til opgave at udføre disse besøg, udøver deres beføjelser efter at have forelagt en afgørelse fra Agenturets administrerende direktør med en beskrivelse af formålet med besøget.
3. Ved afslutningen af hvert besøg udfærdiger Agenturet en rapport, som den sender til Kommissionen.

Artikel 4

Formidling og beskyttelse af oplysninger

1. Oplysninger, der indsamles af Kommissionen og Agenturet som led i anvendelsen af denne forordning, er omfattet af Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (¹).
2. Tjenestemænd og andre ansatte ved Agenturet må ikke, selv efter at deres hverv er ophørt, afsløre oplysninger, som er af en sådan art, at de er omfattet af tjenstlig tavshedspligt, navnlig oplysninger om foretagender, disses forretningsforbindelser og omkostninger.

KAPITEL II

INTERN STRUKTUR OG ARBEJDSGANG

Artikel 5

Retlig status, hjemsted og regionale centre

1. Agenturet er et fællesskabsorgan. Det har status som juridisk person.
2. Agenturets hjemsted afgøres af de kompetente myndigheder efter forslag fra Kommissionen senest seks måneder efter denne forordnings vedtagelse.
3. Agenturet har i hver enkelt medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Efter anmodning fra Kommissionen kan Agenturet, med samtykke fra de berørte medlemsstater, beslutte at oprette regionale centre, som skal varetage opgaver i forbindelse med overvågning af skibsfarten og navnlig sikre optimale trafikforhold i følsomme områder, som fastsat i direktiv 2001/.../EF om oprettelse af et europæisk overvågnings-, kontrol- og informationssystem for skibsfarten.
4. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.

Artikel 6

Personale

1. Agenturets personale er omfattet af de regler og forskrifter, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Bestyrelsen fastsætter i samråd med Kommissionen de fornødne gennemførelsesbestemmelser.
2. Med forbehold af artikel 16 udøver Agenturet over for sine ansatte de beføjelser, vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger ansættelsesmyndigheden.

(¹) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

3. Agenturets personale består dels af EF-tjenestemænd, der udstationeres af EF-institutionerne og ansættes ved Agenturet som midlertidigt ansatte, dels af andre medarbejdere, som ansættes af Agenturet.

Artikel 7

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers Privilegier og Immuniteter gælder for Agenturet og dets personale.

Artikel 8

Erstatningsansvar

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af Agenturet indgåede aftaler.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal Agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsatninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader, forvoldt af dets afdelinger eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.

4. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.

5. De ansattes personlige ansvar over for Agenturet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 9

Sprog

1. Agenturets sprogordning fastsættes af Agenturets bestyrelse.

2. De oversættelsestjenester, Agenturets virksomhed kræver, leveres af Oversættelsescenteret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 10

Bestyrelsens oprettelse og beføjelser

1. Agenturet har en bestyrelse.

2. Bestyrelsen:

a) udnævner den administrerende direktør på grundlag af artikel 16

b) vedtager hvert år inden den 31. marts Agenturets almindelige beretning for det foregående år og sender den til Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet

c) vedtager hvert år inden den 30. oktober efter Kommissionens godkendelse Agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til medlemsstaterne, Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet

d) vedtager Agenturets endelige budget inden regnskabsårets begyndelse, idet den om nødvendigt justerer det i overensstemmelse med Fællesskabets bidrag og Agenturets øvrige indtægter

e) opstiller procedurer, den administrerende direktør kan træffe sine afgørelser efter

f) udfører sine opgaver i forbindelse med Agenturets budget i overensstemmelse med artikel 19, 20 og 22

g) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og de i artikel 15, stk. 3, omhandlede direktører.

Artikel 11

Bestyrelsens sammensætning

Bestyrelsen består af fire repræsentanter for Kommissionen, fire repræsentanter for Rådet, fire repræsentanter for Europa-Parlamentet, fire repræsentanter for de mest berørte erhvervssektorer, der udpeges af Kommissionen, og disses suppleanter. Mandatperioden er fem år. Den kan fornyes én gang.

Artikel 12

Bestyrelsens formandskab

1. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Næstformanden afløser formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode er tre år og udløber, når deres medlemskab af bestyrelsen ophører. Denne mandatperiode kan fornyes én gang.

Artikel 13

Møder

1. Bestyrelsen indkaldes til møde af formanden.

2. Agenturets administrerende direktør tager del i drøftelserne. Han deltager ikke i afstemningen.

3. Bestyrelsen afholder ordinært møde en gang om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af medlemsstaterne.

4. Bestyrelsen kan indbyde observatører til at overvære sine møder.

*Artikel 14***Afstemning**

1. Bestyrelsen træffer sine beslutninger med to tredjedeles flertal.
2. Hvert medlem har en stemme.

*Artikel 15***Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser**

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som hverken må søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. Han skal imidlertid udføre alle instruktioner eller anmodninger om bistand fra Kommissionen i relation til de i artikel 2 nævnte opgaver.
2. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:
 - a) Den administrerende direktør forbereder arbejdsprogrammet og forelægger det for bestyrelsen efter godkendelse fra Kommissionen. Han træffer de nødvendige bestemmelser til at gennemføre arbejdsprogrammet. Han efterkommer alle anmodninger om bistand fra Kommissionen.
 - b) Den administrerende direktør træffer afgørelse om besøg som fastsat i artikel 3, efter forudgående samtykke fra Kommissionen.
 - c) Den administrerende direktør tager alle nødvendige skridt, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af bekendtgørelser, for at sikre, at Agenturets virksomhed er i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.
 - d) Den administrerende direktør indfører en effektiv overvågningsordning, således at Agenturets resultater kan sammenholdes med de opstillede mål. På dette grundlag udarbejder den administrerende direktør hvert år et udkast til den almindelige beretning og forelægger det for bestyrelsen. Han indfører regelmæssig evaluering baseret på anerkendte faglige standarder.
 - e) Den administrerende direktør udøver beføjelserne i artikel 6, stk. 2, over for de ansatte.
 - f) Den administrerende direktør udarbejder overslag over Agenturets indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 19 og gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 20.

3. Den administrerende direktør kan bistås af en eller flere direktører. Hvis den administrerende direktør er fraværende eller uarbejdsdygtig, træder en af direktørerne i hans sted.

*Artikel 16***Udnævnelse af den administrerende direktør**

1. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen efter forslag fra Kommissionen. Bestyrelsen har beføjelse til at

afskedige den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen.

2. Den administrerende direktørs mandatperiode er fem år. Den kan fornys én gang.

*Artikel 17***Kontrol af lovligheden**

1. Enhver handling fra Agenturets side kan af medlemsstater, medlemmer af bestyrelsen eller af tredjeparter, der er direkte og personligt berørt heraf, henvises til Kommissionen med henblik på kontrol af den pågældende handlingens lovlighed. Sagen skal forelægges Kommissionen inden 15 dage fra den dag, hvor den pågældende part fik kendskab til den omtvistede handling. Kommissionen træffer afgørelse inden for en måned. Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden for denne frist, er det ensbetydende med afvisning af klagen.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun personalespørgsmål.

*Artikel 18***Tredjelandes deltagelse**

1. Tredjelande, som har indgået aftaler med Det Europæiske Fællesskab, der indebærer, at de har indført og anvender fællesskabsretten på de områder, der omfattes af denne forordning, kan deltage i Agenturet.

2. Efter de relevante bestemmelser i disse aftaler træffes der dispositioner, bl.a. med angivelse af arten og omfanget af samt de nærmere regler for disse landes deltagelse i Agenturets arbejde, herunder også bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

KAPITEL III

FINANSIERINGSBESTEMMELSER*Artikel 19***Budget**

1. Agenturets indtægter udgøres af:

— et bidrag fra Fællesskabet

— gebyrer for publikationer, uddannelse og andre tjenester, som leveres af Agenturet.

2. Agenturets udgifter omfatter personale, administration, infrastruktur og driftsudgifter.

3. Den administrerende direktør udarbejder et overslag over Agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med en stillingsfortegnelse.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.
5. Bestyrelsen vedtager senest den 31. marts et budgetforslag og sender det til Kommissionen, som på dette grundlag opstiller de relevante overslag i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som den forelægger Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til traktatens artikel 272.
6. Bestyrelsen vedtager Agenturets budget og tilpasser det om nødvendigt efter Fællesskabets bidrag.

Artikel 20

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører Agenturets budget.
2. Kontrollen med alle Agenturets udgiftsforpligtelser og deres betaling og med alle dets indtægters faktiske tilstedeværelse og indbetaling foretages af Kommissionens finansinspektør.
3. Senest den 31. marts hvert år forelægger den administrerende direktør Kommissionen, bestyrelsen og Revisionsretten de detaljerede regnskaber over det foregående regnskabsårs indtægter og udgifter.

Revisionsretten reviderer disse regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248. Den offentliggør hvert år en beretning om Agenturets virksomhed.

4. Europa-Parlamentet giver på bestyrelsens anbefaling Agenturets administrerende direktør decharge for budgettets gennemførelse.

Artikel 21

Evaluerings

1. Senest fem år efter indledningen af Agenturets virksomhed foretager Agenturet i samarbejde med Kommissionen en uafhængig evaluering af gennemførelsen af denne forordning.

2. Med evalueringen vurderes det, hvilken virkning denne forordning, Agenturet og dets arbejdsform har haft for skabelsen af et højt niveau for søfartssikkerhed. Bestyrelsen præciserer opgaven nærmere med Kommissionens samtykke.

3. Resultaterne af evalueringen forelægges bestyrelsen, som fremsætter henstillinger til Kommissionen med henblik på ændringer i denne forordning, Agenturet og dets arbejdsform. Både resultaterne af evalueringen og henstillingerne offentliggøres.

Artikel 22

Finansieringsbestemmelser

Bestyrelsen vedtager med Kommissionens godkendelse og efter udtalelse fra Revisionsretten Agenturets finansforordning, som bl.a. skal indeholde procedurerne for opstilling og gennemførelse af Agenturets budget i overensstemmelse med artikel 142 i finansforordningen for Den Europæiske Unions almindelige budget.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Indledning af Agenturets virksomhed

Agenturet indleder sin virksomhed senest tolv måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse og bekæmpelse af visse overførbare spongiforme encephalopatii ⁽¹⁾

(2001/C 120 E/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 824 endelig udg. — 1998/0323(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 12. december 2000)

⁽¹⁾ EFT C 45 af 19.2.1999, s. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A ⁽¹⁾,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel, og

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er erkendt, at flere forskellige overførbare spongiforme encephalopatii (TSE) i mange år er forekommet hver for sig hos mennesker og dyr. Bovin spongiform encephalopati (BSE) blev først konstateret hos kvæg i 1986 og blev i de følgende år konstateret hos andre dyrearter. En ny variant af Creutzfeldt-Jacobs sygdom (nv-CJD) blev beskrevet i 1996. Der foreligger stadig flere beviser for, at det agens, der fremkalder BSE, er identisk med det, der fremkalder nv-CJD.

(1) Det er erkendt, at flere forskellige overførbare spongiforme encephalopatii (TSE) i mange år er forekommet hver for sig hos mennesker og dyr. Bovin spongiform encephalopati (BSE) blev først konstateret hos kvæg i 1986 og blev i de følgende år konstateret hos andre dyrearter. En ny variant af Creutzfeldt-Jacobs sygdom (v-CJD) blev beskrevet i 1996. Der foreligger stadig flere beviser for, at det agens, der fremkalder BSE, er identisk med det, der fremkalder v-CJD.

(2) Siden 1990 har EF vedtaget en række foranstaltninger til beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed mod risikoen for BSE. Disse foranstaltninger er baseret på beskyttelsesbestemmelserne i Rådets direktiver om veterinærkontrol. I betragtning af den risiko, visse TSE udgør for menneskers og dyrs sundhed, bør der vedtages særlige regler i form af en forordning om forebyggelse og bekæmpelse af disse TSE.

Uændret

⁽¹⁾ Artikel 152, når Amsterdam-traktaten træder i kraft.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 19.2.1999, s. 2.

⁽²⁾ EFT C 258 af 10.9.1999, s. 19.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (3) Denne forordning vedrører direkte folkesundheden og er vigtig for, at det indre marked kan fungere. Den omfatter såvel produkter i som uden for traktatens bilag II. Retsgrundlaget bør derfor være traktatens artikel 100 A.
- (4) Kommissionen har indhentet videnskabelige udtalelser, bl.a. fra Den Videnskabelige Styringskomité og Den Videnskabelige Komité for Veterinærforanstaltninger med henblik på Folkesundheden, om flere TSE-aspekter. Disse udtalelser omfatter også råd om foranstaltninger, der kan mindske den potentielle risiko for mennesker og dyr som følge af eksponering for inficerede animalske produkter.
- (5) Reglerne bør gælde for produktion og afsætning af levende dyr og animalske produkter. De bør dog ikke gælde for kosmetiske midler, lægemidler, medicinsk udstyr og råvarer og halvfabrikata hertil, som der gælder andre specifikke bestemmelser for. De bør heller ikke gælde for animalske produkter, som ikke udgør nogen risiko for menneskers eller dyrs sundhed, fordi de skal anvendes til andre formål end levnedsmidler, foder eller kunstgødning. Det bør sikres, at animalske produkter, der ikke falder ind under nærværende forordning, holdes adskilt fra produkter, der er underlagt den, medmindre de mindst opfylder de samme sundhedsnormer som sidstnævnte produkter.
- (6) Det bør fastsættes, hvilke beskyttelsesforanstaltninger Kommissionen skal træffe i tilfælde, hvor myndighederne i en medlemsstat eller et tredjeland ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger over for en TSE-risiko.
- (7) Der bør fastlægges en procedure for bestemmelse af landes eller regioners epidemiologiske status med hensyn til BSE på basis af en vurdering af risikoen for forekomst, spredning og menneskers eksponering ud fra de oplysninger, Kommissionen har modtaget. Medlemsstater og tredjelandslande, der vælger ikke at ansøge om bestemmelse af deres BSE-status, bør af Kommissionen indplaceres i en kategori ud fra alle de oplysninger, Kommissionen har til rådighed.
- (8) Medlemsstaterne bør indføre uddannelsesprogrammer for dem, der er involveret i forebyggelsen og bekæmpelsen af TSE, og for dyrlæger, landbrugere og personer, der beskæftiger sig med transport, afsætning og slagtning af opdrættede dyr.

ÆNDRET FORSLAG

- (3) Denne forordning vedrører direkte folkesundheden og er vigtig for, at det indre marked kan fungere. Den omfatter såvel produkter i som uden for traktatens bilag II. Retsgrundlaget bør derfor være traktatens artikel 152, stk. 4, litra b).

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (9) Medlemsstaterne bør gennemføre et årligt overvågningsprogram for BSE og scrapie og hvert år underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af programmet og om forekomsten af enhver anden TSE.
- (10) Visse drøvtyggervæv bør betegnes som specificeret risikomateriale på grundlag af TSE's patogenese og den epidemiologiske status i det pågældende dyrs oprindelses- eller opholdsland eller -region. Det specificerede risikomateriale bør fjernes og bortskaffes på en sådan måde, at enhver risiko for menneskers eller dyrs sundhed undgås. Navnlig bør de ikke afsættes til anvendelse i levnedsmidler, foder eller kunstgødning. Der bør dog sikres en tilsvarende sundhedsbeskyttelse ved hjælp af en test for TSE på de enkelte dyr. Slagtemetoder, som medfører risiko for, at hjernemateriale kan kontaminere andre væv, bør ikke tillades i andre lande eller regioner end dem, hvor risikoen for BSE er lavest.
- (11) Der bør træffes foranstaltninger for at forebygge overførsel af TSE til mennesker eller dyr ved at forbyde, at visse kategorier dyr fodres med visse kategorier animalsk protein, og at visse former for drøvtyggermateriale anvendes i levnedsmidler. Sådanne forbud bør stå i forhold til de pågældende risici.
- (12) Mistanke om forekomst af en TSE hos et dyr bør meddeles myndighederne, som straks bør træffe alle relevante foranstaltninger, herunder begrænsninger med hensyn til flytning af det mistænkte dyr, indtil resultatet af en vurdering foreligger eller dyret er aflivet under officielt tilsyn. Hvis myndighederne ikke kan udelukke muligheden for en TSE, bør de sørge for, at der foretages relevante undersøgelser, og at slagtekroppen holdes tilbage under officielt tilsyn, indtil der er stillet en diagnose.
- (13) Hvis forekomst af en TSE officielt bekræftes, bør myndighederne træffe alle de nødvendige foranstaltninger, herunder destruktion af slagtekroppen, gennemførelse af en undersøgelse for at fastslå, om andre dyr er truet, og indførelse af restriktioner for flytning af dyr og animalske produkter, hvor det er konstateret, at de udgør en risiko. Ejere bør straks have fuld kompensation for tab af dyr og animalske produkter, der destrueres i henhold til nærværende forordning.
- (14) Medlemsstaterne bør opstille nødplaner for de nationale foranstaltninger, der skal iværksættes i tilfælde af et udbrud af BSE. Disse planer bør godkendes af Kommissionen. Anvendelsesområdet for denne bestemmelse bør kunne udvides til også at omfatte andre TSE end BSE.
- (10) Visse drøvtyggervæv bør betegnes som specificeret risikomateriale på grundlag af TSE's patogenese og den epidemiologiske status i det pågældende dyrs oprindelses- eller opholdsland eller -region. Det specificerede risikomateriale bør fjernes og bortskaffes på en sådan måde, at enhver risiko for menneskers eller dyrs sundhed undgås. Navnlig bør de ikke afsættes til anvendelse i levnedsmidler, foder eller kunstgødning. Der bør dog sikres en tilsvarende sundhedsbeskyttelse ved hjælp af en test for TSE på de enkelte dyr, når en sådan test er fuldt valideret. Slagtemetoder, som medfører risiko for, at hjernemateriale kan kontaminere andre væv, bør ikke tillades i andre lande eller regioner end dem, hvor der ikke består risiko for BSE.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(15) Der bør fastsættes bestemmelser for afsætning af visse levende dyr, sæd, æg og embryoner. Ved de gældende EF-regler om identifikation og registrering af dyr er der indført et system, som gør det muligt at spore dyrene tilbage til moderen og oprindelsesbesætningen i overensstemmelse med de internationale normer. Der bør indføres tilsvarende garantier for kvæg, som indføres fra tredjelande. De dyr og animalske produkter, der er underlagt disse bestemmelser, og som indgår i samhandelen i EF eller indføres fra tredjelande, bør være ledsaget af de certifikater, der kræves ifølge EF-forskrifterne, eventuelt suppleret i overensstemmelse med nærværende forordning. Anvendelsesområdet for disse bestående bestemmelser kan udvides til også at omfatte andre levende dyr, sæd, æg og embryoner heraf.

(16) Afsætning af animalske produkter fra kvæg i højrisikoområder bør forbydes. Dette forbud bør dog ikke gælde for visse animalske produkter, som er fremstillet under kontrollerede betingelser af dyr, for hvilke det kan fastslås, at de ikke udgør en høj risiko for inficering med en TSE.

For at sikre, at reglerne for forebyggelse og bekæmpelse af TSE overholdes, er det nødvendigt at udtage prøver til laboratorieundersøgelse. For at garantere ensartede undersøgelsesprocedurer og -resultater bør der oprettes nationale referencelaboratorier og et EF-referencelaboratorium.

(18) Der bør gennemføres EF-kontrol i medlemsstaterne for at sikre ensartet overholdelse af kravene om forebyggelse og bekæmpelse af TSE. Denne kontrol bør også omfatte anvendelsen af systemrevisionsprocedurer. For at sikre, at tredjelande frembyder samme garantier med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af TSE som garantiene i EF ved indførsel af levende dyr og animalske produkter, skal der foretages EF-kontrol og -systemrevisioner på stedet for at efterprøve, om de udførende tredjelande overholder importbetingelserne.

(19) Handelsforanstaltningerne for TSE bør baseres på internationale normer, retningslinjer eller rekommandationer, hvis sådanne findes. Der kan dog vedtages videnskabeligt begrundede foranstaltninger, som medfører et højere sundhedsbeskyttelsesniveau, hvis det rette sundhedsbeskyttelsesniveau ikke kan opnås med foranstaltninger, der er baseret på de relevante internationale normer, retningslinjer eller rekommandationer.

(17) For at sikre, at reglerne for forebyggelse og bekæmpelse af TSE overholdes, er det nødvendigt at udtage prøver til laboratorieundersøgelse på grundlag af en fastsat protokol for at opnå et fuldstændigt epidemiologisk billede af TSE. For at garantere ensartede undersøgelsesprocedurer og -resultater bør der oprettes nationale referencelaboratorier og et EF-referencelaboratorium samt findes pålidelige videnskabelige metoder, som omfatter test til hurtig diagnosticering af TSE. Hurtige diagnosetest bør benyttes så vidt muligt.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(20) Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage visse gennemførelsesbestemmelser til denne forordning. Med henblik herpå bør der fastsættes procedurer for et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne inden for Den Stående Veterinærkomité og Den Stående Foderstofkomité.

(21) Denne forordning bør tages op til revision på baggrund af nye videnskabelige oplysninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges regler vedrørende forebyggelse, bekæmpelse og udryddelse af visse overførbare spongiforme encephalopatiser (TSE). Forordningen gælder for produktion og afsætning af levende dyr og animalske produkter.

2. Denne forordning gælder ikke for:

- a) kosmetiske midler, lægemidler og medicinsk udstyr og råvarer eller halvfabrikata hertil
- b) produkter og råvarer eller halvfabrikata hertil, som ikke er bestemt til anvendelse i levnedsmidler, foder eller kunstgødning

(20) Denne forordning bør tages op til revision på baggrund af nye videnskabelige oplysninger.

(21) Der bør fastsættes bestemmelser om de overgangsforanstaltninger, der er nødvendige for at regulere anvendelsen af specificeret risikomateriale som led i denne forordning.

(22) Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage visse gennemførelsesbestemmelser til denne forordning. Med henblik herpå bør der fastsættes procedurer for et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne inden for Den Stående Veterinærkomité, Den Stående Foderstofkomité og Den Stående Levnedsmiddelkomité.

(23) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5 —

Udgår

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

c) animalske produkter, som skal anvendes til udstilling, undervisning, forskning, særlige undersøgelser eller analyse

d) levende dyr, embryoner, æg og sæd, der anvendes og er bestemt til forskning.

Artikel 2

Uændret

Adskillelse af animalske produkter

For at undgå at de animalske produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, krydskontamineres af eller substitueres med de animalske produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, skal de på alle stadier holdes adskilt, medmindre sidstnævnte animalske produkter fremstilles på mindst de samme sundhedsbeskyttelsesbetingelser med hensyn til TSE.

For at undgå at de animalske produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, krydskontamineres af eller substitueres med de animalske produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra a), b) eller c), eller levende dyr, embryoner, æg og sæd, jf. artikel 1, stk. 2, litra d), skal de på alle stadier holdes adskilt, medmindre sidstnævnte animalske produkter fremstilles på mindst de samme sundhedsbeskyttelsesbetingelser med hensyn til TSE.

Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22.

Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 3

Uændret

Definitioner

Ved anvendelsen af nærværende forordning gælder følgende definitioner og definitionerne i bilag I:

1. *overførbare spongiforme encephalopatii eller TSE*: alle TSE bortset fra dem, der forekommer hos mennesker
2. *afsætning*: enhver aktivitet, som har til formål at levere levende dyr, sæd, embryoner, æg eller animalske produkter, der er omfattet af denne forordning, til en tredjepart med henblik på salg eller enhver anden form for overdragelse, mod betaling eller gratis, til en tredjepart og oplagring med henblik på levering til en tredjepart, uanset om aktiviteten finder sted i en medlemsstat, mellem medlemsstater eller mellem en medlemsstat og et tredjeland eller omvendt
3. *animalske produkter*: produkter, der er fremstillet af eller indeholder et produkt, som hidrører fra dyr
4. *udgangsmateriale*: råvarer eller ethvert andet animalsk produkt, hvorefter eller ved hjælp af hvilket de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), er fremstillet

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5. *myndighed*: den centrale myndighed i en medlemsstat, der har beføjelse til at føre kontrol med, at denne forordning overholdes, eller enhver myndighed, som den centrale myndighed har overdraget en sådan beføjelse til; i givet fald forstås ved myndighed, også den tilsvarende myndighed i et tredjeland
6. *kategorier*: de kategorier, der er fastlagt i kapitel B i bilag II
7. *specificeret risikomateriale*: de væv, der er anført i bilag IV; medmindre andet er anført, omfatter specificeret risikomateriale ikke produkter, der indeholder eller stammer fra disse væv
8. *opdrættet dyr*: et hvirveldyr eller et hvirvelløst dyr, der holdes, opfædes eller opdrættes med henblik på avl eller produktion af kød, mælk, æg, uld, pels, fjer, skind eller ethvert andet animalsk produkt
9. *kranium*: knoglerne i hovedet, herunder knoglerne i underkæben
10. *dyr, der mistænkes for at være smittet*: dyr, der viser kliniske tegn, som tyder på TSE, og som der ikke har kunnet stilles en alternativ diagnose for, eller dyr, der udviser læsioner efter slagtning eller reaktioner ved laboratorieundersøgelser, som vækker begrundet mistanke om forekomst af TSE. BSE skal mistænkes hos kvæg på over 20 måneder og scrapie hos får og geder på over 12 måneder med adfærdsmæssige eller neurologiske tegn, hvis sygdommen hverken kan udelukkes på grundlag af reaktionen på behandling eller efter laboratorieundersøgelse
10. *dyr, der mistænkes for at være smittet*: levende, slagtede eller selvdøde dyr, der udviser eller har udvist neurologiske eller adfærdsmæssige forstyrrelser eller en gradvis forværring af deres generelle tilstand i forbindelse med en svækkelse af centralnervesystemet, og for hvilke oplysninger, der er indsamlet på grundlag af en klinisk undersøgelse, respons på behandling, en undersøgelse efter slagtning eller en laboratorieundersøgelse før eller efter slagtning, ikke tillader en anden diagnose.
- BSE skal mistænkes hos kvæg, hvis dødsårsag er ukendt, eller som er nødslagtet, og som har givet et positivt resultat ved en hurtig diagnosetest, som Kommissionen har vurderet og godkendt
11. *bedrift*: ethvert sted, hvor dyr, der er omfattet af denne forordning, holdes, opdrættes, håndteres eller fremvises
- Uændret
12. *prøveudtagning*: udtagning af prøver fra dyr eller deres omgivelser eller fra animalske produkter på en sådan måde, at der sikres en statistisk korrekt repræsentation, med henblik på diagnosticering af en sygdom, med sigte på sundhedsovervågning eller for at overvåge, om der forekommer mikrobiologiske agenser eller visse stoffer i animalske produkter
13. *hurtige diagnosetest*: prøver, der giver resultater inden 24 timer, og som er omhandlet i kapitel C i bilag X.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 4

Uændret

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Når risikoen for overførsel af en spongiform encephalopati udgør en fare for menneskers eller dyrs liv eller sundhed i EF, og myndighederne ikke har truffet de relevante foranstaltninger, vedtager Kommissionen omgående de relevante beskyttelsesforanstaltninger på eget initiativ eller efter anmodning herom fra en medlemsstat.

Når en medlemsstat har anmodet Kommissionen om at indføre sådanne foranstaltninger, træffer Kommissionen en afgørelse senest 10 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Senest 10 arbejdsdage efter beskyttelsesforanstaltningernes vedtagelse bekræfter, ændrer eller ophæver Kommissionen foranstaltningerne efter proceduren i artikel 22.

2. Senest 10 arbejdsdage efter beskyttelsesforanstaltningernes vedtagelse bekræftes, ændres eller ophæves de ved en afgørelse, der træffes efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Europa-Parlamentet underrettes samtidig om denne afgørelse og begrundelsen herfor.

KAPITEL II

Uændret

BESTEMMELSE AF BSE-STATUS

Artikel 5

Klassificering

1. Medlemsstaterne eller tredjelande forelægger Kommissionen en ansøgning ledsaget af oplysningerne i kapitel A i bilag II med henblik på bestemmelse af deres BSE-status.

1. BSE-statusen for en medlemsstat eller et tredjeland eller en region heri kan kun bestemmes på grundlag af kriterierne i kapitel A i bilag II og resultatet af en risikoanalyse på grundlag af alle potentielle faktorer for udbrud af bovin spongiform encephalopati og deres udvikling gennem tiden som fastsat i kapitel A i bilag II.

Medlemsstaterne eller tredjelande forelægger Kommissionen en ansøgning ledsaget af de relevante oplysninger med hensyn til kriterierne i kapitel A i bilag II og de potentielle risikofaktorer i kapitel A i bilag II med henblik på bestemmelse af deres BSE-status.

2. Efter proceduren i artikel 23 træffer Kommissionen for hver enkelt ansøgning afgørelse om indplacering af ansøgermedlemsstaten eller tredjelandet eller regionen heri i én af kategorierne i kapitel B i bilag II.

2. Efter proceduren i artikel 22, stk. 2, og under hensyntagen til de kriterier og potentielle risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 1, træffes der for hver enkelt ansøgning afgørelse om indplacering af ansøgermedlemsstaten eller tredjelandet eller regionen heri i én af kategorierne i kapitel B i bilag II.

OPRINDELIGT FORSLAG

Kommissionen træffer afgørelsen senest seks måneder efter fremlæggelsen af ansøgningen. Finder Kommissionen, at ansøgningen ikke indeholder alle de oplysninger, som er fastsat i bilag II, kapitel A, anmoder den om yderligere oplysninger inden for en bestemt frist. Den endelige afgørelse skal i så fald træffes senest seks måneder efter fremlæggelsen af de fuldstændige oplysninger.

3. Kommissionen indplacerer ud fra alle de oplysninger, den har til rådighed, de medlemsstater eller tredjelande, der ikke har fremlagt en ansøgning efter stk. 1 senest seks måneder efter den i artikel 26, stk. 2, nævnte dato, i en kategori skal.

4. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer i de forhold, der er relevante for deres BSE-status. Tredjelandes adgang til at eksportere levende dyr eller animalske produkter, som der er fastsat specifikke bestemmelser for i denne forordning, til EF, er betinget af, at de skriftligt forpligter sig til straks at underrette Kommissionen om eventuelle ændringer af de forhold, der er relevante for deres BSE-status.

ÆNDRING FORSLAG

Afgørelsen træffes senest seks måneder efter fremlæggelsen af ansøgningen og de relevante oplysninger som omhandlet i stk. 1. Finder Kommissionen, at ansøgningen ikke indeholder de oplysninger, som er fastsat i bilag II, kapitel A, anmoder den om yderligere oplysninger inden for en bestemt frist. Den endelige afgørelse skal i så fald træffes senest seks måneder efter fremlæggelsen af de fuldstændige oplysninger.

Efter at Verdensorganisationen for Dyresundhed (Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE)) har fastsat en procedure for klassificering af lande i kategorier, kan Kommissionen i henhold til første afsnit, hvis verdensorganisationen har klassificeret et ansøgerland i en af disse kategorier, foreslå en revision af det pågældende lands EF-klassifikation efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

3. Mener Kommissionen, at de oplysninger, som medlemsstaterne eller tredjelandene har fremlagt efter kapitel A i bilag II, er utilstrækkelige eller uklare, kan den bestemme den pågældende medlemsstats eller det pågældende tredjelands BSE-status på grundlag af en fuldstændig risikoanalyse.

En sådan risikoanalyse skal omfatte en afgørende statistisk undersøgelse af den epidemiologiske situation med hensyn til TSE i medlemsstaten eller tredjelandet som led i en screeningsprocedure på grundlag af hurtige diagnosetest, som Kommissionen vurderer. Kommissionen tager hensyn til de klassificeringskriterier, som Det Internationale Kontor for Epizootier benytter. De hurtige diagnosetest godkendes til dette formål efter proceduren i artikel 22, stk. 2, og anføres i kapitel C, punkt 3, i bilag X.

Medlemsstater eller tredjelande, der ønsker, at Kommissionen indplacerer dem i en anden kategori end den oprindeligt tilkendte kategori som defineret i kapitel B i bilag II, kan også anmode om sådanne laboratorieanalyser.

Udgifterne til sådanne laboratorieanalyser afholdes af den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland.

4. De medlemsstater eller tredjelande, der ikke har fremlagt en ansøgning efter stk. 1 senest seks måneder efter den i artikel 25, stk. 2, nævnte dato, skal med hensyn til forsendelse fra deres område af levende dyr og animalske produkter, indtil de fremlægger en sådan ansøgning, behandles som lande i kategori 4.

5. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer i de forhold, der er relevante for deres BSE-status, især resultaterne af overvågningsprogrammerne som omhandlet i artikel 7. Tredjelandes adgang til at eksportere levende dyr eller animalske produkter, som der er fastsat specifikke bestemmelser for i denne forordning, til EF, er betinget af, at de skriftligt forpligter sig til straks at underrette Kommissionen om eventuelle ændringer af de forhold, der er relevante for deres BSE-status.

OPRINDELIGT FORSLAG

5. De i stk. 2, og 3 omhandlede afgørelser træffes efter høring af den relevante videnskabelige komité og baseres på en vurdering af risikoen for forekomst, spredning og menneskers eksponering, idet der tages hensyn til de anbefalede kriterier⁽¹⁾, der er fastsat i kapitel B i bilag II.

KAPITEL III

FOREBYGGELSE AF TSE

Artikel 6

Uddannelsesprogram

Medlemsstaterne opstiller uddannelsesprogrammer for myndighedernes og diagnoselaboratoriernes personale, for dyrlæger, landbrugere og personer, der beskæftiger sig med transport, afsætning og slagtning af opdrættede dyr, og for opdrættere, brugere og personer, der håndterer opdrættede dyr, for at gøre det i artikel 7 omhandlede overvågningssystem mere effektivt og for at tilskynde til indberetning af tilælde af neurologisk sygdom hos voksne dyr og i givet fald laboratorieresultater vedrørende TSE.

Artikel 7

Overvågningssystem

1. Hver medlemsstat gennemfører et årligt program for overvågning af BSE og scrapie i overensstemmelse med kapitel A i bilag III.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater i Den Stående Veterinærkomité om resultaterne af det i stk. 1 nævnte overvågningsprogram og om forekomsten af andre TSE end BSE eller scrapie.

3. Oplysningerne for hvert kalenderår fremlægges i en rapport, som forelægges Kommissionen senest den 31. marts det følgende år. Den skal mindst indeholde de i bilag III, kapitel B, nævnte oplysninger.

⁽¹⁾ Kommissionen forpligter sig til under lovgivningsprocessen at foreslå kriterier for vurdering af risikoen for sygdomsspredning og menneskers eksponering.

ÆNDRET FORSLAG

6. De i stk. 2, 3 og 4 omhandlede afgørelser baseres på en vurdering af risikoen for forekomst, spredning og menneskers eksponering, idet der tages hensyn til de anbefalede kriterier⁽¹⁾, der er fastsat i kapitel B i bilag II.

Uændret

1. Hver medlemsstat gennemfører et årligt program for overvågning af BSE og scrapie i overensstemmelse med kapitel A i bilag III. En screeningprocedure under anvendelse af de af Kommissionen evaluerede hurtige diagnosetest indgår i dette program.

De hurtige diagnosetest godkendes til dette formål efter proceduren i artikel 22, stk. 2, og anføres i kapitel C, punkt 3, i bilag X.

Uændret

⁽¹⁾ Kommissionen forpligter sig til under lovgivningsprocessen at foreslå kriterier for vurdering af risikoen for sygdomsspredning og menneskers eksponering.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 8

Specificeret risikomateriale

1. Specificeret risikomateriale skal fjernes og bortskaffes som angivet i bilag IV. Det må ikke afsættes til anvendelse i levnedsmidler, foder eller kunstgødning.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor dyr er blevet underkastet en prøve, som Kommissionen har godkendt efter proceduren i artikel 22, og som er blevet anvendt på de i bilag IV, punkt 7, fastsatte betingelser, og resultaterne af prøven er negative.

3. I medlemsstater eller regioner i medlemsstater, som ikke er indplaceret i kategori 1, må følgende slagtemetoder ikke anvendes til kvæg, får eller geder, hvis kød er bestemt til konsum eller foderbrug:

- a) bedøvelse eller aflivning ved hjælp af en gas, der sprøjtes ind i kraniehulen
- b) sønderrivning efter bedøvelse af centralnervevæv ved hjælp af et aflangt stavformet instrument, der føres ind i kraniehulen.

4. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor dyr er blevet underkastet en prøve, som er godkendt til dette præcise formål efter proceduren i artikel 22, stk. 2, og anført i kapitel C, punkt [. . .], i bilag X, og som er blevet anvendt på de i bilag IV, punkt 7, fastsatte betingelser, og resultaterne af prøven er negative.

Uændret

4. De i bilag IV angivne aldersdata tilpasses regelmæssigt. Sådanne tilpasninger baseres på den seneste dokumenterede videnskabelige viden om den statistiske sandsynlighed for forekomst af en TSE i de berørte kohorter af EF's kvæg-, fåre- og gedepopulation.

5. Uanset stk. 1-4 kan der efter proceduren i artikel 22, stk. 2, træffes afgørelse om den dato, fra hvilken bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, eller, alt efter tilfældet, forbuddet mod fodring af drøvtyggere med pattedyrprotein reelt håndhæves i de enkelte lande, som er indplaceret i kategori 2 eller 3, eller regioner i disse lande, for at tillade, at anvendelsesområdet for bestemmelserne i denne artikel begrænses til dyr, som er født inden denne dato i disse lande eller disse regioner i landene.

Uanset stk. 1-4 og efter høring af den relevante videnskabelige komité og på basis af en vurdering af risikoen for forekomst, spredning og menneskers eksponering kan der efter proceduren i artikel 22, stk. 2, træffes afgørelse om tilladelse til, at rygsøjle og dorsalrodsganglier fra dyr i, eller som kommer fra, hvert land eller hver region i et land indplaceret i kategori 4 anvendes til levnedsmidler, foder og kunstgødning.

6. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 9

Uændret

Fodring

1. Fodring af drøvtyggere med protein fra pattedyr er forbudt.

2. I medlemsstater eller regioner i medlemsstater, der er indplaceret i kategori 4, er følgende forbudt:

a) fodring af alle opdrættede dyr med protein fra pattedyr

b) fodring af alle pattedyr med protein fra drøvtyggere.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i bilag V.

2. Det i stk. 1 omhandlede forbud udvides i overensstemmelse med punkt 1 i bilag V.

Udgår

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, jf. dog bestemmelserne i bilag V, punkt 2.

4. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel, herunder bestemmelser for forebyggelse af krydskontamination og for prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af, om betingelserne er overholdt, efter proceduren i artikel 22.

4. Medlemsstater eller regioner i medlemsstater i kategori 4 har ikke tilladelse til at eksportere eller oplagre foder til opdrættede dyr, der indeholder protein fra pattedyr, eller foder til pattedyr, der indeholder protein fra drøvtyggere.

Tredjelande eller regioner i tredjelande i kategori 4 har ikke tilladelse til at eksportere foder til opdrættede dyr, der indeholder protein fra pattedyr, eller foder til pattedyr, der indeholder protein fra drøvtyggere, til Fællesskabet.

5. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel, herunder bestemmelser for forebyggelse af krydskontamination og for prøveudtagnings- og analysemetoder til kontrol af, om betingelserne er overholdt, efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 10

Uændret

Visse animalske produkter fremstillet af eller indeholdende produkter fra drøvtyggere

1. I medlemsstater eller regioner i medlemsstater, som er indplaceret i kategori 4, er anvendelse af drøvtyggermateriale til fremstilling af de i bilag VI nævnte animalske produkter undergivet betingelserne i nævnte bilag.

2. I medlemsstater eller regioner i medlemsstater, som ikke er indplaceret i kategori 1, er det forbudt at anvende kranium og rygsøjle fra drøvtyggere til fremstilling af maskinudbenet kød.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder bestemmelser for produktionsnormer, efter proceduren i artikel 22.

3. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder bestemmelser for produktionsnormer, efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

KAPITEL IV

Uændret

BEKÆMPELSE OG UDRYDDELSE AF TSE*Artikel 11***Anmeldelse af mistanke om forekomst af TSE**

Uden at dette berører bestemmelserne i Rådets direktiv 82/894/EØF ⁽¹⁾, skal mistanke om forekomst af en TSE hos ethvert dyr straks anmeldes til den pågældende medlemsstats myndigheder.

Myndighederne træffer omgående de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 12 i nærværende forordning, og eventuelle andre nødvendige foranstaltninger.

Mistanke om forekomst af TSE i medlemsstaterne anmeldes regelmæssigt til Kommissionen.

Artikel 12

Uændret

Foranstaltninger vedrørende mistænkte dyr

1. Der indføres officielle begrænsninger med hensyn til flytning af alle dyr, som mistænkes for at være angrebet af en TSE, indtil resultaterne af myndighedernes vurdering foreligger, eller de aflives under officielt tilsyn.

2. Hvis myndighederne beslutter, at muligheden for smitte med en TSE ikke kan udelukkes, skal dyret aflives, og dets hjerne og andre væv, som myndighederne kan træffe bestemmelse om, skal fjernes og sendes til et officielt godkendt laboratorium eller til det nationale referencelaboratorium, jf. artikel 17, stk. 1, eller EF-referencelaboratoriet, jf. artikel 17, stk. 2, til undersøgelse for forekomst af en TSE efter de i artikel 18 nævnte metoder.

3. Alle dele af det mistænkte dyrs krop, herunder huden, men ikke de væv, som skal undersøges efter stk. 2, skal tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der er stillet en negativ diagnose, eller indtil de er fuldstændig destrueret som angivet i bilag IV, punkt 4, eller i givet fald punkt 5.

3. Alle dele af det mistænkte dyrs krop, herunder huden, skal tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der er stillet en negativ diagnose, eller indtil de er fuldstændig destrueret som angivet i bilag IV, punkt 4, eller i givet fald punkt 5.

⁽¹⁾ EFT L 378 af 31.12.1982, s. 58.

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 13

Foranstaltninger i tilfælde af bekræftet forekomst af TSE

1. Når forekomsten af en TSE er blevet officielt bekræftet, skal følgende foranstaltninger straks bringes i anvendelse:

- a) alle dele af dyrets krop destrueres fuldstændigt, som angivet i bilag IV, punkt 4, eller i givet fald punkt 5
- b) der foretages en undersøgelse for at identificere alle potentielt truede dyr, jf. bilag VII, punkt 1.

2. Når forekomsten af en TSE er blevet officielt bekræftet, skal der for alle dyr, sæd, æg og embryoner, jf. bilag VII, punkt 2, hvor det ved den i stk. 1, litra b), nævnte undersøgelse er fastslået, at de er potentielt truet, indføres begrænsninger med hensyn til flytning eller krav om aflivning og fuldstændig destruktion, jf. bilag IV, punkt 4, eller i givet fald punkt 5.

3. Indtil de i stk. 1, litra b), og stk. 2, nævnte foranstaltninger er gennemført, skal den bedrift, hvor dyret blev holdt, da der opstod mistanke om TSE, sættes under officielt tilsyn, og al flytning af dyr, der er modtagelige for TSE, og deres sæd, æg og embryoner fra eller til bedriften må kun finde sted med myndighedernes tilladelse, så der kan sikres omgående sporing og identifikation af de pågældende dyr og deres sæd, æg og embryoner.

4. Ejerne skal straks have kompensation for tabet af de dyr, der er aflivet efter artikel 12, stk. 2, eller stk. 2 i nærværende artikel, eller den sæd, de embryoner og de æg, der er blevet destrueret efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel. Kompensationen skal udgøre mindst 100 % af markedsværdien.

5. Bestemmelserne i stk. 2 ændres efter proceduren i artikel 23.

6. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

2. Når forekomsten af en TSE er blevet officielt bekræftet, skal der for alle dyr, sæd, æg og embryoner, jf. bilag VII, punkt 2, hvor det ved den i stk. 1, litra b), nævnte undersøgelse er fastslået, at de er potentielt truet, indføres krav om aflivning og fuldstændig destruktion, jf. bilag IV, punkt 4, eller i givet fald punkt 5.

En medlemsstat kan uanset nærværende stykke anvende andre foranstaltninger, der frembyder en tilsvarende beskyttelse, hvis sådanne foranstaltninger er blevet godkendt efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Uændret

5. Uden at dette berører direktiv 82/894/EØF, anmeldes enhver bekræftet forekomst af andre TSE end BSE til Kommissionen hver måned.

6. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 14

Uændret

Nødplaner

1. Hver enkelt medlemsstat opstiller en nødplan med angivelse af de nationale foranstaltninger, som skal iværksættes i tilfælde af et udbrud af BSE, efter de generelle kriterier i EF-reglerne for bekæmpelse af dyresygdomme.

Disse planer skal give adgang til personale, faciliteter, udstyr og alt andet materiale, der er nødvendigt for at opnå en hurtig og effektiv udryddelse af BSE.

2. De i stk. 1 nævnte nødplaner skal forelægges for Kommissionen senest seks måneder efter den i artikel 25, stk. 2, nævnte dato.

3. Kommissionen godkender nødplanerne efter proceduren i artikel 22.

3. Nødplanerne godkendes efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Planerne kan senere ændres eller suppleres efter samme procedure.

Uændret

4. Anvendelsesområdet for stk. 1, 2 og 3 kan efter proceduren i artikel 23 udvides således, at det omfatter andre TSE end BSE.

4. Anvendelsesområdet for stk. 1, 2 og 3 kan efter proceduren i artikel 22, stk. 2, udvides således, at det omfatter andre TSE end BSE.

5. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22.

5. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

KAPITEL V

Uændret

AFSÆTNING

Artikel 15

Levende dyr, sæd, embryoner og æg

1. Afsætning af kvæg, får, geder, og deres sæd, embryoner og æg er underkastet de betingelser, der er fastsat i bilag VIII, kapitel A. Dyrene og deres sæd, embryoner og æg skal være ledsaget af de relevante sundhedscertifikater som fastsat i EF-forskrifterne, jf. betingelserne i bilag VIII, kapitel D.

2. De i bilag VIII, kapitel B, nævnte dyr, som importeres fra lande eller regioner i lande i kategori 2, 3 og 4, skal være identificeret efter et permanent identifikationssystem, således at de kan spores tilbage til moderen og oprindelsesbesætningen.

3. Afsætning af afkom af første generation og af sæd, æg og embryoner fra dyr, hvor der er mistanke om TSE eller TSE er blevet bekræftet, er underkastet de i bilag VIII, kapitel C, fastsatte betingelser.

OPRINDELIGT FORSLAG

4. Anvendelsesområdet for stk. 1, 2 og 3 kan efter proceduren i artikel 23 udvides, således at det omfatter andre dyr, anden sæd, andre æg eller andre embryoner.

5. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22.

Artikel 16

Kød fra kvæg, får og geder og visse andre produkter heraf

1. Reglerne i stk. 2 til 6 i nærværende artikel og bilag IX finder anvendelse på følgende produkter, der indeholder materiale fra kvæg, får eller geder:

- a) fersk kød som defineret i Rådets direktiv 64/433/EØF ⁽¹⁾
- b) hakket kød og tilberedt kød som defineret i Rådets direktiv 94/65/EF ⁽²⁾
- c) kødprodukter og andre animalske produkter som defineret i Rådets direktiv 77/99/EØF ⁽³⁾
- d) mejeriprodukter som defineret i Rådets direktiv 92/46/EØF ⁽⁴⁾, der er bestemt til konsum og indeholder gelatine eller afsmeltet animalsk fedt
- e) mejeriprodukter som defineret i Rådets direktiv 92/118/EØF ⁽⁵⁾, der er bestemt til konsum og indeholder gelatine eller afsmeltet animalsk fedt
- f) fiskerivarer som defineret i Rådets direktiv 91/493/EØF ⁽⁶⁾, der er bestemt til konsum og indeholder gelatine eller afsmeltet animalsk fedt
- g) ægprodukter som defineret i Rådets direktiv 89/437/EØF ⁽⁷⁾, der er bestemt til konsum og indeholder gelatine eller afsmeltet animalsk fedt
- h) snegle eller frølår som nævnt i direktiv 92/118/EØF, der er bestemt til konsum og indeholder gelatine eller afsmeltet animalsk fedt
- i) afsmeltede fedtstoffer som nævnt i direktiv 92/118/EØF

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

⁽⁴⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.

⁽⁶⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15.

⁽⁷⁾ EFT L 212 af 22.7.1989, s. 87.

ÆNDRET FORSLAG

4. Anvendelsesområdet for stk. 1, 2 og 3 kan efter proceduren i artikel 22, stk. 2, udvides, således at det omfatter andre dyr, anden sæd, andre æg eller andre embryoner.

5. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- j) gelatine som nævnt i direktiv 92/118/EØF
- k) foder til selskabsdyr som nævnt i direktiv 92/118/EØF
- l) forarbejdet animalsk protein som nævnt i direktiv 92/118/EØF
- m) ben og benprodukter som nævnt i direktiv 92/118/EØF
- n) råvarer til fremstilling af foder som nævnt i direktiv 92/118/EØF.

2. De i stk. 1 nævnte produkter, der indeholder materiale fra kvæg med oprindelse i lande eller regioner i lande i kategori 4, må ikke afsættes.

3. Forbuddet i stk. 2 gælder ikke for de i bilag IX, kapitel A, afsnit I, nævnte produkter, der indeholder materiale fra følgende kvæg:

- a) dyr, der er født efter den dato, fra hvilken forbuddet mod fodring af drøvtyggere med protein fra pattedyr rent faktisk er blevet håndhævet, og som er omfattet af en datobaseret ordning eller eventuelt en tilsvarende ordning, jf. kapitel A, afsnit II, i bilag IX, eller
- b) dyr, der er født, opdrættet og holdt i besætninger med en bekræftet BSE-fri fortid og er omfattet af en attestordning eller i givet fald en tilsvarende ordning, jf. bilag IX, kapitel A, afsnit III.

4. Ved import til EF skal de i stk. 1 nævnte produkter være ledsaget af det relevante certifikat som fastsat i EF-forskrifterne suppleret i henhold til bestemmelserne i bilag IX, kapitel B, afsnit II.

Hvis sådanne produkter importeres fra tredjelande eller regioner i tredjelande, i kategori 4, skal de også opfylde betingelserne i bilag IX, kapitel B, afsnit I.

5. Anvendelsesområdet for stk. 1-4 kan efter proceduren i artikel 23 om nødvendigt udvides til også at omfatte andre animalske produkter end dem, der er nævnt i stk. 1.

6. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 22.

5. Anvendelsesområdet for stk. 1-4 kan efter proceduren i artikel 22, stk. 2, om nødvendigt udvides til også at omfatte andre animalske produkter end dem, der er nævnt i stk. 1.

6. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL VI

Uændret

REFERENCELABORATORIER, PRØVEUDTAGNING, UNDERSØGELSER OG KONTROL*Artikel 17***Referencelaboratorier**

1. Det nationale referencelaboratorium i hver medlemsstat og dets funktioner og opgaver er fastsat i bilag X, kapitel A.
2. EF-referencelaboratoriet og dets funktioner og opgaver er fastsat i bilag X, kapitel B.

*Artikel 18***Prøvetagnings- og laboratoriemetoder**

1. Prøvetagning og laboratorieundersøgelser for tilstedeværelse af en TSE gennemføres efter de metoder og protokoller, der er fastsat i bilag X, kapitel C. Hvis sådanne metoder og protokoller ikke foreligger, efter dem, der er anbefalet i Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines fra Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE), maj 1988-udgaven.

2. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 efter proceduren i artikel 22.

2. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

*Artikel 19***EF-kontrol**

Uændret

1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder kontrol på stedet og systemrevision af alle stadier af produktion og afsætning af dyr og animalske produkter, som er omfattet af denne forordning, og af myndighedernes, såvel medlemsstaternes som tredjelændenes, organisation og virkemåde for at sikre, at bestemmelserne i nærværende forordning, bestemmelser, der vedtages i medfør af denne forordning, og eventuelle beskyttelsesforanstaltninger anvendes ensartet.

2. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 efter proceduren i artikel 22.

2. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL VII

Uændret

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Overgangsforanstaltninger vedrørende specificeret risikomateriale

Bestemmelserne i bilag XI anvendes i en overgangsperiode, der varer mindst seks måneder fra den dato, der er anført i artikel 25, og som slutter, når der træffes en afgørelse i henhold til artikel 5, stk. 2 eller 4, hvorefter artikel 8 finder anvendelse.

Resultaterne af den afgørende statistiske undersøgelse, der gennemføres i henhold til artikel 5, stk. 3, i overgangsperioden, anvendes til at kontrollere resultatet af risikovurderingen, jf. artikel 5, stk. 1, under hensyntagen til de klassificeringskriterier, som Det Internationale Kontor for Epizootier benytter.

Nærmere bestemmelser om den afgørende statistiske undersøgelse vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2, efter at den relevante videnskabelige komité er blevet hørt.

Artikel 20

Artikel 21

Ændringer af bilagene og overgangsforanstaltninger

Uændret

Efter at have indhentet udtalelse fra den relevante videnskabelige komité om eventuelle forhold, der kan indvirke på sundheden:

Efter høring af den relevante videnskabelige komité om eventuelle forhold, der kan indvirke på sundheden ændres eller suppleres bilagene og vedtages relevante overgangsforanstaltninger efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

a) ændrer eller supplerer Kommissionen bilagene efter proceduren i artikel 23

Udgår

b) vedtager Kommissionen de relevante overgangsforanstaltninger efter proceduren i artikel 22.

Artikel 21

Artikel 22

Komitéer

Uændret

Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité. I anliggender, som henhører udelukkende under Den Stående Foderstofkomité eller Den Stående Levnedsmiddelkomité's kompetence, bistås Kommissionen dog af den pågældende komité i stedet for Den Stående Veterinærkomité.

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité. I anliggender, som udelukkende vedrører foder, bistås Kommissionen af Den Stående Foderstofkomité, og i anliggender, som udelukkende vedrører levnedsmidler, bistås Kommissionen af Den Stående Levnedsmiddelkomité.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede frist er tre måneder eller i tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger, der vedtages efter artikel 4, stk. 2, i nærværende forordning, 15 dage.

Artikel 22

Udgår

Forvaltningskomitéprocedure

Når der henvises til proceduren i denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. De udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående stykke.

*Artikel 23***Forskriftskomitéprocedure**

Når der henvises til proceduren i denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 24

Høring af videnskabelige komitéer

De relevante videnskabelige komitéer skal høres om alle spørgsmål inden for denne forordnings anvendelsesområde, der kan få virkninger for folkesundheden.

Artikel 25

Meddelelse af nationale bestemmelser

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle nationale retsfor skrifter, de vedtager inden for denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 26

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Artikel 23

Uændret

Artikel 24

Uændret

Artikel 25

Uændret

Den anvendes fra den 1. juli 2001.

Uændret

BILAG I

DEFINITIONER

- a) »nationalt BSE-tilfælde«: et BSE-tilfælde, for hvis vedkommende det ikke klart har kunnet påvises, at det stammer direkte fra import af levende kvæg, kvægembryoner eller -æg
- b) »parti dyr«: en gruppe dyr, der er slagtet efter en fuldstændig tømning, rengøring og desinfektion af slagtelokalet og før næste fuldstændige tømning, rengøring og desinfektion heraf
- c) »afsmeltet fedt fra drøvtyggere«: afsmeltet fedt, der helt eller delvis hidrører fra drøvtyggere
- d) »maskinudbenet kød«: resterende kød, der er udvundet mekanisk fra kødbærende knogler efter oprindelig udbening
- e) »spredt fedtvæv«: indre og ydre kropsfedt, der fjernes under slagtnings- og opskæringsprocessen, navnlig fersk fedt fra hjerte, net, nyrer og tarmkrøs fra kvæg, og fedt fra opskæringslokaler

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- f) »kohorte«: en gruppe dyr, der er blevet opdrættet sammen i det første år af deres levetid
- g) »får eller geder til avlsbrug og opfødning«: får og geder, der skal transporteres til bestemmelsesstedet enten direkte eller via et autoriseret marked eller en autoriseret samleplads, bortset fra slagtefår og -geder, som er dyr af fåre- eller gederace, der enten direkte eller via et autoriseret marked eller en autoriseret samleplads skal bringes til et slagteri til slagtning
- h) »fersk kød«: fersk kød som defineret i direktiv 64/433/EØF
- i) »hakket kød og tilberedt kød«: hakket kød og tilberedt kød som defineret i direktiv 94/65/EF
- j) »kødprodukter«: kødprodukter som defineret i direktiv 77/99/EØF
- k) »officielt pas«: pas som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ⁽¹⁾
- l) »officielt edb-identifikations- og sporingssystem«: et databasesystem som fastsat ved forordning (EF) nr. 820/97.

(¹) EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

BILAG II

BESTEMMELSE AF BSE-STATUS

KAPITEL A

Uændret

Oplysninger, der skal forelægges som støtte for en ansøgning om anerkendelse af risikoklassificering efter artikel 5

Alle data skal forelægges på årsbasis og helst fra 1980, men mindst fra 1988.

Ansøgerlandene skal udfolde enhver tænkelig bestræbelse på at give dækkende og konsekvente oplysninger. Data, der ikke forelægges eller er ufuldstændige eller betragtes som utilfredsstillende, kan suppleres ved henvisning til andre informationskilder, som Kommissionen har til rådighed, eller må eventuelt erstattes af en antagelse, som bygger på det værst tænkelige tilfælde, med henblik på en risikovurdering.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

Der skal forelægges oplysninger om:

1. Kvæg-, fåre- og gedepopulationernes struktur og udvikling

- a) det absolutte antal levende dyr pr. art og race på slagtetidspunktet
- b) dyrenes aldersfordeling efter art, race, køn og type
- c) dyrenes aldersfordeling efter art, race, køn og type på slagtetidspunktet
- d) dyrenes geografiske fordeling efter art og race
- e) dyrenes geografiske fordeling efter opdrætssystemer, besætningsstørrelser og produktionsformål
- f) identifikationssystem og muligheder for sporing af dyr og et system med kontrol og eventuelle sanktioner i overensstemmelse med EF-forskrifterne om identifikation og registrering af dyr.

2. Handel med dyr

- a) import og eksport
- b) handel inden for det geografiske område
- c) import af embryoner og sæd
- d) anvendelse af importerede dyr, importerede embryoner og importeret sæd
- e) slagteriernes metoder til identifikation af dyr og deres oprindelse og data for disse procedurer.

3. Foder

- a) den nationale produktion af kød- og benmel og dets anvendelse pr. dyreart og opdrætssystem (navnlig andelen af nationalt produceret kød- og benmel, som kvæg, får og geder er blevet fodret med)
- b) indførsel af kød- og benmel med angivelse af oprindelsesland og dets anvendelse pr. dyreart og opdrætssystem (navnlig andelen af dette kød- og benmel, som kvæg, får og geder er blevet fodret med)
- c) eksporteret kød- og benmel med angivelse af bestemmelsesland.

4. Forbud mod kød- og benmel

- a) udførlig beskrivelse
- b) datoer for indførelse af forbud
- c) faktisk gennemførelse, tal for kontrol og overholdelse
- d) muligheder for krydskontamination med andet foder.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5. Forbud mod specificeret bovint affald (SBO) og specificeret risikomateriale (SRM)

- a) udførlig beskrivelse
- b) datoer for indførelse af forbud
- c) faktisk gennemførelse, tal for kontrol og overholdelse.

6. Overvågning af TSE med særlig vægt på BSE og scrapie

- a) forekomsten af laboratoriebekræftede tilfælde af BSE og scrapie
- b) aldersfordeling, geografisk fordeling og tilfældenes oprindelseslande
- c) forekomsten af neurologiske forstyrrelser, hvor TSE ikke har kunnet udelukkes af kliniske årsager, hos alle dyrearter
- d) overvågningsmetoder og -programmer og registrering af kliniske tilfælde af BSE og scrapie, herunder uddannelse for at bevidstgøre landbrugere, dyrlæger, kontroltjenester og myndigheder
- e) incitamentter til indberetning af tilfælde, kompensations- og belønningsordninger
- f) metoder til bekræftelse og registrering af mistænkte tilfælde af BSE og scrapie på laboratorier
- g) stammer af BSE- og scrapieagenser, der kan være involveret
- h) eksisterende systemer eller aktuelle planer for målrettet aktiv overvågning.

7. Afsmeltning og foderforarbejdning

- a) alle anvendte afsmeltnings- og foderforarbejdningssystemer
- b) arten af registre over afsmeltnings- og forarbejdningsanlæg
- c) kvantitative og kvalitative parametre for produktionen af kød- og benmel og afsmeltet animalsk fedt i hvert enkelt forarbejdningssystem
- d) de geografiske områder, hvorfra det afsmeltede materiale stammer
- e) anvendt type råvare
- f) parametre for særskilte forarbejdningslinjer til materiale fra sunde og mistænkte dyr
- g) transport- og oplagringssystemer til kød- og benmel eller foder med indhold af kød- og benmel.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

8. BSE- og scrapierelateret udsætning

- a) kriterier for udsætning
- b) dato for indførelsen af udsætningsordningen og eventuelle senere ændringer
- c) udsatte dyr (oplysninger som angivet i punkt 1)
- d) størrelsen af de besætninger, hvor der er foretaget udsætning af dyr.

KAPITEL B

Definition af kategorier

- I. Med henblik på bestemmelse af BSE-status i medlemsstater eller regioner i medlemsstater anbefales følgende kategorier:

Kategori 1

1. En risikovurdering baseret på oplysningerne i kapitel A, har vist, at der er truffet relevante foranstaltninger til at gribe ind over for enhver konstateret risiko.
2. Foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 er blevet overholdt i mindst 7 år.
3. Det er klart påvist, at alle BSE-tilfælde stammer direkte fra import af levende kvæg, embryoner eller æg, og foranstaltningerne i artikel 12 og 13 er blevet anvendt for alle dyr, som sygdommen er bekræftet hos.

Hvis foranstaltningerne i artikel 6 og 7 ikke overholdes, kan en medlemsstat eller en region i en medlemsstat dog indplaceres i kategori 1 under forudsætning af:

- at foranstaltningerne i artikel 11 og 12 er blevet overholdt i mindst 7 år, og
- at det er godtgjort, at drøvtyggere ikke er blevet fodret med kød- og benmel i mindst 8 år.

Hvis der er forekommet nationale BSE-tilfælde, kan en medlemsstat eller en region i en medlemsstat dog indplaceres i kategori 1 under forudsætning af:

- at det sidste nationale BSE-tilfælde forekom for over 7 år siden, og
- at foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 er blevet overholdt i mindst 7 år, og
- at foranstaltningerne i artikel 9 overholdes og reelt er blevet håndhævet i mindst 8 år.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Kategori 2

1. En risikovurdering baseret på oplysningerne i kapitel A, har vist, at der er truffet relevante foranstaltninger til at nedbringe enhver konstateret risiko.
2. Foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 overholdes, men har endnu ikke været overholdt i 7 år.
3. Det er klart påvist, at alle BSE-tilfælde stammer direkte fra import af levende kvæg, embryoner eller æg, og foranstaltningerne i artikel 12 og 13 er blevet anvendt for alle dyr, som sygdommen er bekræftet hos.

Hvis foranstaltningerne i artikel 6 og 7 ikke overholdes, kan en medlemsstat eller en region i en medlemsstat dog indplaceres i kategori 2 under forudsætning af:

- at foranstaltningerne i artikel 11 og 12 overholdes, men endnu ikke har været overholdt i 7 år, og
- at det er godtgjort, at drøvtyggere ikke er blevet fodret med kød- og benmel i mindst 8 år.

Hvis der er forekommet nationale BSE-tilfælde, kan en medlemsstat eller en region i en medlemsstat dog indplaceres i kategori 2 under forudsætning af:

- at det sidste nationale BSE-tilfælde forekom for over 7 år siden, og enten
- at foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 overholdes, men endnu ikke har været overholdt i 7 år, eller
- at foranstaltningerne i artikel 9 overholdes, men ikke reelt har været håndhævet i mindst 8 år.

Hvis der er forekommet nationale BSE-tilfælde i løbet af de sidste syv år, kan en medlemsstat eller en region i en medlemsstat dog indplaceres i kategori 2 under forudsætning af:

- at foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 er blevet overholdt i 7 år, og
- at forekomsten af BSE, beregnet på grundlag af de nationale tilfælde i løbet af de sidste 12 måneder, har været på under 1 tilfælde pr. mio. i kvægpopulationen på over 24 måneder i medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten.

Kategori 3

1. En risikovurdering baseret på oplysningerne i kapitel A, har vist, at der er truffet relevante foranstaltninger til at nedbringe enhver konstateret risiko.
2. Foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 overholdes.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Forekomsten af BSE, beregnet på grundlag af de nationale tilfælde i løbet af de sidste 12 måneder, har været større end eller har svaret til 1 tilfælde pr. mio. og har været mindre end eller har svaret til 200 tilfælde pr. mio. inden for kvægpopulationen på over 24 måneder i medlemsstaten eller regionen i en medlemsstat.

Hvis forekomsten af BSE, beregnet på grundlag af de nationale tilfælde i løbet af de sidste 12 måneder, har været på under 1 tilfælde pr. mio. i kvægpopulationen på over 24 måneder i en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, indplaceres medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten dog også i kategori 3, hvis én eller flere af betingelserne i punkt 1 og 2 under kategori 2 ikke er opfyldt.

Hvis der ikke har været nogen BSE-tilfælde, indplaceres en medlemsstat eller en region i en medlemsstat dog også i kategori 3, når:

- en risikovurdering baseret på oplysningerne i kapitel A viser, at der optræder en eller flere risikofaktorer
- foranstaltningerne i artikel 11 og 12 ikke overholdes.

Kategori 4

1. En risikovurdering baseret på oplysningerne i bilag II, kapitel A, har vist, at der er truffet relevante foranstaltninger til at nedbringe enhver konstateret risiko.

2. Foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 overholdes.

3. Forekomsten af BSE, beregnet på grundlag af de nationale tilfælde i løbet af de sidste 12 måneder, har været større end 200 tilfælde pr. mio. i kvægpopulationen på over 24 måneder i medlemsstaten eller regionen i en medlemsstat.

Hvis forekomsten af BSE, beregnet på grundlag af de nationale tilfælde i løbet af de sidste 12 måneder, har været større end eller har svaret til 1 tilfælde pr. mio. og har været mindre end eller har svaret til 200 tilfælde pr. mio. i kvægpopulationen på over 24 måneder i en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, indplaceres medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten dog i kategori 4, hvis betingelsen i punkt 1 eller en eller flere af foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 ikke er overholdt.

Hvis en medlemsstat eller en region i en medlemsstat burde indplaceres i kategori 4 efter kriteriet i punkt 3, men en eller flere af kravene i punkt 1 og foranstaltningerne i artikel 6, 7, 11 og 12 ikke er overholdt, indplaceres medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten dog i kategori 4, og artikel 4 finder anvendelse.

1. En risikovurdering baseret på oplysningerne i kapitel A, har vist, at der er truffet relevante foranstaltninger til at nedbringe enhver konstateret risiko.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- II. Med henblik på bestemmelse af BSE-status i tredjelande eller regioner i tredjelande fastlægges de samme fire kategorier på grundlag af sundhedsgarantier svarende til sundhedsgarantierne i afsnit I.
- III. Hvis et dyr flyttes fra én kategori i et land eller en region til en anden, opnår eller bevarer dyret den numerisk højeste BSE-kategori for noget land eller nogen region, hvor det har været holdt i over 24 timer, medmindre der kan tilvejebringes garanti for, at dyrene ikke er blevet fodret med foder fra landet eller regionen med den numerisk højeste BSE-kategori.

BILAG III

OVERVÅGNINGSSYSTEM

KAPITEL A

Uændret

Mindstekrav gældende for et program for overvågning af BSE og scrapie**Udvælgelse af delpopulation**

Udvælgelse skal foretages ved hjælp af en risikovurdering af delpopulationer af dyr af national oprindelse, som viser kliniske tegn, der tyder på TSE, og, efter faldende betydning, af højriskoddyr, jf. dog artikel 12. Inden for hver delpopulation og aldersgruppe skal udvælgelse ske tilfældigt.

Dyr, der undersøges efter artikel 12, kan indgå i prøven.

1. Kriterier for udvælgelse af dyr af national oprindelse, som viser kliniske tegn, der tyder på TSE:
 - dyr med adfærdsmæssige eller neurologiske tegn, der varer i mindst 15 dage, og som ikke er modtagelige for behandling; dyr med sådanne tegn, som dør inden for 15 dage, og som der ikke kan stilles en alternativ diagnose for, bør dog betragtes som mistænkte dyr; de skal undersøges efter artikel 12 og kan inkluderes i overvågningsprogrammet
 - døende dyr uden tegn på infektiøs eller traumatisk sygdom
 - dyr med andre progressive sygdomssymptomer.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

2. Følgende risici skal tages i betragtning ved udvælgelse af højrisikodyr:

- dyr med oprindelse i lande med naturligt forekommende TSE
- dyr, der har indtaget potentielt kontamineret foder
- dyr, der er afkom af TSE-inficerede hundyr eller handyr.

Dyreart og TSE-type

1. Kvæg skal undersøges for forekomst af BSE.
2. Får og geder skal undersøges for forekomst af scrapie og BSE.

Målgruppens alder

Stikprøven skal tages af de ældste dyr i delpopulationen. Alt kvæg i målgruppen skal dog være over 20 måneder, og alle får og geder i målgruppen skal være over 12 måneder. Kvæg i målgruppen, der viser progressive sygdomssymptomer uden at vise neurologiske tegn, skal være over 4 år.

Stikprøvens størrelse

Det antal dyr, der skal undersøges på årsbasis, skal mindst svare til det antal stikprøver, der er nævnt i tabellen for dyr i delpopulationer af dyr af national oprindelse, som viser kliniske tegn, der tyder på TSE. Mistænkte dyr, der er undersøgt efter artikel 12, kan indgå i minimumsstikprøven.

Stikprøverne fra delpopulationerne af højrisikodyr skal tages på det tidspunkt, hvor dyrene slagtes eller aflives.

*Skema***Minimumsantal neurohistologiske undersøgelser pr. år af dyr, der viser kliniske tegn, som tyder på TSE**

Kvægpopulation af national oprindelse på 20 måneder eller derover eller får og geder af national oprindelse på 12 måneder eller derover	Minimumsantal hjerner, der skal undersøges
100 000	10
300 000	30
500 000	50
700 000	69
1 000 000	99
2 500 000	195
5 000 000	300
7 000 000	336
10 000 000	367
20 000 000	409
30 000 000	425
40 000 000	433

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL B

Årsrapport

Årsrapporten skal indeholde oplysninger om:

1. antal dyr i alt og aldersstruktur, der er undersøgt inden for de forskellige grupper og grupper af de respektive populationer af kvæg, får og geder, klassificeret efter epidemiologiske kriterier
2. samlet dødelighed og dødelighed som følge af neurologiske sygdomme pr. dyreart
3. myndighedernes register over antallet af dyr og dyretyper eller kroppe, for hvilke der er indført begrænsninger med hensyn til flytning efter artikel 12
4. antallet og resultatet af de undersøgelser, der er udført efter artikel 12; disse registre skal opbevares i mindst syv år
5. TSE hos andre dyr end kvæg, får og geder
6. uddannelse, især af embedsdyrlæger, der har ansvar for epidemiologisk overvågning af TSE, jf. artikel 6.

*BILAG IV***SPECIFICERET RISIKOMATERIALE**

1. Følgende væv betegnes som specificeret risikomateriale afhængigt af dyrets oprindelses- eller opholdsland, som bestemmes efter artikel 5: Uændret

Kategori 1

Ingen væv betegnes som specificeret risikomateriale.

Kategori 2

I lande eller regioner i lande, der er indplaceret i kategori 2, betegnes nedenstående kun som specificeret risikomateriale, hvis der er forekommet BSE-tilfælde⁽¹⁾:

- a) hjerne og rygmarv fra

— kvæg på over 30 måneder

⁽¹⁾ Afventer bekræftelse fra OIE under lovgivningsprocessen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— får og geder, som er over 12 måneder gamle, eller som har en frembrudt, blivende hjørnetand

b) distal ileum og milt fra får og geder af enhver alder.

Kategori 3

a) hele hovedet bortset fra tungen, herunder hjerne og dura mater, hypofyse, øjne, trigeminusganglier og tonsiller, rygsøjle, dorsalrodsganglier og rygmarv fra kvæg på over 6 måneder og får og geder på over 12 måneder

b) distal ileum fra kvæg, får og geder og milt fra får og geder af enhver alder

Kategori 4 ⁽¹⁾

a) hele hovedet bortset fra tungen, herunder hjerne og dura mater, hypofyse, øjne, trigeminusganglier og tonsiller, brissel, tarmene fra duodenum til rektum, rygsøjle, dorsalrodsganglier og rygmarv fra kvæg på over 6 måneder og får og geder på over 12 måneder

b) andre knogler fra kvæg på over 30 måneder

c) distal ileum fra kvæg, får og geder og milt fra får og geder af enhver alder.

2. Medlemsstaterne skal sørge for, at specificeret risikomateriale fjernes på slagterier.

I medlemsstater eller regioner i medlemsstater, der ikke er indplaceret i kategori 4, kræves der dog ikke fjernelse og efterfølgende destruktion efter punkt 4 af specificeret risikomateriale fra råvarer til fremstilling af produkter af afsmeltet fedt fra drøvtyggere, hvis produkterne fremstilles som angivet i bilag VI.

3. Uanset punkt 2 kan medlemsstaterne tillade fjernelse af:

a) specificeret risikomateriale i opskæringsvirksomheder, virksomheder, der forarbejder højrisikomateriale, eller virksomheder som nævnt i artikel 7 i direktiv 90/667/EØF ⁽²⁾ under direkte tilsyn af en repræsentant for myndighederne. Disse virksomheder skal godkendes til formålet af myndighederne

b) rygsøjle eller knogler på detailsalgsstedet på deres område.

Medlemsstaterne indfører et system, hvorved det kan sikres og kontrolleres, at specificeret risikomateriale, når det fjernes i andre virksomheder end slagterier, adskilles fuldstændigt fra andet affald, indsamles separat og bortskaffes som angivet i punkt 4.

Udgår

b) distal ileum fra kvæg, får og geder og milt fra får og geder af enhver alder.

Uændret

a) specificeret risikomateriale i opskæringsvirksomheder, virksomheder, der forarbejder højrisikomateriale, eller virksomheder som nævnt i artikel 7 i direktiv 90/667/EØF ⁽²⁾ under tilsyn af en repræsentant for myndighederne. Disse virksomheder skal godkendes til formålet af myndighederne

Uændret

⁽¹⁾ Afventer bekræftelse fra OIE under lovgivningsprocessen.

⁽²⁾ EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 363 af 27.12.1990, s. 51.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

4. Medlemsstaterne skal sørge for, at specificeret risikomateriale farves med et farvestof umiddelbart efter, at det er fjernet, og at alt specificeret risikomateriale destrueres fuldstændigt:
- a) ved direkte forbrænding eller
 - b) hvis farvestoffet kan spores efter forarbejdning, ved forarbejdning efterfulgt af:
 - i) forbrænding eller
 - ii) brænding som brændstof eller
 - iii) en anden metode, der udelukker enhver risiko for overførsel af TSE, og som er godkendt og kontrolleres af myndighederne.
5. Hvis kvæg, får eller geder er døde eller er blevet aflivet som led i foranstaltninger til bekæmpelse af sygdomme, kan medlemsstaterne tillade, at hele kroppen af sådanne dyr bortskaffes, uden at det specificerede risikomateriale fjernes, jf. dog artikel 12 og 13.
6. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 2 og 4 og tillade brænding eller nedgravning af specificeret risikomateriale eller hele kroppe uden forudgående farvning eller eventuelt fjernelse af det specificerede risikomateriale på de i direktiv 90/667/EØF fastsatte betingelser.
7. Anvendelsen af en prøve som alternativ til fjernelse af specificeret risikomateriale kan tillades på følgende betingelser:
- a) prøven udføres på slagterier på alle dyr, hvorfra specificeret risikomateriale skal fjernes
 - b) produkter af kvæg, får og geder til konsum eller foderbrug må ikke fjernes fra slagteriet, før resultaterne af prøven på alle slagtede dyr, der er produceret i samme parti, foreligger og er blevet godkendt af myndighederne
 - c) når en prøve efter slagtning giver et positivt resultat, destrueres alt materiale fra kvæg, får og geder, som er produceret i samme parti, efter punkt 4.
8. Uanset artikel 8 kan Kommissionen
- a) efter proceduren i artikel 22 træffe afgørelse om den dato, fra hvilken bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, eller, alt efter tilfældet, forbuddet mod fodring af drøvtyggere med pattedyrprotein reelt er blevet håndhævet i de enkelte lande, som er indplaceret i kategori 2 eller 3, eller regioner i disse lande, og tillade, at anvendelsesområdet for bestemmelserne i artikel 8 begrænses til dyr, som er født inden denne dato i disse lande eller disse regioner i landene

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) efter høring af den relevante videnskabelige komité og på basis af en vurdering af risikoen for forekomst, spredning og menneskers eksponering efter proceduren i artikel 22 træffe afgørelse om tilladelse til, at rygsøjle og dorsalsrodsganglier fra dyr i, eller som kommer fra, hvert tredjeland eller hver region i et tredjeland indplaceret i kategori 4 anvendes til levnedsmidler, foder og kunstgødning.
9. Medlemsstaterne foretager hyppig officiel kontrol, navnlig på slagterier, i opskæringsvirksomheder, anlæg, der forarbejder affald, anlæg, der forarbejder højriskmateriale, eller virksomheder som nævnt i artikel 7 i direktiv 90/667/EØF, detailsalgssteder og oplagingsfaciliteter, og sikrer, at der træffes foranstaltninger til at undgå kontamination.

8. Medlemsstaterne foretager hyppig officiel kontrol, navnlig på slagterier, i opskæringsvirksomheder, anlæg, der forarbejder affald, anlæg, der forarbejder højriskmateriale, eller virksomheder som nævnt i artikel 7 i direktiv 90/667/EØF, detailsalgssteder og oplagingsfaciliteter, og sikrer, at der træffes foranstaltninger til at undgå kontamination.

BILAG V

FODRING

Forbuddet i artikel 9, stk. 2, litra b), gælder ikke for fremstilling af hundefoder.

Forbuddet i artikel 9, stk. 1 og 2, gælder ikke for følgende produkter:

a) mælk og mejeriprodukter

b) hydrolyserede proteiner hidrørende fra affald fra skavning

c) tørret plasma og andre blodprodukter

1. I medlemsstater eller regioner i medlemsstater, der er indplaceret i kategori 4, er følgende forbudt:

a) fodring af alle opdrættede dyr med protein fra pattedyr

b) fodring af alle pattedyr med protein fra drøvtyggere. Forbuddet gælder ikke for fremstilling af hundefoder.

2. Forbuddet i artikel 9, stk. 1 og 2, gælder ikke for følgende produkter:

Uændret

c) tørret plasma og andre blodprodukter, dog må blodprodukter af kvæg ikke anvendes til fodring af drøvtyggere

d) gelatine af huder og skind.

BILAG VI

**NORMER FOR VISSE ANIMALSKE PRODUKTER, DER ER FREMSTILLET AF ELLER INDEHOLDER DRØV-
TYGGERMATERIALE**

1. *Betingelser gældende for fremstilling af visse animalske produkter som nævnt i artikel 10, stk. 1* Uændret

Anvendelse af drøvtyggermateriale til fremstilling af følgende animalske produkter er forbudt:

- a) maskinudbenet kød
- b) dicalciumphosphat til fodring af alle opdrættede dyr
- c) gelatine, medmindre den fremstilles af drøvtyggerhuder
- d) produkter af afsmeltet fedt fra drøvtyggere
- e) afsmeltet fedt fra drøvtyggere, medmindre det fremstilles af:
 - i) spredt fedtvæv, som er fundet egnet til konsum
 - ii) råvarer, som er forarbejdet efter de normer, der er fastsat efter direktiv 90/667/EØF.

Forbuddet mod anvendelse af drøvtyggermateriale gælder ikke for materiale fra dyr, som er blevet underkastet en prøve efter bilag IV, punkt 7, med negativt resultat.

2. *Hensigtsmæssige produktionsprocesser*

For produkter af afsmeltet fedt fra drøvtyggermateriale, der skal anvendes til fremstilling af levnedsmidler, foder eller kunstgødning: validerede og nøje certificerede metoder såsom:

1. transesterificering eller hydrolyse ved mindst 200 °C under tryk (fremstilling af glycerol, fedtsyrer og fedtsyreestere) eller
2. forsæbning med 12 M NaOH (fremstilling af glycerol og sæbe):
 - i batchprocesser: ved mindst 95 °C i mindst 3 timer eller
 - kontinuerlige processer: ved mindst 140 °C og 2 bar i mindst 8 minutter eller tilsvarende.

Endvidere er det tilladt at anvende andre talgprodukter (f.eks. fedtsyrealkoholer, -aminer og -amider), der er fremstillet af ovennævnte produkter, til videre forarbejdning.

BILAG VII

UDRYDDELSE AF OVERFØRBAR SPONGIFORM ENCEPHALOPATI

1. Ved den i artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte undersøgelse skal følgende identificeres:
- a) for kvæg:
- alle andre drøvtyggere på den bedrift, hvor dyret, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes
 - alle embryoner og æg og alt afkom af første generation af et hundyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, og hvis embryoner og afkom er henholdsvis indsamlet og født efter eller inden for to år før sygdommens kliniske udbrud eller diagnosticering hos moderen
 - alle dyr i den kohorte, som dyret, hos hvilket sygdommen er bekræftet, tilhører
 - sygdommens mulige oprindelse og andre bedrifter, hvor der er dyr, som kan være blevet inficeret med TSE-agenset eller eksponeret for samme foder eller kontamineringskilde
 - flytning af foderstoffer, dyr, æg, sæd eller embryoner, som kan være kontamineret, eller andet, som kan have overført TSE-agenset til eller fra den pågældende bedrift
- b) for får og geder:
- alle andre drøvtyggere på den bedrift, hvor dyret, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes
 - forældrene til og al sæd, alle embryoner og alle æg fra og alt afkom af første generation af det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet
 - alle dyr i den kohorte, som dyret, hos hvilket sygdommen er bekræftet, tilhører
 - sygdommens mulige oprindelse og andre bedrifter, hvor der er dyr, som kan være blevet inficeret med TSE-agenset eller eksponeret for samme foder eller kontaminationskilde
 - flytning af foderstoffer, dyr, æg, sæd eller embryoner, som kan være kontamineret, eller andet, som kan have overført TSE-agenset til eller fra den pågældende bedrift.
2. Kravet i artikel 13, stk. 2, skal:
- a) hvis der bekræftes BSE hos et kreatur, gælde for kvæg, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra a), første og andet led
- a) hvis der bekræftes BSE hos et kreatur, gælde for kvæg, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra a), første, andet og tredje led
- b) hvis der bekræftes BSE hos et får eller en ged, gælde for alle drøvtyggere, embryoner og æg, og for al fåre- og gedesæd, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), første til femte led.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG VIII

AFSÆTNING AF LEVENDE DYR, SÆD, EMBRYONER OG ÆG

KAPITEL A

Uændret

Betingelser for afsætning

I. BETINGELSER, SOM GÆLDER, UANSET HVILKEN KATEGORI DYRETS OPRINDELSES- ELLER OPHOLDSLAND ER INDPLACERET I

1. De i artikel 15, stk. 1, nævnte betingelser gælder for flytninger i forbindelse med:

- forsendelse til andre medlemsstater
- forsendelse til tredjelande
- import til EF fra tredjelande.

2. Følgende betingelser gælder for flytninger som nævnt i punkt (1) af kvægembryoner og -æg:

Kvægembryoner og -æg skal komme fra hundryr, der på indsamlingstidspunktet:

- ikke var mistænkt for at være smittet med BSE
- opfyldte betingelserne i afsnit II.

3. Følgende betingelser gælder for flytninger som nævnt i punkt 1 af får og geder:

Får og geder til avlsbrug eller opfødning skal

a) komme fra en bedrift, der opfylder følgende krav:

- dyrene er identificeret
- der er ikke bekræftet tilfælde af scrapie i mindst to år
- der er ikke bekræftet tilfælde af scrapie i mindst seks år
- der foretages stikprøvekontrol ved slagtning af gamle moderdyr, som er bestemt til udsætning, fra den pågældende bedrift
- hundryr indsættes kun på bedriften, hvis de kommer fra en bedrift, der opfylder de samme krav

Uændret

b) uafbrudt siden fødslen eller i de sidste to år være blevet holdt på én eller flere bedrifter, der opfylder kravene i litra a).

b) uafbrudt siden fødslen eller i de sidste seks år være blevet holdt på én eller flere bedrifter, der opfylder kravene i litra a).

4. Får og geder, der importeres til EF, skal opfylde krav, som giver tilsvarende sundhedsgarantier som dem, der er fastsat i eller i medfør af denne forordning.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

**II. BETINGELSER, SOM GÆLDER ALT EFTER, HVILKEN KATEGORI
DYRETS OPRINDELSES- ELLER OPHOLDSLAND ER INDPLACERET
I, JF. KAPITEL B I BILAG II**

1. De i artikel 15, stk. 1, nævnte betingelser gælder for flytninger i forbindelse med:
 - forsendelse til andre medlemsstater
 - forsendelse til tredjelande
 - import til EF fra tredjelande.
2. Kvægs, fårs og geders BSE-kategori skal meddeles bestemmelsesmedlemsstaten.
3. Følgende betingelser gælder for flytninger som nævnt i punkt 1 af kvæg, som kommer fra eller har opholdt sig i lande eller regioner i lande, der er indplaceret i:

Kategori 2 og 3

Dyrene

- a) skal være født, opdrættet og til stadighed have opholdt sig i besætninger, hvor der ikke er bekræftet tilfælde af BSE i mindst 7 år, eller
- b) være født efter den dato, fra hvilken forbuddet mod fodring af drøvtyggere med kød- og benmel fra pattedyr reelt er blevet håndhævet.

Desuden skal kvæg, der indføres til EF, komme fra et land eller en region i et land, hvor:

- a) BSE-angrebet kvæg aflives og destrueres fuldstændigt
- b) fodring af drøvtyggere med kød- og benmel fra pattedyr er blevet forbudt og forbuddet reelt er blevet håndhævet.

Kategori 4

Dyrene

- a) må aldrig have været fodret med kød- og benmel fra pattedyr og skal være født efter den dato, fra hvilken forbuddet mod fodring af opdrættede dyr med kød- og benmel fra pattedyr reelt er blevet håndhævet
- b) skal være født, opdrættet og til stadighed have opholdt sig i besætninger, hvor der ikke er bekræftet tilfælde af BSE i mindst 7 år, og som kun omfatter kvæg, der er født på bedriften eller kommer fra en besætning med tilsvarende status.

Desuden skal kvæg, der importeres til EF, komme fra et land eller en region i et land, hvor BSE-angrebet kvæg aflives og destrueres fuldstændigt.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL B

Identifikation af levende dyr ved import

Kravet i artikel 15, stk. 2, gælder for:

- kvæg.

KAPITEL C

Betingelser for afkom af dyr, som er under mistanke for, eller hos hvilke der er bekræftet TSE, jf. artikel 15, stk. 3

Det er forbudt at afsætte:

- afkom af første generation, embryoner og æg af køer, som er under mistanke for, eller hos hvilke der er bekræftet TSE
- afkom af første generation, sæd, embryoner og æg af får og geder, hos hvilke der er bekræftet TSE.

KAPITEL D

Sundhedscertifikater

1. De i artikel 15, stk. 1, nævnte certifikater kræves for dyr og deres sæd, embryoner og æg, der:

- forsendes til andre medlemsstater
- importeres til EF fra tredjelande.

2. Certifikaterne skal suppleres efter følgende betingelser:

a) *Samhandelen med kvæg inden for EF*

Sundhedscertifikaterne i bilag F til Rådets direktiv 64/432/EØF ⁽¹⁾ skal suppleres med følgende tekst i afsnittet »Sundhedsoplysninger for kvæg«:

»De nedenfor nævnte dyr opfylder betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...] og med hensyn til BSE er de indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

⁽¹⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) *Samhandelen med får og geder inden for EF*

Sundhedscertifikaterne i henhold til model III i bilag E til Rådets direktiv 91/68/EØF⁽¹⁾ skal suppleres med følgende tekst i afsnit V »Sundhedsoplysninger«:

»De nedenfor nævnte dyr er med hensyn til BSE indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

I litra e) i afsnit V »Sundhedsoplysninger« i certifikatet i henhold til model III i bilag E til Rådets direktiv 91/68/EØF skal følgende anføres:

»e) med hensyn til scrapie opfylder de kravene i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...]«.

c) *Samhandelen med kvægembryoner og -æg inden for EF*

De relevante sundhedscertifikater efter EF-bestemmelserne for handel med kvægembryoner og -æg skal suppleres med følgende tekst i afsnittet vedrørende sundhedsoplysninger:

»Embryonerne og æggene kommer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE, og som selv opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...]. Med hensyn til BSE er medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

d) *Samhandelen med fåre- og gedeseed, -embryoner og -æg inden for EF*

De relevante sundhedscertifikater efter EF-bestemmelserne for handel med fåre- og gedeseed, -embryoner og -æg skal suppleres med følgende tekst i afsnittet vedrørende sundhedsoplysninger:

»Sæden, embryonerne og æggene kommer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE eller scrapie, og som selv opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...]. Med hensyn til BSE er den medlemsstat eller den region i en medlemsstat, hvor sæden, embryonerne eller æggene blev indsamlet, indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

»De ovenfor nævnte dyr er med hensyn til BSE indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

Uændret

»Embryonerne og æggene kommer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE, og som opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...]. Med hensyn til BSE er medlemsstaten eller regionen i medlemsstaten indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

Uændret

»Sæden, embryonerne og æggene kommer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE eller scrapie, og som opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...]. Med hensyn til BSE er den medlemsstat eller den region i en medlemsstat, hvor sæden, embryonerne eller æggene blev indsamlet, indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

e) *Import til EF af kvæg, får og geder*

Uændret

De relevante certifikater ifølge EF-forskrifterne skal suppleres med følgende tekst:

»De nedenfor nævnte dyr giver garantier, som svarer til dem, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...] giver, og med hensyn til BSE er de indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

f) *Import til EF af kvægembryoner og -æg*

De relevante certifikater ifølge EF-forskrifterne skal suppleres med følgende tekst:

»Embryonerne og æggene stammer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE, og som selv opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...].

Med hensyn til BSE er det land eller den region i et land, hvor embryonerne eller æggene blev indsamlet, indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

»Embryonerne og æggene stammer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE, og som opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...].

Uændret

g) *Import til EF af fåre- og gedesæd, -embryoner og -æg*

De relevante certifikater ifølge EF-forskrifterne skal suppleres med følgende tekst:

»Sæden, embryonerne og æggene stammer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE eller scrapie, og som selv opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. [.../...].

Med hensyn til BSE er det land eller den region i et land, hvor sæden, embryonerne eller æggene blev indsamlet, indplaceret i kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

»Sæden, embryonerne og æggene stammer fra hundyr, der på indsamlingstidspunktet ikke var mistænkt for at være smittet med BSE eller scrapie, og som opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. [.../...].

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BILAG IX

AFSÆTNING AF KVÆG-, FÅRE- ELLER GEDEKØD OG VISSE PRODUKTER HERAF

KAPITEL A

Uændret

Betingelser for afsætning

I. Følgende produkter er ikke omfattet af forbuddet i artikel 16, stk. 2, hvis de er fremstillet af dyr, der opfylder betingelserne i artikel 16, stk. 3:

— fersk kød

— hakket kød

— tilberedt kød

— kødprodukter

— foder til kødædende husdyr.

— foder til kødædende selskabsdyr.

Datobaseret ordning

Uændret

II. Udbenet fersk kød, hvor alt vedhængende væv, herunder synligt nerve- og lymfevæv, er blevet fjernet, og de i afsnit I nævnte animalske produkter heraf fra relevante dyr fra kategori 4-lande eller kategori 4-regioner i lande, kan afsættes efter artikel 16, stk. 3, litra a), når kødet/produkterne hidrører fra dyr, der er født efter den dato, fra hvilken fodringsnormerne i artikel 9 reelt er blevet håndhævet, og det for disse dyr er attesteret, at de opfylder betingelserne i punkt 1, og kødet/produkterne er fremstillet i virksomheder, der opfylder betingelserne i punkt 10. Myndighederne sikrer, at kontrolbetingelserne i punkt 2 til 8 og punkt 10 er overholdt.

1. a) Dyret er tydeligt identificeret, således at det kan spores tilbage til moderen og oprindelsesbesætningen; dets entydige øremærkenummer, fødselsdato og fødselsbedrift og alle flytninger efter fødslen er enten registreret i dyrets officielle pas eller i et officielt edb-identifikations- og sporingssystem; moderens identitet er kendt.
- b) Dyret er over 6 måneder, men under 30 måneder gammelt ifølge en officiel edb-registrering af dyrets fødselsdato eller dets officielle pas.
- c) Myndighederne har fået og foretaget kontrol af positivt bevis for, at dyrets moder har været i live i mindst 6 måneder efter, at dyret, der opfylder betingelserne, er født.
- d) Dyrets moder har ikke udviklet BSE og mistænkes ikke for at være angrebet af BSE.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Kontrol

2. Hvis et dyr, der føres til slagtning, eller omstændigheder i forbindelse med dets slagtning ikke opfylder alle kravene i denne forordning, afvises dyret automatisk og dets pas tilbageholdes. Hvis disse oplysninger fremkommer efter slagtningen, standser myndighederne straks udstedelsen af certifikater og annullerer udstedte certifikater. Hvis forsendelse allerede har fundet sted, skal myndighederne underrette myndighederne på bestemmelsesstedet. Myndighederne på bestemmelsesstedet træffer de fornødne foranstaltninger.

3. Slagtning af dyr, der opfylder betingelserne, skal finde sted på slagterier, som udelukkende anvendes til slagtning af dyr henhørende under en datobaseret ordning eller en attestordning.

4. Myndighederne drager omsorg for, at opskæringsvirksomhederne anvender metoder, som sikrer, at følgende lymfeknuder er blevet fjernet:

knæhaselymfeknuderne, sædebenslymfeknuderne, de overfladiske og dybe lyskelymfeknuder, de mediale og laterale hoftebenslymfeknuder, nyrelymfeknuderne, knæfoldslymfeknuderne, lændelymfeknuderne, halsribbenslymfeknuden, brystbenslymfeknuderne, bovlymfeknuden, axillelymfeknuderne og de caudale dybe halslymfeknuder.

5. Kød skal kunne spores tilbage til dyret, der opfylder betingelserne, eller efter opskæring til de dyr, der er opskåret i samme parti, ved hjælp af et officielt sporingssystem indtil slagtetidspunktet. Efter slagtning skal fersk kød og produkter som omhandlet i afsnit I kunne spores tilbage til dyret, der opfylder betingelserne, ved hjælp af etiketter, således at den pågældende sending kan kaldes tilbage. Ved foder til selskabsdyr skal ledsagedokumenter og registre muliggøre sporing.

6. Alle godkendte slagtekroppe, der opfylder betingelserne, skal være forsynet med individuelle numre, som refererer til øremærkenummeret.

7. Medlemsstaterne indfører detaljerede protokoller, der omfatter:

a) sporing og kontrol inden slagtning

b) kontrol under slagtning

c) fremstilling af foder til selskabsdyr

d) alle krav gældende for mærkning og certifikatudstedelse efter slagtning frem til salgsstedet.

c) kontrol under fremstilling af foder til selskabsdyr

Uændret

8. Myndighederne indfører et system for registrering af overensstemmelseskontrol, så der kan føres bevis for kontrollen.

Virksomheden

9. For at opnå autorisation skal virksomheden udvikle og iværksætte et system, hvorved det kød og/eller det produkt, der opfylder betingelserne, kan identificeres, og alt kød kan spores tilbage til dyret, der opfylder betingelserne, eller efter opskæring til dyrene, der er opskåret i samme parti. Systemet skal gøre det muligt at spore kødet eller de animalske produkter på alle stadier, og de registrerede oplysninger skal opbevares i mindst to år. Virksomhedens ledelse skal skriftligt give myndighederne nærmere oplysninger om systemet.
10. Myndighederne skal vurdere, godkende og føre kontrol med det system, som virksomheden har indført, for at sikre, at det giver fuld garanti for adskillelse og for sporing i såvel tilbagegående som fremadgående retning.

Attestordning

- III. Udbenet fersk kød, hvor alt vedhængende væv, herunder synligt nerve- og lymfevæv, er blevet fjernet, og de i afsnit I nævnte animalske produkter heraf fra relevante dyr fra kategori 4-lande eller kategori 4-regioner i lande kan afsættes efter artikel 16, stk. 3, litra b), når kødet/produkterne hidrører fra dyr, for hvilke det er attesteret, at de opfylder betingelserne i punkt 2 og kommer fra besætninger, hvor der ikke er forekommet noget tilfælde af BSE i de sidste 7 år, og for hvilke det er attesteret, at de opfylder betingelserne i punkt 11. Myndighederne sikrer, at betingelserne vedrørende edb-sporingsystemet og kontrol i punkt 3 til 10 og punkt 12 er overholdt.

Betingelser gældende for besætninger

1. a) En besætning er en gruppe dyr, der udgør en særlig enhed, dvs. en gruppe dyr, som opdrættes, opstaldes og holdes adskilt fra enhver anden gruppe, dyr, og som er identificeret med entydige besætnings- og identifikationsnumre.
- b) En besætning opfylder betingelserne, når der i mindst 7 år ikke har været noget bekræftet tilfælde af BSE eller et mistænkt tilfælde, hvor diagnosen BSE ikke er blevet udelukket, hos noget dyr som stadig befandt sig i besætningen eller havde været indsat i eller var blevet flyttet fra besætningen.
- c) Uanset litra b) kan en besætning, som har eksisteret i mindre end 7 år, anses for at opfylde betingelserne, efter at veterinærmyndighederne har foretaget en grundig undersøgelse, forudsat at:
 - i) alle dyr, der er født i eller blevet indsat i den nyetablerede besætning, opfyldte de i punkt 2, litra a), d) og e), anførte betingelser
 - ii) besætningen har opfyldt betingelserne i litra b) i hele den periode, hvor den har eksisteret.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- d) Hvis en besætning er nyetableret på en bedrift, hvor der har været et bekræftet tilfælde af BSE hos et dyr, som stadig befandt sig i en besætning eller havde været indsat i eller var blevet flyttet fra en besætning på denne bedrift, kan den nyetablerede besætning kun anses for at opfylde betingelserne, efter at veterinærmyndighederne har foretaget en grundig undersøgelse og fundet det godtgjort, at hver af følgende betingelser er overholdt:
- i) alle dyr i den angrebne besætning, som tidligere er blevet etableret på den samme bedrift, er blevet fjernet eller aflivet
 - ii) alt foder er blevet fjernet og destrueret, og alle foderbeholdere grundigt rengjort
 - iii) alle bygninger er blevet tømt og grundigt rengjort, inden de nye dyr er blevet anbragt i dem
 - iv) alle betingelserne i litra c) er opfyldt.

Betingelser gældende for dyr

2. a) Alle oplysninger om dyrets fødsel, identitet og flytninger er registreret i et officielt edb-sporingsystem.
- b) Dyret er over 6 måneder, men under 30 måneder gammelt ifølge en officiel edb-registrering af dets fødselsdato.
- c) Dyrets moder har været i live i mindst 6 måneder efter dets fødsel.
- d) Dyrets moder har ikke udviklet BSE og mistænkes ikke for at være angrebet af BSE.
- e) Dyrets fødselsbesætning og alle besætninger, som dyret har været indsat i, opfylder betingelserne.

Edb-sporingsystem

3. Det i punkt 2, litra a), nævnte officielle edb-sporingsystem godkendes kun, hvis det har været operationelt i tilstrækkeligt lang tid til, at det indeholder alle de oplysninger om dyrenes livsforløb og flytninger, der er nødvendige for at kontrollere, om kravene i denne forordning er overholdt, og kun for dyr, der er født efter, at systemet er blevet operationelt. Historiske data, der indlæses i en database og dækker en periode fra før systemet blev operationelt, accepteres ikke til dette formål.

Kontrol

4. Hvis et dyr, der føres til slagtning, eller omstændigheder i forbindelse med dets slagtning ikke opfylder alle kravene i denne forordning, afvises dyret automatisk og dets pas tilbageholdes. Hvis disse oplysninger fremkommer efter slagtningen, standser myndighederne straks udstedelsen af certifikater og annullerer udstedte certifikater. Hvis forsendelse allerede har fundet sted, skal myndighederne underrette myndighederne på bestemmelsesstedet. Myndighederne på bestemmelsesstedet træffer de fornødne foranstaltninger.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5. Slagtning af dyr, der opfylder betingelserne, skal finde sted på slagterier, som udelukkende anvendes til slagtning af dyr henhørende under en datobaseret ordning eller en attestordning.

6. Myndighederne drager omsorg for, at opskæringsvirksomhederne anvender metoder, som sikrer, at følgende lymfeknuder er blevet fjernet:

knæhaselymfeknuderne, sædebenslymfeknuderne, de overfladiske og dybe lyskelymfeknuder, de mediale og laterale hoftebenslymfeknuder, nyrelymfeknuderne, knæfoldslymfeknuderne, lændelymfeknuderne, halsribbenslymfeknuden, brystbenslymfeknuderne, bovlymfeknuden, axillelymfeknuderne og de caudale dybe halslymfeknuder.

7. Kød skal kunne spores tilbage til den besætning, hvori det dyr, der opfylder betingelserne, eller indgår efter opskæring til de dyr, der er opskåret i samme parti, ved hjælp af et edb-sporingsystem indtil slagtetidspunktet. Efter slagtning skal fersk kød og produkter som omhandlet i afsnit I kunne spores tilbage til besætningen, ved hjælp af etiketter, således at den pågældende sending kan kaldes tilbage. Ved foder til selskabsdyr skal ledsagedokumenter og registre muliggøre sporing.

8. Alle godkendte slagtekroppe, der opfylder betingelserne, skal være forsynet med individuelle numre, som refererer til oremærkenummeret.

9. Medlemsstaterne indfører detaljerede protokoller, der omfatter:

a) sporing og kontrol inden slagtning

b) kontrol under slagtning

c) fremstilling af foder til selskabsdyr

d) alle krav gældende for mærkning og certifikatudstedelse efter slagtning frem til salgsstedet.

c) kontrol under fremstilling af foder til selskabsdyr

Uændret

10. Myndighederne indfører et system for registrering af overensstemmelseskontrol, så der kan føres bevis for kontrollen.

Virksomheden

11. For at opnå autorisation skal virksomheden udvikle og iværksætte et system, hvorved det kød og/eller det produkt, der opfylder betingelserne, kan identificeres, og alt kød kan spores tilbage til dyret, der opfylder betingelserne, eller efter opskæring til dyrene, der er opskåret i samme parti. Systemet skal gøre det muligt at spore kødet eller de animalske produkter på alle stadier, og de registrerede oplysninger skal opbevares i mindst to år. Virksomhedens ledelse skal skriftligt give myndighederne nærmere oplysninger om systemet.

12. Myndighederne skal vurdere, godkende og føre kontrol med det system, som virksomheden har indført, for at sikre, at det giver fuld garanti for adskillelse og for sporing i såvel tilbagegående som fremadgående retning.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

KAPITEL B

Import til EF af animalske produkter

I. Import til EF fra lande eller regioner i lande, der er indplaceret i kategori 4, af de animalske produkter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, er forbudt, når de indeholder eller er fremstillet af følgende produkter eller materiale fra drøvtyggere:

— maskinudbenet kød

— dicalciumphosphat til fodring af opdrættede arter

— gelatine, medmindre den fremstilles af huder

— produkter af afsmeltet fedt fra drøvtyggere

— afsmeltet fedt fra drøvtyggere, medmindre det er fremstillet af spredt fedtvæv, som er fundet egnet til konsum, eller af råvarer, som er forarbejdet efter de normer, der er fastsat i medfør af direktiv 90/667/EØF.

— dicalciumphosphat til fodring af opdrættede dyr

Uændret

II. De relevante certifikater ifølge EF-forskrifterne skal suppleres med følgende tekst:

»De animalske produkter giver garantier, der svarer til garantiene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [.../...], og kommer fra et land eller en region i et land i BSE-kategori ... (*). Denne kategori blev fastlagt ved Kommissionens beslutning [.../...] (**).

(*) Her anføres én af kategorierne 1, 2, 3 eller 4.

(**) Skal udfyldes.«

Ved import fra tredjelande eller regioner i tredjelande, som ikke er indplaceret i kategori 1, skal de relevante certifikater efter EF-forskrifterne suppleres med en erklæring, der er underskrevet af myndighederne i produktionslandet, med følgende ordlyd:

»Produktet indeholder ikke og er ikke fremstillet af specificeret risikomateriale som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [.../...]. Dyrene er ikke blevet slagtet ved bedøvelse eller aflivet ved hjælp af en gas, der er indsprøjet i kraniehulen, eller slagtet ved bedøvelse ved sønderrivning af centralnervevæv ved hjælp af et aflangt stavformet instrument, der føres ind i kraniehulen.«

eller

»Produktet indeholder eller er fremstillet af materiale fra kvæg eller, alt efter tilfældet, får eller geder, som er blevet undersøgt og fundet negative for BSE ved hjælp af en prøve, der er godkendt efter Kommissionens beslutning [.../...].«

BILAG X

REFERENCELABORATORIER, PRØVETAGNINGS- OG LABORATORIEMETODER

KAPITEL A

Uændret

Nationale referencelaboratorier

1. Det udpegede nationale referencelaboratorium skal
 - a) råde over faciliteter og kvalificeret personale, således at det til enhver tid og navnlig, når den pågældende sygdom først opstår, kan påvise TSE-agensets type og stamme og bekræfte resultater, der er opnået af regionale diagnoselaboratorier. Hvis det ikke er i stand til at identificere agensets stamme/type, skal det indføre en procedure, der sikrer, at identifikationen af stammen henvises til EF-referencelaboratoriet
 - b) efterprøve diagnostiske metoder, der anvendes på regionale diagnoselaboratorier
 - c) være ansvarlig for at koordinere diagnostiske standarder og diagnosemetoder i medlemsstaten; med henblik herpå:
 - kan det levere diagnostiske reagenser til laboratorier, som er godkendt af medlemsstaten
 - skal det kontrollere kvaliteten af alle diagnostiske reagenser, der anvendes i medlemsstaten
 - skal det med mellemrum tilrettelægge sammenlignende undersøgelser
 - skal det opbevare isolater eller tilsvarende væv af eller indeholdende de pågældende sygdomsagenser fra tilfælde, som er bekræftet i medlemsstaten
 - skal det sikre bekræftelse af resultater, der er opnået på diagnoselaboratorier, som er godkendt af medlemsstaten
 - d) samarbejde med EF-referencelaboratoriet.
2. Uanset punkt 1 skal medlemsstater, som ikke har et nationalt referencelaboratorium, dog benytte EF-referencelaboratoriet eller nationale referencelaboratorier i andre medlemsstater.
3. De nationale referencelaboratorier er:
 - Belgien:
 - Danmark:
 - Tyskland:
 - Grækenland:
 - Spanien:
 - Frankrig:
 - Irland:
 - Italien:
 - Luxembourg:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Nederlandene:

Østrig:

Portugal:

Finland:

Sverige:

Det Forenede Kongerige:

KAPITEL B

EF-referencelaboratoriet

1. EF-referencelaboratoriet for TSE er: . . .

2. EF-referencelaboratoriets funktioner og opgaver er:

a) i samråd med Kommissionen at samordne de metoder, der anvendes i medlemsstaterne til diagnosticering af overførbare spongiforme encephalopatiser, navnlig ved:

- at opbevare og levere tilsvarende væv, som indeholder agenset, med henblik på at udvikle eller frembringe de relevante diagnostiske prøver og at typeinddele stammer af agenset
- at levere standardsera og andre referencereagenser til de nationale referencelaboratorier for at standardisere de prøver og reagenser, der anvendes i medlemsstaterne
- at opbygge og opbevare en samling af tilsvarende væv, som indeholder TSE-agenserne og -stammerne
- med mellemrum at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser af diagnoseprocedurer på EF-plan
- at indsamle og sammenligne data og oplysninger om de i EF anvendte diagnosemetoder og resultaterne af de i EF gennemførte undersøgelser
- at karakterisere isolater af TSE-agenset ved hjælp af de mest aktuelle metoder for at opnå bedre forståelse af sygdommens epidemiologi
- at holde sig ajour med udviklingen inden for TSE-overvågning, -epidemiologi og -forebyggelse verden over
- at have ekspertise i prionsygdomme, så der kan stilles en hurtig differentialdiagnose
- at erhverve et indgående kendskab til tilrettelæggelsen og anvendelsen af diagnosemetoder til bekæmpelse og udryddelse af TSE

b) aktivt at bistå ved diagnosticeringen af TSE-udbrud i medlemsstaterne ved at tage imod prøver fra TSE-inficerede dyr med henblik på bekræftende diagnose, karakterisering og epidemiologiske undersøgelser

c) at lette uddannelsen eller videreuddannelsen af eksperter i laboratoriediagnose med henblik på at harmonisere diagnosemetoderne i hele EF.

KAPITEL C

Prøveudtagnings- og laboratoriemetoder

1. De undersøgelser, der skal udføres som led i det i artikel 7 omhandlede overvågningsprogram, omfatter på årsbasis en række undersøgelser, herunder mindst histopatologisk undersøgelse af hjernevæv, immuncytokemiske og immundiagnostiske prøver til påvisning af scrapieassocierede fibriller og, når der forekommer TSE hos får eller geder, undersøgelser til identifikation af agensets stamme/type.
2. For at få bekræftet mistanken om tilstedeværelse af en TSE efter artikel 12, stk. 2, skal prøverne mindst omfatte en histopatologisk undersøgelse af hjernevæv. Myndighederne kan også kræve anvendelse af andre laboratorieprøver såsom immuncytokemiske og immundiagnostiske prøver til påvisning af scrapieassocierede fibriller, når sådanne prøver findes hensigtsmæssige. Hvis sygdommen forekommer for første gang, bør alle tre prøver udføres.
1. De undersøgelser, der skal udføres som led i det i artikel 7 omhandlede overvågningsprogram, omfatter på årsbasis en række undersøgelser, herunder mindst histopatologisk undersøgelse af hjernevæv, immuncytokemiske og immundiagnostiske prøver til påvisning af scrapieassocierede fibriller og, når der forekommer TSE hos får eller geder, undersøgelser til identifikation af agensets stamme.
2. For at få bekræftet mistanken om tilstedeværelse af en TSE efter artikel 12, stk. 2, skal prøverne mindst omfatte en histopatologisk undersøgelse af hjernevæv. Myndighederne kan også kræve anvendelse af andre laboratorieprøver såsom immuncytokemiske og immundiagnostiske prøver til påvisning af scrapieassocierede fibriller, når sådanne prøver findes hensigtsmæssige. Under alle omstændigheder skal der mindst gennemføres én yderligere laboratorieprøve som specificeret i den foregående sætning, hvis den oprindelige histopatologiske undersøgelse giver et negativt resultat. Hvis sygdommen forekommer for første gang, bør alle tre prøver udføres.
3. Følgende testprocedurer anvendes som hurtige diagnosetest i henhold til denne forordning til testformål efter artikel 5, stk. 3, og artikel 7, stk. 1:
 - a) Immunblottingstest baseret på en western blotting-procedure til påvisning af det proteinase-resistente fragment PrP^{Res} (Prionics Check test)
 - b) Kemiluminescens-ELISA med en ekstraktionsprocedure og en ELISA-teknik med anvendelse af et forstærket kemiluminescerende reagens (Enfer test)
 - c) Sandwich immunassay til påvisning af PrP^{Res} gennemført efter denaturering og koncentrering (CEA test).

ÆNDRET FORSLAG

BILAG XI

OVERGANGSFORANSTALTNINGER**Overgangsforanstaltninger vedrørende fjernelse af specificeret risikomateriale, jf. artikel 20**

1. Medlemsstaterne sikrer, at nedenstående specificerede risikomateriale fjernes og destrueres i overensstemmelse med punkt 6-11.
 - a) Følgende væv betegnes som specificeret risikomateriale:
 - i) kranium, herunder hjerne og øjne, tonsiller, rygmarv og ileum fra kvæg på over tolv måneder
 - ii) kranium, herunder hjerne og øjne, tonsiller og rygmarv fra får og geder, der er over tolv måneder gamle, eller som har en frembrudt, blivende hjørnetand, og milt fra får og geder af enhver alder.

- b) Ud over det specificerede risikomateriale i punkt 1, litra a), betegnes følgende væv som specificeret risikomateriale i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Portugal undtagen den selvstyrende region Azorerne:
- i) hele hovedet bortset fra tungen, herunder hjerne, øjne, trigeminusganglier og tonsiller, brissel, milt, tarmene fra duodenum til rektum og rygmarg fra kvæg på over seks måneder
 - ii) rygsøjle og dorsalsrodsganglier fra kvæg på over 30 måneder.
2. Det specificerede risikomateriale og det deraf forarbejdede materiale må kun afsendes med henblik på i sidste ende at blive forbrændt i henhold til punkt 11 og eventuelt punkt 7, litra b).
3. Medlemsstaterne sørger for, at knoglerne i hovedet og rygsøjlen fra kvæg, får og geder ikke anvendes til produktion af maskinudbenet kød.
4. Medlemsstaterne sørger for, at det på deres område ikke er tilladt efter bedøvelse at sønderrive centralnervevæv ved hjælp af et aflangt stavformet instrument, der føres ind i kraniehulen, på kvæg, får og geder, hvis kød er beregnet til konsum eller foder.
5. Det specificerede risikomateriale, der er nævnt i punkt 1, litra a), må ikke importeres til EF [efter den 31. marts 2001].

Følgende animalske produkter er omfattet af restriktioner ved import til EF:

- *fersk kød*: fersk kød som defineret i direktiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet
- *hakket kød og tilberedt kød*: hakket kød og tilberedt kød som defineret i direktiv 94/65/EF
- *køddprodukter*: køddprodukter som defineret i direktiv 77/99/EØF
- *forarbejdet animalsk protein* som nævnt i direktiv 92/118/EØF.

- a) Hvis de animalske produkter, der er nævnt ovenfor, og som indeholder materiale fra kvæg, får eller geder, importeres til EF [efter den 31. marts 2001] fra tredjelande eller regioner i tredjelande, skal det relevante sundhedscertifikat suppleres med en erklæring, der er underskrevet af produktionslandets myndigheder, med følgende ordlyd:

»Det animalske produkt indeholder ikke og er ikke fremstillet af specificeret risikomateriale som defineret i punkt 1, litra a), der er produceret [efter den 31. marts 2001], eller maskinudbenet kød fra knoglerne i hovedet og rygsøjlen fra kvæg, får eller geder, som er produceret [efter den 31. marts 2001]. Dyrene er [efter den 31. marts 2001] ikke blevet slagtet efter bedøvelse ved hjælp af en gas, der er indsprøjtet i kraniehulen, eller aflivet umiddelbart ved den samme metode eller slagtet efter bedøvelse ved sønderrivning af centralnervevæv ved hjælp af et aflangt stavformet instrument, der føres ind i kraniehulen.«

- b) Henvisning til »animalske produkter« forstås som henvisning til animalske produkter anført i dette punkt og ikke til andre animalske produkter, som indeholder eller er fremstillet af disse animalske produkter.

6. Punkt 5 gælder kun for import fra tredjelande:

- a) i forbindelse med hvilke der ikke er indsendt et dossier til Kommissionen i forbindelse med anmodningen om fritagelse fra disse bestemmelser
- b) i forbindelse med hvilke der er indsendt et dossier, men hvor resultatet af en risikovurdering af alle potentielle risikofaktorer ikke er tilfredsstillende.

7. Medlemsstaterne foretager hyppig officiel kontrol for at sikre sig, at denne beslutning anvendes korrekt og der træffes foranstaltninger til at undgå kontamination, navnlig på slagterier, opskæringsvirksomheder, anlæg, der forarbejder animalsk affald, anlæg, der forarbejder højrisikomateriale og virksomheder, som er autoriseret af medlemsstaterne i henhold til artikel 7 i direktiv 90/667/EØF, detailsalgssteder, deponeringsanlæg og andre opbevarings- og forbrændingsanlæg. De indfører et system til at sikre og kontrollere:
- a) at specificeret risikomateriale, der anvendes til fremstilling af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 2, udelukkende anvendes til det godkendte formål
 - b) at specificeret risikomateriale, især hvis det fjernes på andre virksomheder end slagterier, adskilles fuldstændigt fra andet affald, der ikke skal forbrændes, indsamles separat og bortskaffes i henhold til punkt 1 og punkt 8-11. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade forsendelse af hoveder eller kroppe, der indeholder specificeret risikomateriale, til en anden medlemsstat, efter at den anden medlemsstat har indvilliget i at modtage materialet og godkendt de særlige transportbetingelser.
8. Medlemsstaterne sørger for, at specificeret risikomateriale fjernes:
- a) på slagterier
 - b) på opskæringsvirksomheder, højrisikovirksomheder i forarbejdningsleddet og virksomheder som nævnt i artikel 3 og 7 i direktiv 90/667/EØF, der er under tilsyn af en repræsentant, som myndighederne har udpeget. Disse virksomheder skal godkendes til formålet af myndighederne.
- I tilfælde, hvor det specificerede risikomateriale ikke er fjernet fra døde dyr, der ikke er slagtet med henblik på konsum, behandles de dele af kroppen, der indeholder det specificerede risikomateriale, eller hele kroppen som specificeret risikomateriale.
- Rygsøjlen kan dog fjernes på detailsalgsstedet i den pågældende medlemsstat.
9. Medlemsstaterne sørger for, at alt specificeret risikomateriale farves med et farvestof og eventuelt mærkes umiddelbart efter, at det er fjernet, og at det destrueres fuldstændigt:
- a) ved forbrænding uden forudgående forarbejdning, eller
 - b) hvis farvestoffet eller mærket fortsat kan spores, efter forudgående forarbejdning:
 - i) i henhold til de systemer, som er beskrevet i kapitel I til IV, VI og VII i bilaget til Kommissionens beslutning 92/562/EØF ⁽¹⁾:
 - ved forbrænding
 - ved medforbrænding
 - ii) i henhold til mindst de normer, som er nævnt i bilag I til Rådets beslutning 1999/534/EF ⁽²⁾, ved nedgravning i et godkendt deponeringsanlæg.
10. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 8 og 9 og tillade forbrænding eller nedgravning af specificeret risikomateriale eller hele kroppe uden forudgående farvning eller i givet fald fjernelse af det specificerede risikomateriale på de vilkår, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 90/667/EØF, og efter en metode, der udelukker enhver risiko for overførsel af TSE, og som er godkendt og under tilsyn af myndighederne, bl.a. i tilfælde hvor dyrene er døde eller er blevet aflivet som led i foranstaltninger til bekæmpelse af sygdomme.
11. Medlemsstaterne kan sende specificeret risikomateriale eller deraf forarbejdet materiale til andre medlemsstater til forbrænding på de betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i Kommissionens beslutning 97/735/EF ⁽³⁾.
- Dette punkt kan ændres efter anmodning fra en medlemsstat, så det sammen med vedtagelsen af eksportbetingelserne kan tillades, at der sendes specificeret risikomateriale eller deraf forarbejdet materiale til tredjelande til forbrænding.

⁽¹⁾ EFT L 359 af 9.12.1992, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 204 af 4.8.1999, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 294 af 28.10.1997, s. 7.

Forslag til Rådets forordning om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der administrerer opgaver i forbindelse med EF-programmerne

(2001/C 120 E/08)

KOM(2000) 788 endelig udg. — 2000/0337(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 14. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

endelig opretholdelse af et passende niveau af knowhow inden for Kommissionen).

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

(6) En form for eksternalisering består i at oprette fællesskabsretlige organer med status som juridiske personer (forvaltningsorganer).

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

(7) For at sikre homogeniteten for forvaltningsorganerne på institutionelt plan bør der ved lovgivning indføres vedtægter, herunder visse hovedregler for struktur, opgaver, funktioner, budgetordning, kontrol og ansvarsfordeling.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Lovgiveren indfører et stigende antal programmer på de mest forskellige områder til fordel for forskellige kategorier af modtagere inden for rammerne af de foranstaltninger, der er fastsat i traktatens artikel 3 (EF-programmer). Kommissionen skal normalt varetage gennemførelsen af disse programmer.

(8) Kommissionen kan som ansvarlig institution for gennemførelsen af de forskellige EF-programmer vurdere, hvorvidt og i hvilket omfang et forvaltningsorgan bør overdrages forvaltningsopgaver i forbindelse med et eller flere konkrete EF-programmer. Overdragelsen af opgaver til et forvaltningsorgan fritager ikke Kommissionen for det ansvar, den har ifølge traktaten, særlig artikel 274. Den må derfor kunne fastsætte præcise rammer for forvaltningsorganets virksomhed og sikre en effektiv kontrol med organets arbejdsgange, især ledelsesfunktionerne.

(2) Gennemførelsen af de pågældende EF-programmer finansieres i det mindste delvist over bevillinger, der er opført på Den Europæiske Unions almindelige budget. Kommissionen er i henhold til traktatens artikel 274 ansvarlig for gennemførelsen af dette budget.

(9) Dette indebærer, at Kommissionen skal have beføjelse til at oprette (og i givet fald nedlægge) et forvaltningsorgan ifølge de vedtægter, som lovgiveren har fastsat. Da beslutningen om at oprette et forvaltningsorgan er en generel foranstaltning som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør denne beslutning træffes efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.

(3) For at Kommissionen kan påtage sig sit fulde ansvar over for de øvrige institutioner og borgerne, må den prioritere sine institutionelle opgaver. Den bør derfor kunne uddelegere visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af EF-programmerne til tredjeparter. I øvrigt kan eksternaliseringen af visse forvaltningsopgaver være et hurtigt og effektivt middel til at nå disse EF-programmers målsætninger.

(10) Kommissionen skal ligeledes kunne udnævne medlemmerne af forvaltningsorganets styrelseskomité samt dets direktør, således at Kommissionen ikke mister kontrollen over de opgaver, der hører under dens egne beføjelser, når den uddelegerer dem til forvaltningsorganet.

(4) Eksternaliseringen af forvaltningsopgaverne skal ske under overholdelse af de begrænsninger, der er en følge af det institutionelle system, der er indført ved traktaten. Dette indebærer, at eksternaliseringen ikke kan omfatte opgaver, som ifølge traktaten påhviler institutionerne, og som indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.

(11) Endelig skal forvaltningsorganet i sin virksomhed fuldt ud respektere den planlægning, som Kommissionen fastlægger for EF-programmerne, i forbindelse med den forvaltning, som dette organ deltager i. Forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram skal forelægges for Kommissionen til godkendelse.

(5) Eksternalisering kan benyttes på betingelse af, at der foretages en analyse, som tager hensyn til flere faktorer (lønsomhed, herunder en evaluering af omkostninger, der er en følge af kontrollen og samordningen, effektiv og fleksibel gennemførelse af de eksternaliserede opgaver, forenkling af procedurerne, kort afstand mellem den eksternaliserede opgave og de endelige modtagere, Fællesskabet skal klart fremstå som programpromotoren, og

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(12) For at sikre en effektiv eksternalisering, der fuldt ud får gavn af den ekspertise, som forvaltningsorganet kan tilføre, bør Kommissionen kunne overlade dette organ nogle eller alle gennemførelsesopgaver vedrørende et eller flere EF-programmer, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet. De opgaver, der således kan uddelegeres, omfatter forvaltningen af nogle eller alle faser af et specifikt projekts forløb, vedtagelsen af de nødvendige budgetgennemførelsesakter, indsamlingen og behandlingen af data, der skal fremsendes til Kommissionen, og udarbejdelsen af anbefalinger til Kommissionen.

(13) Forvaltningsorganets budget skal kun finansiere organets driftsudgifter, og derfor bør dets midler hovedsagelig stamme fra en af budgetmyndigheden fastsat procentdel af den finansielle tildeling til de EF-programmer, som forvaltningsorganet deltager i forvaltningen af.

(14) For at sikre overholdelsen af traktatens artikel 274 skal EF-programmernes aktionsbevillinger til den forvaltning, som forvaltningsorganet tager del i, fortsat opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget, og bevillingsanvendelsen skal ske ved direkte kontering i det almindelige budget. De finansielle transaktioner vedrørende disse bevillinger skal ske efter bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

(15) Forvaltningsorganet skal kunne varetage opgaver i forbindelse med forvaltningen af programmer, der finansieres over andre midler end dem, der hidrører fra Den Europæiske Unions almindelige budget. I sådanne tilfælde gælder bestemmelserne i denne forordning under hensyn til de særlige forhold, der er en følge af de pågældende programmers retsgrundlag.

(16) Målsætningen om, at forvaltningsorganets forvaltning skal være gennemskuelig og pålidelig, kræver, at der indføres en ekstern og intern kontrol af dets aktiviteter, at organet gøres ansvarligt for sine handlinger, og at offentligheden får aktindsigt i organets dokumenter efter principper og begrænsninger svarende til dem, der omhandles i traktatens artikel 255.

(17) Forvaltningsorganet skal løbende samarbejde intensivt med de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for den EF-programforvaltning, organet deltager i. For at dette samarbejde kan foregå så gnidningsløst som muligt, bør hver enkelt forvaltningsorgans hjemsted ligge der, hvor Kommissionens tjenestegrene findes.

(18) Traktaten indeholder ikke andre beføjelser til vedtagelse af nærværende forordning end dem, der findes i artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at fastlægge vedtægterne for de forvaltningsorganer, hvortil Kommissionen i forbindelse med forvaltningen af EF-programmer på eget ansvar kan overdrage visse opgaver, hvis varetagelse den fører kontrol med.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås der ved:

- a) »forvaltningsorgan«: en retlig enhed oprettet efter nærværende forordning
- b) »EF-program«: enhver foranstaltning eller række af foranstaltninger eller andre initiativer, der ifølge deres retsgrundlag eller budgetgodkendelse skal iværksættes af Kommissionen til fordel for en eller flere kategorier af bestemte modtagere, og som medfører udgiftsforpligtelser.

Artikel 3

Oprettelse og nedlæggelse

1. Kommissionen kan beslutte at oprette et forvaltningsorgan med henblik på uddelegering af visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af et eller flere EF-programmer. I en sådan beslutning kan organets eksistensperiode fastsættes.

2. Hvis Kommissionen ikke længere finder det nødvendigt at benytte et forvaltningsorgan, den selv har oprettet, kan den beslutte at nedlægge det. I så tilfælde udpeger den to likvidatorer til at varetage organets likvidation. I samme beslutning fastsætter Kommissionen betingelserne for organets likvidation. Nettoresultatet konteres på Den Europæiske Unions budget.

3. Kommissionen vedtager de beslutninger, der omhandles i stk. 1 og 2, efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Alle forvaltningsorganer, der er oprettet efter stk. 1, skal opfylde bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 4

Retlig status

1. Forvaltningsorganet er et EF-organ, der skal yde offentlige tjenester.

2. Forvaltningsorganet har status som en juridisk person. Det har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handleevne, som de nationale lovgivninger kan give sådanne organer. Organet kan bl.a. erhverve eller overdrage løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

Artikel 5

Hjemsted

Forvaltningsorganet har hjemsted på et af Kommissionens tjenestesteder. Det kan beslutte at oprette underafdelinger både på og uden for medlemsstaternes område, såfremt dette er nødvendigt for at sikre en bedre gennemførelse af de EF-programmer, det forvalter.

Artikel 6

Opgaver

Kommissionen kan for at nå målsætningen i artikel 3, stk. 1, overdrage forvaltningsorganet enhver opgave vedrørende gennemførelsen af et EF-program, bortset fra opgaver, der indebærer, at der skal udøves et skøn, når politiske beslutninger skal føres ud i livet.

De opgaver, der kan overdrages til forvaltningsorganet, kan blandt andet omfatte:

- a) udarbejdelse af anbefalinger til Kommissionen vedrørende EF-programmets gennemførelse
- b) styring af alle faser eller dele af faserne i specifikke projekter som led i EF-programmets gennemførelse og udøvelse af den dertil nødvendige kontrol baseret på relevante beslutninger, der er truffet i henhold til de af Kommissionen uddelegerede beføjelser
- c) vedtagelse af de budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter, der er nødvendige for EF-programmets gennemførelse, samt alle andre hertil knyttede foranstaltninger på grundlag af de af Kommissionen uddelegerede beføjelser
- d) indsamling, analyse og fremsendelse til Kommissionen af alle de oplysninger, der er nødvendige for at målrette gennemførelsen af EF-programmet.

Kommissionen fastlægger i en retsakt om uddelegeringen de betingelser, kriterier, parametre og regler, som forvaltningsorganet skal overholde ved udførelsen af de ovenfor omhandlede opgaver, samt reglerne for den kontrol, som gennemføres af de tjenestegrene i Kommissionen, der har ansvaret for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i.

Artikel 7

Struktur

1. Forvaltningsorganet administreres af en styrelseskomité og en direktør.
2. Direktøren har myndigheden over forvaltningsorganets personale.

Artikel 8

Styrelseskomité

1. Styrelseskomitéen består af fem medlemmer, som udpeges af Kommissionen.
2. Styrelseskomitéens funktionstid er mindst to år. Denne periode kan forlænges. Ved mandatets udløb eller ved fratrædelse beholder medlemmerne deres hverv, indtil deres mandat bliver fornyet, eller de bliver udskiftet.
3. Styrelseskomitéen udpeger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer.
4. Styrelseskomitéen mødes mindst to gange om året efter indkaldelse fra formanden. Komitéen kan ligeledes indkaldes efter anmodning fra et simpelt flertal af medlemmerne eller på direktørens anmodning.
5. Ethvert medlem af styrelseskomitéen, som er forhindret i at deltage i et møde, kan lade sig repræsentere af et andet medlem med et særligt mandat for det pågældende møde. Et medlem kan kun repræsentere ét andet medlem. Hvis formanden er forhindret i at deltage i mødet, overtager næstformanden formandshvervet.
6. Styrelseskomitéens beslutninger vedtages med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

Artikel 9

Styrelseskomitéens opgaver

1. Styrelseskomitéen vedtager selv sin forretningsorden.
2. På grundlag af et udkast, som direktøren forelægger med Kommissionens godkendelse, vedtager styrelseskomitéen senest i begyndelsen af hvert år det årlige arbejdsprogram for forvaltningsorganet. Dette program skal overholde den programlægning, som Kommissionen har fastlagt i akterne om udarbejdelsen af de gennemførelsesprogrammer, som forvaltningsorganet deltager i administrationen af.

Det årlige arbejdsprogram kan ændres undervejs efter samme procedure for at tage hensyn til blandt andet Kommissionens beslutninger vedrørende de pågældende EF-programmer. Foranstaltningerne i det årlige arbejdsprogram skal ledsages af et skøn over de nødvendige udgifter.

3. Styrelseskomitéen vedtager forvaltningsorganets driftsbudget efter proceduren i artikel 13.

4. Styrelseskomitéen træffer efter at have indhentet Kommissionens samtykke beslutning om accept af arv, donationer og tilskud fra andre kilder end Fællesskabet.

5. Styrelseskomitéen træffer beslutning om oprettelse af de i artikel 5 omhandlede underafdelinger af forvaltningsorganet.

6. Styrelseskomitéen fastsætter særlige bestemmelser for gennemførelsen af aktindsigten i forvaltningsorganets dokumenter, jf. artikel 22, stk. 1.

7. Styrelseskomitéen vedtager senest den 31. marts hvert år årsberetningen om forvaltningsorganets aktiviteter i det foregående år og om deres finansiering.

8. Styrelseskomitéen påtager sig de andre opgaver, den tildeles ved denne forordning.

Artikel 10

Direktør

1. Organets direktør udnævnes af Kommissionen, som til dette formål udpeger en tjenestemand som defineret i ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.

2. Direktørens funktionstid er fire år. Dette mandat kan fornyes. Efter udtalelse fra styrelseskomitéen kan Kommissionen afslutte direktørens funktionstid, inden hans mandat udløber.

Artikel 11

Direktørens opgaver

1. Direktøren repræsenterer forvaltningsorganet. Han varetager administrationen.

2. Direktøren forbereder styrelseskomitéens arbejde, bl.a. udarbejder han udkastet til forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han deltager uden stemmeret i styrelseskomitéens arbejde.

3. Direktøren står for gennemførelsen af forvaltningsorganets årlige arbejdsprogram. Han er blandt andet ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der omhandles i artikel 6, og i den forbindelse træffer han de relevante afgørelser. Han er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for gennemførelsen af aktionsbevillingerne til de programmer, hvis administration forvaltningsorganet deltager i, og hvis budget Kommissionen har givet organet fuldmagt til at gennemføre.

4. Direktøren udarbejder indtægts- og udgiftsoverslag og gennemfører som anvisningsberettiget forvaltningsorganets driftsbudget i overensstemmelse med den i artikel 15 omhandlede finansforordning.

5. Direktøren har ansvaret for udarbejdelsen og offentliggørelsen af de rapporter, som forvaltningsorganet skal forelægge for Kommissionen. Det drejer sig bl.a. om årsberetningen om forvaltningsorganets aktiviteter, jf. artikel 9, stk. 7, og om alle andre almindelige eller særlige rapporter, som Kommissionen anmoder forvaltningsorganet om.

6. Direktøren har med hensyn til forvaltningsorganets personale de beføjelser, der følger af vilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, og beføjelse til at indgå ansættelseskontrakter. Han varetager endvidere alle andre personaleanliggender i forvaltningsorganet.

Artikel 12

Driftsbudget

1. Hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, udarbejdes der overslag over alle forvaltningsorganets indtægter og udgifter, der opføres på organets driftsbudget, der indeholder den stillingsfortegnelse, der er forelagt for budgetmyndigheden. I stillingsfortegnelsen, der kun omfatter midlertidige stillinger, angives antallet af personer, som forvaltningsorganet beskæftiger, fordelt på lønklasser og kategorier, i det pågældende regnskabsår.

2. Forvaltningsorganets driftsbudget balancerer med hensyn til indtægter og udgifter.

3. Forvaltningsorganets indtægter omfatter uden i øvrigt at foregribe andre indtægter et tilskud opført på Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 13

Opstilling af driftsbudget

1. Direktøren opstiller hvert år et forslag til forvaltningsorganets driftsbudget med angivelse af driftsudgifterne for det efterfølgende regnskabsår. Han forelægger dette forslag for styrelseskomitéen.

2. Styrelseskomitéen vedtager senest den 1. marts hvert år forslaget til næste års driftsbudget, som forelægges Kommissionen.

3. På basis af dette budgetforslag foreslår Kommissionen under hensyn til sin planlægning for de EF-programmer, hvis forvaltning forvaltningsorganet deltager i, at der som led i budgetproceduren afsættes et årligt tilskud til forvaltningsorganets driftsbudget svarende til en vis procentsats af den årlige finansielle tildeling til de pågældende programmer.

4. På basis af det årlige tilskud, som den kompetente budgetmyndighed fastlægger, vedtager styrelseskomitéen i begyndelsen af hvert regnskabsår, samtidig med arbejdsprogrammet, forvaltningsorganets driftsbudget, der justeres med de forskellige bidrag til forvaltningsorganet og midlerne fra andre kilder.

*Artikel 14***Driftsbudgettets gennemførelse og godkendelse**

1. Direktøren gennemfører forvaltningsorganets driftsbudget.
2. Direktøren forelægger senest den 31. marts hvert år Europa-Parlamentet, Revisionsretten, Kommissionen og styrelseskomitéen detaljerede regnskaber over alle indtægter og udgifter i det foregående regnskabsår.
3. Europa-Parlamentet meddeler inden den 30. april i år n+2 forvaltningsorganet decharge for driftsbudgettets gennemførelse.

*Artikel 15***Finansforordningen vedrørende driftsbudgettet**

Finansforordningen vedrørende forvaltningsorganets driftsbudget vedtages af Kommissionen efter udtalelse fra Revisionsretten efter proceduren i artikel 23, stk. 2, under overholdelse af artikel 142 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

*Artikel 16***Finansforordningen vedrørende aktionsbevillingerne**

1. Når Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 6, litra c), har uddelegeret opgaver til forvaltningsorganet i forbindelse med budgetgennemførelsen af aktionsbevillingerne til EF-programmerne, forbliver disse bevillinger opført på Den Europæiske Unions almindelige budget, og deres gennemførelse sker ved direkte kontering i dette budget.
2. Direktøren er forvaltningsorganets delegerede anvisningsberettigede for så vidt angår gennemførelsen af disse aktionsbevillinger, og skal i den forbindelse overholde finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

*Artikel 17***Programmer finansieret gennem andre kilder end det almindelige budget**

Bestemmelserne i artikel 13 og 16 foregriber ikke de specifikke bestemmelser, der er fastsat i medfør af retsgrundlagene for de programmer, der finansieres gennem andre kilder end Den Europæiske Unions almindelige budget.

*Artikel 18***Personale**

1. Forvaltningsorganets personale er omfattet af ordningerne og forordningerne for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2673/1999.

Europæiske Fællesskaber. Styrelseskomitéen fastsætter efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.

2. Forvaltningsorganets personale består dels af EF-ansatte, som er udstationeret af institutionerne og tilknyttet forvaltningsorganet som midlertidigt ansatte, dels af andre ansatte, der rekrutteres af forvaltningsorganet.

3. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for forvaltningsorganet samt dets personale, jf. stk. 2.

*Artikel 19***Kontrol**

1. Over for forvaltningsorganet har Kommissionens interne revisor og finansinspektør samme beføjelser og samme funktioner, som de har over for Kommissionens tjenestegrene.

Revisoren rapporterer sine konstateringer og anbefalinger til både Kommissionen og forvaltningsorganet. Disse gennemfører anbefalingerne ifølge deres respektive beføjelser.

2. Så snart forvaltningsorganet er oprettet, tiltræder det den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾. Styrelseskomitéen formaliserer denne tiltrædelse og vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser.

3. Revisionsretten reviderer forvaltningsorganets regnskaber i overensstemmelse med traktatens artikel 248.

4. Enhver akt fra forvaltningsorganet, herunder enhver beslutning og kontrakt, som dette organ indgår, skal udtrykkeligt indeholde en bestemmelse om, at Kommissionens interne revisor, OLAF og Revisionsretten kan kontrollere sagsakterne om nødvendigt på stedet, dvs. også hos de endelige modtagere af midler og i givet fald hos de formidlende organer, der distribuerer midlerne.

*Artikel 20***Ansvar**

1. Forvaltningsorganets ansvar i kontraktforhold reguleres ved den lov, der gælder for den pågældende kontrakt.

2. Hvad ansvar uden for kontraktforhold angår, skal forvaltningsorganet ifølge den almindelige lovgivning i medlemsstaterne erstatte skader, som forårsages af organet selv eller dets ansatte under udførelsen af deres hverv. EF-Domstolen har kompetence til at påkende sådanne skadeserstatningssager.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

*Artikel 21***Legalitetskontrol**

EF-Domstolen prøver lovligheden af de af forvaltningsorganets akter, der har bindende retsvirkning, på samme betingelser og efter samme regler som dem, der er fastsat i traktatens artikel 230 for prøvelse af lovligheden af Kommissionens retsakter.

*Artikel 22***Aktindsigt og fortrolighed**

1. Enhver unionsborger og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i forvaltningsorganets dokumenter på samme betingelser og med samme begrænsninger som dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... af ... om aktindsigt i dokumenter ⁽¹⁾.

De særlige bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne aktindsigt, vedtages af styrelseskomitéen senest i løbet af det første år efter forvaltningsorganets oprettelse.

2. Styrelseskomitéens medlemmer, direktøren og medlemmerne af personalet — også når deres respektive hverv er ophørt — samt alle personer, der deltager i forvaltningsorganets aktiviteter, må ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt.

*Artikel 23***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg betegnet »Forvaltningsorganudvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Hvis der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i denne afgørelses artikel 7.

3. Den periode, der omhandles i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (KOM(2000) 30 endelig udg./2 af 21.2.2000).

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1259/1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte

(2001/C 120 E/09)

KOM(2000) 841 endelig udg. — 2000/0335(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 15. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Når det gælder direkte betalinger under den fælles landbrugspolitik's forskellige indkomststøtteordninger, viser statistikkerne, at et meget stort antal landbrugere får udbetalt meget små beløb. Under støtteordningerne skelnes der ikke mellem landbrugere, der får udbetalt små beløb, og landbrugere, der får udbetalt større beløb, idet betingelserne for støtteberettigelse og de administrative bestemmelser og kontrolbestemmelserne er de samme.
- (2) Indførelse af en forenklet støtteordning for landbrugere, der får udbetalt små beløb, kan medvirke til at mindske den administrative byrde for landbrugerne, de nationale administrationer og Kommissionen. Ordningens effektivitet bør afprøves i en forsøgsperiode. Landbrugere, der er berettigede til små beløb eller er villige til at acceptere et mindre støttebeløb, bør i en minimumsperiode have udbetalt et samlet beløb pr. år på forenklede betingelser. Da ordningen er midlertidig, står det både medlemsstaterne og landbrugerne i medlemsstaterne frit for, om de vil anvende ordningen.
- (3) For at forenkle de administrative procedurer bør medlemsstaterne have mulighed for at foretage en enkelt kombineret betaling til de deltagende landbrugere, som dækker den støtte, der ydes under denne forenklede ordning, og den støtte, der ydes under andre støtteordninger.
- (4) I betragtning af, at ordningen er en forsøgsordning, bør det sikres, at Kommissionen har den nødvendige fleksibilitet til at implementere ordningen og om nødvendigt til at ændre eller udvide de støtteordninger, der er omfattet af ordningen. For at opnå den tilstræbte forenkling kan det desuden i visse klart definerede og velbegrundede tilfælde blive nødvendigt at fastsætte undtagelser fra de eksisterende bestemmelser, der er fastsat i de relevante forordninger om støtteordninger.

(5) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 ⁽¹⁾ er der fastlagt fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte. Forordningen bør ændres, så den også kommer til at omfatte denne forenklede ordning.

(6) Da de for gennemførelsen af nærværende forordning nødvendige foranstaltninger er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1259/1999 foretages følgende ændringer:

1. Som artikel 2a indsættes:

»*Artikel 2a*

1. For årene 2002 til 2005 indføres der en forenklet ordning, hvorunder medlemsstaterne kan beslutte, at betalingerne under følgende støtteordninger foretages på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og efter gennemførelsesbestemmelserne hertil:

— arealbetalinger for markafgrøder, inklusive betalinger for udtagning og inklusive supplement og særlig støtte for hård hvede, jf. artikel 2 og 5 i forordning (EF) nr. 1251/1999 ⁽³⁾

— arealstøtte for bælplanter, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 1577/96 ⁽⁴⁾

— arealstøtte for ris, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 3072/95 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 206 af 16.8.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

- særlig præmie, ammekopræmie, herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres, supplerende betalinger, jf. artikel 4, 6 og 10 i forordning (EF) nr. 1254/1999 ⁽¹⁾
- moderfårs- og hungedspræmie og supplement til ugunstigt stillede områder, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 2467/98 ⁽²⁾.

De i første afsnit nævnte forordninger benævnes herefter »de relevante forordninger«.

2. Det er op til landbrugerne, om de vil deltage i den forenklede ordning. Ansøgere får adgang til ordningen, hvis de har modtaget støtte under mindst en af de støtteordninger, der er omfattet af den, i hvert af de tre år, der går forud for ansøgningsåret. Landbrugere, der modtager støtte til førtidspensionering i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999, kan ikke deltage i ordningen.

3. Det beløb, som en landbruger kan få udbetalt under ordningen, er det højeste af

- a) gennemsnittet af de beløb, der er modtaget i henhold til de relevante forordninger i løbet af de tre år, der går forud for ansøgningsåret
- b) de samlede beløb, der er modtaget i henhold til de relevante forordninger i året, der går forud for ansøgningsåret.

Arealstøtte for hør og hamp i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 ⁽³⁾ indgår i beregningen.

4. Det i stk. 3 nævnte beløb er på 1 000 EUR. Ansøgere, der ville være berettiget til at få udbetalt højere beløb i henhold til de relevante forordninger, kan dog vælge at tilslutte sig den forenklede ordning, hvis de accepterer at modtage højst 1 000 EUR.

Støtten under den forenklede ordning udbetales en gang om året fra det år, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen indgives, indtil 2005.

5. Medlemsstaterne kan beslutte at kombinere betalinger under den forenklede ordning med betalinger under en hvilken som helst anden støtteordning.«

2. Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Korn, der er oprettet ved artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 ⁽⁴⁾, eller i givet fald af de relevante forvaltningskomitéer, der er oprettet ved andre forordninger om fælles markedsordninger.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forvaltningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på en måned.

4. I henhold til stk. 2 vedtager Kommissionen:

- gennemførelsesbestemmelser til artikel 2a, herunder enhver ændring af listen over støtteordninger, der er omfattet af den forenklede ordning, og eventuelle undtagelser fra de relevante forordninger, som er nødvendige for at opnå den tilstræbte forenkling, især dem, der vedrører støttebetingelser, datoer for anvendelse og betaling og kontrolbestemmelser

- eventuelle nødvendige ændringer af bilaget under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 og

- hvis det er relevant, gennemførelsesbestemmelser til denne forordning, herunder navnlig de foranstaltninger, der er nødvendige for at forhindre omgåelser af artikel 3 og 4, og foranstaltningerne vedrørende artikel 7.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 146 af 4.7.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indberetning af hændelser inden for civil luftfart

(2001/C 120 E/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 847 endelig udg. — 2000/0343(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 19. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Antallet af civile luftfartsulykker har holdt sig ret konstant i de sidste 10 år og giver anledning til bekymring for, at trafikens forventede vækst kan føre til en uacceptabel forøgelse af antallet af ulykkestilfælde i den nærmeste fremtid.
- (2) Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart tager sigte på at forebygge fremtidige ulykker ved at gøre en hensigtsmæssig efterforskning lettere.
- (3) Erfaringerne viser, at der, før en ulykke indtræffer, altid har været en række episoder og mangler, som viste, at der forelå en sikkerhedsrisiko.
- (4) Hvis den civile luftfarts sikkerhed skal forbedres, kræver det bedre kendskab til disse hændelser, for at analyse og overvågning af udviklingen kan fremmes og korrigerende foranstaltninger iværksættes.
- (5) Hvis fly, som er indregistreret i en medlemsstat eller flyves af et foretagende med hjemsted i en medlemsstat, omfattes af sådanne hændelser, bør hændelserne indberettes, selv om de har fundet sted uden for Fællesskabets territorium.

(6) De enkelte medlemsstater bør oprette obligatoriske indberetningsordninger.

(7) Den civile luftfarts forskellige personalekategorier oplever hændelser, som har betydning for forebyggelsen af ulykker, og bør derfor indberette dem.

(8) Mulige risici vil kunne påvises med langt større effektivitet, hvis der udveksles oplysninger om indtrufne episoder.

(9) Der er behov for software til støtte for informationsudveksling mellem forskellige systemer.

(10) Sikkerhedsoplysninger bør stå til rådighed for organer, der skal udarbejde regler for den civile luftfarts sikkerhed eller efterforske ulykker og hændelser i Fællesskabet, og efter behov også for personer, der kan lære af dem og træffe eller iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at forbedre sikkerheden.

(11) Da sikkerhedsoplysninger er følsomme, kan indsamlingen af dem kun sikres ved at garantere deres fortrolighed og beskytte kilden og det civile luftfartspersonales fortrolighed.

(12) Offentligheden bør have almindelige oplysninger om luftfartssikkerheden.

(13) De obligatoriske indberetningsordninger suppleres med fortrolige indberetningsordninger, hvorefter der især skal indsamles oplysninger om hændelser, som skyldes menneskelige fejl.

(14) Der bør træffes lovgivningsmæssige foranstaltninger til indførelse af fortrolige indberetningsordninger.

(15) De foranstaltninger, som kræves til gennemførelse af dette direktiv, vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(16) Der bør sikres overensstemmelse med de tekniske indberetningskrav, som er blevet udarbejdet af de nationale eksperter i Eurokontrol og JAA, og listen over indberetningspligtige hændelser tager hensyn til disse to europæiske organisationers arbejde.

(17) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5, kan den foreslåede foranstaltnings formål, dvs. forbedring af luftfartssikkerheden, ikke opfyldes i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, da indberetningsordninger, som benyttes af medlemsstaterne enkeltvis, er mindre effektive end et koordineret informationsudvekslingsnet, hvormed mulige sikkerhedsproblemer hurtigt kan påvises, og det opfyldes derfor bedre af Fællesskabet. Dette direktiv begrænser sig til det, som er strengt nødvendigt for at nå målet og har ikke mere vidtgående konsekvenser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at medvirke til forbedring af luftfartssikkerheden ved at sikre, at oplysninger, som har betydning for sikkerheden, indberettes, samles, opbevares, beskyttes og videreformidles for at fremme effektiv analyse og overvågning.

Det eneste formål med indberetning af hændelser er at forebygge fremtidige ulykker og hændelser, ikke at placere skyld eller ansvar.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder hændelser, som finder sted på Fællesskabets territorium.

2. Uden for Fællesskabets territorium gælder direktivet også for hændelser, der omfatter flyvemaskiner, som er registreret i en medlemsstat eller flyves af et foretagende med hjemsted i en medlemsstat.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

»Anonymisering«: at alle personlige oplysninger om indberetteren, og tekniske enkeltheder, hvormed indberetterens eller andres identitet kan udledes af oplysningerne, fjernes fra indberetningerne.

»Hændelse«: ulykker, episoder og alvorlige tilfælde svarende til definitionerne i direktiv 94/56/EF, artikel 3, litra a), j) og k), samt alle andre fejl og mangler hos flyvemaskiner, apparatur, jordmateriel og dele af navigationssystemet, der benyttes eller skal benyttes i forbindelse med flyvning af en flyvemaskine eller med lufttrafikregulering eller navigationsstøtte til en flyvemaskine.

»Indberetningspligtig hændelse«: en hændelse, der bringer en flyvemaskine, de ombordværende eller andre personer i fare, eller kan gøre det, hvis der ikke foretages korrektion. En liste over eksempler på indberetningspligtige hændelser, som ganske vist ikke er udtømmende, findes i bilag I og II.

Artikel 4

Obligatorisk indberetning

1. Medlemsstaterne forlanger, at indberetningspligtige hændelser indberettes til den kompetente myndighed i artikel 5, stk. 1, af enhver, som:

- a) fører eller har kommandoen over en turbinedrevet flyvemaskine eller en offentlig transportmaskine, som benyttes af den kompetente myndighed for civil luftfart eller flyves under dens kontrol
- b) fremstiller eller vedligeholder sådanne flyvemaskiner eller udstyr eller dele til dem
- c) underskriver en attest på vedligeholdelseeftersyn eller en ibrugtagningstilladelse for sådanne flyvemaskiner, sådanne dele eller sådant udstyr
- d) udfører en kvalificeret flyveleders opgaver
- e) optræder som leder af en lufthavn, der benyttes af offentlige transportfly
- f) udfører opgaver i forbindelse med montering, ændring, vedligeholdelse, reparation, eftersyn, flykontrol eller inspektion af udstyr, som benyttes eller skal benyttes i forbindelse med flyvekontrolltjeneste eller navigationsstøtte til fly
- g) udfører opgaver i forbindelse med betjening af flyvemaskinen på jorden, herunder brændstofpåfyldning, klargøring, udarbejdelse af loadsheet, lastning, af-isning og bugsering.

2. Medlemsstaterne tilskynder alle, der i forbindelse med andre former for civil luftfart udfører opgaver svarende til dem, som beskrives i stk. 1, til at foretage frivillig indberetning.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, afgøre, om nye kategorier af indberettere skal føjes til stk. 1, og om bilagene skal ændres for at udvide eller ændre eksemplerne.

Artikel 5

Indsamling og opbevaring af oplysninger

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed til at indføre en ordning, hvorefter hændelsesindberetninger kan samles, vurderes, behandles og opbevares.

Følgende myndigheder kan få overdraget denne opgave:

Den nationale myndighed for civil luftfart, forudsat det på passende vis sikres, at opgaven udføres uafhængigt af denne myndigheds andre pligter.

Den undersøgelsesinstans eller -enhed, der er oprettet i henhold til artikel 6 i direktiv 94/56/EF.

2. De indberetninger, der indsamles i henhold til artikel 4, opbevares i en database.

3. Medlemsstaterne sikrer, at sikkerhedsrelevante oplysninger, der skyldes analyse af fortrolige indberetninger, som omfattes af artikel 9, også oplagres i denne database.

Artikel 6

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne deltager i en gensidig udveksling af oplysninger ved at stille alle de relevante sikkerhedsoplysninger, som findes i den database, der omtales i artikel 5, stk. 2, til rådighed for de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og for Kommissionen.

Databasen skal være kompatibel med det software, der beskrives i stk. 2.

2. Kommissionen udarbejder et særligt software med henblik på dette direktivs anvendelse. Medlemsstaterne kan benytte dette software til drift af deres egen database.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, træffe passende foranstaltninger for at fremme udvekslingen af oplysninger i henhold til stk. 1.

Artikel 7

Videregivelse af oplysninger

1. Alle organer, der har til opgave at opstille regler for den civile luftfarts sikkerhed eller efterforske luftfartsulykker i Fællesskabet skal have adgang til oplysninger om de hændelsesindberetninger, der indsamles og udveksles i henhold til artikel 5 og 6, så de kan drage de sikkerhedsmæssige konklusioner af de indberettede hændelser.

2. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 10, stk. 2, beslutte at frigive udvalgte oplysninger til de indberetterkategorier, der beskrives i artikel 4, stk. 1, og til andre interesserede parter. Sådanne beslutninger, som kan være generelle eller individuelle, skal gå ud fra behovet for

a) at give personer og/eller foretagender de oplysninger, der behøves for at kunne afhjælpe mangler i luftfartssikkerheden og forbedre den

b) at give de organer, som beskæftiger sig med luftfartssikkerhed eller dertil knyttede anliggender, mulighed for at analysere hændelserne.

Beslutningen om at videregive oplysninger i henhold til dette stykke kan under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 8 begrænses til det, som er strengt nødvendigt til brugerens formål.

3. Medlemsstaterne offentliggør mindst en gang om året en sikkerhedsoversigt, der indeholder oplysninger om de former for hændelser, som er blevet indsamlet efter den obligatoriske, nationale indberetningsordning, så offentligheden holdes underrettet om sikkerhedsniveauet. Medlemsstaterne kan også offentliggøre anonymiserede indberetninger.

Artikel 8

Beskyttelse af oplysninger

1. Oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 6 og videregives i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2, er fortrolige og må kun benyttes til formål i forbindelse med deltagerens og modtagerens aktiviteter.

2. Uanset hændelsens type eller klassificering, må navne eller adresser på enkeltpersoner aldrig registreres i den database, der nævnes i artikel 5, stk. 2.

3. Den kompetente myndighed må ikke videregive navnet på den person, som har foretaget indberetningen, eller på personer, der berøres af den, medmindre det er nødvendigt af hensyn til en retslig efterforskning, eller de pågældende personer har givet tilladelse til det.

4. Medlemsstaterne afstår fra at retsforfølge uforsætlige eller uagtsomme lovovertrædelser, der kun kommer til deres kundskab, fordi de er blevet indberettet efter den obligatoriske, nationale indberetningsordning.

5. Medlemsstaterne tilpasser deres love og administrative bestemmelser, så det sikres, at ansatte, der korrekt og behørigt indberetter episoder, de har kendskab til, ikke udsættes for sanktioner fra arbejdsgiverens side.

6. Denne artikel gælder under hensyntagen til nationale bestemmelser for retsmyndighedens adgang til oplysninger.

Artikel 9

Fortrolig indberetning

Medlemsstaterne tilpasser deres love og administrative bestemmelser, så organer, der har til opgave at indsamle og analysere indberettede oplysninger om mangler i luftfartssystemet, der af indberetteren betragtes som en faktisk eller mulig risiko, og at videregive dem til andre, der kan benytte dem med henblik på at forbedre luftfartssikkerheden, kan anonymisere frivillige indberetninger af hændelser, som ikke er indberetningspligtige.

Artikel 10

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der blev oprettet ved artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91⁽¹⁾ af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under hensyntagen til afgørelsens artikel 8.

3. Den periode, som er foreskrevet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [...]. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale lovbestemmelser, de vedtager på det område, direktivet omfatter.

Artikel 12

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4.

BILAG I

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ INDBERETNINGSPLOGLIGE HÆNDELSER

NB: Skønt denne liste indeholder de fleste af de tilfælde, der bør indberettes, kan den ikke omfatte alt, og enhver hændelse, som de berørte anser for at opfylde kriterierne, bør derfor indberettes.

A. FLYVEAKTIVITETER

- i) **Flystyring**
 - a) En undvigemanøvre, som er nødvendig for at undgå sammenstød med en anden flyvemaskine, en terrænhindring eller en anden genstand eller for at undgå en farlig situation, eller fordi en afværgemanøvre er påkrævet.
 - b) Start- eller landingsepisoder, herunder forebyggende landing eller nødlanding. Episoder som for lav indflyvning og kørsel ud over landingsbanens slutpunkt eller sider. Start, afbrudt start, landing eller landingsforsøg på en lukket, optaget eller forkert bane.
 - c) Alvorligt svigt med hensyn til at opnå den forventede ydeevne under start eller indledende stigning.
 - d) Kritisk lav brændstofbeholdning eller manglende evne til brændstofoverførsel eller udnyttelse af den samlede brændstofbeholdning.
 - e) Kontroltab (herunder delvis eller midlertidigt kontroltab), uanset årsagen.
 - f) Hændelser i nærheden af eller over V1, som skyldes eller fremkalder en risiko eller potentielt farlig situation (f.eks. startafbrydelse, halestød, tab af maskinkraft osv.).
 - g) Go-around (afbrudt landing), som medfører en farlig eller potentielt farlig situation.
 - h) Utilsigtet, men betydelig afvigelse fra flyvehastigheden eller den planlagte kurs eller højde (mere end 300 ft i ikke-RVSM luftrum), uanset årsagen.
 - i) Nedstigning under beslutningshøjde eller minimal nedstigningshøjde uden den nødvendige visuelle reference.
 - j) Overvægtslanding — en landing, som anses for at kræve en »overvægtslandingskontrol«.
 - k) Overskridelse af grænserne for brændstofflignevægt.
 - l) Ukorrekt indstilling af en SSR-kode eller en højdemåler, som medfører eller kan medføre en farlig situation.
 - m) Ukorrekt programmering af eller fejlagtige angivelser i navigations- eller præstationsberegningssystemer eller brug af ukorrekte data, som medfører eller kan medføre en farlig situation.
 - n) Ukorrekt modtagelse eller fortolkning af radiotelefonmeddelelser, som medfører eller kan medføre en farlig situation.
 - o) Fejl eller svigt i brændstofsystelet, som har betydelig indflydelse på brændstofforsyningen og/eller brændstoffordelingen.
 - p) Flyvemaskinen forlader det overfladebelagte område, hvad der medfører eller kan medføre en farlig situation.
 - q) Utilsigtet ukorrekt betjening af instrumenter, som medfører eller kan medføre en betydelig risiko.
 - r) Manglende mulighed for at opnå den flykonfiguration, som en bestemt del af flyvningen kræver (f.eks. landingsstel og hjullemme, flaps, stabilisatorer, slats osv.).
 - s) En risiko eller potentiel risiko, som opstår på grund af en bevidst simulering af faresituationer i forbindelse med øvelser, systemcheck- eller uddannelsessituationer.

- t) Unormal vibration, som konstateres af besætningen.
 - u) Unormal tilisning med betydelig påvirkning af præstation eller manøvreedygtighed til følge.
 - v) Udløsning af enhver form for primært advarselssystem i forbindelse med manøvrering af flyet, f.eks. konfigurationsadvarsel, stall-advarsel (stick shake), advarsel om for høj hastighed osv., medmindre
 - w) besætningen med sikkerhed fastslår, at advarslen er falsk. Det forudsætter dog, at besætningens reaktion på den falske advarsel ikke medfører vanskeligheder eller risiko
 - x) det sker i forbindelse med uddannelse eller kontrol.
 - y) GPWS varsel, når:
 - 1) flyet kommer tættere på jorden end planlagt eller forventet, eller
 - 2) advarslen forekommer under IMC eller om natten, og det fastslås, at den er udløst af for høj nedstigningshastighed (Mode 1), eller
 - 3) advarslen skyldes, at landingsstel eller landingsflap ikke udløses på det rigtige tidspunkt under indflyvningen (Mode 4), eller
 - 4) der opstår eller kan være opstået vanskeligheder eller risiko på grund af besætningens reaktion på »advarslen«, f.eks. formindsket afstand til anden trafik. Det kan dreje sig om advarsler af enhver kategori, dvs. ægte, problem eller falsk.
 - z) GPWS varsel hvis der opstår eller kan opstå vanskeligheder eller risiko på grund af besætningens reaktion på »alarmen«.
 - aa) ACAS RA
 - bb) Episoder, der skyldes luftstrømmen fra jetmotorer eller propeller og medfører alvorlig skade.
- ii) **Katastrofetilfælde**
- a) Brand, eksplosion, røg eller giftige eller farlige dampe, selv om ilden er blevet slukket.
 - b) Besætningens eller kabinepersonalets anvendelse af en ureglementeret fremgangsmåde i en nødsituation.
 - c) Mangler ved fremgangsmåder, der skal benyttes i nødsituationer, også når de benyttes i forbindelse med vedligeholdelse, uddannelse eller kontrol.
 - d) Katastrofeevakuering.
 - e) Tryktab.
 - f) Anvendelse af beredskabsudstyr eller foreskrevne beredskabsforanstaltninger under flyvningen eller på jorden for at klare en bestemt situation.
 - g) Katastrofeerklæring (»Mayday« eller »Pan«).
 - h) Mangelfuldt fungerende nødsystemer eller nødudstyr, herunder udgange og belysning, også når det benyttes i forbindelse med vedligeholdelse, uddannelse eller kontrol.
 - i) Nødstilfælde, som kræver at besætningen bruger ilt.
- iii) **Indisposition blandt besætningsmedlemmerne**
- a) Indisposition blandt besætningsmedlemmerne, også hvis det sker før afgang, hvis det vurderes, at det kan føre til indisposition efter starten.
 - b) Indisposition blandt kabinepersonalet, som gør dem ude af stand til at udføre vigtige opgaver i katastrofetilfælde.

iv) **Tilskadekomst**

Hændelser, der kan medføre, at passagerer eller besætningsmedlemmer kommer alvorligt til skade, men ikke anses for at skulle indberettes som ulykkestilfælde.

v) **Vejrforhold**

- a) Lynnedslag, som påfører flyet betydelig skade eller tab eller svigt af vigtige funktioner.
- b) Haglbyger, som påfører flyvet alvorlig skade eller tab eller svigt af vigtige funktioner.
- c) Voldsomme luftstrømninger, der medfører ombordværendes tilskadekomst eller anses for at kræve »turbulenskontrol« af flyet.
- d) Pludselige vindretningsskift, som medfører alvorlige manøvreringsvanskeligheder.

vi) **Sikkerhed**

- a) Ulovlige anslag mod flyet, herunder bombetrusler eller kapring.
- b) Vanskeligheder med at berolige berusede, voldsomme eller uregerlige passagerer, når det medfører en farlig situation.
- c) Opdagelse af en blind passager.

vii) **Andre forhold**

- a) Gentagen forekomst af en særlige type hændelser, der ikke som enkelttilfælde kan betragtes som »indberetningspligtige«, men på grund af deres hyppighed indebærer en potentiel fare.
- b) Sammenstød med en fugleflok, som påfører flyet alvorlig skade eller tab eller svigt af vigtige funktioner.
- c) Randhvirvler, som medfører betydelige manøvreringsvanskeligheder.
- d) Andre forhold, som anses for at bringe eller kunne bringe flyet og de ombordværende i fare.

B. FLYTEKNIK

viii) **Konstruktion**

Flykonstruktionsfejl, der ikke klassificeres som ulykker.

NB: ikke alle konstruktionsfejl behøver at indberettes. Det kræver en teknisk vurdering at afgøre, om en fejl er alvorlig nok til at blive indberettet. Følgende eksempler kan imidlertid tages i betragtning:

- 1) Skade på et vigtigt konstruktionselement, der ikke er blevet kvalificeret som skadetolerant (et element med begrænset levetid). De vigtige konstruktionselementer er dem, der medvirker afgørende til, at belastninger i forbindelse med flyvning, landing og trykforhold kan tåles, og som, hvis der er fejl ved dem, kan bevirke, at flyvemaskinen er behæftet med katastrofale fejl.
- 2) Typiske eksempler på sådanne elementer findes for store flyvemaskiners vedkommende i AC/ACJ 25.571(a) »damage tolerance and fatigue evaluation of structure« og i det tilsvarende ACJ-materiale for rotorfly.
- 3) Fejl eller skader, som overskrider de skader, der kan tillades på et vigtigt konstruktionselement, der er blevet kvalificeret som skadetolerant, når de påvises under regelmæssig kontrol.
- 4) Skader eller fejl, som overskrider de tilladte tolerancer for et konstruktionselement og kan formindske konstruktionens stivhed i en sådan grad, at de fastsatte marginer for vibration, afvigelse eller reversering ikke længere overholdes.
- 5) Skade eller fejl hos et konstruktionselement, som kan føre til frigørelse af materiale, der kan skade de ombordværende.

- 6) Skade eller fejl hos et konstruktionselement, der kan bevirke, at systemerne ikke fungerer korrekt.
- 7) Tab af flydele under flyvningen.

ix) **Systemer**

Følgende fælles kriterier foreslås for alle systemer.

- a) Tab, alvorlige svigt eller fejl i systemer, delsystemer eller apparatur, så normal betjening, træning osv. ikke kan udføres tilfredsstillende.
- b) Besætningens manglende kontrol over systemet: f.eks.
 - 1) uopfordrede (selvstændige) aktioner
 - 2) ukorrekt eller ufuldstændig reaktion, herunder bevægelseshæmning eller stivhed
 - 3) ustyrlig reaktion
 - 4) mekanisk afbrydelse eller svigt
- c) Fejl eller svigt i systemets specialfunktioner (et system kan omfatte flere funktioner)
- d) Forstyrrelser i systemerne eller mellem dem
- e) Fejl eller svigt i systemets beskyttelsesanordning eller nødsystem
- f) Redundanstab ud over grænserne
- g) Ethvert forhold, som medfører, at systemet reagerer uforudset
- h) For flytyper med et enkelt hovedsystem, delsystem eller apparatursæt
Tab, alvorligt svigt eller fejl i hovedsystem, delsystem eller apparatursæt
- i) For flytyper med flere uafhængige hovedsystemer, delsystemer eller apparatursæt
Tab, alvorlige svigt eller fejl i mere end et hovedsystem, delsystem eller apparatursæt
- j) Udløsning af et primært advarselssystem i forbindelse med flysystemer eller flyapparatur, medmindre besætningen med sikkerhed fastslår, at advarslen er falsk, og besætningens reaktion på advarslen ikke medfører vanskeligheder eller risiko
- k) Udsivning af hydrauliske væsker, brændstof, olie eller andre væsker, der giver anledning til brandfare eller til risiko for farlig forurening af flykonstruktionen eller flyets systemer eller apparatur eller er til risiko for de ombordværende
- l) Svigt eller fejl i målesystemer, som medfører risiko for, at besætningen får misvisende angivelser
- m) Fejl, svigt eller mangler, som viser sig i en kritisk fase under flyvningen og er relevante for systemets anvendelse
- n) Forekomst af betydelig præstationsforringelse i forhold til den godkendte præstation med det resultat, at der opstår en farlig situation (når der tages hensyn til præstationsberegningens nøjagtighed), herunder bremsevirkning, brændstofforbrug osv.
- o) Manglende symmetri mellem flyets styreanordninger, f.eks. flaps, slats, spoilers osv.

I bilag II findes en liste med eksempler på hændelser, som er indberetningspligtige, når disse fælles kriterier benyttes på bestemte systemer.

x) **Fremdrivnings- og APU-systemer (herunder motorer, propeller, rotorsystemer og APU)**

a) *Motorer*

Flytyper med en eller to motorer

- a) motorstop eller alvorligt motorsvigt i en af motorerne

Flytyper med tre eller flere motorer

- b) motorstop eller alvorligt motorsvigt i mere end en motor

Motorer: Alle flytyper:

- c) Motorstop eller alvorligt motorsvigt i en motor, når: det sker i en kritisk fase under flyvningen (f.eks. VI, eller under indflyvning/landing) eller forholdene er usædvanlige, eller der opstår uforudsete følger (f.eks. ukontrollabelt svigt, brand, manøvreringsproblemer osv.)
- d) Ukontrollabelt svigt, alt for høj hastighed eller manglende mulighed for at kontrollere en højhastighedsroterende komponents hastighed (det kan f.eks. dreje sig om: hjælpegenerator, tryklufsstartmotor, luftkonditioneringsystem, luftturbine-motor, propel eller rotor)
- e) fejl eller svigt i motor- eller generatordele af en eller flere af følgende årsager:
- 1) manglende kontrol med højenergi-restprodukter
 - 2) vedholdende indvendig eller udvendig brand eller udslip af varm gas
 - 3) sammenbrud i motorstruktur eller motorophæng, helt eller delvis tab af større generatordele
 - 4) motorskade, som forårsager synlige dampe eller usynlige skadelige eller giftige dampe i kabinens konditioneringsluft
- f) ukontrollerede tab af kraft/fremdrift, uønskede ændringer eller vibrationer, når:
- 1) de kan påvirke mere end en motor i et flermotorers fly, især et tomotorers fly, eller
 - 2) de betragtes som for voldsomme til et enmotorers fly, eller
 - 3) det drejer sig om et flermotorers fly, men den samme eller en lignende motortype benyttes i enmotorers fly
- g) fejl, som konstateres i en levetidskontrolleret del og kræver udskiftning af den, før dens levetid er udløbet
- h) fejl af fælles oprindelse, som kan medføre en så hyppig forekomst af motorstop under flyvningen, at der er fare for, at en eller flere motorer får motorstop under den samme flyvning
- i) en anden trykretning end den, piloten har ønsket, eller et trykreverseringssystem, der ikke fungerer eller fungerer utilsigtet
- j) betydelig mangel på reaktion på pilotens føring af gashåndtaget ved anvendelse af en enkelt motor
- k) en motorbegrænser eller kontrolanordning, der ikke fungerer, når den skal, eller fungerer utilsigtet
- l) betydelig overskridelse af motorparametrene
- m) manglende mulighed for ved hjælp af normale procedurer at slukke en motor eller kontrollere kraft, tryk eller RPM
- n) manglende mulighed for at genstarte en funktionsdygtig motor.

b) *Propeller og transmissioner*

- 1) skader eller fejl, som kan medføre hel eller delvis løsgørelse af propelbladene og/eller betydelige vibrationer
- 2) skader eller fejl i propellens gear-/udvekslingssystem, som kan føre til løsgørelse af propelenheden under flyvningen og/eller svigtende propelkontrol
- 3) aktivering af trykreversering i utide
- 4) ændring af automatisk kantstilling eller stigning i utide
- 5) for høj hastighed
- 6) manglende mulighed for at kontrollere stigningen

c) *APU*

- 1) slukning, når APU benyttes i overensstemmelse med MEL
- 2) manglende mulighed for at slukke APU
- 3) for høj hastighed
- 4) manglende mulighed for at igangsætte APU, når det er nødvendigt af driftsmæssige årsager.

xi) **ETOPS**

- a) Tab af et hydraulisk system
- b) Tab af et luftaftapningssystem
- c) Fejl eller svigt, der kan påvirke ETOPS-funktionernes integritet

xii) **Andre forhold**

- a) Forhold, der normalt ikke betragtes som indberetningspligtige (f.eks. kabinens indretning og udstyr, vandsystemer, ting, der omfattes af listen over minimumsudstyr (MEL)), når de medfører risiko for flyvemaskinen eller de ombordværende
- b) Brand, eksplosion, røg eller giftige eller farlige dampe
- c) Andre forhold, der kan bringe flyvemaskinen i fare eller påvirke de ombordværendes eller flyvemaskinens sikkerhed eller berøre mennesker eller ejendom i nærheden af flyet, når det står på jorden
- d) Fejl eller svigt i højtalersystemet, som bevirker, at det er ubrugeligt eller ikke kan høres
- e) Manglende kontrol fra pilotsædet under flyvningen

C. FLYVEDLIGEHODELSE OG FLYREPARATION

- xiii) Ukorrekt samling af flydele eller flykomponenter, som konstateres under en inspektion eller afprøvningsprocedure, der egentlig havde et andet formål
- xiv) Udslip af varm aftapningsluft, som medfører strukturskader
- xv) Fejl i en levetidskontrolleret del, som medfører udskiftning af den, før dens levetid er afsluttet
- xvi) Beskadigelse eller overlast (f.eks. brud, revner, korrosion, laminerings- og klæbningssvigt osv.), uanset årsagen (f.eks. vibration, manglende stivhed eller struktursvigt), i forbindelse med:

- a) primærstruktur eller vigtige strukturelementer (som defineret i producentens Repair Manual) når denne beskadigelse eller overlast overskrider de tilladelige grænser i Repair Manual og kræver reparation eller hel eller delvis udskiftning af det pågældende element
 - b) sekundær struktur, således at flyet bringes i fare eller kan blive det
 - c) motor, propel- eller helikopterrotorsystemet
- xvii) Fejl, svigt eller skader i systemer eller udstyr eller beskadigelser eller overlast konstateret ved kontrol af overensstemmelse med et luftdygtighedsdirektiv eller en anden obligatorisk instruks udstedt af luftfartsmyndighederne, når
- a) de påvises for første gang af det foretagende eller den organisation, der foretager overensstemmelseskontrollen
 - b) instuksens tilladelige grænser overskrides ved senere overensstemmelseskontrol, og/eller der ikke findes fastsatte reparations- /eller korrektionsprocedurer. F.eks. er indberetning nødvendig, hvis det konstaterede forhold kræver henvendelse til kontrol- eller luftfartsmyndighederne for at få grænserne udvidet og/eller opnå særlige reparations- /korrektionsanvisninger eller procedurer
- xviii) Fejl eller svigt i dele med begrænset levetid eller »kritiske dele« i rotorfly (således som defineret i Manufacturers Manuals)
- xix) Mangelfuldt fungerende nødsystemer eller nødudstyr, herunder udgange og belysning, også når det benyttes i forbindelse med vedligeholdelse eller kontrol
- xx) Manglende eller mangelfuld overholdelse af de fastsatte vedligeholdelsesprocedurer.

D. LUFTRAFIKTJENESTER, LUFTRAFIKFACILITETER OG GROUND SERVICES

xxi) **Luftrafiktjenester**

- a) Stærkt ukorrekte, utilstrækkelige eller misvisende oplysninger fra kilder på jorden, f.eks. ATC, ATIS, vejrtjenesten, navigationsdatabaser, kort, diagrammer, manualer osv.
- b) Opgivelse af lavere sikkerhedshøjde end foreskrevet
- c) Opgivelse af ukorrekt højdemålerindstilling
- d) Ukorrekt transmission, modtagelse eller fortolkning af vigtige meldinger, når det medfører en farlig situation
- e) Mindre afstand mellem fly end foreskrevet i den pågældende situation
- f) Enhver form for uautoriseret overskridelse af reguleret luftrum
- g) Uautoriserede eller ulovlige RTF-transmissioner
- h) Svigt i ATS jord- eller satelittjenester
- i) Alvorlige fejl eller skader i overfladebelægningen på lufthavnens manøvreringsområder
- j) Lufthavnens manøvreringsområder blokeret af fly, køretøjer, dyr eller andre genstande, så der opstår en farlig eller potentielt farlig situation
- k) Fejlagtig eller unøjagtig markering af hindringer eller risici på lufthavnens manøvreringsområde, så der opstår en farlig situation.

xxii) Lufthavne og lufthavnsfaciliteter

- a) Svigt, alvorlige fejl eller mangler i lufthavnsbelysningen
- b) Alvorlig forurening af flystruktur eller flysystemer og flyapparatur ved transport af bagage eller fragt
- c) Ukorrekt fordeling af passagerer, bagage eller fragt, med fare for påvirkning af flyvemaskinens vægt og/eller balance
- d) Ukorrekt anbringelse af bagage eller fragt (herunder håndbagage), så der kan opstå risiko for flyvemaskinen, dens besætning eller de ombordværende, eller evakuering i en nødsituation hindres
- e) Mangelfuld anbringelse af fragtcontainere eller andre omfangsrige stykker gods
- f) Transport eller påtænkt transport af farligt gods i modstrid med gældende regler, herunder ukorrekt mærkning og emballering af farligt gods

xxiii) Passagerbetjening, bagage og fragt

- a) Sammenstød mellem et fly i bevægelse og et andet fly, et køretøj eller en anden genstand på jorden
- b) Betydeligt spild under brændstofpåfyldning
- c) Påfyldning af ukorrekte brændstofmængder, som kan få afgørende indflydelse på maskinens flyvetid, præstation, balance eller strukturstyrke
- d) Påfyldning af en forurenede eller ukorrekt brændstofftype eller anden nødvendig væske (herunder ilt og drikkevand).

xxiv) Ground handling og eftersyn af fly

- a) Fejl, svigt eller mangler i udstyr, der bruges til afprøvning eller kontrol af flysystemer og flyapparatur, når de fastlagte rutineinspektioner og kontrolprocedurer ikke klart har påvist problemet, og dette medfører en farlig situation
 - b) Manglende eller mangelfuld overholdelse af de fastlagte kontrolprocedurer.
-

BILAG II

Følgende punkter indeholder eksempler på indberetningspligtige forhold, når de fælles kriterier anvendes på de særlige systemer, som beskrives i bilag I, afsnit B, punkt ix).

- 1) Luftkonditionering/ventilation
 - a) fuldstændigt svigt i det elektroniske kølesystem
 - b) tryktab
- 2) Autopilotssystem
 - a) manglende evne hos autopilotsystemet til at gennemføre den planlagte manøvre, når det er slået til
 - b) store vanskeligheder for besætningen med at bevare herredømmet over flyet, når autopilotsystemet er slået til
 - c) svigt i autopilotsystemets frakoblingsanordning
 - d) uventet ændring af autopilotsystemets operationsform
- 3) Kommunikation
 - a) fejl eller svigt i højtalersystemet, som bevirker, at det er ubrugeligt eller ikke kan høres
 - b) fuldstændigt kommunikationstab under flyvningen
- 4) El-forsyningssystem
 - a) tab af et enkelt el-distributionssystem (AC eller DC)
 - b) fuldstændigt tab af el-forsyning eller tab af mere end et el-produktionssystem
 - c) svigt i hjælpe- (nød-) forsyningssystemet
- 5) Cockpit/Kabine/Fragt
 - a) manglende kontrol fra pilotsædet under flyvningen
 - b) svigt i beredskabssystemer eller beredskabsudstyr, herunder evakueringssignaleringsystem, udgange, nødbelysning osv.
 - c) manglende fastholdelseevne hos lastesystemet
- 6) Brandsikringssystem
 - a) brandalarm, undtagen når det straks konstateres, at den er falsk
 - b) upåviste fejl eller svigt i brandsikrings-/røgdetektionssystemet, som kan føre til manglende eller formindsket branddetektion/-sikring
 - c) manglende alarm i konkrete brandtilfælde
- 7) Styresystem
 - a) manglende symmetri mellem flaps, slats, spoilere osv.
 - b) begrænset bevægelighed, stivhed eller svag eller forsinket reaktion ved anvendelse af det primære styresystem eller de dertil knyttede trimme- og fastlåsningsystemer
 - c) ukontrollable styreflader
 - d) styrefladevibrationer, som konstateres af besætningen

- e) mekaniske fejl i eller frakobling af styreanordninger
 - f) betydelig påvirkning af flyets normale styring eller forringelse af flyveegenskaberne
- 8) Brændstofsysteem
- a) brændstofbeholdningen tyder på fejl i systemet, så brændstofmængden om bord angives fejlagtigt eller mangelfuldt
 - b) udsivning af brændstof, så der opstår tab, brandfare og alvorlig forurening
 - c) svigt eller fejl i brændstofudtømmningssystemet, så der opstår utilsigtet tab af betydelige brændstofmængder, brandfare, farlig forurening af flyudstyr eller manglende evne til at udtømme brændstof
 - d) fejl eller svigt i brændstofsysteem, som har betydelig indflydelse på brændstofforsyningen og/eller brændstoffordelingen
 - e) manglende evne til at overføre eller udnytte den samlede brændstofbeholdning
- 9) Det hydrauliske system
- a) tab af et hydraulisk system (kun ETOPS)
 - b) fejl, som bevirker, at isoleringssystemet ikke fungerer
 - c) tab af mere end et hydraulisk kredsløb
 - d) svigt i det hydrauliske hjælpesystem
 - e) utilsigtet Ram Air Turbine ekstension
- 10) Isdetektions-/afisningssystem
- a) uopdaget svigt eller formindsket præstationsevne hos anti-is-/afisningssystemet
 - b) tab af mere end et sondeopvarmningssystem
 - c) manglende evne til at opnå symmetrisk vingefisning
 - d) unormal tilisning med betydelig påvirkning af præstation eller manøvreedygtighed til følge
 - e) betydelig påvirkning af besætningens synsfelt
- 11) Indikator-/advarsels-/og registreringssystemer
- a) fejl eller svigt i indikatorsystemer, hvis faren for stærkt misvisende angivelser kan medføre, at besætningen foretager uheldige indgreb i et vigtigt system
 - b) tab af et systems røde advarselsfunktion
 - c) svigt eller fejl i registreringssystemerne (FDR, CVR)
 - d) i glascockpits: tab af eller svigt i mere end en skærmenhed eller computer, der indgår i visnings-/advarselsfunktionen
- 12) Landingsstel/bremser/dæk
- a) ild i bremserne
 - b) betydeligt tab af bremsevirkning
 - c) usymmetrisk afbremsning, som fører til betydelig baneafvigelse
 - d) svigt i landingsstellets fritfaldsudfældningssystem (også under planlagte afprøvninger)
 - e) uønsket udfældning/optrækning af landingsstel eller åbning/lukning af hjullemme
 - f) eksplosion af flere dæk

- 13) Navigationssystemer (herunder præcisionsindflyvningssystemer) og luftdatasystemer
- a) tab af eller fejl i multipelt navigationsudstyr
 - b) totalt svigt eller fejl i multipelt luftdataudstyr
 - c) stærkt fejlagtig visning
- 14) Ilt
- a) i trykregulerede fly: tab af iltforsyning i cockpittet
 - b) tab af iltforsyning til et betydeligt antal passagerer (over 10 %), også når det konstateres i forbindelse med vedligeholdelse, uddannelse eller kontrol
- 15) Luftaftapningssystem
- a) udsivning af varm aftapningsluft, som medfører brandalarm eller strukturskade
 - b) tab af samtlige luftaftapningssystemer
 - c) svigt i luftudsivningsdetektionssystemet.
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika

(2001/C 120 E/11)

KOM(2000) 831 endelig udg. — 2000/0338(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 20. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

i forbindelse med andre bistandsdonorer, ikke-statslige organisationer (NGO) og FN-organisationer.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1,

(7) Denne form for bistand er for de berørte lande en nødvendig forudsætning for udvikling og udgør således et vigtigt bidrag til virkeliggørelse af målene for Fællesskabets samarbejdspolitik.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

(8) De forskellige særorganisationer og -organer og NGO'er har gennem iværksættelse af denne type foranstaltninger opnået betydelige erfaringer med hensyn til bistand til hjemstedsfordrevne.

ud fra følgende betragtninger:

(1) De Forenede Nationer har inden for rammerne af flytningepolitikken vedtaget konventionen om flytninges retsstilling af 28. juli 1951, New York-protokollen af 31. januar 1967 og andre resolutioner.

(9) Det er hensigtsmæssigt, at indsatsen til fordel for hjemstedsfordrevne indgår i et forløb, der tager sigte på omstilling fra den såkaldte subsistensfase til en selvforsyningsfase eller en fase, hvor disse befolkningsgruppers afhængighed mindskes. Bistanden til deres bosætning eller genbosætning skal derfor bestå i foranstaltninger, der har til formål bl.a. at udvikle selvforsyningen i kraft af landbrugsproduktion, husdyravl, akvakultur, oprettelse af kreditsystemer, grunduddannelse og erhvervsuddannelse, samt at sikre et forsvarligt sundheds- og hygiejneniveau.

(2) Verdenserklæringen om menneskerettigheder af 1948, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder af 1966, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder af 1979 og konventionen om barnets rettigheder af 1989 vedrører ligeledes også flytninge.

(10) Rådets forordning (EF) nr. 443/97 af 3. marts 1997 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1880/2000 ⁽³⁾, udgør indtil den 31. december 2000 retsgrundlaget for EF-foranstaltninger på dette område.

(3) Europa-Parlamentet har vedtaget flere forskellige beslutninger om emnet, bl.a. beslutningen af 16. december 1983 om bistand til flytninge i udviklingslandene ⁽¹⁾.

(4) Både Europa-Parlamentet og Rådet har opfordret til en øget fællesskabsindsats på dette område.

(11) Denne forordning bør gøre det muligt for Fællesskabet at videreføre sine foranstaltninger på de pågældende områder på ubestemt tid.

(5) Det er nødvendigt at styrke sammenhængen og synergien mellem nødhjælp, rehabilitering og udviklingsbistand for at opnå bedre komplementaritet og sikre kohærens i Fællesskabets tiltag.

(12) De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er forvaltningsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, og bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse —

(6) Programmerne til støtte for hjemstedsfordrevne og demobiliserede personer udgør en integreret del af en samlet rehabiliteringsstrategi til fordel for udviklingslandene i Asien og Latinamerika. Deres effektivitet afhænger af koordinationen af bistanden, både på fællesskabsplan og

⁽²⁾ EFT L 68 af 8.3.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 227 af 7.9.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT C 10 af 16.1.1984, s. 278.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

MÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Fællesskabet iværksætter et støtte- og bistandsprogram for personer, der omhandles i artikel 4 til dækning af deres mest presserende behov, for så vidt disse ikke er omfattet af humanitær bistand, samt til gennemførelse på længere sigt af handlingsprojekter og -programmer, der tager sigte på at gøre de pågældende personer selvforsynende og integrere eller reintegrere dem. Disse programmer skal især gøre det muligt at dække de nævnte personers væsentligste behov i perioden efter den humanitære nødsituation og frem til iværksættelsen af løsninger, der bringer deres situation til ophør.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) »flygtninge«: personer, der er defineret som sådan i konventionen om flygtninges retsstilling, der blev vedtaget den 28. juli 1951 af De Forenede Nationers konference om flygtninges og statsløses retsstilling
- b) »fordrevne«: personer, der er blevet tvunget til at søge tilflugt uden for deres hjemegn på grund af konfliktsituationer, men som ikke nyder en retsstilling som flygtninge som defineret i 1951-konventionen
- c) »hjemvendende personer«: personer, der tidligere har været flygtninge eller fordrevne, og som er vendt tilbage til deres hjemland eller hjemegn
- d) »demobiliserede personer«: personer fra regulære hærenheder eller væbnede modstandsbevægelser, som har accepteret at nedlægge våbnene og genindtræde i det civile liv.

Artikel 3

1. Fællesskabet bidrager finansielt til foranstaltninger, der bl.a. tager sigte på:

- a) at opnå, at hjemstedsfordrevne i egentlig forstand (flygtninge, fordrevne og hjemvendende) samt demobiliserede personer bliver selvforsynende og reintegreres i det socioøkonomiske netværk
- b) at støtte de lokale værtssamfund og de områder, de hjemstedsfordrevne vender tilbage til, for at gøre accepten af dem og deres integration lettere

c) at støtte disse personers tilbagevenden til og bosætning i deres hjemlande eller i tredjelande

d) om nødvendigt at støtte forsoningsbestrebelse mellem konfliktparterne

e) at hjælpe de pågældende til at generhverve deres ejendom og ejendomsret og støtte retsbehandlingen af krænkelse af menneskerettighederne over for dem.

2. Alle berørte grupper, herunder lokalbefolkninger, der modtager de pågældende personer, deltager i vurderingen af behovene og i gennemførelsen af bistandsprogrammerne.

Artikel 4

Den endelige målgruppe for de i artikel 3, stk. 1, nævnte foranstaltninger er:

- a) hjemstedsfordrevne i egentlig forstand (flygtninge, fordrevne og hjemvendende) i udviklingslandene i Asien og Latinamerika samt fra et af disse lande, som midlertidigt har bosat sig i et andet udviklingsland og, i særlige, behørigt begrundede tilfælde, i et andet tredjeland
- b) demobiliserede personer fra regulære hære og væbnede modstandsbevægelser samt deres familier og eventuelt de lokalsamfund, de tilhører
- c) lokalbefolkninger i særligt berørte værtsområder, der med deres sociale, økonomiske og administrative ressourcer bidrager til modtagelses- og bistandsindsatsen for hjemstedsfordrevne og demobiliserede med henblik på gennemførelse på længere sigt af projekter til fremme af deres selvforsyning, integration eller reintegration.

Artikel 5

De foranstaltninger, der gennemføres i henhold til denne forordning, supplerer dem, der er omhandlet i andre EF-instrumenter om udviklingssamarbejde.

Artikel 6

1. I forbindelse med de i artikel 3 omhandlede foranstaltninger kan Fællesskabets støtte bl.a. omfatte finansiering af undersøgelser (som så vidt muligt gennemføres af eksperter fra værtslandet), faglig bistand, uddannelse eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revisioner og evaluerings- og kontrolmissioner.

2. Fællesskabsfinansieringen kan dels dække investeringsudgifter, bortset fra køb af fast ejendom, dels, i behørigt begrundede tilfælde og under hensyn til, at det så vidt muligt skal tilstræbes, at projektet er levedygtigt på mellemlang sigt, tilbagevendende udgifter (herunder udgifter til administration, vedligeholdelse og drift), således at der opnås en optimal anvendelse af de i stk. 1 nævnte investeringer, hvis udnyttelse midlertidigt udgør en byrde for partneren.

KAPITEL II

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 7

1. Fællesskabets finansielle bidrag i medfør af denne forordning ydes i form af gavebistand.

2. Der søges til hver samarbejdsforanstaltning opnået et finansielt bidrag fra de partnere, der er omhandlet i artikel 10. Dette bidrag skal ligge inden for rammerne af de pågældende partners muligheder og afhænge af den enkelte foranstaltnings art. I særlige tilfælde og når partneren er enten en ikke-statslig organisation (NGO) eller en organisation af fællesskabskarakter, kan bidraget ydes i naturalier.

3. Det kan tilstræbes at udnytte mulighederne for samfinansiering med andre bistandsdonorer, især med medlemsstaterne.

Artikel 8

1. Kommissionen undersøger, træffer afgørelse om og forvalter de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter gældende budgetprocedurer og andre gældende procedurer, især procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Enhver foranstaltning, der modtager fællesskabsstøtte, skal gennemføres i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i Kommissionens finansieringsafgørelse.

Artikel 9

De foranstaltninger, der finansieres af Fællesskabet i henhold til denne forordning, iværksættes af Kommissionen, enten efter anmodning fra de nævnte partnere eller på Kommissionens eget initiativ.

Artikel 10

1. De partnere, der kan opnå finansiell støtte i henhold til denne forordning, er regionale og internationale organisationer, herunder De Forenede Nationers organer, NGO'er, nationale, regionale og lokale forvaltningsenheder og offentlige institutioner og organisationer af fællesskabskarakter, institutter og offentlige eller private aktører.

2. Det Europæiske Fællesskabs støtte kan ydes til de partnere, der har hjemsted i en af Fællesskabets medlemsstater eller et tredjeland, der modtager bistand fra Fællesskabet i henhold til denne forordning, idet nævnte hjemsted skal udgøre det faktiske center for ledelsen af deres aktiviteter. Undtagelsesvis kan et sådant hjemsted befinde sig i et andet tredjeland.

Artikel 11

Uanset den institutionelle og politiske situation, som partnerne befinder sig i, tages der navnlig hensyn til følgende elementer ved afgørelsen af, hvorvidt en partner kan komme i betragtning til fællesskabsfinansiering:

- a) dens erfaringer inden for bistand til hjemstedsfordrevne befolkningsgrupper
- b) dens administrative og finansielle kapacitet
- c) dens faglige og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte foranstaltning
- d) eventuelt resultaterne af tidligere iværksatte foranstaltninger, herunder navnlig foranstaltninger, som har opnået finansiering fra Fællesskabet
- e) dens evne til at udvikle samarbejdet med andre aktører i det civile samfund i de pågældende tredjelande
- f) dens engagement med hensyn til at forsvare, overholde og fremme menneskerettighederne og de demokratiske principper.

Artikel 12

1. Støtten ydes kun til de pågældende partnere, hvis disse ved aftale forpligter sig til at overholde de af Kommissionen fastsatte tildelings- og gennemførelsesbetingelser.

2. For så vidt foranstaltningerne fører til finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og de lande, der nyder fordel af foranstaltninger finansieret i henhold til denne forordning, fastsættes det i disse aftaler, at betalingen af skatter, afgifter og gebyrer ikke finansieres af Fællesskabet.

3. Enhver finansieringsaftale eller -kontrakt, der indgås i medfør af denne forordning, skal indeholde bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen fastsætter i henhold til gældende bestemmelser, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

4. Der træffes de fornødne foranstaltninger til sikring af, at fællesskabskarakteren af den bistand, der ydes i henhold til denne forordning, kommer til udtryk.

Artikel 13

1. Deltagelsen i udbud og kontrakter er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og værtslandet. Dette kan udvides til også at omfatte andre udviklingslande og i behørigt begrundede tilfælde andre tredjelande.

2. Leverancerne skal have oprindelse i medlemsstaterne eller værtslandet eller andre udviklingslande. I særlige, behørigt begrundede tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande.

Artikel 14

1. For at opfylde traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og derved sikre, at disse foranstaltninger som helhed bliver så effektive som muligt, træffer Kommissionen alle nødvendige koordinationsforanstaltninger, herunder:

- a) indførelse af en ordning for systematisk udveksling af information om de foranstaltninger, der finansieres eller påtænkes finansieret af Fællesskabet og medlemsstaterne
- b) koordination på stedet af gennemførelsen af foranstaltningerne ved hjælp af regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet.

2. Kommissionen kan sammen med medlemsstaterne tage ethvert nødvendigt initiativ for at sikre en hensigtsmæssig koordination med de andre bistandsdonorer, navnlig inden for FN-systemet, herunder Højkommisariatet for Flygtninge.

KAPITEL III

IVÆRKSÆTTELSE AF FORANSTALTNINGERNE

Artikel 15

Budgetmyndigheden fastsætter de bevillinger, der er til rådighed for hvert regnskabsår under hensyn til de principper for forsvarlig økonomisk forvaltning, der er omhandlet i artikel 2 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 16

Afgørelser om foranstaltninger, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 4 mio. EUR pr. foranstaltning, samt om enhver ændring af disse foranstaltninger, der medfører en ekstraudgift på over 20 % af det beløb, der oprindeligt blev fastsat til den pågældende foranstaltning, træffes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Artikel 17

1. Kommissionen er bemyndiget til uden at følge den i artikel 18, stk. 2, omhandlede procedure at godkende nødvendige ekstrabevillinger til at dække forventede eller konstaterede overskridelser i forbindelse med foranstaltningerne, hvis overskridelsen eller det ekstra behov er på højst 20 % af den bevilling, der oprindeligt blev fastsat i finansieringsafgørelsen.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede ekstrabevilling er på under 8 mio. EUR, underrettes det i artikel 18, stk. 1, omhandlede udvalg om Kommissionens afgørelse. Hvis den ekstrabevilling er på over 8 mio. EUR, men på under 20 %, skal udvalget høres.

3. Kommissionen giver det i artikel 18, stk. 1, omhandlede udvalg en kortfattet underretning om de finansieringsafgørelser, den har til hensigt at træffe vedrørende foranstaltninger til en værdi af under 4 mio. EUR. Denne underretning gives senest en uge, inden afgørelsen træffes.

Artikel 18

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. artikel 7 og artikel 8 i samme afgørelse.

3. Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

KAPITEL IV

RAPPORTER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

1. I det udvalg, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, foretages én gang årligt en udveksling af synspunkter på grundlag af de af Kommissionens repræsentant fremlagte generelle retningslinjer for de foranstaltninger, der skal gennemføres det kommende år.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 27.2.1992, s. 1.

2. Kommissionen forelægger efter hvert regnskabsår Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport med et resumé af de foranstaltninger, der er finansieret i løbet af regnskabsåret, samt Kommissionens konklusioner med hensyn til gennemførelsen af denne forordning i det foregående regnskabsår. Resuméet af de finansierede foranstaltninger skal bl.a. indeholde oplysninger om de aktører, med hvilke der er indgået gennemførelsesaftaler eller -kontrakter. Årsrapporten skal også omfatte et resumé af de eksterne evalueringer, der måtte være foretaget af de særlige foranstaltninger.

3. Kommissionen forelægger hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om gennemførelsen af

denne forordning for at fastslå, om forordningens mål er nået, og fremlægge retningslinjer til forbedring af de fremtidige foranstaltningers effektivitet.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktion mod personelminer i udviklingslande

(2001/C 120 E/12)

KOM(2000) 880 endelig udg. — 2000/0062/A(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 20. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er bekymret over tilstedeværelsen af personelminer og andre ueksploderede anordninger i områder med civilsamfund, der forsøger at overvinde følgerne af væbnede konflikter.
- (2) Personelminer er årsag til lidelser og ulykker, især i de fattigste dele af verden, og udgør en alvorlig hindring for den økonomiske udvikling, gør det svært for flygtninge og fordrevne at vende hjem og vanskeliggør humanitære bistandsoperationer, genopbygning og rehabilitering samt genskabelsen af normale sociale forhold.
- (3) Fællesskabet er fast besluttet på at nå målet om en total og verdensomspændende afskaffelse af personelminer i de kommende år.
- (4) Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har ydet det største bidrag til den bredere internationale indsats for at overvinde de tragedier, der er forbundet med personelminer.
 - (4a) Indsatsen for at få fjernet alle personelminer befinder sig stadig i et tidligt stadium, og Fællesskabet bør derfor beslutsomt fortsætte med at påtage sig lederskabet, indtil målet er nået fuldt ud.
- (5) Denne forordning er en direkte reaktion på konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (Ottawa-konventionen).
- (6) Finansiell bistand bør derfor fortrinsvis gives til de udviklingslande, der har engageret sig i kampen mod personelminer, og som er parter i Ottawa-konventionen.
- (7) En sådan fremgangsmåde bør ikke forhindre Fællesskabet i at reagere på humanitære nødsituationer, når der er behov herfor.
- (8) Fællesskabets mineaktioner er ofte en integrerende del af projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling og er samtidig en særskilt og specialiseret aktivitet, der har sine egne klare prioriteter, operationelle krav og politiske hensyn.
- (9) Nye eller nuværende aktiviteter, der udgør en del af sådanne projekter eller af rammeprogrammer for forskning og udvikling inden for mineaktionsteknologi, vil fortsat blive finansieret over specifikke budgetposter og efter omstændighederne blive støttet, suppleret og koordineret i henhold til denne forordning.
 - (9a) For at Fællesskabet kan bidrage effektivt til forebyggende mineaktioner, må det også sikres, at minelagre destrueres. Denne nye opgave vil kræve, at Fællesskabet afsætter betydeligt flere midler til mineaktioner, og bør ikke udføres på bekostning af de andre minerydningsaktiviteter.
 - (9b) Det vil medføre store økonomiske fordele at destruere de lagre, som mange stater stadig ligger inde med, og det vil reducere risikoen for, at de pågældende miner sælges på det sorte marked.
 - (9c) Den videnskabelige forskning bør styrkes for at udvikle teknologier, der gør det muligt at forbedre minedetektionen og identificere mineområder med større præcision.
 - (9d) Fællesskabet skal kunne forvisse sig om, at de minerydningsaktioner, der finansieres, har været effektive. Det må derfor gøre brug af de dertil egnede tekniske midler, herunder om nødvendigt militærteknologi.
- (10) Denne forordning skal udgøre grundlaget for en sammenhængende og effektiv fremgangsmåde for Fællesskabets mineaktioner i udviklingslandene ved at fremme en integrerende strategi, der koordineres indbyrdes mellem Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund på alle mineaktionernes stadier.
- (11) Det er vigtigt at sikre sammenhængen mellem disse aktioner og Den Europæiske Unions samlede udenrigspolitik, herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

⁽¹⁾ EFT C 248 E af 29.8.2000, s. 115.

- (12) De foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse, er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, og de bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (13) Problemet med personelminer kræver på grund af dets livstruende karakter og globale udbredelse effektive, fleksible og om nødvendigt hurtige beslutningsprocedurer for finansiering af Fællesskabets mineaktioner.
- (14) Kommissionen reviderer finansieringsoversigten i overensstemmelse med artikel 3 i finansforordningen, særlig dens forfaldsplan for de forventede årlige bevillinger, i forhold til de fremskridt, der gøres med at gennemføre nærværende forordning.
- (15) Fællesskabet bør sikre den størst mulige gennemsigtighed ved gennemførelsen af den finansielle bistand og en streng kontrol med brugen af bevillinger.
- (16) Beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder udgør en integrerende del af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte procedurerne for gennemførelsen af Fællesskabets foranstaltninger i udviklingslandene med henblik på at sikre gennemførelsen af en konsekvent og sammenhængende humanitær minerydningsstrategi i Fællesskabet og på internationalt plan i overensstemmelse med konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (i det følgende benævnt »Ottawa-konventionen«).

2. De foranstaltninger, der omhandles i denne forordning, skal gennemføres i udviklingslande eller være direkte knyttet til situationer, der opstår i udviklingslande, især i de mest udsatte af disse lande samt i lande, der forsøger at overvinde følgerne af konflikter.

Mineaktioner bør integreres i alle samarbejdsstrategier for de tredjelande, der lider under følgerne af personelminer.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

1. De vigtigste mål for Fællesskabets mineaktioner er:
- a) at støtte udarbejdelsen, overvågningen og gennemførelsen af en civil minerydningsstrategi;
 - b) at bistå de ramte lande med at opfylde deres forpligtelser i henhold til Ottawa-konventionen;
 - c) at skabe og videreføre nationale strukturer og lokale kapaciteter i de ramte lande, så mineaktioner kan gennemføres så effektivt som muligt;
 - d) at reagere på humanitære nødsituationer, forhindre ulykker og støtte rehabiliteringen af mineofre, i særlige tilfælde, hvor der opstår et humanitært behov, også i stater, som ikke har tiltrådt Ottawa-konventionen;
 - e) at støtte forsøg med og ibrugtagning af passende mineaktionsudstyr og -teknikker i de ramte lande;
 - e.a) at forbedre koordinationen med de endelige brugere af minerydningsudstyret på et tidligt trin i forskningen og støtte brugen af disse teknologier i de fattigste mineramte lande;
 - e.b) at fremme minerydningsaktioner, der er forenelige med det lokale miljø og en bæredygtig udvikling i den berørte region;
 - f) at øge koordinationen mellem de internationale aktører inden for minebekæmpelse.
2. De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan omfatte alle aktiviteter i forbindelse med mineaktioner, herunder:
- a) undervisning i minefarer;
 - b) uddannelse af specialister;
 - c) opmåling og markering af formodede mineområder;
 - d) sporing og identifikation af landminer;
 - e) rydning (til humanitært forsvarlige standarder) og destruktion af landminer og minelagre;
 - f) bistand til pleje, revalidering og socioøkonomisk reintegrering af mineofre;

- g) informationsforvaltning, herunder geografiske informations-systemer;
- h) forbedring af teknikkers og sikkerhedsnormers effektivitet;
- i) andre aktiviteter, der bidrager til at mindske de menneskelige, økonomiske og miljømæssige skader af personelminer og andre farlige krigsefterladenskaber.

3. I forbindelse med stk. 2 lægges der særlig vægt på foranstaltninger, der er rettet mod umiddelbare og uforudselige behov, der opstår som følge af udbrud af kampe, store folkevandringer mod mineramte områder eller tilsvarende situationer, som f.eks. hastebistand til gennemførelse af fredsftaler. Der vil også blive givet fortrinsret til aktioner i de lande, der er hårdest ramt af mineproblemet, og hvor personelminer og anden ueksploderet ammunition er årsag til mange civile tilskadekomne, eller hvor tilstedeværelsen eller den formodede tilstedeværelse af sådanne anordninger er en væsentlig hindring for genskabelsen af økonomiske og sociale aktiviteter eller for udvikling og derfor kræver en særlig langsigtet indsats, som ikke kan gøres gennem humanitær nødhjælp eller genopbygningsbistand.

4. For at skabe større sammenhæng, komplementaritet og synergi i de regionale samarbejdsprogrammer og projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling vil mineaktioner, der kan finansieres inden for rammerne af sådanne programmer eller projekter, fortsat blive finansieret via den budgetpost, der finansierer hovedaktionen. Disse aktiviteter kan om nødvendigt suppleres eller støttes af mineaktioner, der finansieres under denne forordning.

Artikel 3

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, skal i princippet være til fordel for de lande, der er engageret i bekæmpelsen af landminer, og som er parter i Ottawa-konventionen. Der kan gøres undtagelser for humanitære nødsituationer, bistand til mineofre og aktioner, der direkte støtter udsatte civile samfund, såsom flygtninge og fordrevne, eller hvis den nationale forvaltning ikke fungerer.

Artikel 4

1. Partnere, der er berettigede til finansiel støtte i henhold til denne forordning, kan omfatte regionale og internationale organisationer og organer, ikke-statslige organisationer, nationale, regionale og lokale offentlige departementer og organer, institutter samt offentlige og private aktører med relevant særlig ekspertise og erfaring.

2. Deltagelse i udbud og aftaler er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og modtagerlandet. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan deltagelsen udvides til at omfatte tredjelande.

2a. Virksomheder og andre organisationer, der deltager i udbud, skal påvise, at deres arbejdspraksis ikke udsætter deres medarbejdere for unødigt risiko, og at denne praksis ledsages af en passende ulykkes- og ansvarsforsikringsordning for medarbejderne.

Artikel 5

1. Bistand, der ydes af Fællesskabet under denne forordning, kan benyttes til at finansiere faglig bistand, uddannelse, personale eller andre tjenesteydelser i forbindelse med mineaktioner; forsøg med udstyr og teknikker; logistisk støtte, indkøb, tilvejebringelse og oplagring af alle former for udstyr, leverancer og arbejder, der er nødvendige for at gennemføre mineaktioner; undersøgelser og konferencer samt foranstaltninger til at styrke den internationale koordination af mineaktioner; evaluerings- og overvågningsmissioner; aktiviteter, der skal øge den offentlige bevidsthed; samt udgifter til at fremhæve bistandens fællesskabskarakter.

2. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning ydes i form af gavebistand.

3. Foranstaltningerne i denne forordning er fritaget for skatter, afgifter og told.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af de relevante geografiske udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det tidsrum, der omhandles i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.

Artikel 7

1. Kommissionen fremmer på grundlag af en gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger på stedet, en effektiv koordination af Fællesskabets og medlemsstaters bistandsindsats for at gøre deres programmer mere sammenhængende og komplementære.

2. Kommissionen kan søge muligheder for samfinansiering med andre donorer, særlig med medlemsstaterne.

3. Kommissionen fremmer koordination og samarbejde med andre internationale bidragsydere og aktører, især institutioner som er en del af FN-systemet, som f.eks. GICHD i Genève, og ngo'er.

4. Der træffes de nødvendige foranstaltninger til at synliggøre Fællesskabets bidrag.

Artikel 8

1. Kommissionen vurderer, træffer afgørelse om og administrerer foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med gældende budgetprocedurer og andre procedurer, særlig procedurerne i artikel 116 og 118 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 3 mio. EUR træffes efter proceduren i artikel 6, stk. 2, undtagen for hasteaktioner jf. artikel 9.

3. Kommissionen underretter summarisk de i artikel 6 omhandlede udvalg om alle finansieringsafgørelser vedrørende beløb på under 3 mio. EUR. Disse oplysninger skal foreligge senest to måneder efter finansieringsafgørelsens vedtagelse.

4. Kommissionen kan træffe afgørelser, som ændrer finansieringsafgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 6, stk. 2, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller en supplerende forpligtelse på over 20 % af den oprindelige forpligtelse.

Artikel 9

1. Kommissionen kan træffe afgørelse om hasteaktioner, hvis det skønnes nødvendigt.

2. Foranstaltninger til dækning af umiddelbare og uforudsigelige behov, der opstår som følge af pludselige naturlige eller menneskeskabte katastrofer, såsom oversvømmelser, hungersnød, store folkevandringer mod mineramte områder, pludselig indgåelse af fredsftaler eller tilsvarende situationer samt hastebistand til gennemførelse af fredsftaler, anses for at begrunde hasteaktioner.

3. Kommissionen skal efter at have truffet sin afgørelse og i overensstemmelse med stk. 1 underrette medlemsstaterne skriftligt inden for to arbejdsdage og redegøre for afgørelsen på det næste møde i det kompetente udvalg.

Artikel 10

1. Projekter prioriteres og vurderes med hensyn til positive virkninger og omkostningseffektivitet og integreres om muligt i den videre udvikling eller genopbygning af det pågældende land eller den pågældende region.

2. Når det er muligt, skal projektet klart integreres i et nationalt personelmineprogram, der koordineres af modtagerregeringen eller af lokalsamfundet i samarbejde med ngo'er eller en international institution, der er udpeget hertil. Målet skal være, at projektet senere skal overtages af modtagerregeringen, lokalsamfundet eller ngo'er for at øge den lokale kapacitet og projektets bæredygtighed.

Artikel 11

Alle finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet efter de sædvanlige procedurer, der er fastsat af Kommissionen i henhold til de gældende regler, især procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

Kommissionen kan desuden foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾. De foranstaltninger, der træffes af Kommissionen, skal sikre en tilstrækkelig beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾.

Artikel 12

For at fremme den flerårige koordination og programmering af mineaktioner vil der regelmæssigt blive forelagt et strategidokument for personelminer, der omfatter horisontale retningslinjer og prioriteter for Fællesskabets mineaktioner samt en tidsplan for gennemførelsen heraf, til orientering af de kompetente udvalg. Dokumentet skal omfatte spørgsmål om bl.a. det flerårige vejledende program og henviser til eksisterende nationale og regionale mineaktionsprogrammer, bidrag fra andre donorer, herunder medlemsstaterne, og de af Fællesskabets mineaktioner, der finansieres over andre budgetposter.

Artikel 13

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt mineaktioner finansieret af Fællesskabet for at fastslå, om målene for foranstaltningerne er blevet nået, og for at tilvejebringe retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltningers effektivitet kan forbedres.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

2. Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i dens mineaktioner. Senest den 30. april hvert år forelægger den en detaljeret og offentlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en redegørelse for Fællesskabets mineaktioner i det forløbne år og evaluerer gennemførelsen af denne forordning. Rapporten skal angive, hvilke aktioner der er gennemført, og hvilke beløb der er tildelt under de forskellige budgetposter.

Artikel 14

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen en samlet evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet af

de foranstaltninger, der er finansieret af Fællesskabet i henhold til denne forordning, ledsaget af forslag til, hvad der i fremtiden skal ske med forordningen, og eventuelt af forslag til ændringer heraf.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Rådets forordning om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande

(2001/C 120 E/13)

KOM(2000) 880 endelig udg. — 2000/0062/B(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 20. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet er bekymret over tilstedeværelsen af personelminer og andre ueksploderede anordninger i områder med civilsamfund, der forsøger at overvinde følgerne af væbnede konflikter.
- (2) Personelminer er årsag til lidelser og ulykker og udgør en alvorlig hindring for den økonomiske udvikling, gør det svært for flygtninge og fordrevne at vende hjem og vanskeliggør humanitære bistandsoperationer, genopbygning og rehabilitering samt genskabelsen af normale sociale forhold.
- (3) Fællesskabet er fast besluttet på at nå målet om en total og verdensomspændende afskaffelse af personelminer i de kommende år.
- (4) Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har ydet det største bidrag til den bredere internationale indsats for at overvinde de tragedier, der er forbundet med personelminer.
- (4a) Indsatsen for at få fjernet alle personelminer befinder sig stadig i et tidligt stadium, og Fællesskabet bør derfor beslutsomt fortsætte med at påtage sig lederskabet, indtil målet er nået fuldt ud.
- (5) Denne forordning er en direkte reaktion på konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (Ottawa-konventionen).
- (6) Finansiell bistand bør derfor fortrinsvis gives til de tredjelande, der har engageret sig i kampen mod personelminer, og som er parter i Ottawa-konventionen.
- (7) En sådan fremgangsmåde bør ikke forhindre Fællesskabet i at reagere på humanitære nødsituationer, når der er behov herfor.

(8) Fællesskabets mineaktioner er ofte en integrerende del af projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling og er samtidig en særskilt og specialiseret aktivitet, der har sine egne klare prioriteter, operationelle krav og politiske hensyn.

(9) Nye eller nuværende aktiviteter, der udgør en del af sådanne projekter eller af rammeprogrammer for forskning og udvikling inden for mineaktionsteknologi, vil fortsat blive finansieret over specifikke budgetposter og efter omstændighederne blive støttet, suppleret og koordineret i henhold til denne forordning.

(9a) For at Fællesskabet kan bidrage effektivt til forebyggende mineaktioner, må det også sikres, at minelagre destrueres. Denne nye opgave vil kræve, at Fællesskabet afsætter betydeligt flere midler til mineaktioner, og bør ikke udføres på bekostning af de andre minerydningsaktiviteter.

(9b) Det vil medføre store økonomiske fordele at destruere de lagre, som mange stater stadig ligger inde med, og det vil reducere risikoen for, at de pågældende miner sælges på det sorte marked.

(9c) Den videnskabelige forskning bør styrkes for at udvikle teknologier, der gør det muligt at forbedre minedetektionen og identificere mineområder med større præcision.

(9d) Fællesskabet skal kunne forvisse sig om, at de minerydningsaktioner, der finansieres, har været effektive. Det må derfor gøre brug af de dertil egnede tekniske midler, herunder om nødvendigt militærteknologi.

(10) Denne forordning skal udgøre grundlaget for en sammenhængende og effektiv fremgangsmåde for Fællesskabets mineaktioner i andre tredjelande end udviklingslande ved at fremme en integrerende strategi, der koordineres indbyrdes mellem Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund på alle mineaktionernes stadier.

(11) Det er vigtigt at sikre sammenhængen mellem disse aktioner og Den Europæiske Unions samlede udenrigspolitik, herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

⁽¹⁾ EFT C 248 E af 29.8.2000, s. 115.

(12) De foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings gennemførelse, er forvaltningsforanstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, og de bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(13) Problemet med personelminer kræver på grund af dets livstruende karakter og globale udbredelse effektive, fleksible og om nødvendigt hurtige beslutningsprocedurer for finansiering af Fællesskabets mineaktioner.

(14) Kommissionen reviderer finansieringsoversigten i overensstemmelse med artikel 3 i finansforordningen, særlig dens forfaldsplan for de forventede årlige bevillinger, i forhold til de fremskridt, der gøres med at gennemføre nærværende forordning.

(15) Fællesskabet bør sikre den størst mulige gennemsigtighed ved gennemførelsen af den finansielle bistand og en streng kontrol med brugen af bevillinger.

(16) Beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder udgør en integrerende del af denne forordning.

(17) Foranstaltningerne i denne forordning indgår i Fællesskabets samarbejdspolitik i andre tredjelande end udviklingslande og er nødvendige for at virkeliggøre et af traktatens mål. For vedtagelsen af denne forordning findes der i traktaten kun de beføjelser, der er fastlagt i artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte procedurerne for gennemførelsen af andre fællesskabsforanstaltninger end udviklingssamarbejdsforanstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik i tredjelande, med henblik på at sikre gennemførelsen af en konsekvent og sammenhængende humanitær minerydningsstrategi i Fællesskabet og på internationalt plan i overensstemmelse med konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktions (i det følgende benævnt »Ottawa-konventionen«).

2. De foranstaltninger, der omhandles i denne forordning, skal gennemføres i nævnte tredjelande eller være direkte

knyttet til situationer, der opstår i disse lande, især i de lande, der forsøger at overvinde følgerne af konflikter.

Mineaktioner bør integreres i alle samarbejdsstrategier for de tredjelande, der lider under følgerne af personelminer.

Artikel 2

1. De vigtigste mål for Fællesskabets mineaktioner er:

- a) at støtte udarbejdelsen, overvågningen og gennemførelsen af en civil minerydningsstrategi;
- b) at bistå de ramte lande med at opfylde deres forpligtelser i henhold til Ottawa-konventionen;
- c) at skabe og videreføre nationale strukturer og lokale kapaciteter i de ramte lande, så mineaktioner kan gennemføres så effektivt som muligt;
- d) at reagere på humanitære nødsituationer, forhindre ulykker og støtte rehabiliteringen af mineofre, i særlige tilfælde, hvor der opstår et humanitært behov, også i stater, som ikke har tiltrådt Ottawa-konventionen;
- e) at støtte forsøg med og ibrugtagning af passende mineaktionsudstyr og -teknikker i de ramte lande;
 - e.a) at forbedre koordinationen med de endelige brugere af minerydningsudstyret på et tidligt trin i forskningen og støtte brugen af disse teknologier i de fattigste mineramte lande;
 - e.b) at fremme minerydningsaktioner, der er forenelige med det lokale miljø og en bæredygtig udvikling i den berørte region;
- f) at øge koordinationen mellem de internationale aktører inden for minebekæmpelse.

2. De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan omfatte alle aktiviteter i forbindelse med mineaktioner, herunder:

- a) undervisning i minefarer;
- b) uddannelse af specialister;
- c) opmåling og markering af formodede mineområder;
- d) sporing og identifikation af landminer;
- e) rydning (til humanitært forsvarlige standarder) og destruktions af landminer og minelagre;

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- f) bistand til pleje, revalidering og socioøkonomisk reintegration af mineofre;
- g) informationsforvaltning, herunder geografiske informationssystemer;
- h) forbedring af teknikkers og sikkerhedsnormers effektivitet;
- i) andre aktiviteter, der bidrager til at mindske de menneskelige, økonomiske og miljømæssige skader af personelminer og andre farlige krigsefterladenskaber.

3. I forbindelse med stk. 2 lægges der særlig vægt på foranstaltninger, der er rettet mod umiddelbare og uforudselige behov, der opstår som følge af udbrud af kampe, store folkevandringer mod mineramte områder eller tilsvarende situationer, som f.eks. hastebistand til gennemførelse af fredsftaler. Der vil også blive givet fortrinsret til aktioner i de lande, der er hårdest ramt af mineproblemet, og hvor personelminer og anden ueksploderet ammunition er årsag til mange civile tilskadede, eller hvor tilstedeværelsen eller den formodede tilstedeværelse af sådanne anordninger er en væsentlig hindring for genskabelsen af økonomiske og sociale aktiviteter eller for udvikling og derfor kræver en særlig langsigtet indsats, som ikke kan gøres gennem humanitær nødhjælp eller genopbygningsbistand.

4. For at skabe større sammenhæng, komplementaritet og synergi i de regionale samarbejdsprogrammer og projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling vil mineaktioner, der kan finansieres inden for rammerne af sådanne programmer eller projekter, fortsat blive finansieret via den budgetpost, der finansierer hovedaktionen. Disse aktiviteter kan om nødvendigt suppleres eller støttes af mineaktioner, der finansieres under denne forordning.

Artikel 3

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, skal i princippet være til fordel for de lande, der er engageret i bekæmpelsen af landminer, og som er parter i Ottawa-konventionen. Der kan gøres undtagelser for humanitære nødsituationer, bistand til mineofre og aktioner, der direkte støtter udsatte civile samfund, såsom flygtninge og fordrevne, eller hvis den nationale forvaltning ikke fungerer.

Artikel 4

1. Partnere, der er berettigede til finansiel støtte i henhold til denne forordning, kan omfatte regionale og internationale

organisationer og organer, ikke-statslige organisationer, nationale, regionale og lokale offentlige departementer og organer, institutter samt offentlige og private aktører med relevant særlig ekspertise og erfaring.

2. Deltagelse i udbud og aftaler er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og modtagerlandet. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan deltagelsen udvides til at omfatte tredjelande.

2a. Virksomheder og andre organisationer, der deltager i udbud, skal påvise, at deres arbejdspraksis ikke udsætter deres medarbejdere for unødigt risiko, og at denne praksis ledsages af en passende ulykkes- og ansvarsforsikringsordning for medarbejderne.

Artikel 5

1. Bistand, der ydes af Fællesskabet under denne forordning, kan benyttes til at finansiere faglig bistand, uddannelse, personale eller andre tjenesteydelser i forbindelse med mineaktioner; forsøg med udstyr og teknikker; logistisk støtte, indkøb, tilvejebringelse og oplagring af alle former for udstyr, leverancer og arbejder, der er nødvendige for at gennemføre mineaktioner; undersøgelser og konferencer samt foranstaltninger til at styrke den internationale koordination af mineaktioner; evaluerings- og overvågningsmissioner; aktiviteter, der skal øge den offentlige bevidsthed; samt udgifter til at fremhæve bistandens fællesskabskarakter.

2. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning ydes i form af gavebistand.

3. Foranstaltningerne i denne forordning er fritaget for skatter, afgifter og told.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af de relevante geografiske udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, finder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der omhandles i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.

Artikel 7

1. Kommissionen fremmer på grundlag af en gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger på stedet, en effektiv koordination af Fællesskabets og medlemsstaters bistandsindsats for at gøre deres programmer mere sammenhængende og komplementære.
2. Kommissionen kan søge muligheder for samfinansiering med andre donorer, særlig med medlemsstaterne.
3. Kommissionen fremmer koordination og samarbejde med andre internationale bidragsydere og aktører, især institutioner som er en del af FN-systemet, som f.eks. GICHD i Genève, og ngo'er.
4. Der træffes de nødvendige foranstaltninger til at synliggøre Fællesskabets bidrag.

Artikel 8

1. Kommissionen vurderer, træffer afgørelse om og administrerer foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med gældende budgetprocedurer og andre procedurer, særlig procedurerne i artikel 116 og 118 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
2. Finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 3 mio. EUR træffes efter proceduren i artikel 6, stk. 2, undtagen for hasteaftaler jf. artikel 9.
3. Kommissionen underretter summarisk de i artikel 6 omhandlede udvalg om alle finansieringsafgørelser vedrørende beløb på under 3 mio. EUR. Disse oplysninger skal foreligge senest to måneder efter finansieringsafgørelsens vedtagelse.
4. Kommissionen kan træffe afgørelser, som ændrer finansieringsafgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 6, stk. 2, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller en supplerende forpligtelse på over 20 % af den oprindelige forpligtelse.

Artikel 9

1. Kommissionen kan træffe afgørelse om hasteaftaler, hvis det skønnes nødvendigt.
2. Foranstaltninger til dækning af umiddelbare og uforudsigelige behov, der opstår som følge af pludselige naturlige eller menneskeskabte katastrofer, såsom oversvømmelser, hungersnød, store folkevandringer mod mineramte områder, pludselig indgåelse af fredsaftaler eller tilsvarende situationer samt hastebistand til gennemførelse af fredsaftaler, anses for at begrunde hasteaftaler.
3. Kommissionen skal efter at have truffet sin afgørelse og i overensstemmelse med stk. 1 underrette medlemsstaterne

skriftligt inden for to arbejdsdage og redegøre for afgørelsen på det næste møde i det kompetente udvalg.

Artikel 10

1. Projekter prioriteres og vurderes med hensyn til positive virkninger og omkostningseffektivitet og integreres om muligt i den videre udvikling eller genopbygning af det pågældende land eller den pågældende region.
2. Når det er muligt, skal projektet klart integreres i et nationalt personelmineprogram, der koordineres af modtagerregeringen eller af lokalsamfundet i samarbejde med ngo'er eller en international institution, der er udpeget hertil. Målet skal være, at projektet senere skal overtages af modtagerregeringen, lokalsamfundet eller ngo'er for at øge den lokale kapacitet og projektets bæredygtighed.

Artikel 11

Alle finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet efter de sædvanlige procedurer, der er fastsat af Kommissionen i henhold til de gældende regler, især procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.

Kommissionen kan desuden foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾. De foranstaltninger, der træffes af Kommissionen, skal sikre en tilstrækkelig beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾.

Artikel 12

For at fremme den flerårige koordination og programmering af mineaktioner vil der regelmæssigt blive forelagt et strategidokument for personelminer, der omfatter horisontale retningslinjer og prioriteter for Fællesskabets mineaktioner samt en tidsplan for gennemførelsen heraf, til orientering af det kompetente udvalg. Dokumentet skal omfatte spørgsmål om bl.a. det flerårige vejledende program og henviser til eksisterende nationale og regionale mineaktionsprogrammer, bidrag fra andre donorer, herunder medlemsstaterne, og de af Fællesskabets mineaktioner, der finansieres over andre budgetposter.

Artikel 13

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt mineaktioner finansieret af Fællesskabet for at fastslå, om målene for foranstaltningerne er blevet nået, og for at tilvejebringe retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltningers effektivitet kan forbedres.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

2. Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i dens mineaktioner. Senest den 30. april hvert år forelægger den en detaljeret og offentlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en redegørelse for Fællesskabets mineaktioner i det forløbne år og evaluerer gennemførelsen af denne forordning. Rapporten skal angive, hvilke aktioner der er gennemført, og hvilke beløb der er tildelt under de forskellige budgetposter.

Artikel 14

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen en samlet evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet af

de foranstaltninger, der er finansieret af Fællesskabet i henhold til denne forordning, ledsaget af forslag til, hvad der i fremtiden skal ske med forordningen, og eventuelt af forslag til ændringer heraf.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger ⁽¹⁾

(2001/C 120 E/14)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 780 endelig udg. — 2000/0015(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 21. december 2000)

⁽¹⁾ EFT C 140 af 18.5.2000, s. 12.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/16/EF ⁽²⁾, er der fastsat regler for handel med foderblandinger inden for EF.
- (2) For så vidt angår mærkning, tager direktiv 79/373/EØF sigte på objektivt og så præcist som muligt at oplyse opdrætterne om foderblandingers sammensætning og brug. Det bør sikres, at oplysningernes nøjagtighed kan kontrolleres officielt på alle omsætningsstadier.
- (3) Angivelsen af, hvilke fodermidler der er anvendt i foderstoffer, udgør i visse tilfælde en vigtig oplysning for opdrætterne.
- (4) Hidtil har der ifølge direktiv 79/373/EØF kunnet anvendes en smidig mærkningsordning for foderstoffer til brugsdyr begrænset til angivelse af fodermidlerne uden oplysning om deres mængde og med mulighed for fortsat at angive fodermiddelkategorier i stedet for fodermidlerne selv.

⁽¹⁾ EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 105 af 3.5.2000, s. 36.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (5) BSE-krise og den nylige dioxinkrise har dog vist, at de nuværende bestemmelser er utilstrækkelige, og at detaljerede, både kvalitative og kvantitative oplysninger om sammensætningen af foderblandinger til brugsdyr er påkrævede.
- (6) Detaljerede kvantitative oplysninger om sammensætningen kan gøre det lettere at henføre potentielt kontaminerede fodermidler til bestemte partier, hvilket vil gavne folkesundheden og forhindre spild af produkter, som ikke udgør en signifikant risiko for folkesundheden.
- (7) Der bør derfor på dette stadium indføres obligatorisk angivelse af alle fodermidler og mængden heraf i foderblandinger til brugsdyr.
- (8) Som følge heraf vil det i fremtiden ikke være muligt at angive fodermiddelkategorier i stedet for fodermidlerne selv, når der er tale om foderblandinger til brugsdyr. Af praktiske grunde bør Kommissionens direktiv 91/357/EØF af 13. juni 1991 om fastsættelse af de råvarekategorier, der kan anvendes i forbindelse med mærkning af foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr ⁽¹⁾, ophæves.
- (9) Af praktiske grunde bør oplysningerne om fodermidler, der indgår i foderblandinger til brugsdyr, kunne anføres på et ad hoc-mærke eller i et følgedokument.
- (10) Ved at forpligte producenterne af foderblandinger til at føre bevis for disses sammensætning ved fremlæggelse af virksomhedens interne dokumenter kan man lette kontrolbyrden for medlemsstaterne.
- (11) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for foderblandinger til selskabsdyr for at tage hensyn til disse foderblandingers særlige karakter — Uændret

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I Rådets direktiv 79/373/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5, stk. 1, affattes litra j) således: »batchnummer«.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 17.7.1991, s. 34.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2) I artikel 5, stk. 3, udgår litra c).

3) Artikel 5, stk. 4, litra d), affattes således:

- d) dato for mindste holdbarhed, nettomængde og varepartiets referencenummer samt godkendelsesnummer eller registreringsnummer kan anføres uden for det felt, der er forbeholdt de i stk. 1 nævnte oplysninger; i så tilfælde skal der på de steder, der er beregnet til de nævnte oplysninger, være en henvisning til, hvor disse oplysninger findes.

4) I artikel 5 indsættes som stk. 7:

Uændret

»7. For foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr kan fodermidlerne angivet i vægtprocent i henhold til artikel 5c anføres på en anden etiket end den, der er nævnt i stk. 1, eller i et andet følgedokument end det, der er nævnt i stk. 4.«

5) Artikel 5c affattes således:

»Artikel 5c

1. Hvis fodermidlerne er anført, skal samtlige fodermidler nævnes.

2. Fodermidlerne anføres efter følgende regler:

a) for foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr: ved anførelse af fodermidlerne i vægtprocent

b) for foderblandinger til selskabsdyr: ved anførelse af fodermidlerne enten med angivelse af mængden eller nævnt i rækkefølge efter faldende vægt.«

6) Fodermidlerne anføres med deres artsbetegnelse. Når der er tale om foderblandinger til selskabsdyr, kan angivelsen af fodermidlets artsbetegnelse dog erstattes af navnet på den kategori, som fodermidlet tilhører, når der er opstillet kategorier omfattende flere fodermidler i henhold til artikel 10, litra a).

Når der er tale om foderblandinger til selskabsdyr, udelukker anvendelsen af en af disse to former for angivelse anvendelse af den anden, medmindre et af de anvendte fodermidler ikke tilhører nogen af de kategorier, der er defineret. I så fald nævnes fodermidlet anført med artsbetegnelse i rækkefølge efter vægt i forhold til kategorierne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

7) I mærkningen af foderblandinger til selskabsdyr kan tilstedeværelsen eller det ringe indhold af et eller flere anvendte fodermidler, som er af væsentlig betydning for foderblandningernes egenskaber, desuden fremhæves ved en særlig angivelse. I så fald skal minimums- eller maksimumsindholdet af det eller de pågældende fodermidler udtrykt i vægtprocent være klart angivet enten sammen med angivelsen af sådanne fodermidler eller i listen over anvendte fodermidler eller ved anførelse af det eller de pågældende fodermidler og vægtprocent(er) under den tilsvarende fodermiddelkategori.

Artikel 2

Kommissionens direktiv 91/357/EØF ophæves fra den.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den. De underretter straks Kommissionen herom. Bestemmelserne finder anvendelse fra femtendedagen efter meddelelsen af direktivet.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

8) Artikel 12 affattes således:

1. Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at den officielle kontrol med overholdelsen af de i dette direktiv fastsatte betingelser gennemføres i det mindste ved stikprøver under fremstillingen eller markedsføringen.

2. Producenterne fører efter anmodning bevis for sammensætningen af foderblandinger ved fremlæggelse af virksomhedens interne dokumenter.

Uændret

Kommissionens direktiv 91/357/EØF ophæves fra den 1. januar 2001.

Uændret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2001. De underretter straks Kommissionen herom. Bestemmelserne finder anvendelse fra femtendedagen efter meddelelsen af direktivet.

Uændret

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område

(2001/C 120 E/15)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 844 endelig udg. — 2000/0332(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslaget fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Oprettelsen af Den Økonomiske og Monetære Union og overgangen til euroen har konsekvenser for sidste afsnit i punkt B i bilaget til Rådets direktiv 93/7/EØF⁽¹⁾, hvori værditærsklerne, udtrykt i ecu, fastsættes for de kulturgoder, der er omfattet af direktivet. Ifølge dette afsnit er datoen for omregning af de anførte værdier til national valuta den 1. januar 1993.

(2) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen⁽²⁾ skal enhver henvisning til ecuen i retlige instrumenter pr. 1. januar 1999 læses som en henvisning til euroen i forholdet 1:1. Medmindre der foretages en ændring af direktiv 93/7/EØF dvs. af den faste omregningskurs, der svarer til kursen pr. 1. januar 1993, vil de medlemsstater, der anvender møntenheden Euro fortsat anvende forskellige beløbsstørrelser, der er omregnet på basis af vekselkurserne fra 1993 og ikke på basis af de uigenkaldeligt fastlåste euroomregningskurser pr. 1. januar 1999, så længe denne omregningsregel er en integrerende del af direktivet.

(3) Sidste afsnit i punkt B i bilaget til direktiv 93/7/EØF bør derfor affattes således, at de medlemsstater, der anvender møntenheden Euro, fra den 1. januar 2002 umiddelbart anvender de i fællesskabslovgivningen fastsatte værditærskler, udtrykt i euro. For de øvrige medlemsstater, der

fortsat omregner disse tærskler til national valuta, bør der fastlægges en vekselkurs pr. en given dato inden den 1. januar 2002, og det bør fastsættes, at disse lande automatisk og regelmæssigt tilpasser denne omregningskurs for at tage højde for ændringer i vekselkursen mellem den nationale valuta og euroen.

(4) Det har vist sig, at værdien 0 (nul), der er anført i punkt B i bilaget til direktiv 93/7/EØF som værditærskel for visse af kategorierne af kulturgoder, kan resultere i en fortolkning, der er til skade for anvendelsen af direktivet. Værdien 0 (nul) indebærer, at kulturgoder, der henhører under de pågældende kategorier, uanset værdi — også selv om den er ubetydelig eller lig nul — må betragtes som kulturgoder i den i direktivet anvendte betydning, men nogle myndigheder har fortolket værdien således, at det pågældende kulturgode ikke har nogen som helst værdi, hvilket medfører, at disse kategorier af kulturgoder ikke er omfattet af beskyttelsen efter direktivet.

(5) For at undgå enhver uklarhed i denne henseende bør værdien 0 (nul) derfor ændres til et mere klart udtryk, der udelukker enhver tvivl om behovet for at beskytte de pågældende kulturgoder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I punkt B i bilaget til direktiv 93/7/EØF foretages følgende ændringer:

1. »VÆRDI 0 (nul)« ændres til:

»VÆRDI:

uanset værdi«.

2. Sidste afsnit om omregning af værdierne i ecu til national valuta affattes således:

»For de medlemsstater, der ikke anvender møntenheden Euro, omregnes og angives de i bilaget i euro angivne værdier i national valuta efter den vekselkurs, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* pr. 31. december 2001. Denne modværdi i national valuta tages hvert andet år op til revision med virkning pr. 31. december 2001. Beregningen af denne modværdien baseres på gennemsnittet af disse valutaers daglige værdi, udtrykt i

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF (EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59).

⁽²⁾ EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1.

euro gennem de 24 måneder, som ender den sidste dag i den august måned, der går forud for revisionen med virkning fra den 31. december. Denne beregningsmetode tages på forslag af Kommissionen op til revision af Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder, i princippet to år efter den første anvendelse. Ved hver revision offentliggøres værdierne i euro og deres modværdier i national valuta regelmæssigt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de første dage i den november måned, der går forud for den dato, fra hvilken revisionen får virkning.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest

den 31. december 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 om udførelse af kulturgoder

(2001/C 120 E/16)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 845 endelig udg. — 2000/0333(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Oprettelsen af Den Økonomiske og Monetære Union og overgangen til euroen har konsekvenser for sidste afsnit i punkt B i bilaget til forordning (EØF) nr. 3911/92⁽¹⁾, hvori værditærsklerne, udtrykt i ecu, fastsættes for de kulturgoder, der er omfattet af forordningen. Ifølge til dette afsnit er datoen for omregning af de anførte værdier til national valuta den 1. januar 1993.

(2) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen⁽²⁾ skal enhver henvisning til ecuen i retlige instrumenter pr. 1. januar 1999 læses som en henvisning til euroen i forholdet 1:1. Medmindre der foretages en ændring af forordning (EØF) nr. 3911/92, dvs. af den faste omregningskurs, der svarer til kursen pr. 1. januar 1993, vil de medlemsstater, der anvender møntenheden Euro, fortsat anvende forskellige beløbstørrelser, der er omregnet på basis af vekselkurserne fra 1993 og ikke på basis af de uigenkaldeligt fastlåste euroomregningskurser pr. 1. januar 1999, så længe denne omregningsregel er en integrerende del af forordningen.

(3) Sidste afsnit i punkt B i bilaget til forordning (EØF) nr. 3911/92 bør derfor affattes således, at de medlemsstater, der anvender møntenheden Euro, fra den 1. januar 2002 umiddelbart anvender de i fællesskabslovgivningen fastsatte værditærskler, udtrykt i euro. For de øvrige medlemsstater, der fortsat omregner disse tærskler til national valuta, bør

der fastlægges en vekselkurs pr. en given dato inden den 1. januar 2002, og det bør fastsættes, at disse lande automatisk og regelmæssigt tilpasser denne omregningskurs for at tage højde for ændringer i vekselkursen mellem den nationale valuta og euroen.

(4) Det har vist sig, at værdien 0 (nul), der er anført i punkt B i bilaget til forordning (EØF) nr. 3911/92 som værditærskel for visse af kategorierne af kulturgoder, kan resultere i en fortolkning, der er til skade for anvendelsen af forordningen. Værdien 0 (nul) indebærer, at kulturgoder, der henhører under de pågældende kategorier, uanset værdi — også selv om den er ubetydelig eller lig nul — må betragtes som kulturgoder i den i forordningen anvendte betydning, men nogle myndigheder har fortolket værdien således, at det pågældende kulturgode ikke har nogen som helst værdi, hvilket medfører, at disse kategorier af kulturgoder ikke er omfattet af beskyttelsen efter forordningen.

(5) For at undgå enhver uklarhed i denne henseende bør værdien 0 (nul) derfor ændres til et mere klart udtryk, der udelukker enhver tvivl om behovet for at beskytte de pågældende kulturgoder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I punkt B i bilaget til forordning (EØF) nr. 3911/92 foretages følgende ændringer:

1. »VÆRDI 0 (nul)«, ændres til:

»VÆRDI:

uanset værdi«.

2. Sidste afsnit om omregning af værdierne i ecu til national valuta affattes således:

»For de medlemsstater, der ikke anvender møntenheden Euro, omregnes og angives de i bilaget i euro angivne værdier i national valuta efter den vekselkurs pr. 31. december 2001, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Denne modværdi i national valuta tages hvert andet år op til revision med virkning pr. 31. december 2001. Beregningen af denne modværdi baseres på gennemsnittet af disse valutaers daglige værdi, udtrykt i euro

⁽¹⁾ EFT L 395 af 31.12.1992, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2469/96 (EFT L 335 af 24.12.1996, s. 9).

⁽²⁾ EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1.

gennem de 24 måneder, som ender den sidste dag i den august måned, der går forud for revisionen med virkning fra den 31. december. Denne beregningsmetode tages på forslag af Kommissionen op til revision af Det Rådgivende Udvalg for Kulturgoder, i princippet to år efter den første anvendelse. Ved hver revision offentliggøres værdierne i euro og deres modværdier i national valuta regelmæssigt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de første dage i den november måned, der går forud for den dato, fra hvilken revisionen får virkning«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning om indgåelse af den fjerde protokol om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side

(2001/C 120 E/17)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 865 endelig udg. — 2000/0348(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 6 i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side ⁽¹⁾ har parterne ført forhandlinger om en fjerde protokol om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i nævnte aftale, og hensigten er, at denne protokol skal træde i kraft, når den tredje protokols anvendelsesperiode udløber.
- (2) Som resultat af disse forhandlinger blev der den 13. september 2000 parferet en ny protokol.
- (3) Under den nye protokol får EF-fiskerne i perioden 1. januar 2001-31. december 2006 mulighed for at fiske i farvande under Grønlands jurisdiktion.

(4) Det er i EF's interesse at godkende denne protokol —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den fjerde protokol om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side, godkendes hermed på EF's vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne protokollen med bindende virkning for EF.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 29 af 1.2.1985, s. 9.

FJERDE PROTOKOL

om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side og

DEN DANSKE REGERING OG DET GRØNLANDSKE LANDSSTYRE

på den anden side,

SOM HENVISER TIL fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

- Denne protokol gælder for fiskeri i perioden 1. januar 2001-31. december 2006.
- De kvoter, der er omhandlet i artikel 2 i aftalen, fastsættes for hvert år således:

Art	Vestbestanden (NAFO 0/1)	Østbestanden (ICES XIV/V)
Torsk	2 000 ⁽¹⁾	
Rødfisk	5 500	25 500 ⁽²⁾
Hellefisk	1 500	4 800
Rejer	—	5 675
Helleflynder	200 ⁽³⁾	200 ⁽³⁾
Havkat	300	300
Blåhvilling	—	15 000
Lodde	25 000	⁽⁴⁾
Skolæst	1 350	2 000

⁽¹⁾ Kan fiskes øst eller vest for Grønland.

⁽²⁾ Kan fiskes øst eller vest for Grønland, dog højst 20 000 t med flydetrawl. Bundtrawlfangster og flydetrawlfangster skal indberettes særskilt.

⁽³⁾ Hvis EF-fartøjernes bifangster af helleflynder i trawlfiskeri efter torsk og rødfisk indebærer, at EF-kvoterne overskrides, løser de grønlandske myndigheder problemet på en sådan måde, at EF-fiskeriet efter torsk og rødfisk alligevel kan fortsætte, indtil de respektive kvoter er opbrugt.

⁽⁴⁾ 70 % af Grønlands andel af TAC for lodde.

3. Uanset kvoterne i stk. 2 kan EF fiske op til de referencemængder, der er fastsat i bilag I. Der skal i den forbindelse ikke ydes anden finansiel godtgørelse end den, der allerede er fastsat i artikel 11. Kvoterne justeres årligt eller med andre intervaller på grundlag af de foreliggende videnskabelige oplysninger.

4. Rejekvoten for områderne øst for Grønland kan fiskes i områderne vest for Grønland, hvis de enkelte selskaber har lavet ordninger for overførsel af kvoter mellem grønlandske redere og EF-redere. Det grønlandske landsstyre forpligter sig til at fremme sådanne ordninger. Kvoteoverførslerne i områderne vest for Grønland må højst udgøre 2 000 t pr. år. EF-fartøjerne fisker på betingelserne fastlagt i den licens, der udstedes til den grønlandske reder.

5. Grønland forpligter sig til hvert år at tillade fællesforetagender eller blandede selskaber, jf. artikel 4 og 5, at fange 2 000 t stor grønlandsk krabbe.

Artikel 2

De mængder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i aftalen, fastsættes for hvert år således:

Art	Vestbestanden (NAFO 0/1)	Østbestanden (ICES XIV/V)
Torsk	52 250 ⁽¹⁾	
Rødfisk	2 500	5 000
Hellefisk	4 700	—
Rejer	25 000	1 500
Havkat	4 000	—

⁽¹⁾ Kan fiskes øst eller vest for Grønland.

Artikel 3

Grønland skal give særlig forrang til EF-selskaber, når der forhandles om kontrakter for de mængder torsk eller andre arter, som Grønland udbyder til salg over skibssiden til et andet fartøj (over-the-side sales) eller til salg i trawlet til et andet fartøj (cod-end transfers), når de grønlandske fiskeforarbejdningsvirksomheder ikke har tilstrækkelig kapacitet til at forarbejde den grønlandske fiskerflådes fangster. Der forhandles om sådanne kontrakter direkte og på kommerciel basis.

Artikel 4

I artikel 8a i aftalen forstås ved:

»fællesforetagende«: sammenslutning baseret på en tidsbegrænset kontrakt mellem skibsredere i EF og fysiske eller juridiske personer i Grønland med henblik på fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag, i forening at fiske efter og udnytte de grønlandske fangstkvoter. Deltagerne i fællesforetagendet deler omkostninger, overskud eller tab i forbindelse med den økonomiske aktivitet, de udøver sammen, og fangsterne skal først og fremmest anvendes til at forsyne EF-markedet.

»blandet selskab«: et under grønlandsk lovgivning henhørende selskab, der består af én eller flere EF-skibsredere og én eller flere partnere i Grønland, og som har til formål fra fartøjer, der fører grønlandsk flag, at fiske efter og udnytte grønlandske fangstkvoter i farvandene under Grønlands højhedsområde og/eller jurisdiktion, idet fangsterne først og fremmest skal anvendes til at forsyne EF-markedet.

Artikel 5

Parterne vurderer projekterne vedrørende fællesforetagender og blandede selskaber som omhandlet i artikel 4. Projekterne vurderes efter metoderne og kriterierne i bilag II.

Artikel 6

For at fremme oprettelsen af fællesforetagender som omhandlet i artikel 4 kan der ydes finansiel støtte på betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999.

Artikel 7

Der nedsættes en blandet komité, som skal påse, at artikel 5 og 6 i denne protokol anvendes korrekt. Den Blandede Komité har bl.a. til opgave:

- at vurdere de af parterne foreslåede projekter vedrørende oprettelse af fællesforetagender og blandede selskaber som omhandlet i artikel 4 efter kriterierne i bilag II;
- at undersøge de aktiviteter, som fartøjer, der tilhører fællesforetagender og blandede selskaber, udøver i grønlandske farvande, inden sådanne fællesforetagender og blandede selskaber opløses.

Den Blandede Komité træder sammen på anmodning af en af parterne.

Artikel 8

Betingelserne for fællesforetagendernes adgang til ressourcerne er fastsat i bilag III.

Artikel 9

Parterne skal fremme forsøgsfiskeri bl.a. efter dybhavsarter, stor grønlandsk krabbe og tiarmet blæksprutte i grønlandske farvande. Med henblik herpå skal de holde samråd, når en af parterne anmoder herom, og fra tilfælde til tilfælde træffe beslutning om relevante arter, betingelser og andre parametre. Endvidere skal de undersøge, om der kan opnås finansiel støtte til projekter vedrørende forsøgsfiskeri.

Artikel 10

For at understrege forpligtelsen til at samarbejde, jf. artikel 9 i aftalen, forpligter parterne sig til at forbedre kontakten med hinanden med henblik på at fastlægge relevante samarbejdsområder, navnlig inden for de regionale fiskeriorganisationer og forskning.

I den forbindelse anerkender parterne betydningen af, at der i de regionale fiskeriorganisationer, som begge parter er medlem af, findes en effektiv kontrol- og håndhævelsesordning. De er enige om at samarbejde for at lette den praktiske gennemførelse af sådanne ordninger i det omfang, de hver for sig kan medvirke hertil.

Artikel 11

1. Den finansielle godtgørelse, der er omhandlet i artikel 6 i aftalen, fastsættes for denne protokols gyldighedsperiode til 42 820 000 EUR pr. år og udbetales ved fangstårets begyndelse.
2. Godtgørelsen justeres i løbet af hvert fangstår i forhold til de supplerende kvoter, beregnet på grundlag af torskeækvivalenter, der tildeles EF, jf. artikel 8 i aftalen.
3. Grønland stiller 20 000 t torskeækvivalenter til rådighed for EF, og de kan så anvendes af EF til at opnå supplerende fiskerimuligheder. Den justerede godtgørelse, der er omhandlet i stk. 2, kan for op til 50 % bestå af disse torskeækvivalenter.
4. Proceduren for tildeling af supplerende fiskerimuligheder efter artikel 8 i aftalen er fastsat i bilag IV.

Artikel 12

Misligholdelse af forpligtelserne i denne protokol kan, uden at dette berører bestemmelserne i artikel 7 og 10 i denne aftale, medføre en tilsvarende nedsættelse af forpligtelserne i artikel 1 og 11 i denne protokol.

Artikel 13

Denne protokol træder i kraft på undertegnelsesdatoen. Den anvendes fra den 1. januar 2001. Parterne giver hinanden meddelelse om gennemførelsen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende.

Artikel 14

1. Parterne mødes senest den 30. juni 2003 for at vurdere, hvor effektiv protokollen er.
2. De gennemgår protokollen på ny, vurderer, om den er fyldestgørende, og foreslår om nødvendigt ændringer. I den forbindelse vurderer de, hvordan forholdet mellem parterne generelt er, og om der bør udvikles og indføres nye instrumenter for i højere grad at tilgodese Grønlands udviklingsbehov.

3. Efter protokollens ikrafttræden forpligter parterne sig til at forberede det vurderingsmøde, der er omhandlet i stk. 1. Med henblik herpå etablerer de den fornødne kontakt til hinanden og udveksler materiale, som de skønner relevant.

Senest fire måneder før det møde, der er omhandlet i stk. 1, meddeler parterne hinanden, hvilke emner de vil tage op, og hvilke ændringer de i givet fald vil foreslå.

4. To måneder efter meddelelsen holder parterne samråd for at forberede vurderingsmødet og gennemgå eventuelle ændringsforslag.

5. Efter vurderingsmødet skal parterne give hinanden meddelelse om, om deres respektive myndigheder kan godkende eventuelle ændringsforslag.

Artikel 15

Denne protokol er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

De grønlandske myndigheder sørger for, at protokollen oversættes til grønlandsk.

BILAG I

REFERENCEMÆNGDER

Art	Vestbestanden (NAFO 0/1)	Østbestanden (ICES XIV/V)
Torsk	31 000 ⁽¹⁾	—
Rødfisk	5 500	47 320 ⁽²⁾
Hellefisk	1 500	4 800
Rejer	—	5 675
Helleflynder	200 ⁽³⁾	200 ⁽³⁾
Havkat	1 000	1 000
Blåhvilling	—	15 000
Lodde	25 000	⁽⁴⁾
Skolæst	3 350	4 650

⁽¹⁾ Kan fiskes øst eller vest for Grønland.

⁽²⁾ Der kan fiskes 25 500 t øst eller vest for Grønland, idet dog højst 20 000 t må fiskes med flydetrawl. Bundtrawlfangster og flydetrawlfangster skal indberettes særskilt.

⁽³⁾ Hvis EF-fartøjernes bifangster af helleflynder i trawlfiskeri efter torsk og rødfisk indebærer, at EF-kvoterne overskrides, løser de grønlandske myndigheder problemet på en sådan måde, at EF-fiskeriet efter torsk og rødfisk alligevel kan fortsætte, indtil de respektive kvoter er opbrugt.

⁽⁴⁾ 70 % af Grønlands andel af TAC for lodde.

BILAG II

METODER OG KRITERIER FOR VURDERING AF PROJEKTER

1. Parterne udveksler oplysninger om projekter vedrørende oprettelse af fællesforetagender og blandede selskaber som omhandlet i artikel 4 i denne protokol.
2. Projekterne sendes til EF via myndighederne i den eller de berørte medlemsstater.
3. EF sender en liste over projekter vedrørende fællesforetagender og blandede selskaber til Den Blandede Komité. Den Blandede Komité vurderer projekterne bl.a. efter følgende kriterier:
 - a) passende teknologisk udstyr til, at de foreslåede fiskeriaktiviteter kan gennemføres
 - b) arter og fiskerizoner
 - c) fartøjets alder
 - d) hvis der er tale om fællesforetagender, fællesforetagendets og fiskeriaktiviteternes fulde varighed
 - e) EF-rederens og en eventuel grønlandsk reders erfaringer på fiskeriområdet.
4. Den Blandede Komité afgiver udtalelse om projekterne efter vurderingen i punkt 3.
5. Hvad angår fællesforetagender, udsteder de grønlandske myndigheder de nødvendige tilladelser og fiskerilicenser, når Den Blandede Komité har afgivet positiv udtalelse om projekterne.

BILAG III

BETINGELSER FOR FÆLLESFORETAGENDERS ADGANG TIL RESSOURCERNE I GRØNLAND1. *Licenser*

De fiskerilicenser, som de grønlandske myndigheder skal udstede, gælder så længe de pågældende fællesforetagender består. Der fiskes efter kvoter tildelt af de grønlandske myndigheder.

2. *Udskiftning af fartøjer*

Et EF-fartøj, der fisker som led i et fællesforetagende, må kun udskiftes med et andet EF-fartøj med tilsvarende kapacitet og tekniske specifikationer, hvis det er behørigt begrundet at foretage en sådan udskiftning, og hvis parterne er enige herom.

3. *Udrustning*

Fartøjer, der fisker som led i et fællesforetagende, skal overholde de regler og forskrifter, der i Grønland gælder for udrustning, og som skal anvendes uden forskelsbehandling på grønlandske fartøjer og EF-fartøjer.

4. *Fangsterklæringer*

- a) Alle EF-fartøjer skal indsende fangsterklæringer til de grønlandske myndigheder i overensstemmelse med de grønlandske fiskeribestemmelser.
- b) Der sendes en kopi af fangsterklæringerne til Europa-Kommissionen.
- c) Overholdes ovenstående bestemmelser ikke, kan de grønlandske myndigheder suspendere fiskeritilladelsen for det pågældende fartøj, indtil de omhandlede formaliteter er blevet opfyldt.

5. *Videnskabelige observatører*

På anmodning af de grønlandske myndigheder skal EF-fartøjer, der driver fiskeri efter denne protokol, tillade, at en videnskabelig observatør udpeget af de grønlandske myndigheder kommer om bord for at udføre sine opgaver. Observatøren har krav på al den bistand, der er nødvendig, for at han/hun kan udføre sine opgaver.

Vilkårene for observatørens ophold om bord er de samme som for skibets officerer. Det påhviler de grønlandske myndigheder at afholde udgifterne til observatørernes vederlag og socialsikringsbidrag. Udgifterne til observatørens ophold om bord afholdes af fartøjets reder.

BILAG IV

SUPPLERENDE FISKERIMULIGHEDER

1. De grønlandske myndigheder forpligter sig til senest den 15. november hvert år at tilbyde EF eventuelle supplerende fiskerimuligheder, jf. artikel 8 i aftalen, som der på det pågældende tidspunkt forventes at være det følgende fangstår.

EF underretter de grønlandske myndigheder om sin holdning til tilbuddet senest seks uger efter, at det har modtaget et sådant tilbud. Hvis EF afslår tilbuddet eller ikke svarer på det inden seks uger, kan de grønlandske myndigheder frit tilbyde andre parter de supplerende fiskerimuligheder.

2. Hvis det på et hvilket som helst tidspunkt i fangståret konstateres, at der er yderligere supplerende fiskerimuligheder, jf. artikel 8 i aftalen, ud over fiskerimulighederne i det tilbud, der er omhandlet i punkt 1, skal de grønlandske myndigheder tilbyde EF sådanne yderligere muligheder.

EF underretter de grønlandske myndigheder om sin holdning til tilbuddet senest seks uger efter, at det har modtaget et sådant tilbud. Hvis EF afslår tilbuddet eller ikke svarer på det inden seks uger, kan de grønlandske myndigheder frit tilbyde andre parter de supplerende fiskerimuligheder.

Forslag til Rådets forordning om anvendelse af proceduren for aktiv forædling i forvaltningen af visse markeder for landbrugsprodukter

(2001/C 120 E/18)

KOM(2000) 868 endelig udg. — 2000/0349(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

økonomiske vilkår berettiger hertil, uden vanskeligheder kan omstille sig fra EF-forsyninger til forsyninger fra tredjelande.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Proceduren for aktiv forædling for landbrugsprodukter skal bidrage til at sikre, at agrofødevarerens virkninger nyder godt af vedvarende og rimelige konkurrencebetingelser i forhold til tredjelande, og at afsætningsmarkederne for EF-landbrugsprodukter derved bevares.

(2) Efter artikel 32 i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige rådsforordninger om fælles markedsordninger kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forædling.

(3) Afsætningsmarkederne for EF-landbrugsprodukter skal bevares under hensyntagen til de regler, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug. Det er derfor nødvendigt at forvalte de disponible eksportordninger korrekt. Den korrekte forvaltning kan dog forudsætte, at der hurtigt træffes forvaltningsforanstaltninger til begrænsning eller midlertidig suspension af anvendelsen af proceduren for aktiv forædling.

(4) Hvis agrofødevarerens virkninger skal bevare deres konkurrenceevne i forhold til tredjelandene, og hvis der skal udvikles et egnet klima for investeringer og beskæftigelse, er det nødvendigt at anvende proceduren for aktiv forædling med en vis smidighed for at garantere, at virksomhederne råder over overskuelige og sikre forsyninger. Med proceduren for aktiv forædling af landbrugsprodukter skal det derfor være muligt hurtigt at træffe forvaltningsforanstaltninger, som sikrer, at virksomhederne, når de

(5) Bestemmelserne i artikel 32 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige rådsforordninger om fælles markedsordninger opfylder ikke de krav, som stilles til en smidig og effektiv forvaltning af markederne under hensyn til de regler, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftale om landbrug.

(6) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning, er forvaltningsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾, bør foranstaltningerne vedtages efter proceduren i afgørelsens artikel 4, idet afgørelsens artikel 7, stk. 3, skal overholdes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelse af proceduren for aktiv forædling kan efter proceduren i artikel 3 midlertidigt suspenderes eller begrænses for produkter i traktatens bilag I.

Artikel 2

Efter proceduren i artikel 3 kan der træffes foranstaltninger til at lette anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for produkter i traktatens bilag I med henblik på at fremstille produkter, som også henhører under traktatens bilag I, så der kan sikres en harmonisk overgang fra perioder, hvor der kan ydes restitutioner for EF-varer, til perioder, hvor der ikke mere kan ydes restitutioner for de samme EF-varer.

Artikel 3

1. Kommissionen bistås af den forvaltningskomité for mælk og mejeriprodukter, der blev oprettet ved artikel 41 i forordning (EF) nr. 1255/1999, og de tilsvarende forvaltningskomitéer, som blev oprettet ved andre rådsforordninger om fælles markedsordninger.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF, idet bestemmelserne i afgørelsens artikel 7, stk. 3, skal overholdes.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den . . .

3. Den periode, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, er på én måned.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Bulgarien om Republikken Bulgariens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/19)

KOM(2000) 866 endelig udg. — 2000/0346(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for

Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Bulgarien om Republikken Bulgariens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1990, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Bulgarien om Republikken Bulgariens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN BULGARIEN, i det følgende benævnt »Bulgarien«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING af Bulgariens ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING til, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE af, at Bulgariens slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Bulgarien til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Bulgarien deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »Agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Fra det fjerde år betaler Bulgarien det fulde finansielle bidrag til agenturet.

De øvrige betingelser og vilkår for Bulgariens finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

Artikel 2

Bulgarien bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (Agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Bulgarien. De finansielle bidrag er:

- 1. år: 109 000 EUR
- 2. år: 138 000 EUR
- 3. år: 167 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Bulgarien det fulde beløb for deltagelse, dvs. 167 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Bulgarien delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Artikel 3

Bulgarien deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Bulgarien informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Bulgarien udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Bulgarien kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Bulgariens deltagelse.

Artikel 8

Bulgarien giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Bulgarien og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Bulgarien som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Bulgarien og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Bulgarien anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan bulgarske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Bulgarien bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Bulgariens område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og bulgarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

BULGARIENS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Bulgarien betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen 109 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen 138 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen 167 000 EUR.Fra det 4. år betaler Bulgarien det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 167 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Bulgarien delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Bulgarien ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Bulgarien. Fra det fjerde år betaler Bulgarien det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Bulgariens bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Bulgarien med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Bulgarien en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Bulgariens bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens eurobankkonto.
- 6) Bulgarien betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - for den bulgarske andels vedkommende inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Bulgarien på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Bulgarien.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Bulgarien skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,
ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER,
AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvirition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passérseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET*Artikel 8*

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER*Artikel 11*

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE*Artikel 12*

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskattning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokolkerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tjekkiske Republik om Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/20)

KOM(2000) 867 endelig udg. — 2000/0356(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for

Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tjekkiske Republik om Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tjekkiske Republik om Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og den TJEKKISKE REPUBLIK, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING af Den Tjekkiske Republiks ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING til, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE af, at Den Tjekkiske Republiks slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Den Tjekkiske Republik til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den Tjekkiske Republik deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Fra det fjerde år betaler Den Tjekkiske Republik det fulde finansielle bidrag til agenturet.

Artikel 2

Den Tjekkiske Republik bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

De øvrige betingelser og vilkår for Den Tjekkiske Republiks finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Den Tjekkiske Republik. De finansielle bidrag er:

Artikel 3

Den Tjekkiske Republik deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttets arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

— 1. år: 557 000 EUR

— 2. år: 704 000 EUR

— 3. år: 852 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Den Tjekkiske Republik det fulde beløb for deltagelse, dvs. 852 000 EUR.

Artikel 4

Den Tjekkiske Republik informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Den Tjekkiske Republik udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Den Tjekkiske Republik kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Den Tjekkiske Republiks deltagelse.

Artikel 8

På betingelse af at fortroligheden beskyttes, giver Den Tjekkiske Republik oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Den Tjekkiske Republik og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Den Tjekkiske Republik som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Den Tjekkiske Republik og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Den Tjekkiske Republik anvender protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf, på agenturet i de forhold, der vedrører agenturets arbejde i

henhold til denne aftale. Hvad angår anvendelsen af denne protokol i forhold mellem Den Tjekkiske Republik og Det Europæiske Fællesskab, skal alle henvisninger til medlemsstaterne læses som henvisninger, der også omfatter de stater, der har indgået lignende aftaler som nærværende om deltagelse i agenturet.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾ og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, kan tjekkiske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Den Tjekkiske Republik bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsigge denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse til den anden part.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de i disse traktater fastsatte betingelser, og på den anden side for Den Tjekkiske Republiks område.

Artikel 17

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

Artikel 18

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og tjekkisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

DEN TJEKKISKE REPUBLIKS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Den Tjekkiske Republik betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen 557 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen 704 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen 852 000 EUR.Fra det fjerde år betaler Den Tjekkiske Republik det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 852 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Den Tjekkiske Republik delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Den Tjekkiske Republik ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Den Tjekkiske Republik. Fra det fjerde år betaler Den Tjekkiske Republik det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Den Tjekkiske Republiks bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Den Tjekkiske Republik med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Den Tjekkiske Republik en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Den Tjekkiske Republiks bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Den Tjekkiske Republik betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Den Tjekkiske Republik på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Den Tjekkiske Republik.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Den Tjekkiske Republik skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende de Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvision, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Artikel 17

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 18

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 (*)

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Polen om Republikken Polens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/21)

KOM(2000) 869 endelig udg. — 2000/0360(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare«.

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Polen om Republikken Polens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L af 120, 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L af 117, 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Polen om Republikken Polens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN POLEN, i det følgende benævnt »Polen«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING af Polens ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING til, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE af, at Polens slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Polen til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Polen deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 2

Polen bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Polen. De finansielle bidrag er:

— 1. år: 1 454 000 EUR

— 2. år: 1 838 000 EUR

— 3. år: 2 222 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Polen det fulde beløb for deltagelse, dvs. 2 222 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Polen delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Fra det fjerde år betaler Polen det fulde finansielle bidrag til agenturet.

De øvrige betingelser og vilkår for Polens finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

Artikel 3

Polen deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Polen informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Polen udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Polen kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Polens deltagelse.

Artikel 8

Polen giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Polen og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Polen som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Polen og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Polen anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan polske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Polen bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Polens område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og polsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

POLENS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Polen betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen 1 454 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen 1 838 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen 2 222 000 EUR.Fra det 4. år betaler Polen det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 2 222 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Polen delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Polen ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Polen. Fra det fjerde år betaler Polen det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Polens bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Polen med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Polen en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Polens bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Polen betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Polen på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Polen.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Polen skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvirition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almenyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohaves og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohaves og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskattning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokolkerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Slovakiske Republik om Den Slovakiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/22)

KOM(2000) 870 endelig udg. — 2000/351(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for

Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Slovakiske Republik om Den Slovakiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Slovakiske Republik om Den Slovakiske Republiks deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og den SLOVAKISKE REPUBLIK, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING af Den Slovakiske Republiks ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING til, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE af, at Den Slovakiske Republiks slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Den Slovakiske Republik til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Den Slovakiske Republik deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Fra det fjerde år betaler Den Slovakiske Republik det fulde finansielle bidrag til agenturet.

Artikel 2

Den Slovakiske Republik bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

De øvrige betingelser og vilkår for Den Slovakiske Republiks finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Den Slovakiske Republik. De finansielle bidrag er:

Artikel 3

Den Slovakiske Republik deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttets arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

— 1. år: 208 000 EUR

— 2. år: 263 000 EUR

— 3. år: 318 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Den Slovakiske Republik det fulde beløb for deltagelse, dvs. 318 000 EUR.

Artikel 4

Den Slovakiske Republik informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

— I den første 3-årsperiode kan Den Slovakiske Republik delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til

Artikel 5

Den Slovakiske Republik udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Den Slovakiske Republik kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets tema-center for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Den Slovakiske Republiks deltagelse.

Artikel 8

Den Slovakiske Republik giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der er udpeget af Den Slovakiske Republik og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Den Slovakiske Republik som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Den Slovakiske Republik og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Den Slovakiske Republik anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan slovakiske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Den Slovakiske Republik bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsiges denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Den Slovakiske Republiks område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og slovakisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

DEN SLOVAKISKE REPUBLIKS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Den Slovakiske Republik betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen 208 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen 263 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen 318 000 EUR.Fra det 4. år betaler Den Slovakiske Republik det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 318 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Den Slovakiske Republik delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Den Slovakiske Republik ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Den Slovakiske Republik. Fra det fjerde år betaler Den Slovakiske Republik det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Den Slovakiske Republiks bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Den Slovakiske Republik med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Den Slovakiske Republik en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Den Slovakiske Republiks bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Den Slovakiske Republik betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Den Slovakiske Republik på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Den Slovakiske Republik.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Den Slovakiske Republik skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvirition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien om Rumæniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/23)

KOM(2000) 871 endelig udg. — 2000/0357(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien om Rumæniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien om Rumæniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og RUMÆNIEN, i det følgende benævnt »Rumænien«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING af Rumæniens ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING til, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE af, at Rumæniens slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Rumænien til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Rumænien deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 2

Rumænien bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Rumænien. De finansielle bidrag er:

— 1. år: 374 000 EUR

— 2. år: 472 000 EUR

— 3. år: 571 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Rumænien det fulde beløb for deltagelse, dvs. 571 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Rumænien delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Fra det fjerde år betaler Rumænien det fulde finansielle bidrag til agenturet.

De øvrige betingelser og vilkår for Rumæniens finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

Artikel 3

Rumænien deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Rumænien informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Rumænien udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Rumænien kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Rumæniens deltagelse.

Artikel 8

Rumænien giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Rumænien og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Rumænien som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Rumænien og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Rumænien anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan rumænske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Rumænien bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Rumæniens område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og rumænsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

RUMÆNIENS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Rumænien betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen 374 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen 472 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen 571 000 EUR.Fra det 4. år betaler Rumænien det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 571 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Rumænien delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Rumænien ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Rumænien. Fra det fjerde år betaler Rumænien det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Rumæniens bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Rumænien med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Rumænien en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Rumæniens bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Rumænien betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Rumænien på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Rumænien.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Rumænien skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohaver og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohaver og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskattning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK
Kurt SCHMÜCKER
Maurice COUVE DE MURVILLE
Amintore FANFANI
Pierre WERNER
J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Slovenien om Republikken Sloveniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/24)

KOM(2000) 872 endelig udg. — 2000/352(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare«.

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for

Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Slovenien om Republikken Sloveniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Slovenien om Republikken Sloveniens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN SLOVENIEN, i det følgende benævnt »Slovenien«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING af Sloveniens ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING til, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE af, at Sloveniens slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Slovenien til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Slovenien deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 2

Slovenien bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Slovenien. De finansielle bidrag er:

— 1. år: 195 000 EUR

— 2. år: 246 000 EUR

— 3. år: 298 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Slovenien det fulde beløb for deltagelse, dvs. 298 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Slovenien delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Fra det fjerde år betaler Slovenien det fulde finansielle bidrag til agenturet.

De øvrige betingelser og vilkår for Sloveniens finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

Artikel 3

Slovenien deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Slovenien informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Slovenien udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Slovenien kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Sloveniens deltagelse.

Artikel 8

Slovenien giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der er udpeget af Slovenien og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Slovenien som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Slovenien og har den videstgående rets- og handlevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Slovenien anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan slovenske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Slovenien bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Sloveniens område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og slovensk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

SLOVENIENS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Slovenien betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen: 195 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen: 246 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen: 298 000 EUR.Fra det 4. år betaler Slovenien det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 298 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Slovenien delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Slovenien ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Slovenien. Fra det fjerde år betaler Slovenien det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Sloveniens bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Slovenien med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Slovenien en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Sloveniens bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Slovenien betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Slovenien på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Slovenien.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Slovenien skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvision, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohaver og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohaver og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjeneste mænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollene om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK
Kurt SCHMÜCKER
Maurice COUVE DE MURVILLE
Amintore FANFANI
Pierre WERNER
J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om Republikken Ungarns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/25)

KOM(2000) 874 endelig udg. — 2000/0355(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur

—
VEDTAGET FØLGENDE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om Republikken Ungarns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1990, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarns regering om Republikken Ungarns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN UNGARNS REGERING, i det følgende benævnt »Ungarn«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING AF Ungarns ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING TIL, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING AF Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE AF, at Ungarn ved sin ansøgning af marts 1994 om medlemsskab af Den Europæiske Union og ved Det Europæiske Råds afgørelse i Luxembourg i december 1997 indledte tiltrædelsesforhandlinger i marts 1998, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe parterne til at nå mål med tiltrædelse,

UD FRA DEN BETRAGTNING, at Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side trådte i kraft den 1. februar 1994 ⁽³⁾ —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Ungarn deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Ungarn det fulde beløb for deltagelse, dvs. 749 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Ungarn delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Artikel 2

Ungarn bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

Fra det fjerde år betaler Ungarn det fulde finansielle bidrag til agenturet.

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Ungarn. De finansielle bidrag er:

De øvrige betingelser og vilkår for Ungarns finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

— 1. år: 490 000 EUR

— 2. år: 619 000 EUR

— 3. år: 749 000 EUR.

Artikel 3

Ungarn deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Ungarn informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.1993, s. 2.

Artikel 5

Ungarn udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

Artikel 6

Ungarn kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacentre for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Ungarns deltagelse.

Artikel 8

På betingelse af at fortroligheden beskyttes, giver Ungarn oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Ungarn og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Ungarn som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Ungarn og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Ungarn anvender protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til

denne aftale udgør en integrerende del heraf, på agenturet i de forhold, der vedrører agenturets arbejde i henhold til denne aftale.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan ungarnske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

1. Seks måneder efter udløbet af det tredje år fra denne aftales ikrafttrædelse tager parterne aftalen op til revision og enes eventuel om ændringer af nogle af aftalens betingelser.

2. Aftalen indgås på ubestemt tid, indtil Ungarn bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsigte denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Ungarns område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og ungarnsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

UNGARNS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Ungarn betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen: 490 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen: 619 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen: 749 000 EUR.Fra det 4. år betaler Ungarn det finansielle bidrags fulde beløb, dvs: 749 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Ungarn delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Ungarn ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Ungarn. Fra det fjerde år betaler Ungarn det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Ungarns bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Ungarn med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Ungarn en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Ungarns bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Ungarn betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Ungarn på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Ungarn.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Ungarn skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvirition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om Republikken Maltas deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/26)

KOM(2000) 875 endelig udg. — 2000/0345(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur

—
TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om Republikken Maltas deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1990, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Malta om Republikken Maltas deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

Det EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN MALTA, i det følgende benævnt »Malta«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING AF Maltas ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING TIL, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien,

I BETRAGTNING AF Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE AF, at Maltas slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Malta til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Malta deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

fællesskabsstøtten i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3. år.

Fra det fjerde år betaler Malta det fulde finansielle bidrag til agenturet.

Artikel 2

Malta bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

De øvrige betingelser og vilkår for Maltas finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Malta. De finansielle bidrag er:

— 1. år: 36 000 EUR

— 2. år: 46 000 EUR

— 3. år: 56 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Malta det fulde beløb for deltagelse, dvs. 56 000 EUR.

Artikel 3

Malta deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Malta informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Malta udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Malta kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Maltas deltagelse.

Artikel 8

Malta giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Malta og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Malta som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Malta og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Malta anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan maltesiske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Malta bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Maltas område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og maltesisk idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

MALTAS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Malta betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen 36 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen 46 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen 56 000 EUR.Fra det 4. år betaler Malta det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 56 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Malta delvis anvende den støtte, landet modtager i medfør af Rådets forordning om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta, til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af fællesskabsstøtten det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. år. Ifølge en særskilt programmeringsprocedure vil de anmodede midler blive overført til Malta ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Malta. Fra det fjerde år betaler Malta det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Maltas bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Malta med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Malta en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Maltas bidrag på et pro rata grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro bankkonto.
- 6) Malta betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Malta på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Malta.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Malta skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvirition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokolkerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Estland om Republikken Estlands deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/27)

KOM(2000) 877 endelig udg. — 2000/0347(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg.,

og ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Estland om Republikken Estlands deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Estland om Republikken Estlands deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN ESTLAND, i det følgende benævnt »Estland«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING AF Estlands ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING TIL, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og øst-europæiske lande,

I BETRAGTNING AF Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE AF, at Estlands slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Estland til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Estland deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 2

Estland bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Estland. De finansielle bidrag er:

— 1. år: 50 000 EUR

— 2. år: 63 000 EUR

— 3. år: 77 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Estland det fulde beløb for deltagelse, dvs. 77 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Estland delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3.

Fra det fjerde år betaler Estland det fulde finansielle bidrag til agenturet.

De øvrige betingelser og vilkår for Estlands finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

Artikel 3

Estland deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Estland informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

Artikel 5

Estland udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

Artikel 6

Estland kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Estlands deltagelse.

Artikel 8

Estland giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Estland og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Estland som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Estland og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Estland anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de

øvrige ansatte i disse Fællesskaber⁽¹⁾, kan estiske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Estland bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Estlands område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og bulgarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

ESTLANDS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Estland betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur bliver:
 - 1. år af deltagelsen: 50 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen: 63 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen: 77 000 EUR.Fra det 4. år betaler Estland det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 77 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Estland delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Estland ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Estland. Fra det fjerde år betaler Estland det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Estlands bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Estland med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Estland en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Estlands bidrag på et pro rata-grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens euro-bankkonto.
- 6) Estland betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Estland på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Estland.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Bulgarien skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende de Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank I henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebud foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art.

Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebud; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passérseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

**PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE
REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER
AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER**

Artikel 17

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 18

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollene om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 (*)

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Litauen om Republikken Litauens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/28)

KOM(2000) 878 endelig udg. — 2000/0359(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg., og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig førtiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Litauen om Republikken Litauens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Litauen om Republikken Litauens deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN LITAUEN, i det følgende benævnt »Litauen«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING AF Litauens ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING TIL, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og østeuropæiske lande,

I BETRAGTNING AF Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE AF, at Litauens slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Litauen til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Litauen deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

malt 75 % af Phare-bidraget i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3.

Fra det fjerde år betaler Litauen det fulde finansielle bidrag til agenturet.

Artikel 2

Litauen bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

De øvrige betingelser og vilkår for Litauens finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Litauen. De finansielle bidrag er:

Artikel 3

Litauen deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

— 1. år: 103 000 EUR

Artikel 4

— 2. år: 130 000 EUR

Litauen informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

— 3. år: 157 000 EUR.

Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Litauen det fulde beløb for deltagelse, dvs. 157 000 EUR.

Artikel 5

— I den første 3-årsperiode kan Litauen delvis anvende fællesskabsstøtten til at betale bidraget til agenturet med maksi-

Litauen udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Litauen kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Litauens deltagelse.

Artikel 8

Litauen giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Litauen og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Litauen som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Litauen og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Litauen anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber ⁽¹⁾, kan litauiske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Litauen bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Litauens område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, tysk og litauisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968.

BILAG I

LITAUENS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Litauen betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen: 103 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen: 130 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen: 157 000 EUR.Fra det 4. år betaler Litauen det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 157 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Litauen delvis anvende fællesskabsbistanden til at betale bidraget til Det Europæiske Miljøagentur med maksimalt 75 % af Phare-bidraget det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. På grund af en særskilt Phare-programmeringsprocedure vil de anmodede Phare-midler blive overført til Litauen ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Litauen. Fra det fjerde år betaler Litauen det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Litauens bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Litauen med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Litauen en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Litauens bidrag på et pro rata-grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens eurobankkonto.
- 6) Litauen betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Litauen på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Litauen.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Litauen skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

vedrørende de Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank I henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvirition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art.

Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almenyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstatsers regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskattning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Cypern om Republikken Cyperns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

(2001/C 120 E/29)

KOM(2000) 879 endelig udg. — 2000/0342(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. december 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 174, stk. 4, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens meddelelse om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg, KOM(1999) 710 endelig udg.,

og ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Luxembourg (december 1997) blev det besluttet at åbne visse fællesskabsprogrammer og -agenturer for deltagelse fra ansøgerlandene i Central- og Østeuropa som led i en styrket før-tiltrædelsesstrategi. Det Europæiske Råd konkluderede: »Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over Phare.«

(2) På mødet i Luxembourg (december 1997) fastlagde Det Europæiske Råd en særlig før-tiltrædelsesstrategi for Cypern, der indebærer, at Cypern kan deltage i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer efter samme fremgangsmåde som for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

(3) På Det Europæiske Råds møde i Helsingfors (december 1999) blev det bekræftet, at tiltrædelsesprocessen er en åben proces, som nu omfatter 13 kandidatlande inden for en fælles ramme, og at kandidatlandene deltager i tiltrædelsesprocessen på lige fod.

(4) I henhold til artikel 300, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bemyndigede Rådet den 14. februar 2000 Kommissionen til at føre forhandlinger om ansøgerlandenes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Cypern om Republikken Cyperns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1990, s. 1.

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Cypern om Republikken Cyperns deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, på den ene side,

og REPUBLIKKEN CYPERN, i det følgende benævnt »Cypern«, på den anden side,

ER —

I BETRAGTNING AF Cyperns ansøgning om deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur allerede inden tiltrædelsen,

UNDER HENVISNING TIL, at Det Europæiske Råd i Luxembourg (december 1997) gjorde deltagelse i fællesskabsprogrammer og -agenturer mulig, for at fremskynde førtiltrædelsesstrategien for central- og øst-europæiske lande,

I BETRAGTNING AF Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾ som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999 ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet,

I ANERKENDELSE AF, at Cyperns slutmål er at blive medlem af Den Europæiske Union, og at deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur vil hjælpe Cypern til at nå dette mål —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Cypern deltager fuldt ud i Det Europæiske Miljøagentur, i det følgende benævnt »agenturet«, og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EIONET), som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 933/1999.

at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af fællesskabsstøtten i det 1. år, 60 % i det 2. og 50 % i det 3.

— Fra det fjerde år betaler Cypern det fulde finansielle bidrag til agenturet.

Artikel 2

Cypern bidrager finansielt til de aktiviteter, der henvises til i artikel 1 (agenturet og EIONET) i overensstemmelse med følgende:

De øvrige betingelser og vilkår for Cyperns finansielle bidrag er anført i bilag I til denne aftale, der udgør en integrerende del heraf.

— Bidraget stiger progressivt over tre år, og aktiviteterne indføres gradvis i denne periode i Cypern. De finansielle bidrag er:

— 1. år: 89 000 EUR

— 2. år: 114 000 EUR

— 3. år: 137 000 EUR.

— Fra det fjerde år efter denne aftales ikrafttrædelse betaler Cypern det fulde beløb for deltagelse, dvs. 137 000 EUR.

— I den første 3-årsperiode kan Cypern delvis anvende den støtte, landet modtager i medfør af Rådets forordning om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta, til

Artikel 3

Cypern deltager som fuldt medlem, men uden stemmeret, i agenturets bestyrelse og tilknyttes arbejdet i agenturets videnskabelige udvalg.

Artikel 4

Cypern informerer inden tre måneder fra denne aftales ikrafttrædelse agenturet om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90, som ændret ved Rådets forordning (EF) 933/1999.

Artikel 5

Cypern udpeger bl.a. fra de institutioner, der er omhandlet i artikel 4, eller fra andre organisationer på deres område, et »nationalt knudepunkt«, hvis opgave det er at forestå koordineringen og/eller udsendelsen af de oplysninger, som på nationalt plan skal tilsendes agenturet og andre institutioner og organer, som indgår i EIONET, herunder de temacentre, der er omhandlet i artikel 6.

⁽¹⁾ EFT L 120 af 11.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 5.5.1999, s. 1.

Artikel 6

Cypern kan ligeledes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, udpege de institutioner eller andre organisationer på deres område, som specielt vil kunne få til opgave at samarbejde med agenturet om visse emner af særlig interesse. En således udpeget institution skal være bemyndiget til at indgå aftale med agenturet om at fungere som nettets temacenter for særlige opgaver. Disse centre samarbejder med andre institutioner, der deltager i nettet.

Artikel 7

Senest tre måneder efter modtagelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6, tager agenturets bestyrelse på ny de vigtigste elementer i nettet op til undersøgelse for at tage hensyn til Cyperns deltagelse.

Artikel 8

Cypern giver oplysninger i henhold til de forpligtelser og fremgangsmåder, der er fastlagt i agenturets arbejdsprogram.

Artikel 9

Agenturet kan med de institutioner eller organer, der udpeges af Cypern, og som udgør en del af nettet som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, aftale de nødvendige arrangementer, særlig vedrørende kontrakter, om udførelse af de opgaver, det måtte pålægge dem.

Artikel 10

Miljødata, der modtages eller leveres af agenturet, kan offentliggøres og bliver offentligt tilgængelige, forudsat at der ydes fortrolig information samme beskyttelse i Cypern som den, der ydes i Fællesskabet.

Artikel 11

Agenturet har status af juridisk person i Cypern og har den videstgående rets- og handleevne, som landets lovgivning tillægger juridiske personer.

Artikel 12

Cypern anvender på agenturet protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der som bilag II til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 13

Uanset artikel 12, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber (¹), kan cypriotiske statsborgere, som nyder alle deres borgerrettigheder, ansættes på kontrakt af agenturets administrerende direktør.

Artikel 14

Parterne træffer alle fornødne almindelige eller særlige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne aftale. De drager omsorg for, at denne aftales målsætning virkeliggøres.

Artikel 15

Denne aftale indgås på ubestemt tid, indtil Cypern bliver medlem af Den Europæiske Union. Hver af parterne kan opsigte denne aftale ved notifikation herom til den anden part. Denne aftale ophører med at gælde seks måneder efter datoen for notifikationens overgivelse.

Artikel 16

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder anvendelse, og på de betingelser der er fastlagt i de pågældende traktater, på den anden side for Cyperns område.

Artikel 17

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 18

Denne aftale skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned efter tidspunktet for parternes notifikation til hinanden om, at disse procedurer er afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968

BILAG I

CYPERNS FINANSIELLE BIDRAG TIL DET EUROPÆISKE MILJØAGENTUR

- 1) Det finansielle bidrag, som Cypern betaler til Den Europæiske Unions budget i Det Europæiske Miljøagentur, bliver:
 - 1. år af deltagelsen: 89 000 EUR
 - 2. år af deltagelsen: 114 000 EUR
 - 3. år af deltagelsen: 137 000 EUR.Fra det 4. år betaler Cypern det finansielle bidrags fulde beløb, dvs. 137 000 EUR.
- 2) I den første 3-årsperiode kan Cypern delvis anvende den støtte, landet modtager i medfør af Rådets forordning om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta, til at betale bidraget til agenturet med maksimalt 75 % af fællesskabsstøtten det 1. år, 60 % det 2. år og 50 % det 3. Ifølge en særskilt programmeringsprocedure vil de anmodede midler blive overført til Cypern ved hjælp af en separat finansieringsaftale.

Den resterende del af bidraget dækkes af Cypern. Fra det fjerde år betaler Cypern det fulde beløb for deltagelse i agenturet.
- 3) Cyperns bidrag forvaltes i overensstemmelse med den gældende finansforordning for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Rejse- og opholdsudgifter for repræsentanter og eksperter fra Cypern med henblik på deltagelse i Det Europæiske Miljøagenturs aktiviteter eller møder vedrørende gennemførelse af agenturets arbejdsprogram dækkes af Det Europæiske Miljøagentur på samme grundlag som og i overensstemmelse med gældende procedurer for medlemsstaterne af Den Europæiske Union.
- 4) Efter denne aftales ikrafttrædelse og ved begyndelsen af hvert af de efterfølgende år sender Kommissionen Cypern en indkaldelse af midler svarende til dets bidrag til Det Europæiske Miljøagentur i henhold til denne aftale. For det første kalenderårs vedkommende beregnes Cyperns bidrag på et pro rata-grundlag fra deltagelsesdatoen og til årets udgang. Bidragene for de følgende år er anført i aftalen.
- 5) Bidraget anføres i euro og betales til Europa-Kommissionens eurobankkonto.
- 6) Cypern betaler bidragene i henhold til indkaldelsen af midler:
 - inden den 1. maj, forudsat Kommissionen sender indkaldelsen inden den 1. april, eller senest 30 dage efter at indkaldelsen er sendt;
 - for Phare-andelens vedkommende inden 1. maj, forudsat de tilsvarende beløb er blevet tilsendt Cypern på dette tidspunkt, eller senest 30 dage efter at disse midler er tilsendt Cypern.
- 7) Enhver forsinkelse ved betaling af bidraget vil medføre, at Cypern skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Der anvendes den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på forfaldsdagen for transaktioner i euro, forhøjet med 1,5 procentpoint.

BILAG II

PROTOKOL

Vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING,

at De Europæiske Fællesskaber og Den Europæiske Investeringsbank I henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat.

KAPITEL I

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1

Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekvision, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller juridisk art.

Artikel 2

Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3

Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaternes regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for alment nyttige offentlige ydelser.

Artikel 4

Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hverken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsort.

KAPITEL II

MEDDELELSER OG PASSÉRSEDLER

Artikel 6

Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver medlemsstats område tilstå samme behandling, som den pågældende stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7

1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passersedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af medlemsstaternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passersedler udstedes til tjenstemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenstemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passersedler som gyldig rejselegitimation på tredjelandets område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passerseddel, indtil bestemmelserne i stk. 1 ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III

MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 8

Europa-Parlamentets medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås Europa-Parlamentets medlemmer:

- a) af deres egen regering samme lettelser, om tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv,
- b) af de øvrige medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling,
- b) på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

KAPITEL IV

REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11

Repræsentanterne for medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

KAPITEL V

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 12

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholdets ophør,
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge,
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer,
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohaver og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohaver og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvori retten udøves, måtte finde fornødne,
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13

Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14

Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden medlemsstats område end den stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelandets ret og af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16

På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaternes regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI

PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER*Artikel 17*

Den medlemsstat, på hvis område Fællesskabernes hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 18*

Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskabernes interesse.

Enhver af Fællesskabernes institutioner skal ophæve den en tjenestemand eller anden ansat tilståede immunitet, såfremt den skønner, at ophævelse af immuniteten ikke strider mod Fællesskabernes interesser.

Artikel 19

Ved anvendelse af denne protokol handler Fællesskabernes institutioner i gensidig forståelse med de pågældende medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollene om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22

Denne protokol finder ligeledes anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i protokollen om Bankens vedtægter.

Den Europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Artikel 23 ()*

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) Denne artikel er tilføjet ved Amsterdam-traktatens artikel 9, stk. 5.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

Paul Henri SPAAK

Kurt SCHMÜCKER

Maurice COUVE DE MURVILLE

Amintore FANFANI

Pierre WERNER

J. M. A. H. LUNS

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af protokol 9 til tiltrædelsesakten for Østrig, Finland og Sverige, hvad angår økopointsystemet for lastbiler, der foretager transitkørsel gennem Østrig

(2001/C 120 E/30)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 862 endelig udg. — 2000/0361(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 29. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til tiltrædelsesakten for Østrig, Finland og Sverige ⁽¹⁾, navnlig artikel 11, stk. 4, i protokol 9

i henhold til proceduren i ovennævnte protokol og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Protokol nr. 9 i tiltrædelsesakten fastsætter en særlig ordning vedrørende lastvogne, som kører i transit gennem Østrigs territorium, der bygger på et transitrettighedssystem (økopoint).
- (2) Artikel 11, stk. 4, i protokol 9 tillader Rådet, i henhold til artikel 71 i EF-traktaten, inden for rammerne af Fællesskabet at vedtage foranstaltninger, der sikrer en tilsvarende beskyttelse af miljøet, navnlig en forureningsnedsækning på 60 %.
- (3) Sådanne foranstaltninger kan kun vedtages, hvis Kommissionen konkluderer, at målet, dvs. at reducere forurening med 60 % sammenlignet med 1991, ikke er blevet nået før 1. januar 2001 på et bæredygtigt grundlag. Kommissionen har udarbejdet en rapport, der bekræfter denne konklusion.
- (4) Økopointsystemet har haft en meget positiv virkning, hvad angår at tilskynde vejtransportvirksomheder med lastvogne

registreret i EU til at anvende miljøvenlige lastvogne til transitkørsel i Østrig. Da målet med økopointsystemet er at tilskynde transportvirksomheder til at anvende mere miljøvenlige lastvogne til transitkørsel i Østrig, er det i modstrid med målet at have en sanktion, som skyldes, at lastvogne er »for grønne«.

(5) Protokol 9 bør derfor ændres.

(6) Det er nødvendigt, at forordningen træder hurtigt i kraft, så der er klare bestemmelser for lastvognes transitkørsel gennem Østrig fra 2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Protokol 9 til tiltrædelsesakten for Østrig, Finland og Sverige ændres således:

1. Artikel 11, stk. 2, litra c), udgår.
2. Stk. 3 i bilag 5 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT C 241 29.8.1994, s. 1.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstid inden for vejtransport for mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører ⁽¹⁾

(2001/C 120 E/31)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 754 endelig udg. — 1998/0319(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 24. januar 2001)

⁽¹⁾ EFT C 43 af 17.2.1999, s. 4.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

Uændret

under hensyntagen til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel og,

under hensyntagen til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 71 og 137,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Uændret

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under hensyntagen til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel i traktaten fastsætter, at Rådet bl.a. skal vedtage fælles regler for vejtransport samt foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden, denne artikel udgør det retlige grundlag for især vedtagelsen af fælles regler om arbejdstid for selvstændige chauffører, der udfører vejtransport.

(1) Artikel 71 i traktaten fastsætter, at Rådet bl.a. skal vedtage fælles regler for vejtransport samt foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden, denne artikel udgør det retlige grundlag for især vedtagelsen af fælles regler om arbejdstid for selvstændige chauffører, der udfører vejtransport.

(2) Artikel i traktaten fastsætter, at Rådet ved hjælp af direktiver skal vedtage minimumsforskrifter for at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

(2) Artikel 137 i traktaten fastsætter, at Rådet ved hjælp af direktiver skal vedtage minimumsforskrifter for at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

(3) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/854 ⁽³⁾ om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport har fastlagt fælles bestemmelser om køretid og hviletid for førere; denne forordning dækker ikke andre aspekter forbundet med arbejdstid inden for vejtransport.

Uændret

⁽¹⁾ EFT C 138 af 18.5.1999, s. 33.

⁽²⁾ EFT C 219 af 30.7.1999, s. 235 og EFT C 279 af 1.10.1999, s. 270.

⁽³⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (4) Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fastlægger minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og finder anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter med undtagelse af bl.a. vej-, luft-, sø- og jernbanetransport og sejlads ad indre vandveje.
- (5) Rådet erkendte i præambelen til nævnte direktiv, at det kan blive nødvendigt at vedtage særskilte foranstaltninger for tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for bestemte sektorer eller aktiviteter som nævnte direktiv ikke finder anvendelse på.
- (6) Med henblik på at sikre bedre færdselssikkerhed, undgå konkurrenceforvridning og fremme bedre arbejdsforhold inden for vejtransport er det derfor nødvendigt, at alle mobile arbejdstagere, der beskæftiger sig med transportaktiviteter, samt selvstændige chauffører arbejder i henhold til minimumsforskrifter om arbejdstid.
- (7) Forskrifterne i dette direktiv er mere specifikke for vejtransport end bestemte forskrifter i direktiv 93/104/EF i ændret form og i henhold til sidstnævnte direktivs artikel 14, har disse forskrifter derfor forrang.
- (8) Mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører skal have daglige og ugentlige hvileperioder og tilstrækkelige pauser med henblik på at forbedre færdselssikkerheden, at undgå konkurrenceforvridning og at sikre deres sikkerhed og sundhed; det er også nødvendigt at fastsætte en maksimumsgrænse for antal ugentlige arbejdstimer.
- (9) Det skal anføres, at bestemmelserne om hvileperioder og pauser i henhold til Rådets forordning (EØF) 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport fortsat gælder for bestemte mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører.
- (10) Ovenstående forordnings bestemmelser om køretid suppleres med arbejdstidsbestemmelserne i nærværende direktiv.
- (11) Forordning (EØF) nr. 3820/85 fastsætter maksimumskøretider og minimumshvileperioder for alle chauffører, hvilket udgør en kontrol, som kan håndhæves, af en omfattende del af både ansattes og selvstændiges arbejdstid.

⁽¹⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

OPRINDELIGT FORSLAG

Til trods for intensive forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter har det ikke været muligt at nå frem til en aftale om mobile arbejdstagere inden for vejtransport; en sådan aftale skal gennemføres ved Rådets beslutning på forslag fra Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

(14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF⁽¹⁾ af 22. juni 2000 om ændring af Rådets direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, for at omfatte sektorer og aktiviteter, der er undtagen fra dette direktiv ændrer direktiv 93/104/EF for at sikre, at dets anvendelsesområde udvides til at omfatte ikke-mobile arbejdstagere i de sektorer og aktiviteter, der for øjeblikket er udelukket fra anvendelsesområdet, og for at yde basal beskyttelse for mobile arbejdstagere inden for vejtransport; denne basale beskyttelse omfatter de eksisterende bestemmelser om årlig ferie og bestemte basale bestemmelser om natarbejde, herunder helbredsundersøgelser.

Forskningen har vist, at menneskets fysik om natten er mere sensitiv for miljøforstyrrelser og bestemte besværlige organisationsformer, og at lange perioder med natarbejde kan være skadelig for arbejdernes helbred og kan sætte deres sikkerhed og også færdselssikkerhed generelt i fare.

Det er derfor nødvendigt at begrænse varigheden af perioder med natarbejde, inklusive overarbejde, og at sikre, at arbejdsgiverne fører optegnelser om arbejdstid for natarbejdere og for mobile arbejdere, hvis de arbejder mere end det gennemsnitlige ugentlige maksimum på 48 timer.

Natarbejdere skal kompenseres tilstrækkeligt for deres arbejde og ikke stilles ugunstigt hvad angår uddannelsesmuligheder og forfremmelsesmuligheder.

ÆNDRET FORSLAG

(12) Det anses derfor for hensigtsmæssigt foreløbig at udelukke selvstændige chauffører fra forslaget anvendelsesområde.

(13) Til trods for intensive forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter har det ikke været muligt at nå frem til en aftale om arbejdstid for mobile arbejdstagere inden for vejtransport; en sådan aftale skal gennemføres ved Rådets beslutning på forslag fra Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Uændret

(15) Forskningen har vist, at menneskets fysik om natten er mere sensitiv for miljøforstyrrelser og bestemte besværlige organisationsformer, og at lange perioder med natarbejde kan være skadelig for arbejdernes helbred og kan sætte deres sikkerhed og også færdselssikkerhed generelt i fare.

(16) Det er derfor nødvendigt at begrænse varigheden af perioder med natarbejde, inklusive overarbejde, og at sikre, at arbejdsgiverne fører optegnelser om arbejdstid for natarbejdere og for mobile arbejdere, hvis de arbejder mere end det gennemsnitlige ugentlige maksimum på 48 timer.

(17) Natarbejdere skal kompenseres tilstrækkeligt for deres arbejde og ikke stilles ugunstigt hvad angår uddannelsesmuligheder og forfremmelsesmuligheder.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 41.

OPRINDELIGT FORSLAG

Forordning (EØF) nr. 3820/85 tillader chauffører, der er omfattet af artikel en køretid på op til 65 timer pr. uge; chaufførernes ugentlige arbejdstid er i medfør af artikel 3 i nærværende direktiv begrænset til 60 timer pr. uge; de chauffører, der er omfattet af artikel 6, i den nævnte forordning, (EØF) nr. 3820/85, kan fortsat køre i op til 65 timer under forudsætning af at den gennemsnitlige maksimale arbejdsuge på 48 timer over en fire måneders periode ikke overskrides.

Kommissionen overvåger gennemførelsen af dette direktiv og udviklinger på området i medlemsstaterne og forelægger Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om bestemmelsernes anvendelse.

Det fastsættes, at visse bestemmelser i nærværende direktiv kan fraviges af henholdsvis medlemsstaterne eller arbejdsmarkedets parter; i tilfælde af fravigelse bør der som en generel regel ydes de pågældende arbejdstagere tilsvarende kompenserende hvileperioder.

Målene for den ovenfor foreslåede handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne ved anvendelse af subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5, idet formålet er at sikre, at alle arbejdstagere i Fællesskabet nyder tilstrækkelig beskyttelse af sundhed og sikkerhed hvad angår arbejdstid; i betragtning af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkning, kan disse mål bedst nås på fællesskabsniveau ved indførelse af minimumsbestemmelser, som gælder for hele Det Europæiske Fællesskab; nærværende direktiv omfatter kun det nødvendige minimum til at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at fastsætte minimumskrav for sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstid inden for vejtransport og at forbedre færdselssikkerhed.

2. Dette direktiv gælder for alle mobile arbejdstagere inden for vejtransport, som er beskæftiget af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat, og for selvstændige chauffører.

ÆNDRET FORSLAG

(18) Forordning (EØF) nr. 3820/85 tillader chauffører, der er omfattet af artikel 6, stk. 1, fjerde og femte afsnit en køretid på op til 65 timer pr. uge; chaufførernes ugentlige arbejdstid er i medfør af artikel 3 i nærværende direktiv begrænset til 60 timer pr. uge; de chauffører, der er omfattet af artikel 6, stk. 1, fjerde og femte afsnit i den nævnte forordning, (EØF) nr. 3820/85, kan fortsat køre i op til 65 timer under forudsætning af at den gennemsnitlige maksimale arbejdsuge på 48 timer over en fire måneders periode ikke overskrides.

(19) Kommissionen overvåger gennemførelsen af dette direktiv og udviklinger på området i medlemsstaterne og forelægger Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om bestemmelsernes anvendelse.

(20) Det fastsættes, at visse bestemmelser i nærværende direktiv kan fraviges af henholdsvis medlemsstaterne eller arbejdsmarkedets parter; i tilfælde af fravigelse bør der som en generel regel ydes de pågældende arbejdstagere tilsvarende kompenserende hvileperioder.

(21) Målene for den ovenfor foreslåede handling kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne ved anvendelse af subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5, idet formålet er at sikre, at alle arbejdstagere i Fællesskabet nyder tilstrækkelig beskyttelse af sundhed og sikkerhed hvad angår arbejdstid; i betragtning af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkning, kan disse mål bedst nås på fællesskabsniveau ved indførelse af minimumsbestemmelser, som gælder for hele Det Europæiske Fællesskab; nærværende direktiv omfatter kun det nødvendige minimum til at nå disse mål —

Uændret

3. Direktivets bestemmelser træder i kraft for selvstændige chauffører tre år efter udløbet af den i artikel 11 fastsatte frist for medlemsstaternes transponering af direktivet.

OPRINDELIGT FORSLAG

Dette direktiv indeholder mere specifikke fællesskabsforskrifter, hvad angår mobile arbejdstagere inden for vejtransport og har derfor i henhold til Rådets direktiv 93/104/EF forrang i forhold til de relevante forskrifter i Rådets direktiv 93/104/EF ændret ved Rådets direktiv 2000/34/EF.

Nærværende direktivs bestemmelser finder anvendelse uanset bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3820/85.

Artikel 2

Definitioner

1) I dette direktiv forstås ved »arbejdstid«:

- a) for selvstændige chauffører, den tid, hvori følgende aktiviteter udføres:
 - i) kørsel
 - ii) på- og aflæsning
 - iii) eller overvågning af passagers ind- og udstigning af bus
 - iv) rengøring af køretøjet
 - v) sikkerhedskontrol af køretøj samt
 - vi) andet arbejde, der vedrører køretøjets, lastens eller passagerernes sikkerhed
 - vii) teknisk vedligeholdelse af køretøjet

- b) for mobile arbejdstagere, tiden fra arbejdets påbegyndelse til dets afslutning, dvs. alle aktiviteter eller rådighedstjeneste, eksklusive pauser.

Aktiviteterne omfatter navnlig:

- i) kørsel
- ii) på- og aflæsning
- iii) overvågning af passagers ind- og udstigning af bus
- iv) rengøring af køretøjet
- v) kontrol af køretøj samt
- vi) andet arbejde, der vedrører køretøjets, lastens eller passagerernes sikkerhed
- vii) teknisk vedligeholdelse af køretøjet

ÆNDRET FORSLAG

4. Dette direktiv indeholder mere specifikke fællesskabsforskrifter, hvad angår mobile arbejdstagere inden for vejtransport og har derfor i henhold til Rådets direktiv 93/104/EF forrang i forhold til de relevante forskrifter i Rådets direktiv 93/104/EF ændret ved Rådets direktiv 2000/34/EF.

5. Nærværende direktivs bestemmelser finder anvendelse uanset bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3820/85.

Uændret

- iii) kontrol eller overvågning af passagers ind- og udstigning af bus

Uændret

- v) kontrol af køretøj samt overvågning af på- og aflæsning

Uændret

- viii) administrative formaliteter med politi, toldvæsen, indrejsemyndigheder osv.

Uændret

- iii) kontrol eller overvågning af passagers ind- og udstigning af bus

Uændret

- v) kontrol af køretøj samt overvågning af på- og aflæsning

Uændret

- viii) administrative formaliteter med politi, toldvæsen, indrejsemyndigheder osv.

- ix) administrativt arbejde.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- 2) Rådighedstjeneste: den tid, hvori den mobile arbejdstager er på sin arbejdsplads, klar til at påtage sig sit arbejde, i pågældende fald på eget initiativ, og generelt med bestemte hverv forbundet med at være på arbejde.

Rådighedsvagt: den periode, hvori den mobile arbejdstager ikke har pligter, men er disponibel til at påbegynde arbejde. Den mobile arbejdstager skal informeres om rådighedsvagter i henhold til de betingelser, man er nået til enighed om mellem arbejdsmarkedets parter på det niveau og i henhold til de bestemmelser, der er fastsat af medlemsstaternes lovgivning.

Med forbehold af medlemsstaternes lovgivning og aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter i henhold til hvilke, der skal kompenseres for sådanne vagter eller at sådanne vagter skal være begrænsede, betragtes rådighedsvagter ikke som arbejdstid i henhold til nærværende direktivs artikel 3 og 6.

- 3) Mobile arbejdstagere: alle arbejdstagere, inklusive praktikanter og lærlinge, som beskæftiges af en virksomhed til at udføre vejtransportaktiviteter, og som udgør en del af rejsende personale.
- 4) Hvileperiode: en uafbrudt periode på mindst en time, hvori den mobile arbejdstager eller den selvstændige chauffør frit kan disponere over sin tid.
- 5) Uge: perioden mellem mandag kl. 00.00 og søndag kl. 24.00.
- 6) Natperiode: det tidsrum på mindst syv timer, der er fastsat ved national lovgivning, og som under alle omstændigheder omfatter tidsrummet mellem midnat og kl. 05.00.
- 7) Natarbejde: arbejde i en periode, som omfatter over to timer nattetid.
- 8) Natarbejder: en mobil arbejdstager eller selvstændig chauffør som:
- normalt udfører natarbejde eller
 - udfører en vis del af deres årlige arbejdstid i natperioden. Denne del defineres ved medlemsstaternes nationale lovgivning efter høring af arbejdsmarkedets parter.

Uændret

Rådighedsvagt: den periode, hvori den mobile arbejdstager ikke har pligter, men er disponibel til at påbegynde arbejde. Den mobile arbejdstager skal med mindst en dags varsel og inden udløbet af det foregående skift informeres om rådighedsvagter i henhold til de betingelser, man er nået til enighed om mellem arbejdsmarkedets parter på det niveau og i henhold til de bestemmelser, der er fastsat af medlemsstaternes lovgivning.

Uændret

- 9) Selvstændig chauffør: en person, hvis hovederhverv er at befordre passagerer eller gods ad vej på en kundes anmodning.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 3

Uændret

Maksimal ugentlig arbejdstid

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- 1) at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke overstiger 48 timer. Den maksimale ugentlige arbejdstid kan udvides til 60 timer under forudsætning af, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid på 48 timer ikke overskrides i en fire-måneders periode. Dette påvirker ikke artikel 6, stk. 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 3820/85 under forudsætning af, at de pågældende selvstændige chauffører og mobile arbejdstagere ikke overskrider den gennemsnitlige maksimale arbejdsuge på 48 timer i en periode på fire måneder
- 2) at arbejdstiden for en mobil arbejdstager, der arbejder for mere end én arbejdsgiver, svarer til summen af de præsterede arbejdstimer.

- 2) at arbejdstiden for en mobil arbejdstager, der arbejder for mere end én arbejdsgiver, svarer til summen af de præsterede arbejdstimer. Arbejdsgiveren skal skriftligt anmode den mobile arbejdstager om opgørelse af arbejde udført for en anden arbejdsgiver. Den mobile arbejdstager skal give disse oplysninger skriftligt.

Artikel 4

Uændret

Pauser

Med forbehold af det beskyttelsesniveau der ydes af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransportområdet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at mobile arbejdstagere under ingen omstændigheder er beskæftiget med, eller at selvstændige chauffører under ingen omstændigheder udfører de i artikel 2, stk. 1, nævnte aktiviteter i mere end seks sammenhængende timer uden pause. Arbejdet afbrydes med en pause på mindst 30 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på seks til ni timer, og med en pause på mindst 45 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på mere end ni timer. De i første sætning nævnte pauser kan opdeles på perioder på mindst 15 minutters varighed.

Artikel 5

Hviletid

1. De selvstændige chauffører og de mobile arbejdstagere, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, skal have de deri fastsatte hvileperioder.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at andre mobile arbejdstagere end de i stk. 1 nævnte har en uafbrudt hvileperiode ved afslutningen af deres daglige arbejde på mindst 11 sammenhængende timer.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Den hviletid, der er omhandlet i stk. 2, kan afkortes med en periode på op til en time, forudsat at en anden hvileperiode som kompensation herfor forlænges til mindst 12 timer, hvilket skal ske i den kalendermåned eller i de fire uger, der følger.

4. For andre selvstændige chauffører og mobile arbejdstagere end de i stk. 1 nævnte, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre følgende: efter maksimalt seks sammenhængende daglige arbejdsperioder, forlænges den hviletid, der er omhandlet i stk. 2, med yderligere 24 sammenhængende timer som egentlig hviletid.

*Artikel 6***Natarbejdere**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

1. at den daglige arbejdstid for en natarbejder ikke overstiger otte timer. Den kan være på op til 10 timer, forudsat at gennemsnittet på otte timer pr. dag ikke overstiges over en periode på to måneder; artikel 3 finder anvendelse på de perioder, hvor natarbejdere ikke anmodes om at udføre natarbejde;
2. at kompensation for natarbejde sker i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive overenskomster og/eller national praksis, men at en sådan kompensation kun tillades på betingelse af, at færdselssikkerheden ikke bringes i fare; og
3. at mobile arbejdstagere, som er natarbejdere, sikres samme adgang til videreuddannelse og forfremmelse som de øvrige arbejdstagere.

*Artikel 7***Undtagelser**

1. Undtagelser fra artikel 3, 5 og 6 kan vedtages ved love og administrative bestemmelser eller ved kollektive aftaler eller overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter, forudsat de pågældende arbejdere indrømmes tilsvarende hvileperioder.

2. Muligheden for undtagelse fra artikel 3 må ikke medføre, at der fastsættes en referenceperiode på over seks måneder for den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid på 48 timer. Medlemsstaterne kan desuden tillade afvigelser fra artikel 3, forudsat at den maksimale gennemsnitlige ugentlige arbejdstid nedsættes som følger:

— til gennemsnitlig 39 timer over en referenceperiode på op til 9 måneder og

2. Muligheden for undtagelse fra artikel 3 må ikke medføre, at der fastsættes en referenceperiode på over seks måneder for den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid på 48 timer.

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— til gennemsnitlig 35 timer over en referenceperiode på op til 12 måneder.

Udgår

3. Pauser kan opdeles i perioder på under 15 minutter for rutekørsel med passagerer på en distance på under 50 km.

Uændret

*Artikel 8***Information og registrering**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at mobile arbejdstageres arbejdsgiver foretager følgende:

a) arbejdsgiveren er forpligtet til på et hensigtsmæssigt sted i virksomheder at ophænge en kopi af denne aftale, af den relevante nationale lovgivning, af forretningsordenen, af de kollektive overenskomster og af eventuelle aftaler på virksomhedsniveau, som er indgået på grundlag af dette direktiv; og

b) arbejdsgiveren er forpligtet til at registrere arbejdstiden for mobile arbejdstagere, som arbejder over 48 timer om ugen og, for natarbejdere, som arbejder over otte timer om dagen. De registrerede oplysninger opbevares i mindst to år.

b) arbejdsgiveren er forpligtet til at registrere arbejdstiden for mobile arbejdstagere. De registrerede oplysninger opbevares i mindst to år. Arbejdsgiveren skal på anmodning udlevere en kopi af de registrerede oplysninger om arbejdstiden til arbejdstageren.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en selvstændig chauffør fører et register over sin arbejdstid, hvis han arbejder mere end 48 timer pr. uge eller mere end 8 timer pr. dag, hvis der er tale om natarbejde. De registrerede oplysninger opbevares i mindst to år.

Uændret

*Artikel 9***Gunstigere bestemmelser**

Dette direktiv påvirker ikke medlemsstaternes ret til at anvende eller indføre love og administrative bestemmelser, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af de mobile arbejdstageres og de selvstændige chaufførers sikkerhed og sundhed, eller at der fremmes eller tillades anvendelse af kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af de mobile arbejdstageres sikkerhed og sundhed.

*Artikel 10***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overskridelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv og træffer de nødvendige skridt til at sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overskridelsen og være tilstrækkeligt afskrækkende. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den i artikel 11, stk. 1, nævnte dato og eventuelle senere ændringer meddeles i god tid.

*Artikel 11***Afsluttende bestemmelser**

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser til at overholde dette direktiv senest (to år efter ikrafttrædelse) eller sikre sig senest på denne dato, at arbejdsmarkedets parter ved aftale iværksætter de nødvendige bestemmelser, idet medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for til enhver tid at kunne garantere, at de ved dette direktiv fastsatte bestemmelser opfyldes.

2. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Uanset medlemsstaternes ret til at tilpasse de forskellige love, administrative og kontraktmæssige bestemmelser på arbejdstidsområdet efter udviklingen, for så vidt som dette direktivs minimumskrav overholdes, kan gennemførelsen af direktivet ikke danne grundlag for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af mobile arbejdstagere og selvstændige chauffører.

4. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen hvert andet år om gennemførelsen af dette direktiv med angivelse af arbejdsmarkedsparternes synspunkter. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest den 30. september efter udløbsdatoen for den toårige periode, rapporten dækker. Den toårige periode er den samme, som den der nævnes i artikel 16, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85.

5. Kommissionen udarbejder hver andet år en rapport om gennemførelsen i medlemsstaterne af dette direktiv og udviklingen på området. Kommissionen sender denne rapport til Rådet, Europa-Parlamentet og det Økonomiske og Sociale Udvalg.

6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
